

Euroopan unionin virallinen lehti

L 169

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

60. vuosikerta

30. kesäkuuta 2017

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1130, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, kalastusalueiden ominaisuuksista 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1131, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, rahamarkkinarahastoista ⁽¹⁾ 8

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1132, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, tietyistä yhtiöoikeuden osa-alueista ⁽¹⁾ 46

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2017/1130,

annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017,

kalastusalusten ominaisuuksista

(uudelleenlaadittu teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetusta (ETY) N:o 2930/86 ⁽³⁾ on muutettu huomattavilta osin ⁽⁴⁾. Koska siihen on määrä tehdä uusia muutoksia, mainittu asetus olisi selkeyden vuoksi uudelleenlaadittava.
- (2) Yhteisen kalastuspolitiikan yhteydessä viitataan kalastusalusten ominaisuuksiin, kuten pituuteen, leveyteen, vetoisuuteen, käyttöönottopäivään ja konetehoon.
- (3) Ammatin harjoittamisen edellytysten yhdenmukaistamiseksi unionissa on tärkeää käyttää kalastusalusten ominaisuuksien määrittämisessä samoja sääntöjä. Sääntöjen olisi oltava yhdenmukaisia yhteisen kalastuspolitiikan normien kanssa.
- (4) Tässä asetuksessa säädettyjen määritelmien olisi perustuttava kansainvälisten erityisjärjestöjen jo tekemiin aloitteisiin.
- (5) Sen vuoksi olisi otettava huomioon Genevessä 29 päivänä huhtikuuta 1958 allekirjoitettu aavan meren kalastusta ja elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskeva Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimus, Lontoossa 23 päivänä kesäkuuta 1969 allekirjoitettu kansainvälinen aluksenmittausyleissopimus, jäljempänä 'vuoden 1969 yleissopimus', sekä Torremolinoksessa 2 päivänä huhtikuuta 1977 allekirjoitettu kalastusalusten turvallisuutta koskeva kansainvälinen yleissopimus.
- (6) Vuoden 1969 yleissopimuksen liitteessä I määrätty menettely ei tietyissä tapauksissa ole tarkoituksenmukainen suurimmalta pituudeltaan alle 15 metriä pitkien kalastusalusten osalta. Tämän vuoksi bruttovetoisuuden yksinkertaistettu määritelmä on näille aluksille soveliaampi.

⁽¹⁾ EUVL C 34, 2.2.2017, s. 140.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 4. huhtikuuta 2017 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 16. toukokuuta 2017.

⁽³⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2930/86, annettu 22 päivänä syyskuuta 1986, kalastusalusten ominaisuuksista (EYVL L 274, 25.9.1986, s. 1).

⁽⁴⁾ Katso liite II.

- (7) Kansainvälinen standardointijärjestö (ISO) on laatinut polttomoottoreita koskevat standardit, joita sovelletaan laajasti jäsenvaltioissa.
- (8) Jotta voidaan mukauttaa viittaus asianomaiseen ISO:n kansainväliseen standardiin, joka koskee jatkuvan konetehon määrittämistä, tekniikan kehitykseen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tarpeellisten muutosten hyväksymistä asianomaista ISO:n kansainvälistä standardia koskevaan viittaukseen. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa ⁽¹⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Yleinen säännös

Tässä asetuksessa säädettyjä kalastusalusten ominaisuuksien määritelmiä sovelletaan unionin kaikkiin kalataloutta koskeviin säädöksiin.

2 artikla

Pituus

1. Aluksen pituudella tarkoitetaan suurinta pituutta, joka on keulan äärimmäisenä edessä olevasta pisteestä perän äärimmäisenä takana olevaan pisteeseen vedetyn suoran pituus.

Tämän määritelmän mukaan:

- a) keulaan luetaan kuuluvaksi vedenpitävä runkorakenne, keulakoroke, keularanka ja keulaosan laidoitus, jos se on kiinnitetty, lukuun ottamatta kokkapuita ja suojakaiteita;
- b) perään luetaan kuuluvaksi vedenpitävä runkorakenne, häkkipalkki, peräkorokekansi, nuottakaituri ja laidoitus lukuun ottamatta suojakaiteita, pikkupuomia, koneistotilaa, peräsimiä ja ohjauslaitteistoa, sukellustikkaita ja -lavoja.

Suurin pituus mitataan metreinä kahden desimaalin tarkkuudella.

2. Unionin säädöksissä perpendikkeliä välinen pituus tarkoittaa keulaluotiviivan ja peräluotiviivan välistä etäisyyttä siten kuin ne on määritelty kansainvälisessä kalastusalusten turvallisuutta koskevassa yleissopimuksessa.

Perpendikkeliä välinen pituus mitataan metreinä kahden desimaalin tarkkuudella.

3 artikla

Leveys

Aluksen leveydellä tarkoitetaan enimmäisleveyttä siten kuin se on määritelty kansainvälisen aluksenmittausyleissopimuksen, jäljempänä 'vuoden 1969 yleissopimus', liitteessä I.

Suurin leveys mitataan metreinä kahden desimaalin tarkkuudella.

⁽¹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

*4 artikla***Vetoisuus**

1. Suurimmalta pituudeltaan vähintään 15 metriä pitkien alusten bruttovetoisuus mitataan vuoden 1969 yleissopimuksen liitteessä I määritetyllä tavalla.
2. Suurimmalta pituudeltaan alle 15 metriä pitkien alusten bruttovetoisuus mitataan tämän asetuksen liitteessä I säädetyn kaavan mukaisesti.
3. Kun unionin säädöksissä viitataan nettovetoisuuteen, se määritellään vuoden 1969 yleissopimuksen liitteessä I määritetyllä tavalla.

*5 artikla***Koneteho**

1. Koneteho vastaa kaikkien moottoreiden vauhtipyörien yhteensä tuottamaa jatkuvaa enimmäistehoa, jota voidaan käyttää aluksen käyttövoimana joko mekaanisesti, sähköisesti, hydraulisesti tai muulla tavalla. Jos moottorissa on sisäänrakennettu vaihteisto, teho kuitenkin mitataan vaihteiston ulostulolaipasta.

Moottorikäyttöisten apulaitteistojen perusteella ei tehdä minkäänlaisia vähennyksiä.

Koneteho ilmaistaan kilowatteina (kW).

2. Jatkuva koneteho määritetään kansainvälisen standardoimisjärjestön lokakuussa 1981 julkaistun kansainvälisen standardisuosituksen ISO 3046/1 toisessa painoksessa olevien vaatimusten mukaisesti.
3. Siirretään komissiolle valta antaa 7 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän artiklan 2 kohtaa asianomaista ISO:n kansainvälistä standardia koskevan viittauksen mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen.

*6 artikla***Käyttöönottopäivä**

Käyttöönottopäivällä tarkoitetaan päivää, jolloin virallinen turvallisuuskirja on myönnetty ensimmäisen kerran.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä kohdassa säädetään, käyttöönottopäivällä tarkoitetaan päivää, jolloin alus on merkitty ensimmäisen kerran viralliseen kalastusalusrekisteriin

- a) jos virallista turvallisuuskirjaa ei ole myönnetty; tai
- b) kun kyse on ennen 1 päivää joulukuuta 1986 käyttöön otetuista kalastusaluksista.

*7 artikla***Siirretyn säädösvallan käyttäminen**

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 20 päivästä heinäkuuta 2017 viiden vuoden ajaksi 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 5 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

8 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (ETY) N:o 2930/86.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

9 artikla

Loppusäännökset

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä siitä, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä kesäkuuta 2017.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. DALLI

LIITE I

UUDET ALUKSET, JOIDEN SUURIN PITUUS ON ALLE 15 METRIÄ

Niiden uusien kalastusalusten, joiden suurin pituus on alle 15 metriä, bruttovetoisuus määritellään seuraavan kaavan mukaisesti:

$$GT = K_1 \times V$$

jossa $K_1 = 0,2 + 0,02 \log_{10} V$

ja V on tilavuus, joka saadaan kaavalla:

$$V = a_1 (L_{oa} \times B_1 \times T_1)$$

jossa:

L_{oa} = suurin pituus (tämän asetuksen 2 artikla)

B_1 = leveys metreinä vuoden 1969 yleissopimuksen mukaisesti

T_1 = korkeus metreinä vuoden 1969 yleissopimuksen mukaisesti

a_1 = L_{oa} :n funktio

1 PÄIVÄNÄ TAMMIKUUTA 1995 OLEMASSA OLEVAT ALUKSET, JOIDEN SUURIN PITUUS ON ALLE 15 METRIÄ

Niiden 1 päivänä tammikuuta 1995 olemassa olevien kalastusalusten, joiden suurin pituus on alle 15 metriä, bruttovetoisuus määritellään seuraavan kaavan mukaisesti:

$$GT = K_1 \times V$$

jossa V on tilavuus, joka saadaan kaavalla:

$$V = a_2 (L_{oa} \times B_1 \times T_1)$$

jossa:

L_{oa} = suurin pituus (tämän asetuksen 2 artikla)

B_1 = leveys metreinä vuoden 1969 yleissopimuksen mukaisesti

T_1 = korkeus metreinä vuoden 1969 yleissopimuksen mukaisesti

a_2 = L_{oa} :n funktio

Funktiot a_1 ja a_2 vahvistetaan jäsenvaltioiden aluskannoista kootuista edustavista otoksista tehtyjen tilastollisten analyysien perusteella. Komission päätöksessä määritellään nämä otokset, samoin kuin ulottuvuudet B_1 ja T_1 sekä yksityiskohtaiset säännöt näiden kaavojen soveltamisesta.

*LIITE II***KUMOTTU ASETUS JA SEN MUUTOS**

Neuvoston asetus (ETY) N:o 2930/86

(EYVL L 274, 25.9.1986, s. 1)

Neuvoston asetus (EY) N:o 3259/94

(EYVL L 339, 29.12.1994, s. 11)

LIITE III

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (ETY) N:o 2930/86	Tämä aset
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	3 artikla
4 artiklan 1 kohdan a alakohta	—
4 artiklan 1 kohdan b alakohta	4 artiklan 1 kohta
4 artiklan 1 kohdan c alakohta	4 artiklan 2 kohta
4 artiklan 1 kohdan d alakohta	—
4 artiklan 1 kohdan e alakohta	—
4 artiklan 2 kohta	4 artiklan 3 kohta
5 artikla	5 artikla
6 artikla	6 artikla
—	7 artikla
—	8 artikla
7 artiklan 1 kohta	9 artikla
7 artiklan 2 kohta	—
Liite	Liite I
—	Liite II
—	Liite III

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2017/1131,**annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017,****rahamarkkinarahastoista****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Rahamarkkinarahastot tarjoavat lyhytaikaista rahoitusta finanssilaitoksille, yrityksille ja valtioille. Tarjoamalla rahoitusta näille yhteisöille rahamarkkinarahastot osallistuvat unionin talouden rahoittamiseen. Nämä yhteisöt käyttävät sijoituksiaan rahamarkkinarahastoihin tehokkaana keinona jakaa luottoriskiä ja vastuuta yksinomaan pankkitalletuksiin turvautumisen sijasta.
- (2) Kysyntäpuolella rahamarkkinarahastot ovat lyhytaikaisen kassanhallinnan välineitä, joiden etuina ovat suuri likviditeetti, hajautus, sijoitetun pääoman arvon vakaus sekä markkinaperusteinen tuotto. Rahamarkkinarahastoja käyttävät pääasiassa yritykset, jotka haluavat sijoittaa ylimääräiset käteisvaransa lyhyeksi ajaksi. Rahamarkkinarahastot toimivat siis tärkeänä linkkinä, joka yhdistää lyhyen aikavälin käteisvarojen kysynnän ja tarjonnan.
- (3) Finanssikriisin aikaiset tapahtumat ovat tuoneet rahamarkkinarahastoissa esiin useita piirteitä, jotka altistavat ne häiriöille, kun finanssimarkkinoilla esiintyy ongelmia, jolloin rahamarkkinarahastot voisivat levittää tai kasvattaa riskejä koko rahoitusjärjestelmässä. Kun sellaisten omaisuuserien hinnat, joihin rahamarkkinarahasto on sijoittanut, alkavat laskea erityisesti stressikausien markkinaolosuhteissa, rahamarkkinarahasto ei pysty aina lupaustensa mukaisesti lunastamaan heti sijoittajien merkitsemiä osuuksia tai osakkeita eikä säilyttämään niiden pääoman arvoa. Tämä tilanne, joka voi finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän (FSB) ja kansainvälisen arvopaperimarkkinavalvojen yhteisön (IOSCO) mukaan olla erityisen vakava kiinteän tai vakaan nettoarvon rahamarkkinarahastoissa, voisi johtaa äkillisiin merkittäviin lunastustoimeksiantoihin, joista voi aiheutua laajempia makrotaloudellisia seurauksia.
- (4) Suuret lunastustoimeksiannot voivat pakottaa rahamarkkinarahastot myymään osan sijoitusomaisuudestaan taantuvilla markkinoilla, mikä saattaa kiihdyttää likviditeettikriisiä. Näissä olosuhteissa liikkeeseenlaskijat voivat kohdata rahamarkkinoilla vakavia rahoitusvaikeuksia, jos yritystodistusten ja muiden rahamarkkinainstrumenttien markkinat hiipuvat. Tämä voi puolestaan johtaa kriisin leviämiseen lyhytaikaisen rahoituksen markkinoilla ja aiheuttaa suoraan suuria vaikeuksia finanssilaitosten, yritysten ja valtioiden rahoitukselle ja näin ollen koko taloudelle.
- (5) Järjestäjien tukemat varainhoitajat voivat päättää tarjota harkinnanvaraista tukea rahamarkkinarahastojensa likviditeetin ja vakauden ylläpitämiseksi. Järjestäjien on usein pakko tukea arvoaan menettäviä rahamarkkinarahastoja, joiden järjestäjinä ne toimivat, koska ne eivät halua maineriskiä ja pelkäävät sitä mahdollisuutta, että paniikki leviää niiden muuhun liiketoimintaan. Järjestäjien antama tuki voi rahamarkkinarahaston koon ja lunastuspaineen mukaan kasvaa suuremmaksi kuin niiden helposti käytettävissä olevat varat. Sen vuoksi rahamarkkinarahasto ei saisi ottaa vastaan ulkopuolista tukea.

⁽¹⁾ EUVL C 255, 6.8.2014, s. 3.

⁽²⁾ EUVL C 170, 5.6.2014, s. 50.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 5. huhtikuuta 2017 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 16. toukokuuta 2017.

- (6) Jotta sisämarkkinat voitaisiin säilyttää eheinä ja vakaina, on tarpeen vahvistaa säännöt rahamarkkinarahastojen toiminnasta ja erityisesti niiden sijoitussalkkujen koostumuksesta. Näillä säännöillä on tarkoitus parantaa rahamarkkinarahastojen kestävyttä ja rajoittaa häiriöiden leviämiskäytännöjä. Sen varmistamiseksi, että rahamarkkinarahastot voivat toteuttaa sijoittajien lunastustoimeksiannot erityisesti stressikausien markkinaolosuhteissa, tarvitaan koko unionia koskevat yhtenäiset säännöt. Rahamarkkinarahastojen sijoitussalkkuja koskevia yhtenäisiä sääntöjä tarvitaan myös sen varmistamiseksi, että rahamarkkinarahastot voivat kestää tilanteen, jossa suuri joukko sijoittajia esittää äkillisesti merkittäviä lunastustoimeksiantoja.
- (7) Rahamarkkinarahastoja koskevia yhtenäisiä sääntöjä tarvitaan lisäksi sen varmistamiseksi, että lyhytaikaisen rahoituksen markkinat toimivat moitteettomasti finanssilaitosten, lyhytaikaista velkaa liikkeeseen laskevien yritysten ja valtioiden kannalta. Sääntöjä tarvitaan myös sen vuoksi, että niillä varmistetaan rahamarkkinarahastojen sijoittajien yhdenvertainen kohtelu ja vältetään tilanne, jossa myöhään lunastuksia vaativille koituu haittaa, jos lunastukset keskeytetään väliaikaisesti tai jos rahamarkkinarahasto likvidoidaan.
- (8) On tarpeen säätää rahamarkkinarahastoja koskevien vakavaraisuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta vahvistamalla selkeät säännöt, joissa rahamarkkinarahastoille ja rahamarkkinarahastojen hoitajille asetetaan suoria velvoitteita unionin laajuisesti. Yhdenmukaistaminen lisää rahamarkkinarahastojen vakautta valtioiden ja yritysten lyhytaikaisen rahoituksen lähteenä koko unionissa. Se takaisi myös, että rahamarkkinarahastot säilyvät luotettavana välineenä, jota voidaan käyttää unionin elinkeinoelämässä kassanhallinnan tarpeisiin.
- (9) Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitea on 19 päivänä toukokuuta 2010 antanut eurooppalaisten rahamarkkinarahastojen yhteistä määritelmää koskevat suuntaviivat tasapuolisten vähimmäisedellytysten luomiseksi rahamarkkinarahastojen toiminnalle unionissa, mutta ainoastaan 12 jäsenvaltiota sovelsi kyseisiä ohjeita vuoden kuluttua niiden antamisesta, mikä osoittaa, että toisistaan poikkeavista kansallisista säännöistä pidetään yhä kiinni. Erilaisilla kansallisilla lähestymistavoilla ei pystytty korjaamaan unionin rahamarkkinoiden heikkouksia eikä vähentämään leviämiskäytännöjä, minkä vuoksi ne vaarantavat sisämarkkinoiden toiminnan ja vakauden, mikä kävi ilmi finanssikriisin aikana. Tässä asetuksessa säädetyillä rahamarkkinarahastoja koskevilla yhteisillä säännöillä pyritään näin ollen luomaan korkeatasoinen sijoittajansuoja sekä ehkäisemään ja vähentämään leviämiskäytännöjä, joita saattaa aiheutua rahamarkkinarahastoihin kohdistuvan sijoittajapaon vuoksi.
- (10) Ilman asetusta, jossa vahvistetaan rahamarkkinarahastoja koskevat säännöt, kansallisella tasolla saatettaisiin edelleen toteuttaa toisistaan poikkeavia toimenpiteitä. Tällaiset toimenpiteet aiheuttaisivat jatkossakin merkittäviä kilpailun vääristymiä keskeisissä sijoitussuojanormeissa esiintyvien huomattavien erojen vuoksi. Toisistaan poikkeavat vaatimukset, jotka koskevat sijoitussalkun koostumusta, hyväksyttävää omaisuuseriä, niiden maturiteettia, likviditeettia ja hajautusta sekä liikkeeseenlaskijoiden ja rahamarkkinainstrumenttien luottolaatua, aiheuttavat eroja sijoittajansuojan tasossa, koska rahamarkkinarahastojen tarjoamien sijoitusmahdollisuuksien riskit vaihtelevat suuruudeltaan. Sen vuoksi on olennaisen tärkeää antaa yhtenäiset säännöt, jotta häiriöt eivät leviäisi lyhytaikaisen rahoituksen markkinoille, jolloin ne vaarantaisivat unionin finanssimarkkinoiden vakauden. Kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastojen olisi järjestelmäriskien vähentämiseksi toimittava unionissa ainoastaan julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavina kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoina.
- (11) Rahamarkkinarahastoja koskevat uudet säännöt perustuvat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2009/65/EY⁽¹⁾, joka muodostaa unionissa siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten (yhteissijoitusyritykset) perustamisen, hoidon ja markkinoinnin oikeudellisen kehyksen, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2011/61/EU⁽²⁾, joka muodostaa unionissa vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen perustamisen, hoidon ja markkinoinnin oikeudellisen kehyksen.
- (12) Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset voivat toimia unionissa yhteissijoitusyrityksinä, joita hoitavat direktiivin 2009/65/EY mukaisesti toimiluvan saaneet yhteissijoitusyritysten hoitajat tai yhteissijoitusyritysten sijoitusyhtiöt, tai vaihtoehtoisina sijoitusrahastoina, joita hoitavat direktiivin 2011/61/EU mukaisesti toimiluvan saaneet tai rekisteröidyt vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajat. Rahamarkkinarahastoja koskevat uudet säännöt täydentävät näillä direktiiveillä perustettua voimassa olevaa oikeudellista kehystä, niiden täytäntöönpanemiseksi hyväksytyt säädökset mukaan lukien, ja niitä olisi siksi sovellettava kyseisten direktiivien ohella. Lisäksi rahamarkkinarahastoihin olisi sovellettava voimassa olevassa oikeudellisessa kehyksessä vahvistettuja rahaston hoitoa ja markkinointia koskevia sääntöjä ottaen huomioon, ovatko kyseiset rahastot yhteissijoitusyrityksiä vai

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja. Direktiiveissä 2009/65/EY ja 2011/61/EU vahvistettuja palvelujen rajatylittävää tarjoamista ja sijoittautumisvapautta koskevia sääntöjä olisi vastaavalla tavalla sovellettava rahamarkkinarahastojen rajatylittäviin toimintoihin. Samalla olisi nimenomaisesti oltava soveltamatta joitakin direktiivin 2009/65/EY VII luvussa vahvistettuja yhteissijoitusyritysten sijoituspolitiikkaa koskevia sääntöjä.

- (13) Yhdenmukaistettuja sääntöjä olisi sovellettava yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin, jotka vastaavat ominaisuuksiltaan rahamarkkinarahastoja. Rahamarkkinarahastoja koskevien uusien sääntöjen soveltamisen olisi oltava pakollista yhteissijoitusyrityksille ja vaihtoehtoisille sijoitusrahastoille, joiden tavoitteena on tarjota rahamarkkinakorkoja vastaavaa tuottoa tai säilyttää sijoituksen arvo ja jotka pyrkivät saavuttamaan nämä tavoitteet sijoittamalla lyhytaikaisiin varoihin, kuten rahamarkkinainstrumentteihin tai talletuksiin, tai tekemällä takaisnostosopimuksia tai tiettyjä johdannaisopimuksia ainoastaan suojautuakseen rahaston muihin sijoituksiin liittyviltä riskeiltä.
- (14) Rahamarkkinarahastojen erityisluonne johtuu omaisuuseristä, joihin ne sijoittavat, sekä tavoitteista, joihin ne pyrkivät. Tavoite tarjota rahamarkkinakorkoja vastaavaa tuottoa ja tavoite säilyttää sijoituksen arvo eivät ole toisiaan pois sulkevia. Rahamarkkinarahastolla voi olla jompikumpi näistä tavoitteista tai kummatkin niistä.
- (15) Tavoite tarjota rahamarkkinakorkoja vastaavaa tuottoa olisi ymmärrettävä laajassa merkityksessä. Ennakoidun tuoton ei tarvitse olla täysin EONIAN, Liborin, Euriborin tai muun asiaankuuluvan rahamarkkinakoron mukaista. Jos yhteissijoitusyrityksen tai vaihtoehtoisen sijoitusrahaston tavoitteena on ylittää rahamarkkinakorko pienellä marginaalilla, tätä ei saisi pitää tavoitteena, jonka vuoksi yhteissijoitusyritys tai vaihtoehtoinen sijoitusrahasto olisi jätettävä tässä asetuksessa säädettyjen uusien yhtenäisten sääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (16) Tavoitetta säilyttää sijoituksen arvo ei ole pidettävä rahamarkkinarahaston lupaamana pääomatakuuna. Se on katsottava päämääräksi, johon yhteissijoitusyritys tai vaihtoehtoinen sijoitusrahasto pyrkii. Sijoitusten arvon aleneminen ei merkitse sitä, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys on muuttanut tavoitettaan säilyttää sijoituksen arvo.
- (17) On tärkeää, että yhteissijoitusyritykset ja vaihtoehtoiset sijoitusrahastot, joilla on rahamarkkinarahastojen ominaisuudet, yksilöidään rahamarkkinarahastoiksi ja että niiden kyky noudattaa jatkuvasti rahamarkkinarahastoja koskevia uusia yhtenäisiä sääntöjä tarkistetaan nimenomaisesti. Sen vuoksi toimivaltaisten viranomaisten olisi myönnettävä rahamarkkinarahastojen toimiluvat. Jos yhteissijoitusyritykselle myönnetään lupa toimia rahamarkkinarahastona, tämä olisi tehtävä osana direktiivissä 2009/65/EY säädettyjen yhdenmukaistettujen menettelyjen mukaista luvan myöntämistä yhteissijoitusyrityksenä toimimiseen. Koska direktiivissä 2011/61/EU ei säädetä vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja koskevista yhdenmukaistetuista toimilupa- ja valvontamenettelyistä, on tarpeen antaa toimiluvan myöntämistä koskevat yhteiset perussäännöt, jotka vastaavat yhteissijoitusyrityksiä koskevia voimassa olevia yhdenmukaistettuja sääntöjä. Tällaisilla menettelyillä olisi varmistettava, että sellaisen vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja, joka on saanut luvan toimia rahamarkkinarahastona, on direktiivin 2011/61/EU mukaisesti toimiluvan saanut vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja.
- (18) Sen varmistamiseksi, että kaikkiin yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin, joilla on rahamarkkinarahastojen ominaisuudet, sovelletaan rahamarkkinarahastoja koskevia uusia yhteisiä sääntöjä, olisi kiellettävä nimityksen "rahamarkkinarahasto" tai muun sellaisen nimityksen käyttö, joka viittaa siihen, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavalla yrityksellä on samat ominaisuudet kuin rahamarkkinarahastolla, jollei yritys ole saanut lupaa toimia rahamarkkinarahastona tämän asetuksen nojalla. Jotta estettäisiin tämän asetuksen sääntöjen kiertäminen, toimivaltaisten viranomaisten olisi valvottava lainkäyttöalueelleen sijoittautuneiden tai lainkäyttöalueellaan markkinoitujen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten markkinakäytäntöjä sen varmistamiseksi, etteivät ne käytä väärin nimitystä "rahamarkkinarahasto" tai anna ymmärtää olevansa rahamarkkinarahasto noudattamatta kuitenkaan uutta oikeudellista kehystä.
- (19) Koska yhteissijoitusyrityksillä ja vaihtoehtoisilla sijoitusrahastoilla voi olla erilaisia oikeudellisia muotoja, jotka eivät välttämättä anna niille oikeushenkilöllisyyttä, olisi tämän asetuksen säännöksiä, joissa rahamarkkinarahastot veloitetaan toteuttamaan toimia, tulkittava siten, että ne viittaavat rahamarkkinarahaston hoitajaan sellaisissa tapauksissa, joissa rahamarkkinarahasto on perustettu yhteissijoitusyritykseksi tai vaihtoehtoiseksi sijoitusrahastoksi, joka ei voi toimia yksinään, koska sillä ei ole omaa oikeushenkilöllisyyttä.
- (20) Rahamarkkinarahastojen sijoitussalkkua koskevissa säännöissä olisi mainittava selkeästi, mihin omaisuuserien luokkiin rahamarkkinarahastot voivat sijoittaa ja millä edellytyksillä ne voivat niihin sijoittaa. Rahamarkkinarahastojen luotettavuuden varmistamiseksi rahamarkkinarahastoja olisi myös kiellettävä osallistumasta rahoitustoimiin, jotka vaarantaisivat niiden sijoitusstrategian ja -tavoitteet.
- (21) Rahamarkkinainstrumentit ovat siirtokelpoisia instrumentteja, joilla käydään yleensä kauppaa rahamarkkinoilla ja joihin kuuluvat muun muassa valtion velkasitoumukset, kuntatodistukset, sijoitustodistukset, yritystodistukset, pankkivekselit ja keskipitkän tai lyhyen aikavälin velkakirjat. Rahamarkkinarahastoilla olisi oltava mahdollisuus sijoittaa rahamarkkinainstrumentteihin vain, jos ne ovat maturiteettirajojen mukaisia ja rahamarkkinarahasto katsoo, että niiden luottolaatu on korkea.

- (22) Sen lisäksi, että rahamarkkinarahasto voi sijoittaa pankkitalletuksiin sääntöjensä tai perustamisasiakirjojensa mukaisesti, olisi oltava mahdollista sallia, että kaikilla rahamarkkinarahastoilla on toiminnan edellyttämiä käteisvaroja, kuten jatkuvasti saatavilla olevia käteisvaroja pankkitilillä. Tällaisten toiminnan edellyttämien käteisvarojen pitäminen voisi olla perusteltua muun muassa juoksevien tai odottamattomien maksujen kattamiseksi myyntitilanteessa niin pitkäksi ajaksi kuin tarvitaan varojen uudelleen sijoittamiseen hyväksyttäviin omaisuuseriin.
- (23) Arvopaperistamisia ja lyhytaikaisia omaisuusvakuudellisia rahamarkkinavelkakirjoja, jäljempänä 'ABCP-instrumentit', olisi pidettävä hyväksyttävinä, jos ne ovat tiettyjen vaatimusten mukaisia. Koska tietyt arvopaperistamiset olivat finanssikriisin aikana erityisen epävakaita, arvopaperistamisille ja ABCP-instrumenteille olisi määrättävä tietyt laatuksiteerit, jotta ainoastaan hyvin suoriutuvat arvopaperistamiset ja ABCP-instrumentit olisivat hyväksyttäviä. Kunnes ehdotettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus yksinkertaisista, läpinäkyvistä ja standardoiduista arvopaperistamisista, jäljempänä 'ehdotettu yksinkertaisia, läpinäkyviä ja standardoituja arvopaperistamisia koskeva asetus', hyväksytään ja sitä aletaan soveltaa tämän asetuksen tarkoituksiin, rahamarkkinarahastojen olisi voitava sijoittaa arvopaperistamisiin ja ABCP-instrumentteihin enintään 15 prosenttia varoistaan. Komission olisi annettava delegoitu säädös sen varmistamiseksi, että yksinkertaisten, läpinäkyvien ja standardoitujen arvopaperistamisten yksilöintiperusteita käytetään tätä asetusta sovellettaessa. Kun delegoitua säädöstä aletaan soveltaa, rahamarkkinarahastojen olisi voitava sijoittaa enintään 20 prosenttia varoistaan arvopaperistamisiin ja ABCP-instrumentteihin, ja enintään 15 prosenttia rahamarkkinarahaston varoista olisi voitava sijoittaa sellaisiin arvopaperistamisiin ja ABCP-instrumentteihin, jotka eivät ole yksinkertaisia, läpinäkyviä ja standardoituja.
- (24) Rahamarkkinarahastolle olisi annettava lupa sijoittaa talletuksiin vain, jos se pystyy nostamaan rahan milloin tahansa. Tosiasiallinen nostomahdollisuus heikkenee, jos ennenaikaisesta nostamisesta veloitettavat maksut ovat niin suuria, että ne ylittävät ennen nostoa kertyneen koron. Sen vuoksi rahamarkkinarahaston olisi huolehdittava asianmukaisesti siitä, ettei se tee talletuksia luottolaitokseen, joka vaatii keskimääräistä suurempia nostoprovisioita, tai sitoudu liian pitkäaikaisiin talletuksiin, jos se johtaa liian suuriin nostoprovisioihin.
- (25) Jotta voidaan ottaa huomioon erot, jotka vallitsevat pankkirakenteissa eri puolilla unionia ja varsinkin pienemmissä jäsenvaltioissa tai jäsenvaltioissa, joissa on voimakkaasti keskittynyt pankkisektori, sekä tapauksissa, joissa rahamarkkinarahaston ei olisi kannattavaa käyttää luottolaitoksen palveluja toisessa jäsenvaltiossa esimerkiksi silloin, kun tämä edellyttäisi valuutanvaihtoa kaikkein kuluineen ja riskeineen, olisi sallittava jonkin verran joustavuutta hajauttamisvaatimuksen suhteen siten, että osa varoista voidaan sijoittaa samaan luottolaitokseen.
- (26) Johdannaisinstrumenteilla, joihin rahamarkkinarahaston sallitaan sijoittaa, olisi ainoastaan pyrittävä suojautumaan korko- ja valuuttariskeiltä, ja niiden kohde-etuuksina toimivina instrumentteina saisi olla pelkästään korkoja, valuuttakursseja, valuuttoja tai indeksejä, jotka edustavat näitä luokkia. Johdannaisten käyttö muihin tarkoituksiin ja muunlaiset johdannaisten kohde-etuudet olisi kiellettävä. Johdannaisilla olisi ainoastaan täydennettävä rahamarkkinarahaston strategiaa, eikä niitä saisi käyttää tärkeimpänä välineenä, jolla rahamarkkinarahaston tavoitteet pyritään saavuttamaan. Jos rahamarkkinarahasto sijoittaa omaisuuseriin, jotka ovat muun valuutan kuin rahamarkkinarahaston valuutan määräisiä, rahamarkkinarahaston hoitajalta odotetaan, että se suojautuu koko valuuttariskiltä, myös johdannaisten avulla. Rahamarkkinarahastojen olisi saatava sijoittaa johdannaisinstrumentteihin, jos niillä käydään kauppaa direktiivin 2009/65/EY 50 artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuilla säännellyillä markkinoilla tai niiden ulkopuolella (OTC-kaupankäynti), edellyttäen, että tietyt ehdot täyttyvät.
- (27) Rahamarkkinarahastojen olisi voitava käyttää takaisinmyyntisopimuksia välineinä, joilla ne sijoittavat ylimääräisiä käteisvaroja hyvin lyhyeksi ajaksi, jos positio on suojattu kokonaan vakuuksilla. Sijoittajien suojaamiseksi on tarpeen varmistaa, että takaisinmyyntisopimusten yhteydessä annetut vakuudet ovat laadukkaita eivätkä ne ole vahvasti yhteydessä vastapuolen suorituskykyyn, jotta vältetään vastapuolen maksukyvyttömyydestä johtuvat kielteiset vaikutukset. Lisäksi rahamarkkinarahaston olisi voitava sijoittaa takaisinmyyntisopimuksiin enintään 10 prosenttia varoistaan. Rahamarkkinarahastot eivät saisi käyttää muita tehokkaita salkunhoitotekniikoita, kuten arvopapereiden lainaksiantoa tai -ottoa, koska nämä todennäköisesti haittaisivat rahamarkkinarahaston sijoitustavoitteiden saavuttamista.
- (28) Rahamarkkinarahastojen riskinoton rajoittamiseksi on olennaisen tärkeää vähentää vastapuoliriskiä asettamalla rahamarkkinarahastojen sijoitussalkuille selkeät hajauttamisvaatimukset. Sen vuoksi takaisinmyyntisopimusten olisi oltava kokonaan vakuudellisia ja operatiivista riskiä olisi rajoitettava siten, että yhteen takaisinmyyntisopimuksen vastapuoleen liittyvä vastuu saa olla enintään 15 prosenttia rahamarkkinarahaston varoista. Kaikkiin OTC-johdannaisiin olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 648/2012⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppätietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

- (29) Vakavaraisuussyistä sekä sen estämiseksi, että rahamarkkinarahasto käyttää huomattavaa vaikutusvaltaa liikkeeseenlaskijan johtamisessa, olisi vältettävä sitä, että rahamarkkinarahasto keskittyy liikaa saman liikkeeseenlaskijan liikkeeseen laskemiin sijoituskohteisiin.
- (30) Rahamarkkinarahastojen, jotka toimivat pelkästään työntekijöille tarkoitettuina säästöjärjestelminä, olisi voitava poiketa tietyistä vaatimuksista, joita sovelletaan muihin rahamarkkinarahastoihin tehtäviin sijoituksiin, siltä osin kuin tällaisiin järjestelmiin osallistuviin, jotka ovat luonnollisia henkilöitä, sovelletaan rajoittavia lunastusehtoja, jotka liittyvät markkinoiden kehityksen sijasta erityisiin ja ennalta määriteltyihin elämäntapahtumiin, kuten eläkkeelle jäämiseen, ja muihin erityisiin olosuhteisiin, joita ovat muun muassa vakituisen asunnon hankinta, avioero, sairaus tai työttömyys. Työntekijöiden on tärkeää voida sijoittaa rahamarkkinarahastoihin, joita pidetään yhtenä turvallisimmista lyhytaikaisista sijoituksista. Tällainen poikkeus ei vaaranna tämän asetuksen tavoitteena olevaa rahoitusvakauden varmistamista, sillä työntekijät, jotka sijoittavat rahamarkkinarahastoihin työntekijöille tarkoitettujen säästöjärjestelmiensä välityksellä, eivät voi lunastaa sijoitustaan pyynnöstä. Lunastuksia voi tehdä vain tiettyjen ennalta määriteltyjen elämäntapahtumien yhteydessä. Työntekijät eivät sen vuoksi voi lunastaa rahamarkkinarahastoihin tekemiään sijoituksia edes stressikausien markkinaolosuhteissa.
- (31) Rahamarkkinarahastoilla olisi oltava velvollisuus sijoittaa laadukkaisiin hyväksyttäviin omaisuuseriin. Sen vuoksi rahamarkkinarahastolla olisi oltava varovainen sisäinen luottolaadun arviointimenettely sellaisten rahamarkkinainstrumenttien, arvopaperistamisten ja ABCP-instrumenttien luottolaadun määrittämiseksi, joihin se aikoo sijoittaa. Liiallista luottoluokitukseen tukeutumista rajoittavan unionin oikeuden mukaisesti on tärkeää, että rahamarkkinarahastot välttävät luottoluokituslaitosten antamien luokitusten käyttämistä mekaanisesti eivätkä tukeudu niihin liikaa. Rahamarkkinarahastojen olisi voitava käyttää luokituksia täydentämään omaa hyväksyttävien omaisuuserien laadun arviointiaan. Rahamarkkinarahastojen hoitajien olisi suoritettava rahamarkkinainstrumenttien, arvopaperistamisten ja ABCP-instrumenttien uusi arviointi aina, kun tapahtuu olennainen muutos, ja varsinkin, kun rahamarkkinarahaston hoitajan tietoon tulee, että rahamarkkinainstrumentin, arvopaperistamisen tai ABCP-instrumentin luottoluokitus on alennettu jonkin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009⁽¹⁾ mukaisesti säännellyn ja sertifioidun luottoluokituslaitoksen käyttämien kahden korkeimman lyhytaikaisen luottoluokituksen alapuolelle. Rahamarkkinarahaston hoitajan olisi tätä varten voitava ottaa käyttöön sisäinen menettely rahamarkkinarahaston omaan sijoitussalkkuun soveltuvien luottoluokituslaitosten valitsemiseksi sekä sen määrittämiseksi, kuinka usein rahamarkkinarahaston olisi seurattava kyseisten laitosten luokituksia. Luottoluokituslaitosten valinnan olisi pysyttävä johdonmukaisena ajan kuluessa.
- (32) Kun otetaan huomioon työ, jota on tehty kansainvälisissä elimissä, kuten IOSCOssa ja FSB:ssä, ja unionin oikeudessa, mukaan luettuina asetus (EY) N:o 1060/2009 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/14/EU⁽²⁾, jotta voitaisiin vähentää sijoittajien liiallista tukeutumista luottoluokituksiin, ei ole asianmukaista kieltää mitään tuotetta, rahamarkkinarahastot mukaan luettuina, pyytämästä tai rahoittamasta ulkopuolisen tekemää luottoluokitusta.
- (33) On olennaisen tärkeää, että rahamarkkinarahastojen hoitajat käyttävät samoja arviointiperusteita arvioidessaan rahamarkkinainstrumentin, arvopaperistamisen tai ABCP-instrumentin luottolaatua, jotta ne eivät liittäisi samaan instrumenttiin erilaisia riskiominaisuuksia. Sen vuoksi rahamarkkinainstrumentin, arvopaperistamisen ja ABCP-instrumentin arviointia koskevat vähimmäisvaatimukset olisi yhdenmukaistettava. Sisäisiä luottolaadun arviointiperusteita ovat esimerkiksi instrumentin liikkeeseenlaskijaa koskevat kvantitatiiviset toimenpiteet, kuten taloudelliset tunnusluvut, tasedynamiikka ja kannattavuutta koskevat suuntaviivat, joita kutakin arvioidaan ja verrataan saman toimialan vastaavien yritysten ja ryhmien kanssa, sekä rahoitusinstrumentin liikkeeseenlaskijaa koskevat kvalitatiiviset toimenpiteet, kuten hallinnon tehokkuus ja yritysstrategia, joita kutakin analysoidaan sen varmistamiseksi, että liikkeeseenlaskijan kokonaisstrategia ei heikennä sen tulevaa luottolaatua. Sisäisen luottolaadun arvioinnin myönteisen tuloksen olisi perustuttava instrumenttien liikkeeseenlaskijan riittävään luottokelpoisuuteen ja instrumenttien riittävään luottolaatuun.
- (34) Jotta voitaisiin kehittää avoin ja johdonmukainen sisäinen luottolaadun arviointimenettely, rahamarkkinarahaston hoitajan olisi dokumentoitava menettely ja luottolaadun arvioinnit. Tällä vaatimuksella pyritään varmistamaan, että menettelyssä noudatetaan selkeitä sääntöjä, joiden noudattamista voidaan valvoa, ja että käytetyt menetelmät ilmoitetaan pyynnöstä sijoittajille ja toimivaltaisille viranomaisille tämän asetuksen mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1060/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, luottoluokituslaitoksista (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/14/EU, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annetun direktiivin 2003/41/EY, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2009/65/EY ja vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista annetun direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta liiallisen luottoluokitukseen tukeutumisen osalta (EUVL L 145, 31.5.2013, s. 1).

- (35) Rahamarkkinarahastojen sijoitussalkun riskin vähentämiseksi on tärkeä asettaa maturiteettirajoitukset, joissa vahvistetaan suurin sallittu painotettu keskimääräinen maturiteetti ja suurin sallittu painotettu keskimääräinen elinaika.
- (36) Painotetulla keskimääräisellä maturiteetilla mitataan rahamarkkinarahaston herkkyyttä rahamarkkinakorkojen muutoksille. Määrittäessään painotettua keskimääräistä maturiteettia rahamarkkinarahastojen hoitajien olisi otettava huomioon johdannaisinstrumenttien, talletusten, takaisinostosopimusten ja takaisinmyyntisopimusten vaikutukset sekä huomioitava niiden vaikutus rahamarkkinarahaston korkoriskiin. Kun rahamarkkinarahasto toteuttaa swap-transaktion ottaakseen position kiinteäkorkoisessa instrumentissa vaihtuvakorkoisen instrumentin sijasta, tämä seikka olisi otettava huomioon painotetun keskimääräisen maturiteetin määrittämisessä.
- (37) Painotettua keskimääräistä elinaikaa käytetään rahamarkkinarahaston sijoitussalkun luottoriskin mittaamiseen: luottoriski on sitä suurempi, mitä myöhemmin pääoma maksetaan takaisin. Painotettua keskimääräistä elinaikaa käytetään myös rahamarkkinarahaston sijoitussalkun likviditeettiriskin rajoittamiseen. Toisin kuin painotetun keskimääräisen maturiteetin laskennassa, painotettua keskimääräistä elinaikaa laskettaessa korontarkistuspäivien käyttö ei ole vaihtuvakorkoisten arvopapereiden ja strukturoitujen rahoitusinstrumenttien osalta sallittua, vaan on käytettävä ainoastaan rahoitusinstrumentin ilmoitettua lopullista maturiteettia. Painotetun keskimääräisen elinajan laskennassa maturiteettina käytetään lailliseen lunastuspäivään jäljellä olevaa maturiteettia, koska tämä on ainoa ajankohta, jona rahastoyhtiö voi kohtuudella odottaa, että instrumentti maksetaan takaisin. Joidenkin arvopaperistamisten ja ABCP-instrumenttien kohde-etuuksien erityisluonteen vuoksi jaksotettuun hankintamenoön arvostettavissa instrumenteissa painotettu keskimääräinen elinaika olisi voitava perustaa jaksotettuun hankintamenoön arvostettavien instrumenttien maturiteetilaskelmaan, joka perustuu joko tällaisten instrumenttien sopimusperusteiseen jaksotusaikatauluun tai niiden kohde-etuuksien jaksotusaikatauluun, joista tällaisten instrumenttien lunastukseen tarvittavat kassavirrat tuotetaan.
- (38) Jotta voitaisiin vahvistaa rahamarkkinarahastojen kykyä hoitaa lunastukset ja estää niiden varojen likvidointi huomattavasti alennettuun hintaan, rahamarkkinarahastoilla olisi oltava jatkuvasti hallussaan vähimmäismäärä likvidejä varoja, jotka erääntyvät päivän tai viikon kuluessa. Päivän kuluessa erääntyvien omaisuuserien olisi käsitettävä sellaisia omaisuuseriä kuin käteisvarat, yhden työpäivän kuluessa erääntyvät arvopaperit ja takaisinostosopimukset. Viikon kuluessa erääntyvien omaisuuserien olisi käsitettävä sellaisia omaisuuseriä kuin käteisvarat, yhden viikon kuluessa erääntyvät arvopaperit ja takaisinmyyntisopimukset. Julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoitavissa kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoissa ja alhaisen volatiliiteetin nettoarvon rahamarkkinarahastoissa rajallinen prosenttiosuus valtion velkakirjoista, joiden jäljellä oleva maturiteetti on 190 päivää ja jotka voidaan selvittää yhden työpäivän kuluessa, olisi voitava myös huomioida viikkokohtaisissa likviditeettivaatimuksissa. Vaihtuvan nettoarvon rahamarkkinarahastoissa rajallinen prosenttiosuus rahamarkkinainstrumenteista taikka hyväksyttävien rahamarkkinarahastojen osuuksista tai osakkeista olisi myös voitava huomioida viikkokohtaisissa likviditeettivaatimuksissa edellyttäen, että ne voidaan selvittää viiden työpäivän kuluessa. Laskettaessa päivän ja viikon kuluessa erääntyvien omaisuuserien osuutta olisi käytettävä omaisuuserän laillista lunastuspäivää. Tässä yhteydessä voidaan ottaa huomioon rahamarkkinarahaston hoitajan mahdollisuus purkaa sopimus lyhyellä aikavälillä. Jos esimerkiksi takaisinmyyntisopimus voidaan purkaa yhden työpäivän ennakkoilmoituksella, sitä olisi pidettävä päivän kuluessa erääntyvänä omaisuuseränä. Jos rahamarkkinarahaston hoitajalla on mahdollisuus nostaa käteisvaroja talletustililtä yhden työpäivän ennakkoilmoituksella, niitä olisi pidettävä päivän kuluessa erääntyvänä omaisuuseränä. Jos rahoitusinstrumentti sisältää myyntioption, jota voi vapaasti käyttää päivittäin tai viiden työpäivän kuluessa, ja myyntioption lunastushinta on lähellä instrumentin odotettua arvoa, kyseistä instrumenttia olisi pidettävä päivän tai viikon kuluessa erääntyvänä omaisuuseränä.
- (39) Koska rahamarkkinarahastot voivat investoida maturiteetiltaan erilaisiin omaisuuseriin, on tärkeää, että sijoittajat voivat erottaa eri rahamarkkinarahastoluokat toisistaan. Sen vuoksi rahamarkkinarahasto olisi luokiteltava joko lyhyeksi rahamarkkinarahastoksi tai tavanomaiseksi rahamarkkinarahastoksi. Lyhyiden rahamarkkinarahastojen tavoitteena on tarjota rahamarkkinakorkojen mukaista tuottoa ja varmistaa samalla mahdollisimman hyvä sijoittajansuoja. Lyhyiden rahamarkkinarahastojen duraatoriski ja luottoriski pidetään pieninä lyhyen painotetun keskimääräisen maturiteetin ja painotetun keskimääräisen elinajan avulla.
- (40) Tavanomaisten rahamarkkinarahastojen tavoitteena on tarjota hieman suurempaa tuottoa kuin rahamarkkinat tarjoavat, minkä vuoksi ne sijoittavat omaisuuseriin, joilla on pitkä maturiteetti. Jotta tavanomaiset rahamarkkinarahastot saavuttaisivat tämän tuottotavoitteen, niiden olisi annettava soveltaa sijoitussalkun riskiin väljempää rajoja, kuten painotettua keskimääräistä maturiteettia ja painotettua keskimääräistä elinaikaa.

- (41) Niiden rahamarkkinarahastojen, jotka ovat yhteissijoitusyrityksiä, hoitajat voivat direktiivin 2009/65/EY 84 artiklan mukaan keskeyttää väliaikaisesti lunastukset poikkeuksellisissa tilanteissa, joissa olosuhteet sitä edellyttävät. Niiden rahamarkkinarahastojen, jotka ovat vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja, hoitajat voivat direktiivin 2011/61/EU 16 artiklan ja komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 231/2013⁽¹⁾ 47 artiklan mukaan käyttää erityisjärjestelyjä puuttuakseen varojensa odottamattomaan epälikvidiuteen.
- (42) Likviditeetin asianmukaisen hallinnan varmistamiseksi rahamarkkinarahastojen olisi luotava järkevät toimintaperiaatteet ja -menettelyt, jotta ne oppisivat tuntemaan sijoittajansa. Toimintaperiaatteiden, jotka rahamarkkinarahaston hoitaja ottaa käyttöön, olisi helpotettava rahamarkkinarahaston sijoittajapohjan ymmärtämistä siinä määrin, että laajamittaiset lunastukset pystytään ennakoimaan. Jotta rahamarkkinarahasto ei joutuisi äkillisten massiivisten lunastusten kohteeksi, olisi kiinnitettävä erityistä huomiota suuriin sijoittajiin, jotka edustavat huomattavaa osaa rahamarkkinarahaston omaisuuseristä, kuten yksittäisiin sijoittajiin, joiden osuudet ovat suuremmat kuin päivän kuluessa erääntyvät omaisuuserät. Rahamarkkinarahaston hoitajan olisi mahdollisuuksien mukaan tarkistettava sen sijoittajien henkilöllisyys, vaikka niitä edustaisivatkin hallintarekisteröidyt tilit, portaalit tai muut epäsuorat ostajat.
- (43) Rahamarkkinarahastojen olisi tehtävä vähintään kahdesti vuodessa stressitestejä osana järkevää riskienhallintaa. Jos stressitestien tulokset viittaavat haavoittuvuuksiin, rahamarkkinarahaston hoitajan odotetaan toteuttavan toimia, joilla vahvistetaan rahamarkkinarahaston häiriönsietokykyä.
- (44) Omaisuuserien arvo olisi määritettävä ensisijaisesti markkinahintaan, jotta se ilmaisisi niiden tosiasiallista arvoa. Rahamarkkinarahaston hoitajalle ei saisi antaa mahdollisuutta käyttää malliin perustuvaa arvostamista, kun omaisuuserän arvo voidaan määrittää luotettavasti arvostamalla se markkinahintaan, sillä malliin perustuva arvostaminen antaa helposti epätarkemman tuloksen. Yleensä oletetaan, että sellaiset varat kuin valtion velkasitoumukset, kuntatodistukset sekä keskipitkän ja lyhyen aikavälin velkakirjat voidaan arvostaa luotettavasti markkinahintaan. Rahamarkkinarahaston hoitajan olisi tarkistettava yritystodistusten tai sijoitustodistusten arvostamista varten, saadaanko tarkat hinnat jälkimarkkinoilta. Liikkeeseenlaskijan tarjoamaa takaisinostohintaa pidetään myös hyvänä estimaattina yritystodistuksen arvosta. Joitakin omaisuuseriä, esimerkiksi joitakin OTC-johdannaisia, joilla käydään vähän kauppaa, voi olla luonnostaan vaikea arvostaa markkinahintojen perusteella. Jos omaisuuserien arvoa ei tällaisissa tapauksissa voida määrittää luotettavasti arvostamalla ne markkinahintaan, rahamarkkinarahaston hoitajan olisi osoitettava omaisuuserälle käypä arvo käyttämällä malliin perustuvaa arvostamista esimerkiksi siten, että rahamarkkinarahaston hoitaja käyttää markkinatietoja, kuten vastaavien liikkeeseenlaskujen ja vastaavien liikkeeseenlaskijoiden tuottoja, tai diskonttaamalla omaisuuserän kassavirrat. Malliin perustuvassa arvostamisessa käytetään rahoitusmalleja käyvän arvon osoittamiseen omaisuuserälle. Rahamarkkinarahasto voi esimerkiksi itse kehittää tällaisia malleja tai se voi käyttää ulkopuolisten osapuolten, kuten tietojen tarjoajien, olemassa olevia malleja.
- (45) Julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavien kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastojen tavoitteena on säilyttää sijoituksen pääoma ja varmistaa samalla suuri likviditeetti. Kun julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavat kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastot jakavat tuottoja sijoittajille, valtaosa niistä käyttää osuus- tai osakekohtaista nettoarvoa, joka voi olla esimerkiksi 1 euro, 1 Yhdysvaltain dollari tai 1 Englannin punta. Muut julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavat kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastot kerryttävät tuotoilla rahaston nettoarvoa ja pitävät samalla omaisuuserän perusarvon vakiona.
- (46) Julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavien kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastojen ja alhaisen volatiliiteetin nettoarvon rahamarkkinarahastojen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi niiden olisi voitava käyttää tiettyjen omaisuuserien kohdalla myös kansainvälisesti tunnustettua jaksotettuun hankintamenoön perustuvaa menetelmää unionin hyväksymien kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti. Siitä huolimatta julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavien kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastojen ja alhaisen volatiliiteetin nettoarvon rahamarkkinarahastojen olisi sen varmistamiseksi, että kiinteän osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon ja osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon välistä erotusta seurataan jatkuvasti, laskettava omaisuuseriensä arvo myös käyttäen markkinahintaan arvostamista tai malliin perustuvaa arvostamista.
- (47) Koska rahamarkkinarahaston olisi julkaistava nettoarvo, joka ilmaisee kaikkia muutoksia sen omaisuuserien arvossa, julkaistava nettoarvo olisi pyöristettävä enintään lähimpään korkopisteeseen tai sen vasta-arvoon. Näin ollen, jos nettoarvo julkaistaan tietyn valuutan määräisenä, esimerkiksi 1 euron suuruisena, nettoarvon muutos olisi huomioitava aina, kun se on vähintään 0,0001 euroa. Vastaavasti, jos nettoarvo on 100 euroa, nettoarvon muutos olisi huomioitava aina, kun se on vähintään 0,01 euroa. Lisäksi, jos on kyse julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavasta kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastosta tai alhaisen volatiliiteetin nettoarvon rahamarkkinarahastosta, rahamarkkinarahaston olisi voitava julkaista kiinteä nettoarvo sekä kiinteän nettoarvon ja nettoarvon välinen erotus. Tässä tapauksessa, jos nettoarvo on 1 euro, kiinteä nettoarvo lasketaan pyöristämällä nettoarvo lähimpään senttiin (jokaisen 0,01 euron suuruisen muutoksen osalta).

⁽¹⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 231/2013, annettu 19 päivänä joulukuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU täydentämisestä poikkeuksien, yleisten toimintaedellytysten, säilytysyhteisöjen, vivutuksen, avoimuuden ja valvonnan osalta (EUVL L 83, 22.3.2013, s. 1).

- (48) Jotta voidaan vähentää sijoittajien mahdollisia lunastuksia markkinoiden vakavien stressikausien aikana, julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavilla kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoilla ja alhaisen volatiliiteetin nettoarvon rahamarkkinarahastoilla olisi oltava käytössä likviditeettimaksuja ja lunastusrajoituksia koskevia järjestelyjä sijoittajansuojan varmistamiseksi ja "ensimmäisen toimijan edun" estämiseksi. Likviditeettimaksun olisi ilmennettävä asianmukaisesti rahamarkkinarahastolle likviditeetin saavuttamisesta aiheutuvia kustannuksia, eikä se saisi olla sakkoluonteinen maksu, jolla kuitattaisiin muille sijoittajille lunastuksen johdosta aiheutuneita tappioita.
- (49) Ulkopuolinen tuki, joka annetaan rahamarkkinarahastolle likviditeetin tai vakauden säilyttämiseksi tai jolla on tosiasiallisesti tällaiset vaikutukset, lisää leviämiskäyttäjä rahamarkkinarahastoalan ja muun finanssialan välillä. Kolmannet osapuolet, jotka antavat tällaista tukea, mukaan luettuina luottolaitokset, muut finanssilaitokset tai oikeushenkilöt, jotka kuuluvat samaan ryhmään rahamarkkinarahaston kanssa, voivat antaa sitä oman etunsa vuoksi, koska niillä on taloudellinen intressi rahamarkkinarahastoa hoitavassa rahastoyhtiössä tai koska ne haluavat välttää sen, että niiden maine vahingoittuu, jos niiden nimi yhdistetään rahamarkkinarahaston kaatumiseen. Koska kolmannet osapuolet eivät aina nimenomaisesti sitoudu antamaan tai takaamaan tukea, epävarmaksi jää, myönnettäisiinkö tukea silloin, kun rahamarkkinarahasto sitä tarvitsee. Tällaisissa tilanteissa järjestäjän tuen harkinnanvaraisuus lisää markkinatoimijoiden keskuudessa epävarmuutta siitä, kuka kantaa rahamarkkinarahaston tappiot, kun niitä syntyy. Tämä epävarmuus todennäköisesti altistaa rahamarkkinarahastot vielä enemmän sijoittajapahoille finanssimarkkinoiden ollessa epävakaita, jolloin laajemmat rahoitusriskit ovat kaikkein ilmeisimpiä ja jolloin herää epäilyjä järjestäjien vakaudesta ja niiden kyvystä antaa tukea niihin sidoksissa oleville rahamarkkinarahastoille. Näistä syistä ulkopuolisen tuen antaminen rahamarkkinarahastoille olisi kiellettyä.
- (50) Sijoittajille olisi selkeästi ilmoitettava ennen kuin ne sijoittavat rahamarkkinarahastoon, onko kyseinen rahamarkkinarahasto luonteeltaan lyhyt vai tavanomainen ja onko se julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittava kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahasto, alhaisen volatiliiteetin nettoarvon rahamarkkinarahasto vai vaihtuvan nettoarvon rahamarkkinarahasto. Jotta sijoittajille ei syntyisi väärien odotuksia, kaikissa markkinointiasia-kirjoissa olisi lisäksi ilmoitettava selkeästi, että rahamarkkinarahastoon tehtäviä sijoituksia ei suojata millään takuilla. Rahamarkkinarahastojen olisi myös asetettava viikoittain sijoittajien saataville tiettyjä muita tietoja, mukaan luettuina sijoitussalkun maturiteettierittely, luottoprofiili ja yksityiskohtaiset tiedot kymmenestä suurimmasta rahamarkkinarahastossa olevasta omaisuuserästä.
- (51) Sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset voivat havaita ja seurata rahamarkkinarahastojen markkinoilla esiintyviä riskejä ja reagoida niihin, rahamarkkinarahastojen olisi direktiivissä 2009/65/EY tai 2011/61/EU vaadittujen tietojen lisäksi toimitettava toimivaltaisille viranomaisilleen yksityiskohtainen luettelo rahamarkkinarahastoa koskevista tiedoista, mukaan luettuina rahamarkkinarahaston tyyppi ja ominaispiirteet, salkkuindikaattorit ja tiedot sijoitussalkussa olevista omaisuuseristä. Toimivaltaisten viranomaisten olisi kerättävä nämä tiedot yhdenmukaisella tavalla koko unionissa, jotta rahamarkkinarahastojen markkinoiden tärkeimmistä muutoksista saataisiin olennaisia tietoja. Tiedot olisi toimitettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010⁽¹⁾ perustetulle Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jonka olisi luotava rahamarkkinarahastoja koskeva keskustietokanta, jotta olisi helpompi laatia yhteisiä analyysejä rahamarkkinarahastojen markkinoiden mahdollisista vaikutuksista unionissa.
- (52) Rahamarkkinarahaston toimivaltaisen viranomaisen olisi tarkistettava, kykeneekö rahamarkkinarahasto noudattamaan jatkuvasti tätä asetusta. Sen vuoksi toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava kaikki valvonta- ja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niille kuuluvien tehtävien hoitamiseksi tämän asetuksen mukaisesti, mukaan luettuna mahdollisuus määrätä tiettyjä seuraamuksia ja toimenpiteitä. Näiden valtuuksien ei pitäisi rajoittaa direktiivien 2009/65/EY ja 2011/61/EU mukaisia valtuuksia. Lisäksi yhteissijoitusyritysten tai vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että kaikki yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset, jotka muistuttavat ominaisuuksiltaan rahamarkkinarahastoja ja ovat olemassa tämän asetuksen tullessa voimaan, noudattavat tätä asetusta.
- (53) Komissiolle olisi tämän asetuksen teknisten seikkojen tarkentamiseksi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksinkertaisten, läpinäkyvien ja standardoitujen arvopaperistamisen ja ABCP-instrumenttien perusteisiin viittaavan ristiviittauksen sisällyttämistä, omaisuuseriin sovellettavien kvantitatiivisten ja kvalitatiivisten likviditeettivaatimusten ja luottolaatuvaatimusten määrittämistä sekä luottolaadun arviointiperusteiden määrittämistä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ⁽¹⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

- (54) Lisäksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti tekniset täytäntöönpanostandardit täytäntöönpanosäädöksillä. Arvopaperimarkkinaviranomaiselle olisi annettava tehtäväksi laatia komissiolle toimitettavat luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, jotka koskevat raportointimallia, jonka mukaan rahamarkkinarahastot toimittavat tietonsa toimivaltaisille viranomaisille.
- (55) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi voitava käyttää kaikkia sille direktiivien 2009/65/EY ja 2011/61/EU nojalla annettuja valtuuksia myös tämän asetuksen yhteydessä. Lisäksi sille annetaan tehtäväksi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia.
- (56) Komission olisi tarkasteltava tätä asetusta uudelleen viimeistään 21 päivänä heinäkuuta 2022. Uudelleentarkastelussa olisi arvioitava tämän asetuksen soveltamisesta saatuja kokemuksia ja analysoitava sen vaikutuksia rahamarkkinarahastoihin liittyviin erilaisiin taloudellisiin näkökohtiin. Siinä olisi myös arvioitava sen vaikutuksia sijoittajiin, rahamarkkinarahastoihin ja rahamarkkinarahastojen hoitajiin unionissa. Siinä olisi myös arvioitava rahamarkkinarahastojen roolia jäsenvaltioiden liikkeeseen laskeman tai takaaman valtionvelan ostamisessa ottaen huomioon tällaisen velan erityispiirteet, sillä valtionvelalla on ratkaisevan tärkeä rooli jäsenvaltioiden rahoituksessa. Lisäksi uudelleentarkastelussa olisi otettava huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽²⁾ 509 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kertomus, tämän asetuksen vaikutus lyhytaikaisen rahoituksen markkinoihin sekä sääntelykehitys kansainvälisellä tasolla. Komission olisi viimeistään 21 päivänä heinäkuuta 2022 annettava kertomus mahdollisuudesta ottaa käyttöön EU:n julkisen sektorin velkainstrumentteja koskeva 80 prosentin kiintiö, sillä EU:n lyhytaikaisten julkisen sektorin velkainstrumenttien liikkeeseenlaskuun sovelletaan unionin oikeutta, minkä vuoksi etuuskohtelu EU:n ulkopuolisiin julkisen sektorin velkainstrumentteihin nähden on vakavaraisuuden valvonnan kannalta perusteltua. Kun otetaan huomioon EU:n lyhytaikaisten julkisen sektorin velkainstrumenttien nykyinen niukkuus ja vastikään käyttöön otettujen alhaisen volatiliiteetin nettoarvon rahamarkkinarahastojen kehitykseen liittyvä epävarmuus, komission olisi viimeistään 21 päivänä heinäkuuta 2022 tarkasteltava uudelleen mahdollisuutta ottaa käyttöön EU:n julkisen sektorin velkainstrumentteja koskeva 80 prosentin kiintiö ja arvioitava samalla, onko alhaisen volatiliiteetin nettoarvon rahamarkkinarahastojen mallista tullut asianmukainen vaihtoehto EU:n ulkopuolisiin julkisen sektorin velkainstrumentteihin liittyville kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoille.
- (57) Tässä asetuksessa säädettyjen rahamarkkinarahastoja koskevien uusien yhtenäisten sääntöjen olisi oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY ⁽³⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 ⁽⁴⁾ mukaiset.
- (58) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli varmistaa, että rahamarkkinarahastoihin sovelletaan yhtenäisiä vakavaraisuus-, hallinnointi- ja avoimuusvaatimuksia koko unionissa, ja ottaa samalla täysimittaisesti huomioon tarve sovittaa rahamarkkinarahastojen turvallisuus ja luotettavuus tasapainoisesti yhteen rahamarkkinoiden tehokkaan toiminnan ja eri markkinatoimijoille koituvien kustannusten kanssa, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (59) Tässä asetuksessa säädettyissä rahamarkkinarahastoja koskevissa uusissa yhtenäisissä säännöissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita ja niistä erityisesti kuluttajansuojaa, elinkeinovapautta ja henkilötietojen suojaa. Rahamarkkinarahastoja koskevia uusia yhtenäisiä sääntöjä olisi sovellettava kyseisten oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti,

⁽¹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan unioniin sijoittautuneita taikka unionissa hoidettavia tai markkinoitavia rahamarkkinarahastoja varten säännöt, jotka koskevat rahoitusinstrumentteja, joihin rahamarkkinarahasto voi sijoittaa, rahamarkkinarahaston sijoitussalkkua, rahamarkkinarahaston varojen arvostamista sekä rahamarkkinarahastoa koskevia raportointivaatimuksia.

Tätä asetusta sovelletaan yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin,

- a) jotka tarvitsevat direktiivin 2009/65/EY mukaisen luvan toimiakseen yhteissijoitusyrityksinä tai ovat saaneet mainitun direktiivin mukaisen luvan yhteissijoitusyrityksenä toimimiseen tai jotka ovat direktiivin 2011/61/EU mukaisia vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja;
 - b) jotka sijoittavat lyhytaikaisiin varoihin; ja
 - c) joiden erillisinä tai kumulatiivisina tavoitteina on tarjota rahamarkkinakorkoja vastaavaa tuottoa tai säilyttää sijoituksen arvo.
2. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa lisävaatimuksia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'lyhytaikaisilla varoilla' rahoitusvaroja, joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään kaksi vuotta;
- 2) 'rahamarkkinainstrumenteilla' direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan o alakohdassa määriteltyjä rahamarkkinavälineitä ja komission direktiivin 2007/16/EY ⁽¹⁾ 3 artiklassa tarkoitettuja välineitä;
- 3) 'siirtokelpoisilla arvopapereilla' direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan n alakohdassa määriteltyjä siirtokelpoisia arvopapereita ja direktiivin 2007/16/EY 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja välineitä;
- 4) 'takaisinostosopimuksella' sopimusta, jolla osapuoli siirtää arvopapereita tai niihin liittyviä oikeuksia vastapuolelle ja sitoutuu ostamaan ne takaisin sovittuun hintaan määrättynä tai myöhemmin määrättävänä ajankohtana;
- 5) 'takaisinmyyntisopimuksella' sopimusta, jolla osapuoli vastaanottaa arvopapereita taikka omaisuuserään tai arvopaperiin liittyviä oikeuksia vastapuolelta ja sitoutuu myymään ne takaisin sovittuun hintaan määrättynä tai myöhemmin määrättävänä ajankohtana;
- 6) 'arvopapereiden lainaksi antamisella' ja 'arvopapereiden lainaksi ottamisella' liiketoimia, joissa laitos tai sen vastapuoli siirtää arvopapereita ja lainanottaja sitoutuu palauttamaan vastaavat arvopaperit myöhempänä ajankohtana tai arvopaperit siirtävän laitoksen pyynnöstä; kyseistä liiketointa kutsutaan 'arvopapereiden lainaksi antamiseksi' sen laitoksen osalta, joka siirtää arvopaperit, ja 'arvopapereiden lainaksi ottamiseksi' sen laitoksen osalta, jolle ne siirretään;
- 7) 'arvopaperistamisella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 61 alakohdassa määriteltyä arvopaperistamista;
- 8) 'arvostamisella markkinahintaan' positoiden arvostamista saatavilla oleviin, riippumattomista lähteistä peräisin oleviin päätöshintoihin, mukaan lukien pörssihintoihin, näytöllä julkistettaviin hintoihin tai useiden riippumattomien tunnettujen arvopaperinvälittäjien antamiin hintatarjouksiin;

⁽¹⁾ Komission direktiivi 2007/16/EY, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2007, arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 85/611/ETY täytäntöönpanosta tiettyjen määritelmien selventämiseksi (EUVL L 79, 20.3.2007, s. 11).

- 9) 'malliin perustuvalla arvostamisella' arvostamista, joka edellyttää vertailuanalyysia, ekstrapolointia tai muuta yhteen tai useampaan markkinatietoon perustuvaa laskentaa;
- 10) 'jaksotettuun hankintamenuon perustuvalla arvostusmenetelmällä' menetelmää, joka perustuu omaisuuserän hankintamenuon, jonka arvo mukautetaan preemioiden tai diskonttojen jaksottamiseen erääntymispäivään saakka;
- 11) 'julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavalla kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastolla' rahamarkkinarahastoa,
 - a) joka pyrkii pitämään osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon muuttumattomana;
 - b) jossa rahaston tuottoja kerrytetään päivittäin ja jossa ne voidaan maksaa sijoittajalle tai käyttää siihen, että ostetaan lisää osuuksia tai osakkeita rahastosta;
 - c) jossa omaisuuserät arvostetaan yleensä jaksotettuun hankintamenuon perustuvalla menetelmällä ja jossa nettoarvo pyöristetään lähimpään prosenttiyksikköön tai kyseisen valuutan määräiseen vasta-arvoon; ja
 - d) joka sijoittaa vähintään 99,5 prosenttia varoistaan 17 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin ja takaisinmyyntisopimuksiin, joiden vakuutena on 17 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu julkisen sektorin velkainstrumentti, sekä käteisrahaan;
- 12) 'alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahastolla' rahamarkkinarahastoa, joka täyttää 29, 30 ja 32 artiklassa sekä 33 artiklan 2 kohdan b alakohdassa asetetut erityisvaatimukset;
- 13) 'vaihtuvan nettoarvon rahamarkkinarahastolla' rahamarkkinarahastoa, joka täyttää 29 ja 30 artiklassa sekä 33 artiklan 1 kohdassa asetetut erityisvaatimukset;
- 14) 'lyhyellä rahamarkkinarahastolla' rahamarkkinarahastoa, joka sijoittaa 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin hyväksyttäviin rahamarkkinainstrumentteihin ja johon sovelletaan 24 artiklassa vahvistettuja, sijoitussalkkuja koskevia sääntöjä;
- 15) 'tavanomaisella rahamarkkinarahastolla' rahamarkkinarahastoa, joka sijoittaa 10 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin hyväksyttäviin rahamarkkinainstrumentteihin ja johon sovelletaan 25 artiklassa vahvistettuja, sijoitussalkkuja koskevia sääntöjä;
- 16) 'luottolaitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta;
- 17) 'rahamarkkinarahaston toimivaltaisella viranomaisella'
 - a) yhteissijoitusyrityksen osalta direktiivin 2009/65/EY 97 artiklan mukaisesti nimettyä yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaista viranomaista;
 - b) unioniin sijoittautuneiden vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen osalta toimivaltaista viranomaista direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan p alakohdassa määritellyssä vaihtoehtoisen sijoitusrahaston kotijäsenvaltiossa;
 - c) unionin ulkopuolelle sijoittautuneiden vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen osalta jotakin seuraavista:
 - i) sen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista, jossa unionin ulkopuolelle sijoittautunutta vaihtoehtoista sijoitusrahastoa markkinoidaan unionissa ilman passia;
 - ii) unionin ulkopuolelle sijoittautunutta vaihtoehtoista sijoitusrahastoa hoitavan unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan toimivaltaista viranomaista, kun unionin ulkopuolelle sijoittautunutta vaihtoehtoista sijoitusrahastoa markkinoidaan unionissa passin nojalla tai sitä ei markkinoida unionissa;
 - iii) viitejäsenvaltion toimivaltaista viranomaista, jos unionin ulkopuolelle sijoittautunutta vaihtoehtoista sijoitusrahastoa ei hoida unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja ja jos sitä markkinoidaan unionissa passin nojalla;
- 18) 'laillisella eräpäivällä' päivämäärää, jona arvopaperin pääoma on maksettava kokonaan takaisin ja johon ei liity minkäänlaista optiota;
- 19) 'painotetulla keskimääräisellä maturiteetilla' kaikkien rahamarkkinarahastossa olevien kohde-etuuksien keskimääräistä maturiteettia, joka ulottuu lailliseen eräpäivään tai, jos kyseinen aika on lyhyempi, seuraavaan koron tarkistukseen rahamarkkinakorkoa vastaavaksi ja jossa otetaan huomioon, kuinka paljon kutakin omaisuuserää rahastossa on suhteellisesti;
- 20) 'painotetulla keskimääräisellä elinajalla' keskimääräistä aikaa, joka ulottuu kaikkien rahamarkkinarahastossa olevien kohde-etuuksien lailliseen eräpäivään ja jossa otetaan huomioon, kuinka paljon kutakin omaisuuserää rahastossa on suhteellisesti;
- 21) 'jäljellä olevalla maturiteetilla' arvopaperin lailliseen eräpäivään jäljellä olevaa aikaa;

- 22) 'lyhyksimyynnillä' sellaisen instrumentin myyntiä, jota rahamarkkinarahasto ei omista tehdessään sopimuksen sen myynnistä, mukaan lukien myynti, jossa rahamarkkinarahasto on myyntiä koskevan sopimuksen tekemisen ajankohtana lainannut rahamarkkinainstrumentin tai sopinut sen lainaamisesta, jotta se voidaan toimittaa selvityksen toteuttamisajankohtana, pois lukien
- a) jommankumman osapuolen suorittama myynti sellaisen takaisinostosopimuksen nojalla, jossa osapuoli on lupautunut myymään toiselle osapuolelle arvopaperin määrättyllä hinnalla siten, että jälkimmäinen sitoutuu myymään arvopaperin myöhempänä ajankohtana takaisin jollakin muulla määrättyllä hinnalla; tai
- b) sellaisen futuurisopimuksen tai muun johdannaisopimuksen tekeminen, jossa on sovittu arvopapereiden myymisestä määrättyyn hintaan myöhempänä ajankohtana;
- 23) 'rahamarkkinarahaston hoitajalla' sellaisen rahamarkkinarahaston osalta, joka on yhteissijoitusyhtiö, yhteissijoitusyhtiön rahastoyhtiötä tai yhteissijoitusyhtiön sijoitusyhtiötä, jos on kyse itsehallinnoivasta yhteissijoitusyhtiöstä, ja sellaisen rahamarkkinarahaston osalta, joka on vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajaa tai sisäisesti hoidettua vaihtoehtoista sijoitusrahastoa.

3 artikla

Rahamarkkinarahastojen tyypit

1. Rahamarkkinarahastot on perustettava yhteen seuraavista tyypeistä:
- a) vaihtuvan nettoarvon rahamarkkinarahasto;
- b) julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittava kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahasto;
- c) alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahasto.
2. Rahamarkkinarahaston toimiluvassa on nimenomaisesti mainittava rahamarkkinarahaston tyyppi, jonka on oltava yksi 1 kohdassa vahvistetuista.

4 artikla

Toimiluvan myöntäminen rahamarkkinarahastolle

1. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä ei saa perustaa unioniin taikka markkinoida tai hoitaa unionissa rahamarkkinarahastona, jollei se ole saanut tämän asetuksen mukaista toimilupaa.

Toimilupa on voimassa kaikissa jäsenvaltioissa.

2. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavalle yritykselle, joka ensimmäistä kertaa hakee direktiivin 2009/65/EY nojalla lupaa toimia yhteissijoitusyhtiönä ja tämän asetuksen nojalla lupaa toimia rahamarkkinarahastona, myönnetään lupa toimia rahamarkkinarahastona direktiivin 2009/65/EY mukaisen yhteissijoitusyhtiöä koskevan toimilupamenettelyn yhteydessä.

Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavalle yritykselle on jo myönnetty direktiivin 2009/65/EY nojalla lupa toimia yhteissijoitusyhtiönä, se voi hakea lupaa toimia rahamarkkinarahastona tämän artiklan 4 ja 5 kohdassa vahvistetun menettelyn mukaisesti.

3. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavalle yritykselle, joka on vaihtoehtoinen sijoitusrahasto ja joka hakee tämän asetuksen nojalla lupaa toimia rahamarkkinarahastona, myönnetään lupa toimia rahamarkkinarahastona 5 artiklassa vahvistetun toimilupamenettelyn mukaisesti.

4. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavalle yritykselle saa myöntää luvan toimia rahamarkkinarahastona ainoastaan, jos rahamarkkinarahaston toimivaltainen viranomaisella on katsoo, että rahamarkkinarahasto pystyy täyttämään kaikki tämän asetuksen vaatimukset.

5. Rahamarkkinarahaston toimiluvan myöntämistä varten yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki seuraavat asiakirjat:

- a) rahamarkkinarahaston säännöt tai perustamisasiakirjat, joista käy ilmi, minkä tyyppinen rahamarkkinarahasto se on; tyyppi on oltava yksi 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetuista;
- b) rahamarkkinarahaston hoitajan tunnistetiedot;

- c) säilytysyhteisön tunnistetiedot;
 - d) rahamarkkinarahaston kuvaus tai muut rahamarkkinarahastoa koskevat tiedot, jotka ovat sijoittajien saatavilla;
 - e) kuvaus tai muut tiedot järjestelyistä ja menettelyistä, jotka tarvitaan II–VII luvun vaatimusten noudattamiseksi;
 - f) muut tiedot tai asiakirjat, jotka rahamarkkinarahaston toimivaltainen viranomainen vaatii sen varmistamiseksi, että tässä asetuksessa vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan.
6. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava tämän asetuksen nojalla myönnettyistä tai peruutetuista toimiluvista arvopaperimarkkinaviranomaiselle neljännesvuosittain.
7. Arvopaperimarkkinaviranomainen pitää julkista keskusrekisteriä, joka sisältää tiedot kustakin tämän asetuksen nojalla toimiluvan saaneesta rahamarkkinarahastosta, sen 3 artiklan 1 kohdan mukaisesta tyypestä, siitä, onko se lyhyt vai tavanomainen rahamarkkinarahasto, rahamarkkinarahaston hoitajasta sekä rahamarkkinarahaston toimivaltaisesta viranomaisesta. Rekisteri asetetaan saataville sähköisessä muodossa.

5 artikla

Menettely, jolla myönnetään toimilupa rahamarkkinarahastoille, jotka ovat vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja

1. Vaihtoehtoiselle sijoitusrahastolle myönnetään lupa toimia rahamarkkinarahastona vain, jos rahamarkkinarahaston toimivaltainen viranomainen hyväksyy vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan, joka on jo saanut direktiivin 2011/61/EU nojalla luvan hoitaa rahamarkkinarahastoa, joka on vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, jättämän hakemuksen sekä hyväksyy myös rahaston säännöt ja säilytysyhteisön valinnan.

2. Jättäessään rahamarkkinarahaston, joka on vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, hoitamista koskevan hakemuksen toimiluvan saaneen vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan on toimitettava rahamarkkinarahaston toimivaltaiselle viranomaiselle

- a) säilytysyhteisön kanssa tehty kirjallinen sopimus;
- b) tiedot tehtävien siirtämistä koskevista järjestelyistä, jotka liittyvät vaihtoehtoisen sijoitusrahaston salkunhoitoon, riskienhallintaan ja hallintoon;
- c) tiedot rahamarkkinarahastojen, jotka ovat vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja ja joita vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja hoitaa tai aikoo hoitaa, sijoitusstrategioista, riskiprofiilista ja muista ominaisuuksista.

Rahamarkkinarahaston toimivaltainen viranomainen voi pyytää vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan toimivaltaiselta viranomaiselta selvennyksiä ja tietoja ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista asiakirjoista tai todistusta siitä, kuuluvatko rahamarkkinarahastot vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajalle rahaston hoitamista varten myönnetyn toimiluvan piiriin. Vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan toimivaltaisen viranomaisen on vastattava tällaiseen pyyntöön kymmenen työpäivän kuluessa.

3. Vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan on viipymättä ilmoitettava 2 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen mahdollisista myöhemmistä muutoksista rahamarkkinarahaston toimivaltaiselle viranomaiselle.

4. Rahamarkkinarahaston toimivaltaisen viranomaisen on hylättävä vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan hakemus ainoastaan siinä tapauksessa, että jokin seuraavista täyttyy:

- a) vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja ei noudata tätä asetusta;
- b) vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja ei noudata direktiiviä 2011/61/EU;
- c) vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan toimivaltainen viranomainen ei ole antanut sille lupaa hoitaa rahamarkkinarahastoja;
- d) vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja ei ole toimittanut 2 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja.

Rahamarkkinarahaston toimivaltaisen viranomaisen on ennen hakemuksen hylkäämistä kuultava vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan toimivaltaista viranomaista.

5. Vaihtoehtoisen sijoitusrahaston rahamarkkinarahastona toimimista koskevan luvan myöntämisen ehdoksi ei saa asettaa vaatimusta, että vaihtoehtoista sijoitusrahastoa hoitaa kyseisen sijoitusrahaston kotijäsenvaltiossa toimiluvan saanut vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja tai että vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja harjoittaa toimintaa vaihtoehtoisen sijoitusrahaston kotijäsenvaltiossa tai siirtää toimintoja sinne.

6. Vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajalle on ilmoitettava kahden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä, onko vaihtoehtoisen sijoitusrahaston rahamarkkinarahastona toimimista koskeva lupa myönnetty.

7. Rahamarkkinarahaston toimivaltainen viranomainen ei saa myöntää vaihtoehtoisen sijoitusrahaston rahamarkkinarahastona toimimista koskevaa lupaa, jos vaihtoehtoisen sijoitusrahaston on oikeudellisesti mahdotonta markkinoida osuuksiaan tai osakkeitaan kotijäsenvaltiossaan.

6 artikla

Nimityksen "rahamarkkinarahasto" käyttö

1. Yhteissijoitusyritys tai vaihtoehtoinen sijoitusrahasto saa käyttää itsestään tai liikkeeseen laskemiensa osuuksien tai osakkeiden yhteydessä nimitystä "rahamarkkinarahasto" vain, jos kyseinen yhteissijoitusyritys tai vaihtoehtoinen sijoitusrahasto on saanut tämän asetuksen mukaisen toimiluvan.

Jos yhteissijoitusyritys tai vaihtoehtoinen sijoitusrahasto ei ole saanut tämän asetuksen mukaista lupaa toimia rahamarkkinarahastona, se ei saa käyttää harhaanjohtavaa tai epätarkkaa nimitystä, joka voisi viitata siihen, että se on rahamarkkinarahasto.

Yhteissijoitusyrityksellä tai vaihtoehtoisella sijoitusrahastolla ei saa olla ominaisuuksia, jotka ovat huomattavassa määrin samanlaisia kuin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut ominaisuudet, jollei se ole saanut tämän asetuksen mukaista lupaa toimia rahamarkkinarahastona.

2. Nimityksen "rahamarkkinarahasto" käytöllä tai sellaisen muun nimityksen käytöllä, joka viittaa siihen, että yhteissijoitusyritys tai vaihtoehtoinen sijoitusrahasto on rahamarkkinarahasto, tarkoitetaan niiden käyttöä kaikissa ulkoisissa asiakirjoissa, esitteissä, raporteissa, lausunnoissa, mainoksissa, tiedonannoissa, kirjeissä tai muissa aineistoissa, jotka on osoitettu tai tarkoitettu jaettaviksi mahdollisille sijoittajille, osuudenhaltijoille, osakkeenomistajille tai toimivaltaisille viranomaisille kirjallisessa, suullisessa, sähköisessä tai muussa muodossa.

7 artikla

Sovellettavat säännöt

1. Rahamarkkinarahaston ja rahamarkkinarahaston hoitajan on aina noudatettava tätä asetusta.

2. Rahamarkkinarahaston, joka on yhteissijoitusyritys, sekä rahamarkkinarahaston hoitajan on aina noudatettava direktiivin 2009/65/EY vaatimuksia, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

3. Rahamarkkinarahaston, joka on vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, sekä rahamarkkinarahaston hoitajan on aina noudatettava direktiivin 2011/61/EU vaatimuksia, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

4. Rahamarkkinarahaston hoitajan vastuulla on varmistaa, että tätä asetusta noudatetaan, ja se on vastuussa kaikista tappioista tai vahingoista, jotka johtuvat tämän asetuksen noudattamatta jättämisestä.

5. Tämä asetus ei estä rahamarkkinarahastoja soveltamasta sijoitusrajoituksia, jotka ovat tiukempia kuin tässä asetuksessa edellytetään.

II LUKU

Rahamarkkinarahastojen sijoituspolitiikkaa koskevat velvoitteet

I jakso

Yleiset säännöt ja hyväksyttävät omaisuuserät

8 artikla

Yleiset periaatteet

1. Jos rahamarkkinarahasto koostuu useammasta kuin yhdestä alarahastosta, kutakin alarahastoa pidetään erillisenä rahamarkkinarahastona II–VII lukua sovellettaessa.

2. Yhteissijoitusyrityksenä toimiluvan saaneisiin rahamarkkinarahastoihin ei sovelleta yhteissijoitusyrityksen sijoituspolitiikkaa koskevia velvoitteita, jotka vahvistetaan direktiivin 2009/65/EY 49–50 a artiklassa, 51 artiklan 2 kohdassa ja 52–57 artiklassa, jollei tässä asetuksessa nimenomaisesti toisin säädetä.

9 artikla

Hyväksyttävät omaisuuserät

1. Rahamarkkinarahasto saa sijoittaa ainoastaan yhteen tai useampaan seuraavista rahoitusvarojen luokista ja ainoastaan tässä asetuksessa säädetyn edellytyksin:

- a) rahamarkkinainstrumentit, mukaan luettuina rahoitusinstrumentit, joiden liikkeeseenlaskijana tai takaajana ovat erikseen tai yhdessä unioni, jäsenvaltioiden keskus-, alue- ja paikallisviranomaiset tai niiden keskuspankit, Euroopan keskuspankki, Euroopan investointipankki, Euroopan investointirahasto, Euroopan vakausmekanismi, Euroopan rahoitusvakausväline, kolmannen maan keskusviranomainen tai keskuspankki, Kansainvälinen valuuttarahasto, Kansainvälinen jälleenrakennus- ja kehityspankki, Euroopan neuvoston kehityspankki, Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki, Kansainvälinen järjestelypankki tai muu asiaankuuluva kansainvälinen rahoituslaitos tai rahoitusalan organisaatio, johon yksi tai useampi jäsenvaltio kuuluu;
- b) hyväksyttävät arvopaperistamiset ja lyhytaikaiset omaisuusvakuudelliset rahamarkkinavelkakirjat, jäljempänä 'ABCP-instrumentit';
- c) luottolaitoksissa olevat talletukset;
- d) johdannaisinstrumentit;
- e) takaisinostosopimukset, jotka täyttävät 14 artiklassa vahvistetut edellytykset;
- f) takaisinmyyntisopimukset, jotka täyttävät 15 artiklassa vahvistetut edellytykset;
- g) muiden rahamarkkinarahastojen osuudet tai osakkeet.

2. Rahamarkkinarahasto ei saa suorittaa mitään seuraavista toiminnoista:

- a) sijoittaa muihin kuin 1 kohdassa tarkoitettuihin omaisuuseriin;
- b) myydä lyhyeksi mitään seuraavia instrumentteja: rahamarkkinainstrumentteja, arvopaperistamisia, ABCP-instrumentteja taikka muiden rahamarkkinarahastojen osuuksia tai osakkeita;
- c) ottaa osakkeisiin tai hyödykkeisiin suoraan tai epäsuorasti liittyviä vastuita, myöskään johdannaisten, niihin oikeuttavien todistusten, niihin perustuvien indeksien tai muiden sellaisten välineiden tai instrumenttien kautta, joilla se saisi tällaisia vastuita;
- d) tehdä arvopapereiden lainaksi antamista tai lainaksi ottamista koskevia sopimuksia tai muita sopimuksia, jotka rasittaisivat rahamarkkinarahaston omaisuuseriä;
- e) ottaa ja antaa lainaksi käteisvaroja.

3. Rahamarkkinarahastolla saa olla toiminnan edellyttämät käteisvarat direktiivin 2009/65/EY 50 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

10 artikla

Hyväksyttävät rahamarkkinainstrumentit

1. Rahamarkkinarahasto voi sijoittaa rahamarkkinainstrumenttiin, jos se täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

- a) se kuuluu johonkin direktiivin 2009/65/EY 50 artiklan 1 kohdan a, b, c tai h alakohdassa tarkoitettuun rahamarkkinainstrumenttien luokkaan;

- b) sillä on jompikumpi seuraavista vaihtoehtoisista ominaisuuksista:
- i) sen laillinen maturiteetti liikkeeseenlaskuhetkellä on enintään 397 päivää;
 - ii) sen jäljellä oleva maturiteetti on enintään 397 päivää;
- c) rahamarkkinainstrumentin liikkeeseenlaskijasta ja rahamarkkinainstrumentin laadusta on annettu myönteinen arviointi 19–22 artiklan mukaisesti;
- d) jos rahamarkkinarahasto sijoittaa arvopaperistamiseen tai ABCP-instrumenttiin, siihen sovelletaan 11 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.
2. Sen estämättä, mitä 1 kohdan b alakohdassa säädetään, tavanomaisen rahamarkkinarahaston sallitaan sijoittaa myös rahamarkkinainstrumentteihin, joiden lailliseen lunastuspäivään jäljellä oleva maturiteetti on enintään kaksi vuotta, edellyttäen, että seuraavaan korontarkistuspäivään on jäljellä enintään 397 päivää. Vaihtuvakorkoisten rahamarkkinainstrumenttien ja swap-järjestelyllä suojattujen kiinteäkorkoisten rahamarkkinainstrumenttien korko on tätä varten tarkistettava rahamarkkinakorkoa tai -indeksiä vastaavaksi.
3. Edellä olevaa 1 kohdan c alakohtaa ei sovelleta unionin, jäsenvaltion keskusviranomaisen tai keskuspankin, Euroopan keskuspankin, Euroopan investointipankin, Euroopan vakauserämekanismin tai Euroopan rahoitusvakauserävälineen liikkeeseen laskemiin tai takaamiin rahamarkkinainstrumentteihin.

11 artikla

Hyväksyttävät arvopaperistamiset ja ABCP-instrumentit

1. Rahamarkkinarahasto voi sijoittaa sekä arvopaperistamiseen että ABCP-instrumenttiin, jos arvopaperistaminen tai ABCP-instrumentti on riittävän likvidi, siitä on annettu myönteinen arviointi 19–22 artiklan nojalla ja se on jokin seuraavista:
- a) komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 ⁽¹⁾ 13 artiklassa tarkoitettu arvopaperistaminen;
 - b) ABCP-ohjelman liikkeeseen laskema ABCP-instrumentti,
 - i) joka on säännellyn luottolaitoksen täysin tukema siten, että luottolaitos kattaa kaikki ABCP-instrumenttiin liittyvät likviditeetti- ja luottoriskit ja olennaiset laimentumisriskit sekä juoksevat transaktiokustannukset ja juoksevat ohjelman laajuiset kustannukset, jotta sijoittajalle voidaan tarvittaessa taata minkä tahansa määrän maksaminen kokonaisuudessaan ABCP-ohjelman mukaisesti;
 - ii) joka ei ole uudelleenarvopaperistaminen ja jossa arvopaperistamisen kohde-etuutena oleviin vastuisiin kunkin ABCP-transaktion tasolla ei sisälly arvopaperistamispositioita;
 - iii) joka ei sisällä asetuksen (EU) N:o 575/2013 242 artiklan 11 kohdassa määriteltyä synteettistä arvopaperistamista;
 - c) yksinkertainen, läpinäkyvä ja standardoitu arvopaperistaminen tai ABCP-instrumentti.
2. Lyhyt rahamarkkinarahasto saa sijoittaa 1 kohdassa tarkoitettuihin arvopaperistamisiin tai ABCP-instrumentteihin, jos tapauksen mukaan jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
- a) 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen arvopaperistamisten laillinen maturiteetti liikkeeseenlaskuhetkellä on enintään kaksi vuotta ja seuraavaan korontarkistuspäivään on jäljellä enintään 397 päivää;
 - b) 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen arvopaperistamisten tai ABCP-instrumenttien laillinen maturiteetti liikkeeseenlaskuhetkellä tai jäljellä oleva maturiteetti on enintään 397 päivää;
 - c) 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettujen arvopaperistamiset ovat jaksotettuun hankintamenoön arvostettavia instrumentteja ja niiden painotettu keskimääräinen elin aika on enintään kaksi vuotta.

⁽¹⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) 2015/61, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1).

3. Tavanomainen rahamarkkinarahasto saa sijoittaa 1 kohdassa tarkoitettuihin arvopaperistamisiin tai ABCP-instrumentteihin, jos tapauksen mukaan jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen arvopaperistamisten ja ABCP-instrumenttien laillinen maturiteetti liikkeeseenlaskuhetkellä tai jäljellä oleva maturiteetti on enintään kaksi vuotta ja seuraavaan korontarkistuspäivään on jäljellä enintään 397 päivää;
- b) 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetut arvopaperistamiset ovat jaksotettuun hankintamenuun arvostettavia instrumentteja ja niiden painotettu keskimääräinen elinaika on enintään kaksi vuotta.

4. Komissio antaa kuuden kuukauden kuluessa ehdotetun yksinkertaisia, läpinäkyviä ja standardoituja arvopaperistamisia koskevan asetuksen voimaantulopäivästä 45 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla muutetaan tätä artiklaa sisällyttämällä siihen ristiviittaus kyseisen asetuksen vastaavissa säännöksissä oleviin yksinkertaisten, läpinäkyvien ja standardoitujen arvopaperistamisten ja ABCP-instrumenttien yksilöintiperusteisiin. Muutos tulee voimaan viimeistään kuuden kuukauden kuluttua delegoidun säädöksen voimaantulopäivästä tai ehdotetun yksinkertaisia, läpinäkyviä ja standardoituja arvopaperistamisia koskevan asetuksen vastaavien säännösten soveltamispäivänä sen mukaan, kumpi on myöhemmin.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa yksinkertaisten, läpinäkyvien ja standardoitujen arvopaperistamisten ja ABCP-instrumenttien yksilöintiperusteisiin on kuuluttava ainakin seuraavat:

- a) vaatimukset, jotka liittyvät arvopaperistamisen yksinkertaisuuteen, muun muassa siihen, että kyseessä on todellinen myynti ja vastuisiin sovellettavia luotonmyöntämiskäytäntöjä noudatetaan;
- b) vaatimukset, jotka liittyvät arvopaperistamisen standardointiin, mukaan luettuina riskinsäilyttämisvaatimukset;
- c) vaatimukset, jotka liittyvät arvopaperistamisen läpinäkyvyyteen, mukaan luettuna tietojen antaminen mahdollisille sijoittajille;
- d) ABCP-instrumenttien osalta a, b ja c alakohdan lisäksi vaatimukset, jotka liittyvät järjestäjään ja järjestäjän ABCP-ohjelmalle antamaan tukeen.

12 artikla

Hyväksyttävät luottolaitoksissa olevat talletukset

Rahamarkkinarahasto saa sijoittaa luottolaitoksessa olevaan talletukseen, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) talletus maksetaan vaadittaessa tai se voidaan nostaa milloin tahansa;
- b) talletuksen maturiteetti on enintään 12 kuukautta;
- c) luottolaitoksen sääntömääräinen kotipaikka on jäsenvaltiossa tai, jos sen sääntömääräinen kotipaikka on kolmannessa maassa, siihen sovelletaan vakavaraisuussääntöjä, joita pidetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 107 artiklan 4 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti unionin oikeudessa asetettuja vaatimuksia vastaavina.

13 artikla

Hyväksyttävät johdannaisinstrumentit

Rahamarkkinarahasto saa sijoittaa johdannaisinstrumenttiin, jos sillä käydään kauppaa direktiivin 2009/65/EY 50 artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettulla säännellyllä markkinapaikalla tai OTC-markkinoilla ja jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) johdannaisinstrumentin kohde-etuus koostuu koroista, valuuttakursseista, valuutoista tai indekseistä, jotka edustavat jotakin näistä luokista;
- b) johdannaisinstrumentilla pyritään ainoastaan suojautumaan korko- tai valuuttakurssiriskeiltä, jotka liittyvät rahamarkkinarahaston muihin sijoituksiin;

- c) OTC-johdannaisransaktioiden vastapuolet ovat vakavaraisuussääntelyn ja -valvonnan alaisia laitoksia, jotka kuuluvat rahamarkkinarahaston toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntään luokkiin;
- d) OTC-johdannaisten arvo määritetään luotettavasti ja todennettavasti päivittäin, ja ne voidaan rahamarkkinarahaston aloitteesta milloin tahansa myydä, muuttaa rahaksi tai kattaa vastakkaisella toimella niiden käypään arvoon.

14 artikla

Hyväksyttävät takaisinostosopimukset

Rahamarkkinarahasto saa tehdä takaisinostosopimuksen, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) se tehdään väliaikaisesti enintään seitsemän työpäivän ajaksi ja sitä käytetään ainoastaan likviditeetin hallintatarkoituksiin eikä muuhun kuin c alakohdassa tarkoitettuun sijoitustarkoitukseen;
- b) vastapuolta, joka saa rahamarkkinarahaston siirtämät omaisuuserät vakuutena takaisinostosopimuksen nojalla, kielletään myymästä, sijoittamasta, antamasta vakuudeksi tai muulla tavoin siirtämästä kyseisiä omaisuuseriä ilman rahamarkkinarahaston etukäteissuostumusta;
- c) rahamarkkinarahaston takaisinostosopimuksen osana saamat käteisvarat voidaan
 - i) sijoittaa talletuksiin direktiivin 2009/65/EY 50 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti; tai
 - ii) sijoittaa 15 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuihin omaisuuseriin, mutta niitä ei saa muulla tavoin sijoittaa siirrettyihin tai muulla tavoin uudelleen käytettyihin 9 artiklassa tarkoitettuihin hyväksyttäviin omaisuuseriin;
- d) rahamarkkinarahaston takaisinostosopimuksen osana saamat käteisvarat ovat enintään 10 prosenttia sen varoista;
- e) rahamarkkinarahastolla on oikeus purkaa sopimus milloin tahansa enintään kahden työpäivän ennakkoilmoituksella.

15 artikla

Hyväksyttävät takaisinmyyntisopimukset

1. Rahamarkkinarahasto saa tehdä takaisinmyyntisopimuksen, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) rahamarkkinarahastolla on oikeus purkaa sopimus milloin tahansa enintään kahden työpäivän ennakkoilmoituksella;
 - b) takaisinmyyntisopimuksen osana saatujen omaisuuserien markkina-arvo on aina vähintään yhtä suuri kuin niistä maksettujen käteisvarojen arvo.
2. Rahamarkkinarahaston takaisinmyyntisopimuksen osana saamien omaisuuserien on oltava 10 artiklassa vahvistetut vaatimukset täyttäviä rahamarkkinainstrumentteja.

Rahamarkkinarahaston takaisinmyyntisopimuksen osana saamia omaisuuseriä ei saa myydä, sijoittaa uudelleen, antaa vakuudeksi tai siirtää muulla tavoin.

3. Rahamarkkinarahasto ei saa ottaa vastaan arvopaperistamisia ja ABCP-instrumentteja takaisinmyyntisopimuksen osana.
4. Rahamarkkinarahaston takaisinmyyntisopimuksen osana saamien omaisuuserien on oltava riittävän hajautettuja, ja tiettyyn liikkeeseenlaskijaan liittyvät vastuut saavat olla enintään 15 prosenttia rahamarkkinarahaston nettoarvosta, paitsi jos kyseiset omaisuuserät ovat 17 artiklan 7 kohdan vaatimukset täyttäviä rahamarkkinainstrumentteja. Lisäksi rahamarkkinarahaston takaisinmyyntisopimuksen osana saamien omaisuuserien on oltava sellaisen yhteisön liikkeeseen laskemia, joka on riippumaton vastapuolesta ja jonka ei odoteta olevan vahvasti yhteydessä vastapuolen suorituskykyyn.

5. Rahamarkkinarahaston, joka tekee takaisinmyyntisopimuksen, on varmistettava, että se voi milloin tahansa saada takaisin koko käteismäärän joko kertyneen osuuden tai markkinahinnan perusteella. Jos käteismäärän voi milloin tahansa saada takaisin markkinahinnan perusteella, rahamarkkinarahaston nettoarvon laskennassa käytetään takaisinmyyntisopimuksen markkinahintaa.

6. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, rahamarkkinarahasto saa ottaa vastaan takaisinmyyntisopimuksen osana likvidejä siirtokelpoisia arvopapereita tai muita kuin 10 artiklassa vahvistetut vaatimukset täyttäviä rahamarkkinainstrumentteja, jos kyseiset omaisuuserät täyttävät jommankumman seuraavista edellytyksistä:

- a) niiden liikkeeseenlaskijana tai takaajana on unioni, jäsenvaltion keskusviranomainen tai keskuspankki, Euroopan keskuspankki, Euroopan investointipankki, Euroopan vakaushälytysmekanismi tai Euroopan rahoitusvakausväline, edellyttäen, että niistä on saatu myönteinen arviointi 19–22 artiklan nojalla;
- b) niiden liikkeeseenlaskijana tai takaajana on kolmannen maan keskusviranomainen tai keskuspankki, edellyttäen, että niistä on saatu myönteinen arviointi 19–22 artiklan nojalla.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti takaisinmyyntisopimuksen osana saaduista omaisuuseristä on ilmoitettava rahamarkkinarahaston sijoittajille Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/2365⁽¹⁾ 13 artiklan mukaisesti.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti takaisinmyyntisopimuksen osana saatujen omaisuuserien on täytettävä 17 artiklan 7 kohdan vaatimukset.

7. Siirretään komissiolle valta antaa 45 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettuihin omaisuuseriin sovellettavat kvantitatiiviset ja kvalitatiiviset likviditeettivaatimukset sekä 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin omaisuuseriin sovellettavat kvantitatiiviset ja kvalitatiiviset luottolaatuvaatimukset.

Komissio ottaa tällöin huomioon asetuksen (EU) N:o 575/2013 509 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kertomuksen.

Komissio antaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen viimeistään 21 päivänä tammikuuta 2018.

16 artikla

Rahamarkkinarahastojen hyväksyttävät osuudet tai osakkeet

1. Rahamarkkinarahasto saa hankkia muiden rahamarkkinarahastojen, jäljempänä 'kohteena oleva rahamarkkinarahasto', osuuksia tai osakkeita, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kohteena oleva rahamarkkinarahasto voi sääntöjensä tai perustamisasiakirjojensa mukaan sijoittaa enintään 10 prosenttia varoistaan muiden rahamarkkinarahastojen osuuksiin tai osakkeisiin;
- b) kohteena olevalla rahamarkkinarahastolla ei ole osuuksia tai osakkeita hankkivassa rahamarkkinarahastossa.

Rahamarkkinarahasto, jonka osuuksia tai osakkeita on hankittu, ei saa sijoittaa hankkivaan rahamarkkinarahastoon sinä aikana, jona hankkivalla rahamarkkinarahastolla on siinä osuuksia tai osakkeita.

2. Rahamarkkinarahasto saa hankkia muiden rahamarkkinarahastojen osuuksia tai osakkeita edellyttäen, että se sijoittaa enintään 5 prosenttia varoistaan yhden rahamarkkinarahaston osuuksiin tai osakkeisiin.

3. Rahamarkkinarahasto saa sijoittaa yhteensä enintään 17,5 prosenttia varoistaan muiden rahamarkkinarahastojen osuuksiin tai osakkeisiin.

4. Rahamarkkinarahasto saa sijoittaa muiden rahamarkkinarahastojen osuuksiin tai osakkeisiin, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kohteena oleva rahamarkkinarahasto on saanut toimiluvan tämän asetuksen nojalla;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2015/2365, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien ja uudelleenkäytön raportoinnista ja läpinäkyvyydestä sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 1).

- b) jos kohteena olevaa rahamarkkinarahastoa hoitaa suoraan tai tehtävien siirtämistä koskevan järjestelyn nojalla sama rahamarkkinarahaston hoitaja kuin hankkivaa rahamarkkinarahastoa tai muu yhtiö, johon hankkivan rahamarkkinarahaston hoitaja on sidoksissa yhteisen liikkeenjohdon tai määräysvallan taikka merkittävän suoran tai välillisen omistuksen perusteella, kohteena olevan rahamarkkinarahaston hoitaja tai kyseinen muu yhtiö ei saa veloittaa merkintä- tai lunastuspalkkiota hankkivan rahamarkkinarahaston sijoituksista kohteena olevan rahamarkkinarahaston osuuksiin tai osakkeisiin;
- c) jos rahamarkkinarahasto sijoittaa vähintään 10 prosenttia varoistaan muiden rahamarkkinarahastojen osuuksiin tai osakkeisiin,
- i) kyseisen rahamarkkinarahaston esitteessä on ilmoitettava niiden hoitopalkkioiden enimmäismäärä, jotka voidaan veloittaa itse rahamarkkinarahastolta ja niiltä muilta rahamarkkinarahastoilta, joihin se on sijoittanut; ja
- ii) vuosikertomuksessa on ilmoitettava itse rahamarkkinarahastolta ja muilta rahamarkkinarahastoilta, joihin se on sijoittanut, veloittavien hoitopalkkioiden enimmäisosuus.
5. Tämän artiklan 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta 5 artiklan mukaisesti toimiluvan saaneeseen rahamarkkinarahastoon, joka on vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) rahamarkkinarahastoa markkinoidaan yksinomaan sellaisen työntekijöille tarkoitetun säästöjärjestelmän kautta, johon sovelletaan kansallista lainsäädäntöä ja jossa on sijoittajina ainoastaan luonnollisia henkilöitä;
- b) edellä a alakohdassa tarkoitettu työntekijöille tarkoitettu säästöjärjestelmä sallii sijoittajien lunastaa sijoituksensa ainoastaan kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen rajoittavien lunastusehtojen mukaisesti, jolloin lunastuksia voidaan tehdä vain tietyissä olosuhteissa, jotka eivät liity markkinoiden kehitykseen.
- Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään, 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimiluvan saanut rahamarkkinarahasto, joka on yhteissijoitusyrittäjä, saa hankkia muiden rahamarkkinarahastojen osuuksia tai osakkeita direktiivin 2009/65/EY 55 tai 58 artiklan mukaisesti seuraavin edellytyksin:
- a) rahamarkkinarahastoa markkinoidaan yksinomaan sellaisen työntekijöille tarkoitetun säästöjärjestelmän kautta, johon sovelletaan kansallista lainsäädäntöä ja jossa on sijoittajina ainoastaan luonnollisia henkilöitä;
- b) edellä a alakohdassa tarkoitettu työntekijöille tarkoitettu säästöjärjestelmä sallii sijoittajien lunastaa sijoituksensa ainoastaan kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen rajoittavien lunastusehtojen mukaisesti, jolloin lunastuksia voidaan tehdä vain tietyissä olosuhteissa, jotka eivät liity markkinoiden kehitykseen.
6. Lyhyet rahamarkkinarahastot saavat sijoittaa ainoastaan muiden lyhyiden rahamarkkinarahastojen osuuksiin tai osakkeisiin.
7. Tavanomaiset rahamarkkinarahastot saavat sijoittaa lyhyiden rahamarkkinarahastojen ja tavanomaisten rahamarkkinarahastojen osuuksiin tai osakkeisiin.

II jakso

Sijoituspolitiikkaa koskevat säännökset

17 artikla

Hajautus

1. Rahamarkkinarahasto saa sijoittaa enintään
- a) 5 prosenttia varoistaan saman yhteisön liikkeeseen laskemiin rahamarkkinainstrumentteihin, arvopaperistamisiin ja ABCP-instrumentteihin;
- b) 10 prosenttia varoistaan samassa luottolaitoksessa oleviin talletuksiin, paitsi jos pankkisektorin rakenne jäsenvaltiossa, jossa rahamarkkinarahastolla on kotipaikka, on sellainen, että siellä ei ole riittävästi elinkelpoisia luottolaitoksia, jotta hajautusvaatimus täyttyisi, ja rahamarkkinarahaston ei ole taloudellisesti kannattavaa tehdä talletuksia johonkin muuhun jäsenvaltioon, missä tapauksessa enintään 15 prosenttia sen varoista voidaan tallettaa samaan luottolaitokseen.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, vaihtuvan nettoarvon rahamarkkinarahasto saa sijoittaa enintään 10 prosenttia varoistaan saman yhteisön liikkeeseen laskemiin rahamarkkinainstrumentteihin, arvopaperistamisiin ja ABCP-instrumentteihin, jos vaihtuvan nettoarvon rahamarkkinarahaston hallussa olevien kunkin liikkeeseenlaskijan, johon se on sijoittanut yli 5 prosenttia varoistaan, tällaisten rahamarkkinainstrumenttien, arvopaperistamisten ja ABCP-instrumenttien kokonaisarvo on enintään 40 prosenttia sen varojen arvosta.

3. Edellä 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen soveltamispäivään asti rahamarkkinarahaston kaikkien arvopaperistamisiin ja ABCP-instrumentteihin liittyvien vastuiden kokonaismäärä saa olla enintään 15 prosenttia rahamarkkinarahaston varoista.

Edellä 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen soveltamispäivästä lukien rahamarkkinarahaston kaikkien arvopaperistamisiin ja ABCP-instrumentteihin liittyvien vastuiden kokonaismäärä saa olla enintään 20 prosenttia rahamarkkinarahaston varoista, ja enintään 15 prosenttia rahamarkkinarahaston varoista voidaan sijoittaa arvopaperistamisiin ja ABCP-instrumentteihin, jotka eivät täytä yksinkertaisten, läpinäkyvien ja standardoitujen arvopaperistamisten ja ABCP-instrumenttien yksilöintiperusteita.

4. Edellä 13 artiklassa vahvistetut edellytykset täyttävistä OTC-johdannaisinstrumenteista johtuva samaan rahamarkkinarahaston vastapuoleen liittyvä kokonaisriski saa olla enintään 5 prosenttia rahamarkkinarahaston varoista.

5. Samalle rahamarkkinarahaston vastapuolelle takaisinmyyntisopimuksissa toimitettujen käteisvarojen kokonaismäärä saa olla enintään 15 prosenttia rahamarkkinarahaston varoista.

6. Rahamarkkinarahasto ei saa 1 ja 4 kohdassa asetetuista yksittäisistä rajoista huolimatta yhdistää mitään seuraavista, jos niiden yhdistäminen johtaisi siihen, että yli 15 prosenttia rahamarkkinarahaston varoista sijoitettaisiin yhteen ainoaan yhteisöön:

a) sijoitukset kyseisen yhteisön liikkeeseen laskemiin rahamarkkinainstrumentteihin, arvopaperistamisiin ja ABCP-instrumentteihin;

b) kyseiseen yhteisöön tehdyt talletukset;

c) OTC-johdannaisinstrumentit, jotka altistavat kyseiseen yhteisöön liittyvälle vastapuoliriskille.

Ensimmäisessä alakohdassa säädetystä hajautusvaatimuksesta poiketen, jos pankkisektorin rakenne jäsenvaltiossa, jossa rahamarkkinarahastolla on kotipaikka, on sellainen, että siellä ei ole riittävästi elinkelpoisia luottolaitoksia, jotta hajautusvaatimus täyttyisi, ja rahamarkkinarahaston ei ole taloudellisesti kannattavaa tehdä talletuksia johonkin muuhun jäsenvaltioon, rahamarkkinarahasto voi yhdistää a–c alakohdassa tarkoitetun tyyppisiä sijoituksia siten, että se sijoittaa enintään 20 prosenttia varoistaan yhteen ainoaan yhteisöön.

7. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, rahamarkkinarahaston toimivaltainen viranomainen voi antaa rahamarkkinarahastolle luvan sijoittaa riskin hajauttamisen periaatetta noudattaen määrän, joka vastaa jopa 100:aa prosenttia sen varoista, erilaisiin rahamarkkinainstrumentteihin, joiden liikkeeseenlaskijana tai takaajana ovat erikseen tai yhdessä unioni, jäsenvaltioiden keskus-, alue- ja paikallisviranomaiset tai niiden keskuspankit, Euroopan keskuspankki, Euroopan investointipankki, Euroopan investointirahasto, Euroopan vakausmekanismi, Euroopan rahoitusvakausväline, kolmannen maan keskusviranomainen tai keskuspankki, Kansainvälinen valuuttarahasto, Kansainvälinen jälleenrakennus- ja kehityspankki, Euroopan neuvoston kehityspankki, Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki, Kansainvälinen järjestelypankki tai muu asiaankuuluva kansainvälinen rahoituslaitos tai rahoitusalan organisaatio, johon yksi tai useampi jäsenvaltio kuuluu.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan, jos kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) rahamarkkinarahastolla on rahamarkkinainstrumentteja ainakin kuudesta liikkeeseenlaskijan liikkeeseenlaskusta;

b) rahamarkkinarahasto rajoittaa sijoittamisen saman liikkeeseenlaskun rahamarkkinainstrumentteihin enintään 30 prosenttiin varoistaan;

c) rahamarkkinarahasto nimenomaisesti viittaa säännöissään tai perustamisasiakirjoissaan kaikkiin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin hallintoviranomaisiin, toimielimiin tai organisaatioihin, jotka erikseen tai yhdessä laskevat liikkeelle tai takaavat rahamarkkinainstrumentteja, joihin se aikoo sijoittaa yli 5 prosenttia varoistaan;

d) rahamarkkinarahasto sisällyttää esitteeseensä ja markkinointiaineistoonsa selkeästi erottuvan maininnan tämän poikkeuksen käytöstä ja ilmoittaa kaikki ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut hallintoviranomaiset, toimielimet ja organisaatiot, jotka erikseen tai yhdessä laskevat liikkeelle tai takaavat rahamarkkinainstrumentteja, joihin se aikoo sijoittaa yli 5 prosenttia varoistaan.

8. Rahamarkkinarahasto saa 1 kohdassa asetetuista yksittäisistä rajoista huolimatta sijoittaa enintään 10 prosenttia varoistaan joukkovelkakirjalainoihin, joiden liikkeeseenlaskijana on yksi luottolaitos, jonka sääntömääräinen kotipaikka on jossakin jäsenvaltiossa ja joka lain nojalla kuuluu joukkovelkakirjanhaltijoiden suojaksi tarkoitetun erityisen julkisen

valvonnan piiriin. Näiden joukkovelkakirjalainojen liikkeeseenlaskussa saadut määrät on erityisesti sijoitettava kyseisen lain mukaisesti omaisuuseriin, jotka riittävät koko joukkovelkakirjalainojen voimassaoloajan kattamaan näihin joukkovelkakirjalainoihin liittyvät saatavat ja jotka liikkeeseenlaskijan mahdollisessa maksukyvyttömyystapauksessa käytetään etusijajärjestyksessä pääoman takaisinmaksuun ja kertyneen koron maksuun.

Jos rahamarkkinarahasto sijoittaa yli 5 prosenttia varoistaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin joukkovelkakirjalainoihin, joilla on yksi liikkeeseenlaskija, näiden sijoitusten kokonaisarvo saa olla enintään 40 prosenttia rahamarkkinarahaston varojen arvosta.

9. Rahamarkkinarahasto saa 1 kohdassa asetetuista yksittäisistä rajoista huolimatta sijoittaa enintään 20 prosenttia varoistaan joukkovelkakirjalainoihin, joiden liikkeeseenlaskijana on yksi luottolaitos, jos delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tai 11 artiklan 1 kohdan c alakohdassa vahvistetut vaatimukset täyttyvät, mukaan luettuina mahdolliset sijoitukset tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitettuihin omaisuuseriin.

Jos rahamarkkinarahasto sijoittaa yli 5 prosenttia varoistaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin joukkovelkakirjalainoihin, joilla on yksi liikkeeseenlaskija, näiden sijoitusten kokonaisarvo saa olla enintään 60 prosenttia rahamarkkinarahaston varojen arvosta, mukaan luettuina 8 kohdassa vahvistettujen rajojen mukaiset mahdolliset sijoitukset mainituissa kohdassa tarkoitettuihin omaisuuseriin.

10. Yrityksiä, jotka Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU⁽¹⁾ mukaisen konsernitilinpäätöksen laatimiseksi tai tunnustettujen kansainvälisten tilinpäätössääntöjen mukaisesti luetaan kuuluviksi samaan konserniin, pidetään tämän artiklan 1–6 kohdassa tarkoitettuja rajoja laskettaessa yhtenä yhteisönä.

18 artikla

Keskittymät

1. Rahamarkkinarahastolla ei saa olla hallussaan yli 10:tä prosenttia yhden yhteisön liikkeeseen laskemista rahamarkkinainstrumenteista, arvopaperistamisista ja ABCP-instrumenteista.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyä rajaa ei sovelleta sellaisten rahamarkkinainstrumenttien hallussapitoon, joiden liikkeeseenlaskijana tai takaajana ovat unioni, jäsenvaltioiden keskus-, alue- ja paikallisviranomaiset tai niiden keskuspankit, Euroopan keskuspankki, Euroopan investointipankki, Euroopan investointirahasto, Euroopan vakausmekanismi, Euroopan rahoitusvakausväline, kolmannen maan keskusviranomainen tai keskuspankki, Kansainvälinen valuuttarahasto, Kansainvälinen jälleenrakennus- ja kehityspankki, Euroopan neuvoston kehityspankki, Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki, Kansainvälinen järjestelypankki tai muu asiaankuuluva kansainvälinen rahoituslaitos tai rahoitusalan organisaatio, johon yksi tai useampi jäsenvaltio kuuluu.

III jakso

Rahamarkkinainstrumenttien, arvopaperistamisten ja ABCP-instrumenttien luottolaatu

19 artikla

Sisäinen luottolaadun arviointimenettely

1. Rahamarkkinarahaston hoitajan on luotava rahamarkkinainstrumenttien, arvopaperistamisten ja ABCP-instrumenttien luottolaadun määrittämistä varten varovainen sisäinen luottolaadun arviointimenettely, pantava se täytäntöön ja sovellettava sitä johdonmukaisesti ottaen huomioon instrumentin liikkeeseenlaskija sekä itse instrumentin ominaisuudet.

2. Rahamarkkinarahaston hoitajan on varmistettava, että tiedot, joita käytetään sisäistä luottolaadun arviointimenettelyä sovellettaessa, ovat riittävän laadukkaita ja ajantasaisia ja että ne ovat peräisin luotettavista lähteistä.

3. Sisäisen arviointimenettelyn on perustuttava varovaisiin, järjestelmällisiin ja jatkuviin arviointimenetelmiin. Rahamarkkinarahaston hoitajan on validoitava käytettävät menetelmät aiempia ajanjaksoja koskevien tietojen ja empiirisen aineiston perusteella, toteumatestaus mukaan luettuna.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

4. Rahamarkkinarahaston hoitajan on varmistettava, että sisäinen luottolaadun arviointimenettely on kaikkien seuraavien yleisten periaatteiden mukainen:
- a) on luotava toimiva prosessi, jolla hankitaan olennaiset tiedot liikkeeseenlaskijasta ja instrumentin ominaisuuksista sekä saatetaan ne ajan tasalle;
 - b) on vahvistettava ja pantava täytäntöön asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sisäinen luottolaadun arviointi pohjautuu käytettävissä olevien olennaisten tietojen perusteelliseen analysointiin ja että siinä otetaan huomioon kaikki merkitykselliset tekijät, jotka vaikuttavat liikkeeseenlaskijan luottokelpoisuuteen ja instrumentin luottolaatuun;
 - c) sisäistä luottolaadun arviointimenettelyä on seurattava jatkuvasti ja kaikkia luottolaadun arviointeja on tarkasteltava uudelleen vähintään kerran vuodessa;
 - d) asetuksen (EY) N:o 1060/2009 5 a artiklan mukaisesti ulkopuolisiin luokituksiin ei saa tukeutua mekaanisesti ja liiallisesti, mutta rahamarkkinarahaston hoitajan on suoritettava rahamarkkinainstrumenttia, arvopaperistamista ja ABCP-instrumenttia koskeva uusi luottolaadun arviointi, kun tapahtuu olennainen muutos, joka voi vaikuttaa instrumentista annettuun arviointiin;
 - e) rahamarkkinarahaston hoitajan on tarkasteltava luottolaadun arviointimenetelmiä uudelleen vähintään kerran vuodessa, jotta voidaan todeta, ovatko ne edelleen asianmukaisia suhteessa nykyiseen sijoitussalkkuun ja ulkoisiin olosuhteisiin, ja uudelleentarkastelun tulos on toimitettava rahamarkkinarahaston hoitajan toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos rahamarkkinarahaston hoitajan tietoon tulee luottolaadun arviointimenetelmään tai sen soveltamiseen liittyviä virheitä, sen on viipymättä korjattava kyseiset virheet;
 - f) kun sisäisessä luottolaadun arviointimenettelyssä käytettyjä menetelmiä, malleja tai keskeisiä oletuksia muutetaan, rahamarkkinarahaston hoitajan on mahdollisimman pian tarkasteltava uudelleen kaikkia sisäisiä luottolaadun arviointeja, joihin muutos vaikuttaa.

20 artikla

Sisäinen luottolaadun arviointi

1. Rahamarkkinarahaston hoitajan on sovellettava 19 artiklassa säädettyä menettelyä määrittäessään, annetaanko rahamarkkinainstrumentista, arvopaperistamisesta tai ABCP-instrumentista luottolaadun arvioinnissa myönteinen arviointi. Jos asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti rekisteröity ja sertifioitu luottoluokituslaitos on antanut rahamarkkinainstrumentille luokituksen, rahamarkkinarahaston hoitaja voi ottaa tällaisen luokituksen sekä lisätiedot ja analyysin huomioon sisäisessä luottolaadun arvioinnissaan, mutta se ei saa asetuksen (EY) N:o 1060/2009 5 a artiklan mukaisesti turvautua tällaiseen luokitukseen yksinomaisesti tai mekaanisesti.
2. Luottolaadun arvioinnissa on otettava huomioon vähintään seuraavat tekijät ja yleiset periaatteet:
- a) liikkeeseenlaskijan luottoriskin sekä liikkeeseenlaskijan ja instrumentin suhteellisen maksukyvyttömyysriskin määrittäminen;
 - b) instrumentin liikkeeseenlaskijaa koskevat kvalitatiiviset indikaattorit, joissa otetaan huomioon muun muassa makrotalouden ja finanssimarkkinoiden tilanne;
 - c) rahamarkkinainstrumenttien lyhytaikaisuus;
 - d) instrumentin omaisuusluokka;
 - e) liikkeeseenlaskijan tyyppi siten, että erotetaan toisistaan ainakin seuraavantyyppiset liikkeeseenlaskijat: kansalliset, alueelliset tai paikalliset hallintoviranomaiset, finanssilaitokset ja finanssialan ulkopuoliset yritykset;
 - f) jos kysymyksessä on strukturoitu rahoitusinstrumentti, rahoitustaloustoimeen liittyvä operatiivinen riski ja vastapuoliriski ja, jos kysymyksessä on arvopaperistamisiin liittyvä vastuu, liikkeeseenlaskijan luottoriski, arvopaperistamisen rakenne ja kohde-etuuksien luottoriski;
 - g) instrumentin likviditeetti-profiili.

Rahamarkkinarahaston hoitaja voi tässä kohdassa tarkoitettujen tekijöiden ja yleisten periaatteiden lisäksi ottaa 17 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun rahamarkkinainstrumentin luottolaadun määrittämisessä huomioon varoitukset ja indikaattorit.

21 artikla

Dokumentointi

1. Rahamarkkinarahaston hoitajan on dokumentoitava rahaston sisäinen luottolaadun arviointimenettely ja luottolaadun arvioinnit. Dokumentointiin on sisällyttävä kaikki seuraavat:
 - a) rahaston sisäisen luottolaadun arviointimenettelyn suunnittelu ja operatiiviset yksityiskohdat, jotka on dokumentoitava siten, että toimivaltaiset viranomaiset ymmärtävät, miten luottolaatua arvioidaan, ja voivat arvioida yksittäisen luottolaadun arvioinnin asianmukaisuutta;
 - b) luottolaadun arvioinnin syyt ja sitä tukeva analyysi sekä syyt, joiden vuoksi rahamarkkinarahaston hoitaja on valinnut luottolaadun arvioinnin uudelleentarkasteluperusteet ja uudelleentarkastelun aikavälin, ja tätä valintaa tukeva analyysi;
 - c) kaikki sisäisessä luottolaadun arviointimenettelyssä tapahtuneet merkittävät muutokset, mukaan luettuina tällaiset muutokset käynnistäneiden tekijöiden yksilöinti;
 - d) sisäisen luottolaadun arviointimenettelyn ja sisäisen valvontarakenteen organisointi;
 - e) täydelliset tiedot instrumentteista, liikkeeseenlaskijoista ja soveltuvien osin hyväksytyistä takaajista koskevista sisäisistä luottolaadun arvioinneista;
 - f) sisäisestä luottolaadun arviointimenettelystä vastaava henkilö tai vastaavat henkilöt.
2. Rahamarkkinarahaston hoitajan on säilytettävä kaikki 1 kohdassa tarkoitettu dokumentointi vähintään kolmen kokonaisen tilikauden ajan.
3. Sisäinen luottolaadun arviointimenettely on kuvattava yksityiskohtaisesti rahamarkkinarahaston säännöissä tai perustamisasiakirjoissa, ja kaikki 1 kohdassa tarkoitettut asiakirjat on annettava pyynnöstä rahamarkkinarahaston toimivaltaisten viranomaisten ja rahamarkkinarahaston hoitajan toimivaltaisten viranomaisten saataville.

22 artikla

Luottolaadun arviointia koskevat delegoidut säädökset

Komissio antaa 45 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä seuraavat seikat:

- a) 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua luottolaadun arviointimenetelmien validointia koskevat perusteet;
- b) 20 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua liikkeeseenlaskijan ja instrumentin luottoriskin ja suhteellisen maksukyvyttömyysriskin määrittämistä koskevat perusteet;
- c) 20 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen instrumentin liikkeeseenlaskijaa koskevien kvalitatiivisten indikaattorien laatimista koskevat perusteet;
- d) 19 artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettua olennaisen muutoksen merkitys.

23 artikla

Luottolaadun arvioinnin hallinnointi

1. Sisäinen luottolaadun arviointimenettely on hyväksyttävä rahamarkkinarahaston toimivalla johdolla, hallintoelimellä ja, jos sellainen on olemassa, rahamarkkinarahaston hoitajan valvontatoiminnolla.

Näiden tahojen on ymmärrettävä hyvin rahamarkkinarahaston hoitajan käyttämää sisäistä luottolaadun arviointimenettelyä sekä tämän soveltamia menetelmiä ja tunnettava tarkasti niihin liittyvät raportit.

2. Rahamarkkinarahaston hoitajan on raportoitava 1 kohdassa tarkoitetuille tahoille rahamarkkinarahaston luottoriskiprofiilista rahamarkkinarahaston sisäisten luottolaadun arviointien analyysin perusteella. Raportoinnin tiheys määräytyy sen mukaan, minkä tyyppisiä ja kuinka merkittäviä tiedot ovat, ja raportointi on tehtävä vähintään kerran vuodessa.

3. Toimivan johdon on varmistettava jatkuvasti, että sisäinen luottolaadun arviointimenettely toimii asianmukaisesti.

Toimivalle johdolle on tiedotettava säännöllisesti sisäisten luottolaadun arviointimenettelyjen toimivuudesta, aloista, joilla on havaittu puutteita, sekä niiden ponnistelujen ja toimien edistymisestä, joilla aiemmin havaittuja puutteita on pyritty korjaamaan.

4. Sisäisiä luottolaadun arviointeja ja rahamarkkinarahaston hoitajan suorittamia niitä koskevia säännöllisiä uudelleen-tarkasteluja eivät saa suorittaa sellaiset henkilöt, jotka hoitavat rahamarkkinarahaston sijoitussalkkua tai vastaavat sen hoidosta.

III LUKU

Rahamarkkinarahastojen riskienhallintaa koskevat velvoitteet

24 artikla

Lyhyiden rahamarkkinarahastojen sijoitussalkkuja koskevat säännöt

1. Lyhyen rahamarkkinarahaston on jatkuvasti noudatettava kaikkia seuraavia sijoitussalkkua koskevia vaatimuksia:

- a) sen sijoitussalkun painotetun keskimääräisen maturiteetin on oltava enintään 60 päivää;
- b) sen sijoitussalkun painotetun keskimääräisen elinajan on oltava enintään 120 päivää, jollei toisesta ja kolmannelta alakohdasta muuta johdu;
- c) vähintään 10 prosenttia alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahastojen ja julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavien kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastojen varoista on oltava päivän kuluessa erääntyviä omaisuuseriä, takaisinmyyntisopimuksia, jotka voidaan purkaa yhden työpäivän ennakoilmoituksella, tai käteisvaroja, jotka voidaan nostaa yhden työpäivän ennakoilmoituksella. Alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahasto tai julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittava kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahasto ei saa hankkia muita omaisuuseriä kuin päivän kuluessa erääntyviä omaisuuseriä, jos omaisuuserien hankinta johtaisi siihen, että kyseinen rahamarkkinarahasto sijoittaisi alle 10 prosenttia sijoitussalkustaan päivän kuluessa erääntyviin omaisuuseriin;
- d) vähintään 7,5 prosenttia lyhyiden vaihtuvan nettoarvon rahamarkkinarahastojen varoista on oltava päivän kuluessa erääntyviä omaisuuseriä, takaisinmyyntisopimuksia, jotka voidaan purkaa yhden työpäivän ennakoilmoituksella, tai käteisvaroja, jotka voidaan nostaa yhden työpäivän ennakoilmoituksella. Lyhyt vaihtuvan nettoarvon rahamarkkinarahasto ei saa hankkia muita omaisuuseriä kuin päivän kuluessa erääntyviä omaisuuseriä, jos omaisuuserien hankinta johtaisi siihen, että kyseinen rahamarkkinarahasto sijoittaisi alle 7,5 prosenttia sijoitussalkustaan päivän kuluessa erääntyviin omaisuuseriin;
- e) vähintään 30 prosenttia alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahastojen ja julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavien kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastojen varoista on oltava viikon kuluessa erääntyviä omaisuuseriä, takaisinmyyntisopimuksia, jotka voidaan purkaa viiden työpäivän ennakoilmoituksella, tai käteisvaroja, jotka voidaan nostaa viiden työpäivän ennakoilmoituksella. Alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahasto tai julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittava kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahasto ei saa hankkia muita omaisuuseriä kuin viikon kuluessa erääntyviä omaisuuseriä, jos omaisuuserien hankinta johtaisi siihen, että kyseinen rahamarkkinarahasto sijoittaisi alle 30 prosenttia sijoitussalkustaan viikon kuluessa erääntyviin omaisuuseriin;
- f) vähintään 15 prosenttia lyhyiden vaihtuvan nettoarvon rahamarkkinarahastojen varoista on oltava viikon kuluessa erääntyviä omaisuuseriä, takaisinmyyntisopimuksia, jotka voidaan purkaa viiden työpäivän ennakoilmoituksella, tai käteisvaroja, jotka voidaan nostaa viiden työpäivän ennakoilmoituksella. Lyhyt vaihtuvan nettoarvon rahamarkkinarahasto ei saa hankkia muita omaisuuseriä kuin viikon kuluessa erääntyviä omaisuuseriä, jos omaisuuserien hankinta johtaisi siihen, että kyseinen rahamarkkinarahasto sijoittaisi alle 15 prosenttia sijoitussalkustaan viikon kuluessa erääntyviin omaisuuseriin;
- g) 17 artiklan 7 kohdassa tarkoitettut omaisuuserät, jotka ovat erittäin likvidejä ja voidaan lunastaa ja selvittää yhden työpäivän kuluessa ja joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään 190 päivää, voidaan e alakohdassa tarkoitettussa laskennassa myös sisällyttää alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston ja julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston viikon kuluessa erääntyviin omaisuuseriin siten, että niiden osuus on enintään 17,5 prosenttia sen varoista;

- h) rahamarkkinainstrumentit tai muiden rahamarkkinarahastojen osuudet tai osakkeet voidaan f alakohdassa tarkoitettussa laskennassa sisällyttää lyhyen vaihtuvan nettoarvon rahamarkkinarahaston viikon kuluessa erääntyviin omaisuuseriin siten, että niiden osuus on enintään 7,5 prosenttia sen varoista, edellyttäen, että ne on mahdollista lunastaa ja selvittää viiden työpäivän kuluessa.

Kun lasketaan arvopapereiden, strukturoidut rahoitusinstrumentit mukaan luettuina, b alakohdassa tarkoitettua painotettua keskimääräistä elinaikaa, lyhyen rahamarkkinarahaston on perustettava maturiteetilaskelma jäljellä olevaan maturiteettiin instrumenttien lailliseen lunastuspäivään saakka. Jos rahoitusinstrumentti sisältää myyntioption, lyhyt rahamarkkinarahasto voi kuitenkin perustaa maturiteetilaskelman myyntioption lunastuspäivään jäljellä olevan maturiteetin sijasta mutta vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät kaikissa vaiheissa:

- i) lyhyt rahamarkkinarahasto voi vapaasti käyttää myyntioptiota sen lunastuspäivänä;
- ii) myyntioption lunastushinta pysyy lähellä instrumentin odotettua arvoa lunastuspäivänä;
- iii) lyhyen rahamarkkinarahaston investointistrategia viittaa siihen, että optio erittäin todennäköisesti lunastetaan lunastuspäivänä.

Poiketen siitä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, kun lasketaan arvopaperistamisen ja ABCP-instrumenttien painotettua keskimääräistä elinaikaa, lyhyt rahamarkkinarahasto voi jaksotettuun hankintamenoön arvostettavien instrumenttien ollessa kyseessä perustaa maturiteetilaskelman tämän sijasta joko

- i) tällaisten instrumenttien sopimusperusteiseen jaksotusaikatauluun; tai
- ii) niiden kohde-etuuskien jaksotusaikatauluun, joista tällaisten instrumenttien lunastukseen tarvittavat kassavirrat tuotetaan.

2. Jos tässä artiklassa tarkoitetut rajat on ylitetty rahamarkkinarahastosta riippumattomista syistä taikka merkintä- tai lunastusoikeuksien käyttämisen takia, rahamarkkinarahaston on pidettävä ensisijaisena tavoitteena tilanteen korjaamista osuudenhaltijoiden tai osakkeenomistajien edut huomioon ottavalla tavalla.

3. Kaikki tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut rahamarkkinarahastot voivat olla muodoltaan lyhyitä rahamarkkinarahastoja.

25 artikla

Tavanomaisten rahamarkkinarahastojen sijoitussalkkuja koskevat säännöt

1. Tavanomaisen rahamarkkinarahaston on jatkuvasti noudatettava kaikkia seuraavia vaatimuksia:
 - a) sen sijoitussalkun painotetun keskimääräisen maturiteetin on aina oltava enintään 6 kuukautta;
 - b) sen sijoitussalkun painotetun keskimääräisen elinajan on aina oltava enintään 12 kuukautta, jollei toisesta ja kolmannelle alakohdasta muuta johdu;
 - c) vähintään 7,5 prosenttia sen varoista on oltava päivän kuluessa erääntyviä omaisuuseriä, takaisinmyyntisopimuksia, jotka voidaan purkaa yhden työpäivän ennakkoihmoituksella, tai käteisvaroja, jotka voidaan nostaa yhden työpäivän ennakkoihmoituksella. Tavanomainen rahamarkkinarahasto ei saa hankkia muita omaisuuseriä kuin päivän kuluessa erääntyviä omaisuuseriä, jos omaisuuserien hankinta johtaisi siihen, että kyseinen rahamarkkinarahasto sijoittaisi alle 7,5 prosenttia sijoitussalkustaan päivän kuluessa erääntyviin omaisuuseriin;
 - d) vähintään 15 prosenttia sen varoista on oltava viikon kuluessa erääntyviä omaisuuseriä, takaisinmyyntisopimuksia, jotka voidaan purkaa viiden työpäivän ennakkoihmoituksella, tai käteisvaroja, jotka voidaan nostaa viiden työpäivän ennakkoihmoituksella. Tavanomainen rahamarkkinarahasto ei saa hankkia muita omaisuuseriä kuin viikon kuluessa erääntyviä omaisuuseriä, jos omaisuuserien hankinta johtaisi siihen, että kyseinen rahamarkkinarahasto sijoittaisi alle 15 prosenttia sijoitussalkustaan viikon kuluessa erääntyviin omaisuuseriin;
 - e) rahamarkkinainstrumentit tai muiden rahamarkkinarahastojen osuudet tai osakkeet voidaan d alakohdassa tarkoitettussa laskennassa sisällyttää viikon kuluessa erääntyviin omaisuuseriin siten, että niiden osuus on enintään 7,5 prosenttia sen varoista, edellyttäen, että ne voidaan lunastaa ja selvittää viiden työpäivän kuluessa.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohdtaa, kun lasketaan arvopapereiden, strukturoidut rahoitusinstrumentit mukaan luettuina, painotettua keskimääräistä elinaikaa, tavanomaisen rahamarkkinarahaston on perustettava maturiteettilaskelma jäljellä olevaan maturiteettiin instrumenttien lailliseen lunastuspäivään saakka. Jos rahoitusinstrumentti sisältää myyntioption, tavanomainen rahamarkkinarahasto voi kuitenkin perustaa maturiteettilaskelman myyntioption lunastuspäivään jäljellä olevan maturiteetin sijasta mutta vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät kaikissa vaiheissa:

- i) tavanomainen rahamarkkinarahasto voi vapaasti käyttää myyntioptiota sen lunastuspäivänä;
- ii) myyntioption lunastushinta pysyy lähellä instrumentin odotettua arvoa lunastuspäivänä;
- iii) tavanomaisen rahamarkkinarahaston investointistrategia viittaa siihen, että optio erittäin todennäköisesti lunastetaan lunastuspäivänä.

Poiketen siitä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, kun lasketaan arvopaperistamisten ja ABCP-instrumenttien painotettua keskimääräistä elinaikaa, tavanomainen rahamarkkinarahasto voi jaksotettuun hankintamenoarvostettavien instrumenttien ollessa kyseessä perustaa maturiteettilaskelman tämän sijasta joko

- i) tällaisten instrumenttien sopimusperusteiseen jaksotusaikatauluun; tai
- ii) niiden kohde-etuuksien jaksotusaikatauluun, joista tällaisten instrumenttien lunastukseen tarvittavat kassavirrat tuotetaan.

2. Jos tässä artiklassa tarkoitetut rajat on ylitetty tavanomaisesta rahamarkkinarahastosta riippumattomista syistä taikka merkintä- tai lunastusoikeuksien käyttämisen takia, rahamarkkinarahaston on pidettävä ensisijaisena tavoitteena tilanteen korjaamista osuudenhaltijoiden tai osakkeenomistajien edut huomioon ottavalla tavalla.

3. Tavanomainen rahamarkkinarahasto ei saa olla muodoltaan julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittava kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahasto tai alhaisen volatiliiteetin nettoarvon rahamarkkinarahasto.

26 artikla

Rahamarkkinarahastojen luottoluokitukset

Rahamarkkinarahaston, joka pyytää ulkopuolisen tekemää luottoluokitusta tai rahoittaa sen, on tällöin noudatettava asetusta (EY) N:o 1060/2009. Rahamarkkinarahaston tai rahamarkkinarahaston hoitajan on ilmoitettava selkeästi rahamarkkinarahaston esitteessä ja kaikissa sijoittajille suunnatuissa tiedonannoissa, joissa ulkopuolisen tekemä luottoluokitus mainitaan, että rahamarkkinarahasto tai rahamarkkinarahaston hoitaja on pyytänyt luokitusta tai rahoittanut sen.

27 artikla

Selonottovelvollisuus

1. Rahamarkkinarahaston hoitajan on otettava käyttöön, pantava täytäntöön ja sovellettava menettelyjä sekä noudatettava kaikkea asianmukaista huolellisuutta, jotta se voisi ennakoida useiden sijoittajien samanaikaisten lunastustoimeksiantojen vaikutuksen ottaen huomioon ainakin sijoittajatyypin, yksittäisen sijoittajan rahastossa omistamien osakkeiden määrän sekä sisään- ja ulosvirtausten kehityksen, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2015/849 ⁽¹⁾ vahvistettujen mahdollisesti tiukempien vaatimusten soveltamista.

2. Jos yksittäisen sijoittajan hallussa olevien osuuksien tai osakkeiden arvo ylittää rahamarkkinarahaston vastaavan päiväkohtaisen likviditeettivaatimuksen määrän, rahamarkkinarahaston hoitajan on otettava 1 kohdassa vahvistettujen tekijöiden lisäksi huomioon kaikki seuraavat tekijät:

- a) säännönmukaisuudet, jotka ovat havaittavissa sijoittajien käteisvarojen tarpeissa, mukaan luettuna rahamarkkinarahastossa omistettujen osakkeiden lukumäärän syklinen kehitys;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismiin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

- b) eri sijoittajien riskiversio;
- c) se, missä määrin rahamarkkinarahaston eri sijoittajien välillä on korrelaatiota tai läheisiä sidoksia.

3. Jos rahamarkkinarahaston sijoittajat ohjaavat sijoituksensa kulkemaan välittäjän kautta, rahamarkkinarahaston hoitajan on pyydettävä välittäjältä 1 ja 2 kohdan noudattamisen edellyttämät tiedot, jotta se voi hallita asianmukaisesti likviditeettiä ja sijoittajien keskittymistä rahamarkkinarahastossa.

4. Rahamarkkinarahaston hoitajan on varmistettava, että yksittäisen sijoittajan osuuksien tai osakkeiden arvo ei vaikuta olennaisesti rahamarkkinarahaston likviditeettiprofiiliin, jos se muodostaa huomattavan osan rahamarkkinarahaston nettoarvosta.

28 artikla

Stressitestaus

1. Jokaisella rahamarkkinarahastolla on oltava asianmukaiset stressitestimenetelmät, joilla havaitaan taloudellisen toimintaympäristön mahdolliset tapahtumat tai tulevat muutokset, jotka voivat vaikuttaa epäsuotuisasti rahamarkkinarahastoon. Rahamarkkinarahaston tai rahamarkkinarahaston hoitajan on arvioitava tällaisten tapahtumien tai muutosten mahdollinen vaikutus rahamarkkinarahastoon. Rahamarkkinarahaston tai rahamarkkinarahaston hoitajan on tehtävä säännöllisesti stressitestejä erilaisia mahdollisia skenaarioita varten.

Stressitestien on pohjauduttava objektiivisiin perusteisiin, ja niissä on otettava huomioon mahdollisten vakavien skenaarioiden vaikutukset. Stressitestiskenaarioissa on otettava huomioon ainakin viiteparametrit, joihin sisältyvät seuraavat tekijät:

- a) hypoteettiset muutokset rahamarkkinarahaston sijoitussalkussa olevien omaisuuserien likviditeetissä;
- b) hypoteettiset muutokset rahamarkkinarahaston sijoitussalkussa olevien omaisuuserien luottoriskin suuruudessa, luottotapahtumat ja luokitustapahtumat mukaan luettuina;
- c) hypoteettiset korkojen ja valuuttakurssien muutokset;
- d) hypoteettiset lunastusten määrät;
- e) niiden indeksien, joihin sijoitussalkkujen arvopapereiden korot on sidottu, välisten erojen hypoteettinen laajentuminen tai supistuminen;
- f) koko talouteen vaikuttavat hypoteettiset makrotason järjestelmähäiriöt.

2. Jos on kyse julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavasta kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastosta tai alhaisen volatiliiteetin nettoarvon rahamarkkinarahastosta, stressitesteissä on arvioitava myös erilaisia skenaarioita varten kiinteän osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon ja osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon välinen ero.

3. Stressitestien suoritustiheyden vahvistaa tapauksen mukaan rahamarkkinarahaston hallitus tai rahamarkkinarahaston hoitajan hallitus harkittuaan ensin, mikä on markkinaolosuhteiden perusteella asianmukainen ja järkevä aikaväli, ja otettuaan huomioon muutokset, joita on mahdollisesti suunniteltu rahamarkkinarahaston sijoitussalkkuun. Testejä on suoritettava vähintään kahdesti vuodessa.

4. Jos stressitesti paljastaa rahamarkkinarahastossa haavoittuvuuksia, rahamarkkinarahaston hoitajan on laadittava seikkaperäinen raportti, joka sisältää stressitestauksen tulokset ja ehdotetun toimintasuunnitelman.

Rahamarkkinarahaston hoitajan on tarvittaessa toteutettava toimia, joilla vahvistetaan rahamarkkinarahaston häiriönsietokykyä, mukaan luettuina rahamarkkinarahaston likviditeettiä tai omaisuuserien laatua vahvistavat toimet, ja sen on välittömästi ilmoitettava rahamarkkinarahaston toimivaltaiselle viranomaiselle toteutetuista toimenpiteistä.

5. Seikkaperäinen raportti, joka sisältää stressitestauksen tulokset ja ehdotetun toimintasuunnitelman, on toimitettava tarkastelua varten tapauksen mukaan rahamarkkinarahaston hallitukselle tai rahamarkkinarahaston hoitajan hallitukselle. Hallitus muuttaa ehdotettua toimintasuunnitelmaa tarpeen mukaan ja hyväksyy lopullisen toimintasuunnitelman. Seikkaperäinen raportti ja toimintasuunnitelma on säilytettävä vähintään viiden vuoden ajan.

Seikkaperäinen raportti ja toimintasuunnitelma on toimitettava rahamarkkinarahaston toimivaltaiselle viranomaiselle tarkastettaviksi.

6. Rahamarkkinarahaston toimivaltaisen viranomaisen on lähetettävä 5 kohdassa tarkoitettu seikkaperäinen raportti arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

7. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa ohjeet, joissa määritetään stressitesteihin sisällytettävien stressitestiskaarioiden viiteparametrit ottaen huomioon 1 kohdassa esitetyt tekijät. Ohjeet on saatettava ajan tasalle vähintään kerran vuodessa ottaen huomioon uusimmat markkinamuutokset.

IV LUKU

Arvostussäännöt

29 artikla

Rahamarkkinarahastojen arvostaminen

1. Rahamarkkinarahastojen omaisuuserät on arvostettava vähintään kerran päivässä.
2. Rahamarkkinarahaston omaisuuserät on arvostettava käyttäen markkinahintaan arvostamista aina, kun se on mahdollista.
3. Markkinahintaan arvostamista käytettäessä
 - a) rahamarkkinarahaston omaisuuserä on arvostettava käyttäen varovaisinta osto- ja myyntitarjousta, jollei positiota voi kyseisen omaisuuserän osalta sulkea markkinoiden perusteella määräytyvään kesikurssiin;
 - b) on käytettävä ainoastaan laadukkaita markkinatietoja; näitä tietoja on arvioitava kaikkien seuraavien tekijöiden perusteella:
 - i) vastapuolten määrä ja laatu;
 - ii) rahamarkkinarahaston omaisuuserän markkinoiden volyyymi ja liikevaihto;
 - iii) liikkeeseenlaskumäärä ja osuus, jonka rahamarkkinarahasto aikoo ostaa tai myydä liikkeeseenlaskusta.
4. Kun markkinahintaan arvostaminen ei ole mahdollista tai markkinatiedot eivät ole riittävän laadukkaita, rahamarkkinarahaston omaisuuserä on arvostettava varovaisesti käyttämällä malliin perustuvaa arvostamista.

Mallilla on arvioitava tarkasti rahamarkkinarahaston omaisuuserän perusarvo kaikkien seuraavien ajantasaisten avaintekijöiden pohjalta:

- a) kyseisen omaisuuserän markkinoiden volyyymi ja liikevaihto;
- b) liikkeeseenlaskumäärä ja osuus, jonka rahamarkkinarahasto aikoo ostaa tai myydä liikkeeseenlaskusta;
- c) omaisuuserään liittyvä markkinariski, korkoriski ja luottoriski.

Malliin perustuvaa arvostamista käytettäessä ei saa käyttää jaksotettuun hankintameno perustuvaa arvostusmenetelmää.

5. Edellä olevien 2, 3, 4, 6 ja 7 kohdan mukaisesti tehty arvostaminen on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille.
6. Sen estämättä, mitä 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston omaisuuserät voidaan lisäksi arvostaa jaksotettuun hankintameno perustuvalla arvostusmenetelmällä.
7. Poiketen siitä, mitä 2 ja 4 kohdassa säädetään, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun markkinahintaan arvostamisen ja 4 kohdassa tarkoitetun malliin perustuvan arvostamisen lisäksi alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston omaisuuserät, joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään 75 päivää, voidaan arvostaa jaksotettuun hankintameno perustuvalla arvostusmenetelmällä.

Jaksotettuun hankintameno perustuvaa arvostusmenetelmää saa käyttää alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston omaisuuserän arvostamiseen ainoastaan siinä tapauksessa, että kyseisen omaisuuserän 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti laskettu hinta poikkeaa kyseisen omaisuuserän tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti lasketusta hinnasta enintään 10 korkopisteellä. Jos poikkeama on suurempi, kyseisen omaisuuserän hinta on laskettava 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

30 artikla

Osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon laskeminen

1. Rahamarkkinarahaston on laskettava osuus- tai osakekohtainen nettoarvo vähentämällä rahamarkkinarahaston kaikkien niiden omaisuuserien summasta, jotka on arvostettu käyttäen markkinahintaan arvostamista ja malliin perustuvaa arvostamista taikka molempia, rahamarkkinarahaston kaikkien niiden velkojen summa, jotka on arvostettu käyttäen markkinahintaan arvostamista tai malliin perustuvaa arvostamista taikka molempia, ja jakamalla erotus rahamarkkinarahaston liikkeessä olevien osuuksien tai osakkeiden lukumäärällä.
2. Osuus- tai osakekohtainen nettoarvo pyöristetään lähimpään korkopisteeseen tai sen vasta-arvoon, kun nettoarvo julkaistaan valuuttayksikön määräisenä.
3. Rahamarkkinarahaston osuus- tai osakekohtainen nettoarvo on laskettava ja julkaistava vähintään kerran päivässä rahamarkkinarahaston verkkosivuston julkisessa osassa.

31 artikla

Julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavien kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastojen kiinteän osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon laskeminen

1. Julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston on laskettava kiinteä osuus- tai osakekohtainen nettoarvo vähentämällä sen kaikkien 29 artiklan 6 kohdan mukaisesti jaksotettuun hankintameno perustuvalla arvostusmenetelmällä arvostettujen omaisuuserien summasta sen kaikkien velkojen summa ja jakamalla erotus sen liikkeessä olevien osuuksien tai osakkeiden lukumäärällä.
2. Julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston kiinteä osuus- tai osakekohtainen nettoarvo pyöristetään lähimpään korkopisteeseen tai sen vasta-arvoon, kun kiinteä nettoarvo julkaistaan valuuttayksikön määräisenä.
3. Julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston kiinteä osuus- tai osakekohtainen nettoarvo on laskettava vähintään kerran päivässä.
4. Kiinteän osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon ja 30 artiklan mukaisesti lasketun osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon välistä erotusta on seurattava jatkuvasti, ja se on julkaistava päivittäin rahamarkkinarahaston verkkosivuston julkisessa osassa.

32 artikla

Alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahastojen kiinteän osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon laskeminen

1. Alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston on laskettava kiinteä osuus- tai osakekohtainen nettoarvo vähentämällä sen kaikkien 29 artiklan 7 kohdan mukaisesti jaksotettuun hankintameno perustuvalla arvostusmenetelmällä arvostettujen omaisuuserien summasta sen kaikkien velkojen summa ja jakamalla erotus sen liikkeessä olevien osuuksien tai osakkeiden lukumäärällä.
2. Alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston kiinteä osuus- tai osakekohtainen nettoarvo pyöristetään lähimpään korkopisteeseen tai sen vasta-arvoon, kun kiinteä nettoarvo julkaistaan valuuttayksikön määräisenä.
3. Alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston kiinteä osuus- tai osakekohtainen nettoarvo on laskettava vähintään kerran päivässä.
4. Kiinteän osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon ja 30 artiklan mukaisesti lasketun osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon välistä erotusta on seurattava jatkuvasti, ja se on julkaistava päivittäin rahamarkkinarahaston verkkosivuston julkisessa osassa.

33 artikla

Liikkeeseenlasku- ja lunastushinta

1. Rahamarkkinarahaston osuudet tai osakkeet on laskettava liikkeeseen tai lunastettava hintaan, joka on yhtä suuri kuin rahamarkkinarahaston osuus- tai osakekohtainen nettoarvo, rahamarkkinarahaston esitteessä esitetyistä sallituista maksuista riippumatta.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään,

- a) julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston osuudet tai osakkeet voidaan laskea liikkeeseen tai lunastaa hintaan, joka on yhtä suuri kuin kyseisen rahamarkkinarahaston kiinteä osuus- tai osakekohtainen nettoarvo;
- b) alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston osuudet tai osakkeet voidaan laskea liikkeeseen tai lunastaa hintaan, joka on yhtä suuri kuin kyseisen rahamarkkinarahaston kiinteä osuus- tai osakekohtainen nettoarvo, mutta ainoastaan, jos 32 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti laskettu kiinteä osuus- tai osakekohtainen nettoarvo poikkeaa 30 artiklan mukaisesti lasketusta osuus- tai osakekohtaisesta nettoarvosta enintään 20 korkopisteellä.

Edellä olevaan b alakohtaan liittyen, jos 32 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti laskettu kiinteä osuus- tai osakekohtainen nettoarvo poikkeaa 30 artiklan mukaisesti lasketusta osuus- tai osakekohtaisesta nettoarvosta yli 20 korkopisteellä, seuraava lunastus tai merkintä on toteutettava hintaan, joka on yhtä suuri kuin 30 artiklan mukaisesti laskettu osuus- tai osakekohtainen nettoarvo.

Rahamarkkinarahaston hoitajan on varoitettava mahdollisia sijoittajia selkeästi ja kirjallisesti ennen sopimuksen tekemistä siitä, millaisissa olosuhteissa alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahasto keskeyttää lunastukset ja merkinnät kiinteän osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon mukaan.

V LUKU

Julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavia kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoja ja alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahastoja koskevat erityisvaatimukset

34 artikla

Julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavia kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoja ja alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahastoja koskevat erityisvaatimukset

1. Julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston tai alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston hoitajan on luotava varovaiset ja tiukat likviditeetin hallinnan menettelyt, pantava ne täytäntöön ja sovellettava niitä johdonmukaisesti tällaisiin rahastoihin sovellettavien viikkokohtaisten likviditeettikynnysten noudattamisen varmistamiseksi. Likviditeetin hallinnan menettelyt on kuvattava selkeästi rahaston säännöissä tai perustamisasiakirjoissa sekä esitteessä.

Viikkokohtaisten likviditeettikynnysten noudattamisen varmistamiseen sovelletaan seuraavaa:

- a) aina kun 24 artiklan 1 kohdan e alakohdassa vahvistettu viikon kuluessa erääntyvien omaisuuserien osuus laskee alle 30 prosentin julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston tai alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston kokonaisvaroista ja päiväkohtaiset nettolunastukset ylittävät yksittäisen työpäivän kuluessa 10 prosenttia kokonaisvaroista, julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston tai alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston hoitajan on välittömästi ilmoitettava asiasta sen hallitukselle, ja hallituksen on tehtävä dokumentoitu tilannearvio, jonka perusteella päätetään asianmukaisesta toimintatavasta ottaen huomioon sijoittajien edut, sekä päätettävä, sovelletaanko yhtä tai useampaa seuraavista toimenpiteistä:
 - i) lunastuksista perittävät likviditeettimaksut, jotka ilmentävät asianmukaisesti rahamarkkinarahastolle likviditeetin saavuttamisesta aiheutuvia kuluja ja joilla varmistetaan, ettei rahastoon jääville sijoittajille koidu kohtuuttomasti haittaa, kun toiset sijoittajat lunastavat osuutensa tai osakkeensa kyseisenä aikana;
 - ii) lunastusrajoitukset, joilla rajoitetaan yhden työpäivän aikana lunastettavien osakkeiden tai osuuksien määrä 10 prosenttiin rahamarkkinarahaston osakkeista tai osuuksista minä tahansa enintään 15 työpäivän pituisena kautena;
 - iii) lunastusten keskeyttäminen minä tahansa enintään 15 työpäivän pituisena kautena; tai
 - iv) ei mitään muita välittömiä toimia kuin 24 artiklan 2 kohdassa säädetyn velvoitteen täyttäminen;
- b) aina kun 24 artiklan 1 kohdan e alakohdassa vahvistettu viikon kuluessa erääntyvien omaisuuserien osuus laskee alle 10 prosentin julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston tai alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston kokonaisvaroista, tällaisen rahamarkkinarahaston hoitajan on välittömästi ilmoitettava asiasta sen hallitukselle, ja hallituksen on tehtävä dokumentoitu tilannearvio ja sovellettava kyseisen tilannearvion perusteella ja sijoittajien edut huomioon ottaen yhtä tai useampaa seuraavista toimenpiteistä sekä dokumentoitava valintansa syyt:
 - i) lunastuksista perittävät likviditeettimaksut, jotka ilmentävät asianmukaisesti rahamarkkinarahastolle likviditeetin saavuttamisesta aiheutuvia kuluja ja joilla varmistetaan, ettei rahastoon jääville sijoittajille koidu kohtuuttomasti haittaa, kun toiset sijoittajat lunastavat osuutensa tai osakkeensa kyseisenä aikana;
 - ii) lunastusten keskeyttäminen enintään 15 työpäivän pituisena kautena.

2. Jos keskeyttämisten kokonaiskesto on 90 päivän pituisena kautena yli 15 päivää, julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittava kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahasto tai alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahasto lakkaa automaattisesti olemasta julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittava kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahasto tai alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahasto. Julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston tai alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston on välittömästi ilmoitettava asiasta jokaiselle sijoittajalle kirjallisesti ja selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla.

3. Julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston tai alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston hallituksen päätettyä toimintatavastaan sekä 1 kohdan a että b alakohdan osalta, sen on viipymättä ilmoitettava päätöksensä yksityiskohdat rahamarkkinarahaston toimivaltaiselle viranomaiselle.

VI LUKU

Ulkopuolinen tuki

35 artikla

Ulkopuolinen tuki

1. Rahamarkkinarahasto ei saa ottaa vastaan ulkopuolista tukea.
2. Ulkopuolisella tuella tarkoitetaan kolmannen osapuolen, myös rahamarkkinarahaston järjestäjän, rahamarkkinarahastolle tarjoamaa suoraa tai välillistä tukea, joka on tarkoitettu tai johtaisi käytännössä rahamarkkinarahaston likviditeetin takaamiseen taikka rahamarkkinarahaston osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon vakauttamiseen.

Ulkopuolista tukea on se, että

- a) kolmas osapuoli antaa rahamarkkinarahastolle käteisvaroja;
- b) kolmas osapuoli ostaa rahamarkkinarahaston omaisuuseriä ylihintaan;
- c) kolmas osapuoli ostaa rahamarkkinarahaston osuuksia tai osakkeita lisätäkseen rahaston likviditeettiä;
- d) kolmas osapuoli laskee liikkeeseen minkä tahansa eksplisiittisen tai implisiittisen vakuuden, takauksen tai tukikirjeen rahamarkkinarahaston hyväksi;
- e) kolmas osapuoli toteuttaa muita toimia, joiden suorana tai välillisenä tavoitteena on pitää yllä rahamarkkinarahaston likviditeettiprofiilia ja osuus- tai osakekohtaista nettoarvoa.

VII LUKU

Avoimuusvaatimukset

36 artikla

Avoimuus

1. Rahamarkkinarahaston on ilmoitettava selkeästi, minkä tyyppinen rahamarkkinarahasto se on 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja onko se lyhyt vai tavanomainen rahamarkkinarahasto, kaikissa kyseisen rahamarkkinarahaston tai rahamarkkinarahaston hoitajan antamissa ulkoisissa asiakirjoissa, raporteissa, lausunnoissa, mainoksissa, kirjeissä tai muissa kirjallisissa todisteissa, jotka on osoitettu tai tarkoitettu jaettaviksi mahdollisille sijoittajille, osuudenhaltijoille tai osakkeenomistajille.
2. Rahamarkkinarahaston hoitajan on asetettava vähintään viikoittain rahamarkkinarahaston sijoittajien saataville kaikki seuraavat tiedot:
 - a) rahamarkkinarahaston sijoitussalkun maturiteettierittely;
 - b) rahamarkkinarahaston luottoprofiili;
 - c) rahamarkkinarahaston painotettu keskimääräinen maturiteetti ja painotettu keskimääräinen elinaika;
 - d) yksityiskohtaiset tiedot kymmenestä suurimmasta rahamarkkinarahastossa olevasta omaisuuserästä, mukaan luettuina nimi, maa, maturiteetti ja omaisuuserätyyppi sekä vastapuoli, kun on kyse takaisinosto- ja takaisinmyyntisopimuksista;

- e) rahamarkkinarahaston omaisuuserien kokonaisarvo;
 - f) rahamarkkinarahaston nettotuotto.
3. Kaikissa markkinointitarkoituksiin käytetyissä rahamarkkinarahaston asiakirjoissa on ilmoitettava selkeästi, että
- a) rahamarkkinarahasto ei ole taattu sijoitus;
 - b) rahamarkkinarahastoon tehty sijoitus poikkeaa talletukseen tehdystä sijoituksesta ja erityisesti että rahamarkkinarahastoon sijoitettu pääoma saattaa vaihdella;
 - c) rahamarkkinarahasto ei turvaudu ulkopuoliseen tukeen taatakseen likviditeettinsä tai vakauttaakseen osuus- tai osakekohtaisen nettoarvonsa;
 - d) sijoittaja kantaa riskin pääoman menetyksestä.
4. Rahamarkkinarahaston tai rahamarkkinarahaston hoitajan sijoittajille tai mahdollisille sijoittajille antamissa tiedonannoissa ei saa millään tavoin antaa ymmärtää, että rahamarkkinarahaston osuuksiin tai osakkeisiin tehty sijoitus olisi taattu.
5. Rahamarkkinarahaston sijoittajille on ilmoitettava selkeästi, millä menetelmällä tai menetelmillä rahamarkkinarahasto arvostaa varansa ja laskee nettoarvon.

Julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavien kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastojen ja alhaisen volatiliiteetin nettoarvon rahamarkkinarahastojen on annettava sijoittajille ja mahdollisille sijoittajille selkeä selvitys jaksotettuun hankintamenoon perustuvan arvostusmenetelmän tai pyörityksen taikka molempien käytöstä.

37 artikla

Tietojen antaminen toimivaltaisille viranomaisille

1. Rahamarkkinarahaston hoitajan on annettava rahamarkkinarahaston toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot jokaisesta hoitamastaan rahamarkkinarahastosta vähintään neljännesvuosittain.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, rahamarkkinarahaston hoitajan on annettava rahamarkkinarahaston toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään vuosittain tiedot rahamarkkinarahastosta, jonka hoidettavina olevien varojen kokonaisarvo on enintään 100 000 000 euroa.

Rahamarkkinarahaston hoitajan on pyynnöstä annettava ensimmäisen ja toisen alakohdan nojalla annetut tiedot myös rahamarkkinarahaston hoitajan toimivaltaiselle viranomaiselle, jos tämä on eri kuin rahamarkkinarahaston toimivaltainen viranomainen.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti annettavissa tiedoissa on ilmoitettava
- a) rahamarkkinarahaston tyyppi ja ominaispiirteet;
 - b) salkkuindikaattorit, kuten omaisuuserien kokonaisarvo, nettoarvo, painotettu keskimääräinen maturiteetti, painotettu keskimääräinen elinaika, maturiteettierittely, likviditeetti ja tuotto;
 - c) stressitestien tulokset ja tarvittaessa ehdotettu toimintasuunnitelma;
 - d) tiedot rahamarkkinarahaston sijoitussalkussa olevista omaisuuseristä:
 - i) kunkin omaisuuserän ominaispiirteet, kuten nimi, maa, liikkeeseenlaskijaluokka, riski tai maturiteetti ja sisäisen luottolaadun arviointimenettelyn tulos;
 - ii) omaisuuserätyyppi, mukaan luettuina yksityiskohtaiset tiedot vastapuolesta, kun on kyse johdannaisista, takaisinostosopimuksista tai takaisinmyyntisopimuksista;
 - e) rahamarkkinarahaston velkoja koskevat tiedot:
 - i) maa, johon sijoittaja on sijoittautunut;

- ii) sijoittajaluokka;
- iii) merkintä- ja lunastustoiminta.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa pyytää lisätietoja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.

3. Rahamarkkinarahaston hoitajan on 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi ilmoitettava jokaisesta hoitamastaan alhaisen volatiliteetin rahamarkkinarahastosta seuraavat tiedot:

- a) jokainen tapahtuma, jossa omaisuuserän 29 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti jaksotettuun hankintamenoon perustuvaa arvostusmenetelmää käyttäen arvostettu hinta poikkeaa kyseisen omaisuuserän 29 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti lasketusta hinnasta yli 10 korkopisteellä;
- b) jokainen tapahtuma, jossa 32 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti laskettu kiinteä osuus- tai osakekohtainen nettoarvo poikkeaa 30 artiklan mukaisesti lasketusta osuus- tai osakekohtaisesta nettoarvosta yli 20 korkopisteellä;
- c) jokainen tapahtuma, jossa esiintyy 34 artiklan 3 kohdassa mainittu tilanne, ja hallituksen 34 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti toteuttamat toimenpiteet.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset sellaisen raportointimallin laatimiseksi, joka sisältää kaikki 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut tiedot.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 21 päivänä tammikuuta 2018.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikki tämän artiklan mukaisesti saadut tiedot. Tiedot on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle viimeistään 30 päivän kuluttua raportointivuosi-neljänneksen päättymisestä.

Arvopaperimarkkinaviranomainen kerää tiedot perustaakseen keskustietokannan kaikista rahamarkkinarahastoista, jotka ovat sijoittautuneet unioniin tai joita hoidetaan tai markkinoidaan unionissa. Euroopan keskuspankilla on oikeus päästä kyseiseen tietokantaan ainoastaan tilastotarkoituksia varten.

VIII LUKU

Valvonta

38 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten suorittama valvonta

1. Toimivaltaisten viranomaisten on valvottava, että tätä asetusta noudatetaan jatkuvasti.
2. Rahamarkkinarahaston toimivaltaisen viranomaisen tai soveltuvin osin rahamarkkinarahaston hoitajan toimivaltaisen viranomaisen vastuulla on valvoa, että II–VII lukua noudatetaan.
3. Rahamarkkinarahaston toimivaltaisen viranomaisen vastuulla on valvoa, että rahaston säännöissä tai perustamisa-siakirjoissa vahvistettuja velvoitteita ja esitteessä vahvistettuja velvoitteita noudatetaan; näiden sääntöjen, asiakirjojen ja esitteen on oltava yhdenmukaisia tämän asetuksen kanssa.
4. Rahamarkkinarahaston hoitajan toimivaltaisen viranomaisen vastuulla on valvoa rahamarkkinarahaston hoitajan järjestelyjen ja organisaation asianmukaisuutta siten, että rahamarkkinarahaston hoitaja kykenee täyttämään ne velvoitteet ja toimimaan niiden sääntöjen mukaisesti, jotka liittyvät kaikkien sen hoitamien rahamarkkinarahastojen perustamiseen ja toimintaan.
5. Toimivaltaisten viranomaisten on seurattava alueelleen sijoittautuneita tai alueellaan markkinoitavia yhteissijoitus-ryityksiä ja vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja varmistaakseen siitä, että ne eivät käytä nimitystä rahamarkkinarahasto tai anna ymmärtää olevansa rahamarkkinarahasto, jolleivät ne noudata tätä asetusta.

39 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten valtuudet

Toimivaltaisille viranomaisille on annettava kansallista lainsäädäntöä noudattaen kaikki valvonta- ja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niille uskottujen tähän asetukseen liittyvien tehtävien hoitamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimivaltaisille viranomaisille tapauksen mukaan direktiivin 2009/65/EY tai direktiivin 2011/61/EU mukaisesti annettuja toimivaltuuksia. Niille on annettava erityisesti kaikki seuraavat valtuudet:

- a) oikeus pyytää tutustumista kaikkiin asiakirjoihin niiden muodosta riippumatta ja saada tai ottaa niistä jäljennös;
- b) oikeus pyytää rahamarkkinarahastoa tai rahamarkkinarahaston hoitajaa antamaan tietoja viivytyksestä;
- c) oikeus pyytää tietoa keneltä tahansa rahamarkkinarahaston tai rahamarkkinarahaston hoitajan toimintaan liittyvältä henkilöltä;
- d) oikeus tehdä tarkastuksia yrityksen tiloissa ilmoittaen tai ilmoittamatta etukäteen;
- e) oikeus varmistaa asianmukaisilla toimenpiteillä, että rahamarkkinarahasto tai rahamarkkinarahaston hoitaja noudattaa edelleen tämän asetuksen vaatimuksia;
- f) oikeus antaa määräys, jolla varmistetaan, että rahamarkkinarahasto tai rahamarkkinarahaston hoitaja noudattaa tämän asetuksen vaatimuksia ja pidättäytyy tekemästä uudelleen mitään sellaista, joka voitaisiin katsoa tämän asetuksen rikkomiseksi.

40 artikla

Seuraamukset ja muut toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja muista toimenpiteistä sekä toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten ja muiden toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitetut säännökset komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle viimeistään 21 päivänä heinäkuuta 2018. Niiden on ilmoitettava komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset viipymättä.

41 artikla

Erityistoimenpiteet

1. Rajoittamatta toimivaltaisille viranomaisille tapauksen mukaan direktiivin 2009/65/EY tai direktiivin 2011/61/EU mukaisesti annettuja toimivaltuuksia rahamarkkinarahaston tai rahamarkkinarahaston hoitajan toimivaltaisen viranomaisen on suhteellisuusperiaatetta noudattaen toteutettava 2 kohdassa tarkoitetut asianmukaiset toimenpiteet, jos rahamarkkinarahasto tai rahamarkkinarahaston hoitaja
 - a) ei noudata jotakin omaisuuserien koostumusta koskevista vaatimuksista ja rikkoo näin 9–16 artiklaa;
 - b) ei noudata jotakin sijoitussalkkua koskevista vaatimuksista ja rikkoo näin 17, 18, 24 tai 25 artiklaa;
 - c) on saanut toimiluvan antamalla virheellisiä tietoja tai muutoin säännösten vastaisella tavalla ja rikkoo näin 4 tai 5 artiklaa;
 - d) käyttää nimitystä ”rahamarkkinarahasto” tai muuta nimitystä, joka viittaa siihen, että yhteissijoitusyritys tai vaihtoehtoinen sijoitusrahasto on rahamarkkinarahasto, ja rikkoo näin 6 artiklaa;
 - e) ei noudata jotakin sisäisen luottolaadun arviointia koskevista vaatimuksista ja rikkoo näin 19 tai 20 artiklaa;

- f) ei noudata jotakin hallinnointia, dokumentaatiota tai avoimuutta koskevista vaatimuksista ja rikkoo näin 21, 23, 26, 27, 28 tai 36 artiklaa;
 - g) ei noudata jotakin arvostamista koskevista vaatimuksista ja rikkoo näin 29, 30, 31, 32, 33 tai 34 artiklaa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa rahamarkkinarahaston toimivaltaisen viranomaisen on tarpeen mukaan
- a) toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että kyseinen rahamarkkinarahasto tai rahamarkkinarahaston hoitaja noudattaa asiaankuuluvia säännöksiä;
 - b) peruutettava 4 tai 5 artiklan mukaisesti myönnetty toimilupa.

42 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen valtuudet ja toimivalta

1. Arvopaperimarkkinaviranomaiselle annetaan tarvittavat valtuudet suorittaa tehtävät, jotka sille on osoitettu tällä asetuksella.
2. Arvopaperimarkkinaviranomainen käyttää direktiivien 2009/65/EY ja 2011/61/EU mukaisia valtuuksia myös tämän asetuksen osalta ja asetusta (EY) N:o 45/2001 noudattaen.
3. Asetusta (EU) N:o 1095/2010 sovellettaessa tämä asetusta on sisällytettävä asetuksen (EU) N:o 1095/2010 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin mahdollisiin muihin oikeudellisesti sitoviin unionin säädöksiin, joissa arvopaperimarkkinaviranomaiselle annetaan tehtäviä.

43 artikla

Viranomaisten välinen yhteistyö

1. Rahamarkkinarahaston toimivaltaisen viranomaisen ja rahamarkkinarahaston hoitajan toimivaltaisen viranomaisen, jos ne ovat eri viranomaisia, on tehtävä keskenään yhteistyötä ja vaihdettava tietoja, jotta ne voivat hoitaa tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä.
2. Toimivaltaisten viranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen on tehtävä yhteistyötä tässä asetuksessa säädettyjen tehtäviensä hoitamiseksi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti.
3. Toimivaltaisten viranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen on vaihdettava keskenään kaikkia tietoja ja asiakirjoja, jotka ovat tarpeen tässä asetuksessa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti ja erityisesti tämän asetuksen rikkomisten tunnistamiseksi ja niihin puuttumiseksi. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rahamarkkinarahastojen toimiluvista tai valvonnasta vastaavien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joilla on merkitystä seurattaessa ja ehkäistäessä yksittäisten rahamarkkinarahastojen tai rahamarkkinarahastojen yhdessä harjoittaman toiminnan mahdollisia vaikutuksia rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävien finanssilaitosten vakauteen ja markkinoiden asianmukaiseen toimintaan niillä markkinoilla, joilla rahamarkkinarahastot toimivat. Tiedot on toimitettava myös arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja Euroopan järjestelmäriskikomitealle, jotka toimittavat nämä tiedot muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.
4. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii kansallisten toimivaltaisten viranomaisten 37 artiklan 5 kohdan nojalla toimittamien tietojen perusteella sille asetuksessa (EU) N:o 1095/2010 annettujen valtuuksien mukaisesti komissiolle kertomuksen tämän asetuksen 46 artiklassa tarkoitettua uudelleentarkastelua varten.

IX LUKU

Loppusäännökset

44 artikla

Olemassa olevien yhteissijoitusyritysten ja vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen kohtelu

1. Olemassa olevan yhteissijoitusyrityksen tai vaihtoehtoisen sijoitusrahaston, joka sijoittaa lyhytaikaisiin varoihin ja jonka erillisinä tai kumulatiivisina tavoitteina on tarjota rahamarkkinakorkojen mukaista tuottoa tai säilyttää sijoituksen arvo, on viimeistään 21 päivänä tammikuuta 2019 toimitettava rahamarkkinarahaston toimivaltaiselle viranomaiselle hakemus sekä kaikki asiakirjat ja todisteet, jotka tarvitaan osoittamaan, että tätä asetusta noudatetaan.

2. Rahamarkkinarahaston toimivaltaisen viranomaisen on viimeistään kahden kuukauden kuluttua siitä, kun se on vastaanottanut täydellisen hakemuksen, arvioitava, noudattaako yhteissijoitusyritys tai vaihtoehtoinen sijoitusrahasto tätä asetusta 4 ja 5 artiklan mukaisesti. Rahamarkkinarahaston toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätös ja ilmoitettava siitä välittömästi yhteissijoitusyritykselle tai vaihtoehtoiselle sijoitusrahastolle.

45 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle tämän asetuksen voimaantulopäivästä määräämättömäksi ajaksi 11, 15 ja 22 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 11, 15 ja 22 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimitelinten sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevien 11, 15 ja 22 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

46 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee tämän asetuksen asianmukaisuutta uudelleen vakavaraisuuden ja talouden kannalta viimeistään 21 päivänä heinäkuuta 2022 kuultuaan arvopaperimarkkinaviranomaista ja tarvittaessa Euroopan järjestelmäriskikomiteaa muun muassa siitä, onko julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavia kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoja ja alhaisen volatiliiteetin nettoarvon rahamarkkinarahastoja koskevaan järjestelmään tehtävä muutoksia.
2. Uudelleentarkastelussa erityisesti
 - a) analysoidaan tämän asetuksen soveltamisesta saatuja kokemuksia ja sen vaikutuksia sijoittajiin, rahamarkkinarahastoihin ja rahamarkkinarahastojen hoitajiin unionissa;
 - b) arvioidaan rahamarkkinarahastojen roolia jäsenvaltioiden liikkeeseen laskemien tai takaamien velkakirjojen ostamisessa;
 - c) otetaan huomioon jäsenvaltioiden liikkeeseen laskemien tai takaamien velkakirjojen erityispiirteet ja niiden rooli jäsenvaltioiden rahoituksessa;
 - d) otetaan huomioon asetuksen (EU) N:o 575/2013 509 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kertomus;
 - e) otetaan huomioon tämän asetuksen vaikutus lyhytaikaisen rahoituksen markkinoihin;
 - f) otetaan huomioon sääntelykehitys kansainvälisellä tasolla.

Komissio antaa viimeistään 21 päivänä heinäkuuta 2022 kertomuksen mahdollisuudesta ottaa käyttöön EU:n julkisen sektorin velkainstrumentteja koskeva 80 prosentin kiintiö. Kertomuksessa otetaan huomioon EU:n lyhytaikaisten julkisen sektorin velkainstrumenttien saatavuus ja arvioidaan, voisivatko alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahastot olla asianmukainen vaihtoehto EU:n ulkopuolisiin julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittaville kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoille. Jos komissio päätyy kertomuksessaan siihen, että ei ole mahdollista ottaa käyttöön EU:n julkisen sektorin velkainstrumentteja koskevaa 80 prosentin kiintiötä ja poistaa asteittain käytöstä sellaisia julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavia kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoja, joissa EU:n ulkopuolisten julkisten velkainstrumenttien määrää ei ole rajoitettu, sen olisi perusteltava tämä. Jos komissio päätyy siihen, että on mahdollista ottaa käyttöön EU:n julkisen sektorin velkainstrumentteja koskeva 80 prosentin kiintiö, se voi tehdä lainsäädäntöehdotuksia tällaisesta kiintiöstä, jonka mukaan vähintään 80 prosenttia julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavien kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastojen varoista on sijoitettava EU:n julkisen sektorin velkainstrumentteihin. Lisäksi jos komissio päätyy siihen, että alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahastoista on tullut asianmukainen vaihtoehto EU:n ulkopuolisiin julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittaville kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoille, se voi tehdä asianmukaisia ehdotuksia julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavia kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoja koskevan poikkeuksen poistamiseksi kokonaan.

Tämän uudelleentarkastelun tulokset toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ja niihin liitetään tarvittaessa asianmukaiset muutosehdotukset.

47 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 21 päivästä heinäkuuta 2018, lukuun ottamatta 11 artiklan 4 kohtaa, 15 artiklan 7 kohtaa, 22 artiklaa ja 37 artiklan 4 kohtaa, joita sovelletaan 20 päivästä heinäkuuta 2017.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä kesäkuuta 2017.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. DALLI

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2017/1132,**annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017,****tietyistä yhtiöoikeuden osa-alueista****(kodifikaatio)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

I OSASTO:	YLEISET SÄÄNNÖKSET JA OSAKEYHTIÖIDEN PERUSTAMINEN JA TOIMINTA	55
I luku:	Aihe	55
II luku:	Yhtiön perustaminen ja pätemättömyys sekä sen velvoitteiden vahvistaminen	56
1 jakso:	Julkisen osakeyhtiön perustaminen	56
2 jakso:	Osakeyhtiön pätemättömyys ja sen sitoumusten pätevyys	57
III luku:	Julkistaminen sekä keskus-, kauppa- ja yhtiörekisterin yhteenliittäminen	59
1 jakso:	Yleiset säännökset	59
2 jakso:	Muista jäsenvaltioista olevien yhtiöiden sivuliikkeisiin sovellettavat julkistamissäännöt	66
3 jakso:	Kolmansista maista olevien yhtiöiden sivuliikkeisiin sovellettavat julkistamisvaatimukset	68
4 jakso:	Soveltamis- ja täytäntöönpanojärjestelyt	69
IV luku:	Pääoman säilyttäminen ja muuttaminen	70
1 jakso:	Pääomavaatimukset	70
2 jakso:	Lakisääteistä pääomaa koskevat takeet	71
3 jakso:	Säännöt yhtiön varojen jakamisesta	74
4 jakso:	Säännöt yhtiön hankkiessa omia osakkeitaan	75
5 jakso:	Pääoman korottamista ja alentamista koskevat säännöt	80
6 jakso:	Soveltamis- ja täytäntöönpanojärjestelyt	85
II OSASTO:	OSAKEYHTIÖIDEN SULAUTUMINEN JA JAKAUTUMINEN	86
I luku:	Julkisten osakeyhtiöiden sulautuminen	86
1 jakso:	Yleiset sulautumissäännökset	86
2 jakso:	Hankkimalla tapahtuva sulautuminen	87
3 jakso:	Sulautuminen perustamalla uusi yhtiö	93
4 jakso:	Yhtiön hankkiminen, jos hankkiva yhtiö omistaa vähintään 90 prosenttia hankittavan yhtiön osakkeista	93
5 jakso:	Muut sulautumisena pidettävät menettelyt	95
II luku:	Pääomayhtiöiden rajatylittävät sulautumiset	95
III luku:	Julkisten osakeyhtiöiden jakautumiset	103
1 jakso:	Yleiset säännökset	103
2 jakso:	Hankkimalla tapahtuva jakautuminen	103

3 jakso:	Jakautuminen uusia yhtiöitä perustamalla	110
4 jakso:	Tuomioistuimen valvonnassa tapahtuva jakautuminen	111
5 jakso:	Muut jakautumisena pidettävät menettelyt	111
6 jakso:	Soveltamisjärjestelyt	112
III OSASTO:	LOPPUSÄÄNNÖKSET	112

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 50 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan g alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiivejä 82/891/ETY ⁽³⁾ ja 89/666/ETY ⁽⁴⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivejä 2005/56/EY ⁽⁵⁾, 2009/101/EY ⁽⁶⁾, 2011/35/EU ⁽⁷⁾ ja 2012/30/EU ⁽⁸⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽⁹⁾. Sen vuoksi mainitut direktiivit olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.
- (2) Perussopimuksen 50 artiklan 2 kohdan g alakohdassa ja sijoittautumisvapauden rajoitusten poistamiseksi annettussa yleisessä toimintaohjelmassa tarkoitettu yhteensovittaminen, joka aloitettiin ensimmäisellä neuvoston direktiivillä 68/151/ETY ⁽¹⁰⁾, on erityisen tärkeää julkisten osakeyhtiöiden kannalta, koska niiden toiminnalla on merkittävä osuus jäsenvaltioiden talouselämässä ja toiminta usein ulottuu yli kansallisten rajojen.
- (3) Yhdenmukaisen vähimmäissuojan varmistamiseksi julkisten osakeyhtiöiden osakkeenomistajille ja velkojille on erityisen tärkeää sovittaa yhteen ne kansalliset säännökset, jotka koskevat tällaisten osakeyhtiöiden perustamista sekä niiden pääoman säilyttämistä, korottamista ja alentamista.

⁽¹⁾ EUVL C 264, 20.7.2016, s. 82.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 5. huhtikuuta 2017 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 29. toukokuuta 2017.

⁽³⁾ Kuudes neuvoston direktiivi 82/891/ETY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1982, 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla osakeyhtiöiden jakautumisesta (EYVL L 378, 31.12.1982, s. 47).

⁽⁴⁾ Yhdestoista neuvoston direktiivi 89/666/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1989, julkistamisvaatimuksista, jotka koskevat toisen valtion lainsäädännön alaisten, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden jäsenvaltioon avaamia sivuliikkeitä (EYVL L 395, 30.12.1989, s. 36).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/56/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, pääomayhtiöiden rajatylittävistä sulautumisista (EUVL L 310, 25.11.2005, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/101/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 48 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi (EUVL L 258, 1.10.2009, s. 11).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/35/EU, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2011, osakeyhtiöiden sulautumisesta (EUVL L 110, 29.4.2011, s. 1).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/30/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 54 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 74).

⁽⁹⁾ Katso liitteessä III oleva A osa.

⁽¹⁰⁾ Ensimmäinen neuvoston direktiivi 68/151/ETY, annettu 9 päivänä maaliskuuta 1968, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi (EYVL L 65, 14.3.1968, s. 8).

- (4) Julkisen osakeyhtiön yhtiöjärjestyksen tai perustamiskirjan on oltava unionissa sellainen, että jokainen asiasta kiinnostunut voi tutustua yhtiötä koskeviin perustietoihin, mukaan lukien sen pääoman tarkka rakenne.
- (5) Ulkopuolisten henkilöiden suoja olisi turvattava säännöksiin, jotka rajoittavat osakeyhtiöiden ja muiden yhtiöiden, joissa vastuu on rajoitettu, nimissä tehtyjen sitoumusten pätemättömyyden perusteet mahdollisimman vähiin.
- (6) Oikeusvarmuuden vuoksi yhtiön ja ulkopuolisten henkilöiden välisissä suhteissa ja myös yhtiön jäsenten keskinäisissä suhteissa on tarpeen rajoittaa pätemättömyysperusteita ja pätemättömyyden taannehtivaa vaikutusta sekä asettaa lyhyt määräaika, jonka kuluessa ulkopuoliset henkilöt voivat hakea muutosta päätökseen yhtiön pätemättömyydestä.
- (7) Julkistamista, osakeyhtiöiden ja muiden yhtiöiden, joissa vastuu on rajoitettu, sitoumusten pätevyyttä sekä tällaisten yhtiöiden pätemättömyyttä koskevien kansallisten säännösten yhteensovittaminen on erityisen tärkeää varsinkin ulkopuolisten henkilöiden etujen suojaamiseksi.
- (8) Tärkeimmät yhtiötä koskevat asiakirjat olisi julkistettava, jotta ulkopuoliset henkilöt voivat tutustua niihin ja saada tietoja yhtiöstä, erityisesti siitä, keillä on oikeus edustaa yhtiötä.
- (9) Yhtiöiden olisi voitava valita, toimittavatko ne pakolliset asiakirjat ja tiedot paperilla vai sähköisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä asetettujen olennaisten vaatimusten ja velvoitteiden soveltamista.
- (10) Asianosaisten olisi voitava saada rekisteristä jäljennös näistä asiakirjoista ja tiedoista paperilla tai sähköisesti.
- (11) Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää julkaista virallinen julkaisu, joka on nimetty pakollisten asiakirjojen ja tietojen julkaisemista varten, paperisena tai sähköisessä muodossa tai järjestää tietojen julkistaminen yhtä tehokkaalla tavalla.
- (12) Yritystietojen saatavuutta toisesta maasta olisi helpotettava antamalla mahdollisuus rekisteröidä vaaditut asiakirjat ja tiedot vapaaehtoisesti muillakin kielillä pakollisen, yhdellä yrityksen jäsenvaltiossa sallitulla kielellä tapahtuvan julkistamisen lisäksi. Vilpittömässä mielessä toimivien kolmansien osapuolten olisi voitava käyttää näitä käännöksiä.
- (13) On asianmukaista selvittää, että kaikissa yhtiöiden kirjeissä ja tilauslomakkeissa, ovatpa ne paperilla tai muulla välineellä tuotettuja, on esitettävä tässä direktiivissä luetellut pakolliset tiedot. Teknologian kehityksen perusteella olisi myös asianmukaista säätää, että pakolliset tiedot on esitettävä yhtiöiden internetsivuilla.
- (14) Tällä hetkellä sivuliikkeen tai tytäryhtiön perustaminen on yksi mahdollisuus yhtiöille käyttää sijoittautumisoi-keuttaan toisessa jäsenvaltiossa.
- (15) Sivuliikkeiden osalta varsinkin se, ettei julkistamista ole yhteensovitettu, aiheuttaa osakkeenomistajien ja ulkopuolisten suojan osalta eroja yhtäältä niiden yhtiöiden, jotka toimivat muissa jäsenvaltioissa avaamalla sivuliikkeitä, ja toisaalta niiden yhtiöiden, jotka toimivat siellä perustamalla tytäryhtiöitä, välillä.
- (16) Yhtiöiden kanssa sivuliikkeiden välityksellä asioivien henkilöiden etujen suojaamiseksi jäsenvaltiossa, jossa sivuliike sijaitsee, tarvitaan julkistamistoimenpiteitä. Joissakin suhteissa sivuliikkeen taloudellinen ja yhteiskunnallinen vaikutus voi olla verrattavissa tytäryhtiön vastaavaan vaikutukseen siten, että yleinen etu vaatii yhtiötä koskevien tietojen julkistamista siellä, missä sivuliike on. Tällaisen julkistamisen toteuttamiseksi on tarpeen ottaa käyttöön menettely, joka jo on käytössä unionissa pääomayhtiöiden osalta.
- (17) Tämä julkistaminen koskee erinäisiä tärkeitä asiakirjoja ja tietoja sekä niiden muutoksia.
- (18) Lukuun ottamatta kelpoisuutta edustaa yhtiötä, yhtiön nimeä ja oikeudellista muotoa, yhtiön purkautumista ja yhtiötä koskevaa maksukyvyttömyysmenettelyä tämä julkistaminen voidaan rajoittaa pelkästään sivuliikettä koskeviin tietoihin sekä viittaukseen siihen rekisteriin, johon sivuliikkeen avannut yhtiö on merkitty, koska voimassa olevien unionin säännösten mukaan kaikki tiedot, jotka koskevat sanottua yhtiötä itseään, ovat saatavissa tuosta rekisteristä.

- (19) Sivuliikkeitä koskevat kansalliset säännökset tilinpäätösasiakirjojen julkistamisesta eivät ole perusteltuja enää sen jälkeen, kun tilinpäätösasiakirjojen laatimista, tarkastamista ja julkistamista koskevat kansalliset säännökset on sovitettu yhteen. Tämän vuoksi riittää, että sivuliikkeen rekisterissä julkistetaan yhtiön tilinpäätösasiakirjat sellaisina kuin yhtiö on ne tarkastuttanut ja julkistanut.
- (20) Sivuliikkeen kirjeissä ja tilauslomakkeissa olisi oltava samat tiedot kuin yhtiön kirjeissä ja tilauslomakkeissa, ja niissä on mainittava se rekisteri, johon sivuliike on merkitty.
- (21) Sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin tavoitteet toteutuvat täydellisesti, sekä kaikenlaisen yhtiön alkuperämaahan perustuvan syrjinnän välttämiseksi tämän direktiivin olisi koskettava myös kolmansien maiden lainsäädännön alaisten yhtiöiden avaamia sivuliikkeitä, jos mainittujen yhtiöiden oikeudellinen muoto on verrattavissa niiden yhtiöiden oikeudelliseen muotoon, joihin tätä direktiiviä sovelletaan. Tämä direktiivi ei koske kolmansista maista olevia yhtiöitä, ja sen vuoksi kyseisiin sivuliikkeisiin on tarpeen soveltaa erityisiä säännöksiä, jotka poikkeavat toisen jäsenvaltion lainsäädännön alaisten yhtiöiden sivuliikkeisiin sovellettavista säännöksistä.
- (22) Tämä direktiivi ei miltään osin vaikuta sivuliikkeitä muiden säädösten perusteella koskeviin julkistamisvaatimuksiin, esimerkiksi työntekijöiden tiedonsaantioikeutta koskevan työläinsäädännön tai verolainsäädännön perusteella taikka tilastollisia tarkoituksia varten vaadittaviin tietoihin.
- (23) Keskus-, kauppa- ja yhtiörekistereiden yhteenliittäminen on toimenpide, joka on tarpeen yritysten kannalta suotuisan oikeudellisen ympäristön ja verojärjestelmän luomiseksi. Sen odotetaan parantavan eurooppalaisten yritysten kilpailukykyä keventämällä hallinnollista raskautta ja lisäämällä oikeusvarmuutta sekä siten edistävän maailmanlaajuisen talous- ja rahoituskriisin päättymistä, joka on yksi Eurooppa 2020 -strategiassa määritetyistä ensisijaisista tavoitteista. Yhteenliittämisen olisi myös parannettava rekistereiden välistä viestintää rajojen yli tieto- ja viestintätekniisten innovaatioiden käytön myötä.
- (24) Euroopan sähköisen oikeuden monivuotisessa toimintaohjelmassa 2009–2013⁽¹⁾ todettiin, että olisi kehitettävä Euroopan oikeusportaali, joka toimii ainoana eurooppalaisena sähköisenä yhteyspisteenä, jonka kautta voi tutustua oikeudellisiin tietoihin, oikeuslaitoksiin ja hallinnollisiin laitoksiin, rekistereihin, tietokantoihin ja muihin palveluihin, ja siinä pidetään keskus-, kauppa- ja yritysrekistereiden yhteenliittämistä tärkeänä tekijänä.
- (25) Yhtiöitä ja niiden muissa jäsenvaltioissa avattuja sivuliikkeitä koskevien tietojen saantia rajojen yli voidaan parantaa vain, jos kaikki jäsenvaltiot sitoutuvat mahdollistamaan sähköisen viestinnän rekistereiden kesken ja toimittamaan yksittäisille käyttäjille tietoja standardoidulla tavalla (identtinen sisältö ja yhteentoimivat tekniikat) kaikkialla unionissa. Palveluja tarjoavien jäsenvaltioiden rekistereiden, jäljempänä 'kansalliset rekisterit', joiden olisi muodostettava rajapintoja eurooppalaisen keskusjärjestelmän, jäljempänä 'keskusjärjestelmä', kanssa, olisi varmistettava tämä rekistereiden yhteentoimivuus. Keskusjärjestelmän olisi käsitettävä keskitetyt tietotekniset välineet palvelujen integroimiseksi ja sen olisi muodostettava yhteinen rajapinta. Kaikkien kansallisten rekistereiden olisi käytettävä tätä rajapintaa. Keskusjärjestelmän olisi myös tarjottava palveluja, jotka muodostavat rajapinnan Euroopan oikeusportaaliiin, joka toimii eurooppalaisena sähköisenä yhteyspisteenä, sekä jäsenvaltioiden perustamiin valinnaisiin yhteyspisteisiin. Keskusjärjestelmä olisi suunniteltava vain välineeksi rekistereiden yhteenliittämiseksi eikä erilliseksi yksiköksi, jolla on oikeushenkilöllisyys. Yksilöivien tunnisteiden perusteella keskusjärjestelmällä olisi voitava jakaa tietoja kunkin maan rekisteristä muiden jäsenvaltioiden asianomaisiin rekistereihin vakiomuotoisena viestinä (tietoteknisten järjestelmien kesken sähköisessä muodossa vaihdettavat viestit, kuten esimerkiksi xml) sekä asianomaisena kielitoisintona.
- (26) Tämän direktiivin tarkoituksena ei ole luoda keskitettyä rekisteritietokantaa, johon tallennetaan olennaisia tietoja yhtiöistä. Keskus-, kauppa- ja yhtiörekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän, jäljempänä 'rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmä', toteuttamisvaiheessa olisi määriteltävä ainoastaan järjestelmän moitteettoman toiminnan edellyttämät tiedot. Tietoihin olisi sisällyttävä erityisesti operatiivisia tietoja, sanakirjoja ja sanastoja. Tämä olisi määriteltävä ottaen huomioon myös tarve varmistaa rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän tehokas toiminta. Tietoja olisi käytettävä tarkoituksena mahdollistaa keskusjärjestelmän toimintojen toteuttaminen eikä niitä saisi koskaan saattaa suoraan julkisesti saataville. Keskusjärjestelmä ei myöskään saisi muuttaa kansallisiin rekistereihin tallennettujen yhtiöitä koskevien tietojen eikä rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän kautta toimitettujen yhtiöitä koskevien tietojen sisältöä.

⁽¹⁾ EUVL C 75, 31.3.2009, s. 1.

- (27) Koska Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/17/EU ⁽¹⁾ tavoitteena ei ole keskus-, kauppaja- yhtiörekistereiden yhdenmukaistaminen, jäsenvaltioilla ei ole velvoitetta muuttaa rekisteriensä sisäistä järjestelmää, varsinkaan tietojen hallinnan ja säilyttämisen, maksujen sekä käytön ja julkistamisen osalta kansallisia tarkoituksia varten.
- (28) Euroopan oikeusportaalissa pitäisi käsitellä keskusjärjestelmän avulla kyselyjä, joita yksittäiset käyttäjät ovat esittäneet yhtiöitä ja niiden toisissa jäsenvaltioissa avattuja sivuliikkeitä koskevista, kansallisiin rekistereihin tallennetuista tiedoista. Tämän pitäisi mahdollistaa se, että portaalissa voidaan esittää hakutulokset sekä kaikilla unionin virallisilla kielillä ilmaistavat selittävät merkinnät, joissa luettelaa toimitetut tiedot. Jotta lisäksi voitaisiin parantaa kolmansien osapuolten suojaa muissa jäsenvaltioissa, portaaliiin olisi asetettava saataville perustiedot tämän direktiivin mukaisesti hyväksytyjen jäsenvaltioiden lakien nojalla julkistettujen asiakirjojen ja tietojen oikeudellisesta arvosta.
- (29) Jäsenvaltioiden olisi voitava perustaa yksi tai useampi valinnainen yhteyspiste, mikä voi vaikuttaa keskusjärjestelmän käyttöön ja ylläpitoon. Tämän vuoksi komissiolle olisi ilmoitettava niiden perustamisesta sekä niiden toimintaan tehtävistä olennaisista muutoksista, erityisesti niiden sulkemisesta. Tällaisen ilmoituksen ei olisi mitenkään rajoitettava jäsenvaltioiden toimivaltaa valinnaisten yhteyspisteiden perustamisen ja toiminnan osalta.
- (30) Yhtiöillä ja niiden toisissa jäsenvaltioissa avatuilla sivuliikkeillä olisi oltava yksilöivä tunniste, jonka avulla ne voidaan yksiselitteisesti tunnistaa unionissa. Tunniste on tarkoitettu käytettäväksi rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän kautta tapahtuvaan rekisterien väliseen viestintään. Siksi yhtiöitä ja sivuliikkeitä ei olisi velvoitettava lisäämään yksilöivää tunnistettaan tässä direktiivissä tarkoitettuihin kirjeisiinsä ja tilauslomakkeisiinsa. Niiden olisi edelleen käytettävä kansallista rekisterinumeroaan omassa viestinnässään.
- (31) Selkeän yhteyden muodostaminen yhtiöiden rekistereiden ja niiden muissa jäsenvaltioissa avattujen sivuliikkeiden rekistereiden välille olisi tehtävä mahdolliseksi; yhteys käsittää tietojenvaihdon yhtiön purkamis- tai maksukyvyyttömyysmenettelyn avaamisesta ja päättymisestä ja yhtiön rekisteristä poistamisesta, jos tähän liittyy oikeusvaikutuksia yhtiön rekisterin jäsenvaltiossa. Vaikka jäsenvaltioiden olisi voitava päättää menettelyistä, joita ne noudattavat suhteessa niiden alueella rekisteröityihin sivuliikkeisiin, niiden olisi varmistettava vähintään se, että puretun yhtiön sivuliikkeet poistetaan rekisteristä ilman aiheutonta viivytystä ja tarvittaessa kyseessä olevan sivuliikkeen selvitysmenettelyjen jälkeen. Tätä velvoitetta ei olisi sovellettava sellaisten yhtiöiden sivuliikkeisiin, jotka on poistettu rekisteristä mutta joilla on oikeudellinen seuraaja, esimerkiksi, jos kyse on yhtiön oikeudellisen muodon muutoksesta, sulautumisesta, jakautumisesta tai sen sääntömääräisen kotipaikan rajatylittävästä siirrosta.
- (32) Tämän direktiivin rekistereiden yhteenliittämiseen liittyviä säännöksiä ei olisi sovellettava jäsenvaltion lainsäädännön piiriin kuulumattoman yhtiön toiseen jäsenvaltioon avaamaan sivuliikkeeseen.
- (33) Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että jos rekistereihin merkittävät yhtiöitä koskevat tiedot muuttuvat, nämä tiedot ajantasaistetaan ilman aiheutonta viivytystä. Ajantasaistus olisi yleensä julkistettava 21 päivän kuluessa siitä, kun täydellinen dokumentaatio näistä muutoksista on vastaanotettu; mainittu määräaika koskee myös kansallisen lainsäädännön mukaista oikeudellista tarkastusta. Mainittua määräaika olisi tulkittava siten, että jäsenvaltioita edellytetään toteuttamaan kohtuulliset toimenpiteet tässä direktiivissä säädetyssä määräajan noudattamiseksi. Sitä ei olisi sovellettava tilinpäätösasiakirjoihin, jotka yhtiöiden on toimitettava kunakin varainhoitovuonna. Mainitun poissulkemisen perusteluna on kansallisten rekistereiden ylikuormitus raportointikausina. Kaikille jäsenvaltioille yhteisten yleisten oikeusperiaatteiden mukaisesti 21 päivän määräajan kulumisen olisi keskeytettävä, kun kyse on ylivoimaisesta esteestä.
- (34) Jos komissio päättää kehittää ja/tai käyttää keskusjärjestelmää kolmannen osapuolen kautta, se olisi tehtävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ⁽²⁾ mukaisesti. Jäsenvaltioiden asianmukainen osallistuminen tähän prosessiin olisi varmistettava siten, että julkisen hankintamenettelyn yhteydessä määritetään tekniset eritelvät täytäntöönpanosäädöksin, jotka hyväksytään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽³⁾ 5 artiklassa tarkoitettuna tarkastelumenettelyn mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/17/EU, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2012, neuvoston direktiivin 89/666/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2005/56/EY ja 2009/101/EY muuttamisesta keskus-, kauppaja- yhtiörekistereiden yhteenliittämisen osalta (EUVL L 156, 16.6.2012, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (35) Jos komissio päättää pitää yllä keskusjärjestelmää kolmannen osapuolen kautta, olisi varmistettava rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän tarjoamien palvelujen jatkuvuus ja keskusjärjestelmän toiminnan asianmukainen julkinen valvonta. Keskusjärjestelmän operatiivista hallinnointia koskevat yksityiskohtaiset säännöt olisi vahvistettava täytäntöönpanosäädöksin, jotka hyväksytään asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti. Jäsenvaltioiden osallistuminen koko järjestelmän toimintaan olisi joka tapauksessa varmistettava siten, että komissio ja jäsenvaltioiden edustajat käyvät säännöllistä vuoropuhelua rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän toimintaa ja sen tulevaa kehittämistä koskevista kysymyksistä.
- (36) Keskus-, kauppa- ja yhtiörekistereiden yhteenliittäminen edellyttää teknisiltä ominaisuuksiltaan erilaisten kansallisten järjestelmien yhteensovittamista. Tähän liittyy niiden teknisten toimenpiteiden ja eritelmien hyväksyminen, joissa on otettava huomioon rekistereiden eroavuudet. Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta kyseisten teknisten ja toiminnallisten kysymysten ratkaisemiseksi. Tätä valtaa olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti.
- (37) Tämän direktiivin ei olisi rajoitettava jäsenvaltioiden oikeuksia periä maksuja rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta saatavista yhtiöistä koskevista tiedoista, jos kansallisessa lainsäädännössä edellytetään, että tällaisia maksuja peritään. Tästä syystä rekistereiden yhteenliittämijärjestelmää koskevien toimenpiteiden ja eritelmien olisi oltava sellaisia, että on mahdollista laatia maksuja koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä. Tämän direktiivin ei olisi tässä mielessä vaikutettava tekniseen erityisratkaisuun, koska maksuja koskevat yksityiskohtaiset säännöt olisi määritettävä täytäntöönpanosäädöksien hyväksymisen yhteydessä ottaen huomioon laajalti käytettävissä olevat verkkomaksujärjestelyt.
- (38) Saattaisi olla toivottavaa, että kolmannet maat voisivat tulevaisuudessa osallistua rekistereiden yhteenliittämijärjestelmään.
- (39) Rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän rahoitusta koskeva tasapuolinen ratkaisu tarkoittaa sitä, että sekä unioni että sen jäsenvaltiot osallistuvat järjestelmän rahoitukseen. Jäsenvaltioiden olisi vastattava rahoitusosuudestaan, joka aiheutuu niiden omien kansallisten rekisteriensä mukauttamisesta kyseiseen järjestelmään, kun taas keskeiset tekijät, eli keskusjärjestelmä ja Euroopan oikeusportaali, jotka toimivat eurooppalaisena yhteyspisteenä, olisi rahoitettava unionin yleisen talousarvion asianmukaisesta budjettikohdasta. Komissiolle olisi tämän direktiivin muiden kuin oleellisten osien täydentämiseksi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti yritystietojen saamisesta perittävien maksujen osalta. Tämä ei vaikuta kansallisten rekistereiden mahdollisuuteen periä maksuja, mutta siihen saattaa liittyä lisämaksu, jolla yhteisrahoitetaan keskusjärjestelmän ylläpitoa ja toimintaa. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (40) Olisi vahvistettava unionin säännökset sen pääoman säilyttämisestä, joka on velkojen saatavien turvana, ja erityisesti olisi kiellettävä kaikenlainen pääoman alentaminen jakamalla sitä osakkeenomistajille, jos nämä eivät ole siihen oikeutettuja, sekä asetettava rajoituksia julkisten osakeyhtiöiden oikeudelle hankkia omia osakkeitaan.
- (41) Rajoituksia, jotka koskevat julkisen osakeyhtiön oikeutta hankkia omia osakkeitaan, olisi sovellettava yhtiön omiin hankintoihin sekä sellaisen henkilön hankintoihin, joka toimii omissa nimissään mutta kyseisen yhtiön lukuun.
- (42) Sen estämiseksi, että julkinen osakeyhtiö käyttää tällaisiin hankintoihin toista yhtiötä, jossa sillä on äänimäärän enemmistö tai jossa se voi muuten käyttää määräysvaltaa, noudattamatta tässä suhteessa asetettuja rajoituksia, järjestelyjen, jotka koskevat yhtiön oikeutta hankkia omia osakkeitaan, olisi katettava tällaisen toisen yhtiön tärkeimmät ja useimmin toistuvat osakkeiden hankinnat. Näiden järjestelyjen olisi katettava osakkeiden merkintä julkisissa osakeyhtiöissä.
- (43) Tämän direktiivin kiertämisen estämiseksi on syytä ulottaa johdanto-osan 42 kappaleessa tarkoitetut järjestelyt koskemaan tässä direktiivissä tarkoitettuja osakeyhtiöitä ja muita yhtiöitä, joissa vastuu on rajoitettu, sekä kolmannen maan lainsäädännön alaisia yhtiöitä, joilla on vastaava oikeudellinen muoto.
- (44) Jos julkisen osakeyhtiön ja toisen yhtiön, kuten esimerkiksi sellaisen yhtiön, jota tarkoitetaan johdanto-osan 42 kappaleessa, suhde on ainoastaan välillinen, on syytä joustaa säännöksistä, joita sovelletaan, kun tämä suhde on välitön, säätämällä äänioikeuksien käyttämisen kieltämisestä vähimmäistoimenpiteenä tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi.

- (45) Lisäksi on perusteltua sulkea sellaiset tapaukset tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, joissa ammattimaisen toiminnan erityisluonteen johdosta on poissuljettua, että tämän direktiivin tavoitteet vaarantuisivat.
- (46) Perussopimuksen 50 artiklan 2 kohdan g alakohdan tavoitteet huomioon ottaen pääoman korottamista tai alentamista koskevassa jäsenvaltioiden lainsäädännössä on tarpeen varmistaa, että samassa asemassa olevien osakkeenomistajien yhdenvertaisen kohtelun periaatetta sekä periaatetta sellaisten velkojen suojaamisesta, joiden saatavat ovat syntyneet ennen alentamispäätöstä, noudatetaan ja yhdenmukaistetaan.
- (47) Standardoidun velkojen suojan vahvistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa velkojen olisi voitava turvautua tietyin ehdoin oikeudellisiin tai hallinnollisiin menettelyihin, jos niiden saatavat ovat uhattuina julkisen osakeyhtiön pääoman alentamisen seurauksena.
- (48) Varmistaakseen markkinoiden väärinkäytön ehkäisemisen jäsenvaltioiden olisi tämän direktiivin täytäntöönpanossa otettava huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 596/2014⁽¹⁾ säännökset.
- (49) Jäsenten ja ulkopuolisten etujen suojaaminen edellyttää, että julkisten osakeyhtiöiden sulautumista koskeva jäsenvaltioiden lainsäädäntö sovitetaan yhteen ja että kaikkien jäsenvaltioiden lainsäädännöissä on säännökset sulautumisesta.
- (50) Tämän yhteensovittamisen yhteydessä on erityisen tärkeää, että sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden osakkeenomistajat saavat riittävästi mahdollisimman puolueetonta tietoa ja että heidän oikeuksiaan suojataan asianmukaisesti. Riippumattoman asiantuntijan osakkeenomistajia varten tekemää sulautumissuunnitelman tarkastusta ei ole kuitenkaan tarpeen vaatia, jos kaikki osakkeenomistajat katsovat, että siitä voidaan luopua.
- (51) Velkoja, mukaan lukien joukkovelkakirjojen haltijat, ja niitä, joilla on kyseisiä yhtiöitä kohtaan muita vaatimuksia, olisi suojattava niin, ettei sulautuminen vaikuta haitallisesti heidän etuihinsa.
- (52) Jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi säädettyjen julkistamisvaatimusten olisi koskettava myös sulautumisia ulkopuolisten riittävän tiedonsaannin varmistamiseksi.
- (53) Julkisten osakeyhtiöiden sulautumisten yhteydessä jäsenille ja ulkopuolisille annettavien takeiden olisi katettava tietyt oikeudelliset menettelyt, jotka ovat merkittäviltä osin samanlaisia kuin sulautuminen, jottei velvollisuutta tarjota tällaista suojaa voida kiertää.
- (54) Oikeusvarmuuden turvaamiseksi kysymyksessä olevien yhtiöiden, niiden ja ulkopuolisten sekä niiden jäsenten välisissä suhteissa pätemättömyyteen johtavia tilanteita on tarpeen rajoittaa säätämällä, että puutteet on voitava oikaista aina kun se on mahdollista, sekä rajoittamalla sitä määräaika, jossa pätemättömyyttä koskeva oikeudenkäynti voidaan panna vireille.
- (55) Tällä direktiivillä myös helpotetaan eri jäsenvaltioissa toimivien pääomayhtiöiden rajatylittävää sulautumista. Jäsenvaltioiden lainsäädännössä olisi sallittava yhdessä jäsenvaltiossa toimivan pääomayhtiön rajatylittävää sulautuminen toisessa jäsenvaltiossa toimivan pääomayhtiön kanssa, jos kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä sallitaan näiden yhtiömuotojen väliset sulautumiset.
- (56) Rajatylittävien sulautumisten helpottamiseksi olisi täsmennettävä, että jollei tässä direktiivissä toisin säädetä, rajatylittävään sulautumiseen osallistuviin yhtiöihin ja kolmansiin osapuoliin sovelletaan edelleen niitä kansallisia säännöksiä ja muodollisuuksia, joiden alainen yhtiö on ja joita sovellettaisiin jäsenvaltion sisällä tapahtuviin sulautumisiin. Tässä direktiivissä tarkoitetuilla kansallisilla säännöksillä ja muodollisuuksilla ei saisi rajoittaa sijoittautumisvapautta eikä pääoman vapaata liikkuvuutta, paitsi jos tämä on perusteltua unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti ja erityisesti, jos yleinen etu sitä vaatii ja jos rajoitukset ovat välttämättömiä ja asianmukaisia tällaisten ensisijaisten vaatimusten täyttämiseksi.
- (57) Kaikkien eri jäsenvaltioissa sijaitsevien rajatylittävään sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden olisi noudatettava samansisältöistä sulautumissuunnitelmaa. Tämän vuoksi olisi täsmennettävä tämän yhteisen suunnitelman vähimmäisisältö ja annettava yhtiöille mahdollisuus sopia muista ehdoista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 596/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä (markkinoiden väärinkäyttöasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ja komission direktiivien 2003/124/EY, 2003/125/EY ja 2004/72/EY kumoamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 1).

- (58) Yhtiöiden jäsenten ja ulkopuolisten etujen suojaamiseksi sekä rajatylittävää sulautumista koskeva yhteinen suunnitelma että rajatylittävän sulautumisen toteutuminen olisi julkistettava tekemällä siitä kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön osalta merkintä asianmukaiseen julkiseen rekisteriin.
- (59) Kaikkien jäsenvaltioiden lainsäädännössä olisi säädettävä rajatylittävää sulautumista koskevaa yhteistä suunnitelmaa käsittelevästä kansallisesta kertomuksesta, joka yhden tai useamman asiantuntijan on laadittava kansallisella tasolla jokaisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön osalta. Rajatylittävän sulautumisen yhteydessä aiheutuvien asiantuntijakulujen rajoittamiseksi olisi säädettävä mahdollisuudesta laatia yhteinen kertomus, joka on tarkoitettu kaikille rajatylittävään sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden jäsenille. Rajatylittävää sulautumista koskeva yhteinen suunnitelma olisi hyväksyttävä kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiökokouksessa.
- (60) Rajatylittävien sulautumismenettelyjen helpottamiseksi olisi säädettävä, että kansalliset viranomaiset ovat vastuussa toimivaltansa piiriin kuuluvien, sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden päätöksentekomenettelyjen toteuttamisen ja lainmukaisuuden valvonnasta, kun taas rajatylittävän sulautumisen toteuttamisen ja lainmukaisuuden valvonnasta on vastuussa se kansallinen viranomainen, jonka toimivallan piiriin rajatylittävän sulautumisen kautta muodostettava yhtiö kuuluu. Tämä kansallinen viranomainen voisi olla tuomioistuin, notaari tai muu kyseisen jäsenvaltion nimeämä toimivaltainen viranomainen. Lisäksi on määritettävä, minkä jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan määritellään ajankohta, jolloin rajatylittävä sulautuminen tulee voimaan; asiassa sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jonka alainen rajatylittävän sulautumisen kautta muodostettava yhtiö on.
- (61) Yhtiöiden jäsenten ja kolmansien etujen suojaamiseksi on määritettävä rajatylittävän sulautumisen oikeusvai-
kutukset ja käsiteltävä erikseen tilanteet, joissa sulautumisen kautta muodostettava yhtiö on vastaanottava yhtiö tai uusi yhtiö. Oikeusvarmuuden turvaamiseksi olisi kiellettävä rajatylittävän sulautumisen julistaminen mitättömäksi sen jälkeen, kun sulautuminen on tullut voimaan.
- (62) Tämä direktiivi ei rajoita yrityskeskittymien valvontaa koskevan lainsäädännön soveltamista unionin tasolla neuvoston asetuksella (EY) N:o 139/2004 ⁽¹⁾ eikä jäsenvaltioiden tasolla.
- (63) Tällä direktiivillä ei rajoiteta luotonvälittäjiä tai muita rahoituslaitoksia koskevan unionin lainsäädännön eikä näiden unionin säädösten nojalla annettujen kansallisten säädösten soveltamista.
- (64) Tämä direktiivi ei estä soveltamasta jäsenvaltioiden säädöksiä, joissa edellytetään tietoja rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavalle yhtiölle ehdotetusta keskushallinnon sijoituspaikasta tai päätoimi-
paikasta.
- (65) Työntekijöiden muiden kuin henkilöstön osallistumista koskevien oikeuksien olisi edelleen perustuttava jäsenvaltioiden antamiin säädöksiin, joihin viitataan neuvoston direktiiveissä 98/59/EY ⁽²⁾ ja 2001/23/EY ⁽³⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveissä 2002/14/EY ⁽⁴⁾ sekä 2009/38/EY ⁽⁵⁾.
- (66) Jos työntekijöillä on henkilöstön osallistumista koskevia oikeuksia jossakin sulautumiseen osallistuvista yhtiöistä tässä direktiivissä tarkoitetuissa olosuhteissa ja jos sen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä, jossa rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee, ei säädetä samanlaajuisesta henkilöstöedustuksesta, kuin on ollut käytössä asianomaisissa sulautumiseen osallistuvissa yhtiöissä – mukaan lukien ne hallituksen tai muun hallintoelimen komiteat, joilla on päätöksentekovaltaa – tai jos kansallisessa lainsäädännössä ei säädetä rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavaan yhtiöön kuuluvien työntekijöiden oikeudesta käyttää vastaavia oikeuksia, henkilöstön osallistumista koskevat säännöt olisi määritettävä uudelleen rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavassa yhtiössä. Näiden sääntöjen

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004, annettu 20 päivänä tammikuuta 2004, yrityskeskittymien valvonnasta (EY:n sulautuma-asetus) (EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 98/59/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 225, 12.8.1998, s. 16).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 2001/23/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 82, 22.3.2001, s. 16).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/14/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2002, työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä (EYVL L 80, 23.3.2002, s. 29).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/38/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä (EUVL L 122, 16.5.2009, s. 28).

lähtökohtana pitäisi olla neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2157/2001 ⁽¹⁾ ja neuvoston direktiivissä 2001/86/EY ⁽²⁾ säädetyt periaatteet ja menettelyt, kuitenkin välttämättöminä pidettävin muutoksin, koska rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavaan yhtiöön sovelletaan sen jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä, jossa yhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee. Jäsenvaltiot voivat direktiivin 2001/86/EY 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti varmistaa, että tämän direktiivin 133 artiklan mukaiset neuvottelut aloitetaan viipymättä, jotta sulautuminen ei viivästy tarpeettomasti.

- (67) Jotta voitaisiin määritellä henkilöstön osallistumisen laajuus asianomaisissa sulautumiseen osallistuvissa yhtiöissä, olisi otettava huomioon myös henkilöstön edustajien osuus yhtiön tulosyksiköt kattavan johtoryhmän jäsenistä.
- (68) Jäsenten ja ulkopuolisten etujen suojaaminen edellyttää, että julkisten osakeyhtiöiden jakautumista koskeva jäsenvaltioiden lainsäädäntö sovitetaan yhteen, jos jäsenvaltiot sallivat tällaiset jakautumiset.
- (69) Tämän yhteensovittamisen yhteydessä on erityisen tärkeää, että jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden osakkeenomistajat saavat riittävästi mahdollisimman puolueetonta tietoa ja että heidän oikeuksiaan suojataan aiheellisella tavalla.
- (70) Velkojia, mukaan lukien joukkovelkakirjojen haltijat, ja niitä, joilla on julkisten osakeyhtiöiden jakautumiseen osallistuvia yhtiöitä kohtaan muita vaatimuksia, olisi suojattava niin, että jakautuminen ei vaikuta haitallisesti heidän etuihinsa.
- (71) Ulkopuolisten tämän direktiivin I osaston III luvun 1 jakson mukaisen, riittävän tiedonsaannin varmistamiseksi julkistamisvaatimusten olisi koskettava myös jakautumisia.
- (72) Sen varmistamiseksi, ettei jakautumisen yhteydessä jäsenille ja ulkopuolisille annettavaa suojaa voida kiertää, näille annettavien takeiden olisi katettava myös tietyt oikeudelliset menettelyt, jotka ovat merkittävältä osin samanlaisia kuin jakautuminen.
- (73) Oikeusvarmuuden turvaamiseksi jakautumiseen osallistuvien julkisten osakeyhtiöiden, niiden ja ulkopuolisten sekä niiden jäsenten välisissä suhteissa pätemättömyyteen johtavia tilanteita olisi rajoitettava säätämällä, että puutteet olisi voitava oikaista aina kun se on mahdollista, sekä rajoittamalla sitä määräaika, jossa pätemättömyyttä koskeva oikeudenkäynti voidaan panna vireille.
- (74) Yhtiöiden verkkosivustot tai muut verkkosivustot tarjoavat eräissä tapauksissa vaihtoehdon yritysrekisterien kautta tapahtuvalle julkistamiselle. Jäsenvaltioiden olisi voitava nimetä ne muut verkkosivustot, joita yhtiöt voivat käyttää maksutta tällaiseen julkistamiseen ja joihin kuuluvat esimerkiksi yritysten etujärjestöjen tai kauppakamarien verkkosivustot taikka tässä direktiivissä tarkoitetun sähköisen keskusjärjestelmän verkkosivusto. Jos on mahdollista käyttää yhtiöiden verkkosivustoja tai muita verkkosivustoja sulautumis- ja jakautumissuunnitelmien ja muiden sellaisten asiakirjojen, jotka on annettava osakkeenomistajien ja velkojien saataville prosessin aikana, olisi noudatettava verkkosivuston turvallisuutta ja asiakirjojen aitoutta koskevia takeita.
- (75) Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, ettei II osaston I ja III luvussa tarkoitettujen yhtiöiden sulautumista tai jakautumista koskevaa laajaa raportointia tai tiedottamista koskevien velvoitteiden noudattaminen ole tarpeen, kun sulautumiseen tai jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden kaikki osakkeenomistajat ovat sitä mieltä, että näiden velvoitteiden noudattamisesta voidaan luopua.
- (76) Mitkään II osaston I ja III luvun muutokset, joilla sallitaan tällaiset osakkeenomistajien sopimukset, eivät saisi vaikuttaa sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden velkojainsuojajärjestelmiin eivätkä näiden yhtiöiden työntekijöiden ja julkisten viranomaisten, kuten veroviranomaisten, jotka valvovat sulautumista tai jakautumista voimassa olevan unionin oikeuden mukaisesti, tiedonsaannin varmistamiseksi annettuihin säännöksiin.
- (77) Välitilinpäätöksen laatimista ei ole tarpeen vaatia silloin, kun säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperiensa liikkeeseenlaskija julkaisee puolivuotiskatsauksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY ⁽³⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2157/2001, annettu 8 päivänä lokakuuta 2001, eurooppayhtiön (SE) säännöistä (EYVL L 294, 10.11.2001, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 2001/86/EY, annettu 8 päivänä lokakuuta 2001, eurooppayhtiön sääntöjen täydentämisestä henkilöstöedustuksen osalta (EYVL L 294, 10.11.2001, s. 22).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).

- (78) Riippumattoman asiantuntijan lausuntoa, joka koskee muun vastikkeen kuin rahan suorittamista, ei useinkaan tarvita silloin, kun sulautumisen tai jakautumisen yhteydessä on laadittava myös osakkeenomistajien tai velkojien etuja suojaava riippumattoman asiantuntijan lausunto. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi voitava näissä tapauksissa vapauttaa yhtiöt muun vastikkeen kuin rahan suorittamiseen liittyvien tietojen ilmoittamista koskevasta vaatimuksesta tai säätää, että sama asiantuntija voi laatia molemmat lausunnot.
- (79) Henkilötietojen käsittelyssä sekä jäsenvaltioissa tapahtuvassa henkilötietojen välityksessä sähköisen verkoston kautta noudatetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY ⁽¹⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ⁽²⁾. Henkilötietoja on käsiteltävä jäsenvaltioiden rekistereissä komission ja tarvittaessa keskusjärjestelmän toimintaan osallistuvan kolmannen osapuolen toimesta edellä mainittujen säädösten mukaisesti. Rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän yhteydessä hyväksyttävissä täytäntöönpanoasetuksissa olisi tarvittaessa varmistettava kyseisten säädösten noudattaminen erityisesti siten, että niissä vahvistetaan kaikkien asianosaisten asiaankuuluvat tehtävät ja vastuut sekä niihin sovellettavat organisatoriset ja tekniset säännöt.
- (80) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan periaatteita, jotka on vahvistettu Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja erityisesti sen 8 artiklassa, jossa todetaan, että jokaisella on oikeus henkilötietojensa suojaan.
- (81) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä III olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä luetellut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja kyseisessä osassa mainittuja soveltamispäiviä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET JA OSAKEYHTIÖIDEN PERUSTAMINEN JA TOIMINTA

I LUKU

Aihe

1 artikla

Aihe

Tässä direktiivissä säädetään seuraavista toimista:

- niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perussopimuksen 54 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi julkisia osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa,
- niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perussopimuksen 54 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten henkilöiden etujen suojaamiseksi, julkistamisen, osakeyhtiöiden ja muiden yhtiöiden, joissa vastuu on rajoitettu, sitoumusten pätevyyden sekä tällaisten yhtiöiden pätämättömyyden osalta,
- julkistamisvaatimuksista, jotka koskevat toisen valtion lainsäädännön alaisten, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden jäsenvaltioon avaamia sivuliikkeitä,
- julkisten osakeyhtiöiden sulautumisesta,
- pääomayhtiöiden rajatylittävistä sulautumisista,
- julkisten osakeyhtiöiden jakautumisesta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

II LUKU

Yhtiön perustaminen ja pätemättömyys sekä sen velvoitteiden vahvistaminen

1 jakso

Julkisen osakeyhtiön perustaminen

2 artikla

Soveltamisala

1. Tässä jaksossa säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan liitteessä I lueteltuja yhtiömuotoja koskeviin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin tai hallinnollisiin määräyksiin. Liitteessä I lueteltuihin yhtiömuotoihin kuuluvien yhtiöiden nimessä on oltava ilmaisu, joka eroaa yhtiömuodoltaan toisenlaisilta yhtiöiltä vaadittavista ilmauksista.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että ne eivät sovelle tätä jaksoa liitteessä I tarkoitetuiksi yhtiöiksi perustettuihin vaihtelevapääomaisiin sijoitusyhtiöihin tai osuustoiminnallisiin yhtiöihin. Jos tämä on jäsenvaltion lainsäädännön mukaan mahdollista, siinä on vaadittava, että tällaiset yhtiöt merkitsevät ilmaisun "vaihtelevapääomainen sijoitusyhtiö" tai "osuustoiminnallinen yhtiö" kaikkiin 26 artiklassa tarkoitettuihin asiakirjoihin.

"Vaihtelevapääomaisella sijoitusyhtiöllä" tarkoitetaan tässä direktiivissä ainoastaan yhtiöitä:

- joiden ainoana tarkoituksena on sijoittaa varansa erilaisiin arvopapereihin, kiinteään omaisuuteen tai muuhun omaisuuteen sijoitusriskien jakamiseksi ja voiton tuottamiseksi osakkeenomistajille heidän omaisuutensa hoitamisesta,
- jotka tarjoavat osakkeitaan yleisön merkittäviksi, ja
- joiden yhtiöjärjestyksen mukaan ne saavat vähimmäis- ja enimmäispääoman rajoissa milloin tahansa antaa, lunastaa tai jälleenmyydä osakkeitaan.

3 artikla

Pakolliset tiedot yhtiöjärjestyksissä tai perustamiskirjoissa

Yhtiön yhtiöjärjestyksestä tai perustamiskirjasta on käytävä ilmi ainakin seuraavat tiedot:

- a) yhtiömuoto ja yhtiön nimi;
- b) yhtiön tarkoitus;
- c) merkityn osakepääoman määrä, jos yhtiöllä ei ole vahvistettua pääomaa;
- d) jos yhtiöllä on vahvistettu pääoma, sen määrä, sekä merkityn osakepääoman määrä yhtiön perustamishetkellä tai sen saadessa luvan aloittaa toimintansa sekä aina vahvistetun pääoman muuttuessa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 14 artiklan e alakohdan soveltamista;
- e) määräykset yhtiön sellaisten elinten jäsenten lukumäärästä ja asettamismenettelystä, jotka edustavat yhtiötä suhteessa ulkopuolisiin tai joiden tehtävänä on yhtiön hallinto, johto tai valvonta, sekä toimivallan jaosta näiden elinten välillä, siltä osin kuin edellä mainituista seikoista ei ole säädetty laissa;
- f) yhtiön toimintakausi, jos se on määrätty.

4 artikla

Pakolliset tiedot yhtiöjärjestyksissä, perustamiskirjoissa tai erillisissä asiakirjoissa

Joko yhtiöjärjestyksestä, perustamiskirjasta tai erillisestä asiakirjasta, joka julkaistaan noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä 16 artiklan mukaista menettelyä, on käytävä ilmi ainakin seuraavat tiedot:

- a) yhtiön sääntömääräinen kotipaikka;
- b) merkittyjen osakkeiden nimellisarvo ja ainakin kerran vuodessa näiden osakkeiden lukumäärä;

- c) sellaisten merkittyjen osakkeiden lukumäärä, joilla ei ole nimellisarvoa, jos tällaisia osakkeita voidaan kansallisen lainsäädännön mukaan antaa;
- d) mahdolliset osakkeiden luovutettavuutta koskevat rajoitukset;
- e) jos yhtiöllä on useita osakelajia, b, c ja d alakohdassa tarkoitettut tiedot kultakin osakelajilta sekä kutakin lajia oleviin osakkeisiin liittyvät oikeudet;
- f) se, ovatko osakkeet nimetylle henkilölle vai haltijalle asetettuja, jos kansallinen lainsäädäntö sallii molemmat muodot, sekä määräykset, jotka koskevat osakkeiden muodon muuntamista toiseksi, jollei siitä säädetä laissa;
- g) merkityn osakepääoman määrä, joka on maksettu yhtiön perustamishetkellä tai sen saadessa luvan aloittaa toimintansa;
- h) osakkeiden nimellisarvo tai, jollei nimellisarvoa ole, sellaisten osakkeiden lukumäärä, jotka on annettu muuta vastiketta kuin rahaa vastaan, jolloin tällaisen vastikkeen laatu ja sen antajan nimi on ilmoitettava;
- i) sellaisten luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden tai yhtiöiden henkilöllisyys, jotka ovat allekirjoittaneet yhtiöjärjestyksen tai perustamiskirjan tai, jollei yhtiötä ole perustettu samalla kertaa, tällaisten asiakirjojen luonnokset taikka joiden nimissä kyseiset asiakirjat tai luonnokset on allekirjoitettu;
- j) yhteismäärä tai ainakin arvio kaikista yhtiön maksettavista tai siltä veloitettavista perustamiskustannuksista sekä tarvittaessa kustannuksista, jotka syntyvät, ennen kuin yhtiö saa luvan aloittaa toimintansa;
- k) niille, jotka ovat osallistuneet yhtiön perustamiseen tai toimiin luvan saamiseksi sen toiminnan aloittamiselle, yhtiön perustamishetkellä tai ennen kuin se on saanut luvan aloittaa toimintansa myönnetty erityiset edut.

5 artikla

Lupa toiminnan aloittamiseen

1. Jos yhtiö ei jäsenvaltion lainsäädännön mukaan saa aloittaa toimintaansa, ennen kuin se on saanut luvan siihen, kyseisessä lainsäädännössä on oltava myös säännökset siitä, kuka vastaa sitoumuksista, jotka yhtiö on tehnyt tai sen lukuun on tehty ennen luvan antamista tai epäämistä.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta sellaisista sopimuksista johtuviin sitoumuksiin, jotka yhtiö on tehnyt ehdolla, että sille annetaan lupa toiminnan aloittamiseen.

6 artikla

Useampijäseniset yhtiöt

1. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan yhtiöllä on oltava perustajina useampia jäseniä, se seikka, että yksi henkilö omistaa kaikki osakkeet tai että jäsenten lukumäärä on yhtiön perustamisen jälkeen laskenut alle laillisen vähimmäismäärän, ei sellaisenaan saa johtaa yhtiön purkautumiseen.
2. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan yhtiö voidaan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa purkaa tuomioistuimen päätöksellä, toimivaltaisen tuomioistuimen on voitava antaa yhtiölle riittävä määräaika puutteen poistamiseksi.
3. Kun 2 kohdassa tarkoitettu purkamispäätös annetaan, yhtiö joutuu selvitystilaan.

2 jakso

Osakeyhtiön pätemättömyys ja sen sitoumusten pätevyys

7 artikla

Yleiset säännökset ja yhteisvastuullisuus

1. Tässä jaksossa säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan liitteessä II lueteltuja yhtiömuotoja koskeviin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin.

2. Jos perustettavan yhtiön nimissä on toimittu, ennen kuin yhtiö on saavuttanut oikeuskelpoisuuden, eikä yhtiö sitoudu vastaamaan tällaisista toimista, niitä suorittaneet henkilöt vastaavat niistä täysimääräisesti ja yhteisvastuullisesti, jollei toisin ole sovittu.

8 artikla

Julkistamistoimien vaikutus liittyen ulkopuolisiin henkilöihin

Kun niitä henkilöitä, joilla on yhtiön toimielimenä kelpoisuus edustaa sitä, koskevat julkistamistoimet on saatettu päätökseen, ulkopuolista henkilöä kohtaan ei voida vedota näiden henkilöiden asettamisessa tapahtuneeseen virheellisyyteen, ellei yhtiö näytä, että ulkopuolinen henkilö tiesi tällaisesta seikasta.

9 artikla

Yhtiön toimielinten toimet ja sen edustaminen

1. Yhtiön toimielimen toimet sitovat yhtiötä silloinkin, kun ne eivät ole sopusoinnussa yhtiön tarkoituksen kanssa, edellyttäen että ne eivät ole toimielimen laissa säädetyn tai lain salliman toimivallan ulkopuolella.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että toimielimen toimet eivät sido yhtiötä, jos ne eivät ole sopusoinnussa yhtiön tarkoituksen kanssa, ja yhtiö näyttää, että ulkopuolinen henkilö tiesi siitä tai ei olosuhteet huomioon ottaen voinut olla tietämättä siitä. Yhtiöjärjestyksen julkistaminen ei sellaisenaan ole riittävä näyttö tästä seikasta.

2. Yhtiön toimielinten toimivallan rajoituksiin, jotka perustuvat yhtiöjärjestykseen tai toimivaltaisten toimielinten päätöksiin, ei voida vedota ulkopuolista henkilöä kohtaan, vaikka ne olisi julkistettu.

3. Jos kansallisen lainsäädännön mukaan kelpoisuus edustaa yhtiötä voidaan sitä yleensä koskevasta säännöksestä poiketen yhtiöjärjestyksen määräyksellä antaa yhdelle henkilölle tai useammalle henkilölle yhdessä, voidaan kyseisessä lainsäädännössä säätää, että tällaiseen yhtiöjärjestyksen määräykseen voidaan vedota ulkopuolista henkilöä kohtaan, jos se koskee yleistä kelpoisuutta edustaa yhtiötä; siitä, miten tällaiseen yhtiöjärjestyksen määräykseen voidaan vedota ulkopuolista henkilöä kohtaan, säädetään 16 artiklassa.

10 artikla

Perustamiskirjan ja yhtiöjärjestyksen vahvistaminen virallisesti oikeiksi asiakirjoiksi

Niissä jäsenvaltioissa, joiden lainsäädännössä ei ole säädetty yhtiön perustamista koskevasta hallinnollisesta tai oikeudellisesta ennakkovalvonnasta, perustamiskirjan ja yhtiöjärjestyksen sekä niihin tehtyjen muutosten on oltava virallisesti oikeiksi vahvistettuja asiakirjoja ("acte authentique").

11 artikla

Edellytykset yhtiön pätemättömyydelle

Jäsenvaltiot saavat säätää yhtiön pätemättömyydestä vain noudattaen seuraavia säännöksiä:

- a) pätemättömyys on todettava tuomioistuimen päätöksellä;
- b) pätemättömyys voidaan todeta vain i–vi luetelmakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa:
 - i) perustamiskirjaa ei ole tehty taikka ennakkovalvontaa koskevia menettelyjä tai asiakirjojen virallista oikeaksi vahvistamista koskevia muotovaatimuksia ei ole noudatettu;
 - ii) yhtiön tarkoitus on ristiriidassa lain tai yleisen järjestyksen kanssa;

- iii) perustamiskirjassa tai yhtiöjärjestyksessä ei mainita yhtiön nimeä, yhtiöpanosta, merkityn pääoman yhteismäärää tai yhtiön tarkoitusta;
- iv) maksettavaa vähimmäispääomaa koskevia kansallisia säännöksiä ei ole noudatettu;
- v) kaikki yhtiön perustajat ovat oikeustoimikelvottomia;
- vi) sen kansallisen lainsäädännön vastaisesti, jonka alainen yhtiö on, perustajia on ollut vähemmän kuin kaksi.

Yhtiötä ei saa muissa kuin ensimmäisessä kohdassa mainituissa pätemättömyystapauksissa todeta millään perusteella olemattomaksi, ehdottomasti tai jossain suhteessa pätemättömäksi taikka moitteenvaraiseksi.

12 artikla

Pätemättömyyden seuraukset

1. Siitä, miten tuomioistuimen päätöksellä todettuun yhtiön pätemättömyyteen voidaan vedota ulkopuolista kohtaan, säädetään 16 artiklassa. Jos ulkopuolinen kansallisen lainsäädännön mukaan saa hakea muutosta tällaiseen päätökseen, muutosta on haettava kuuden kuukauden määräajassa siitä, kun päätös on tullut julkiseksi.
2. Pätemättömyydestä seuraa yhtiön selvitystila samalla tavoin kuin yhtiön purkautuessa.
3. Pätemättömyys ei sellaisenaan vaikuta yhtiön tekemien tai sen kanssa tehtyjen sitoumusten pätevyYTEEN, jollei selvitystilasta muuta johdu.
4. Jäsenvaltiot voivat lainsäädännössään säätää pätemättömyyden vaikutuksista yhtiön jäsenten välisiin oikeussuhteisiin.
5. Yhtiön osakkeen- tai osuudenomistajat ovat velvollisia maksamaan merkitsemänsä, vielä maksamatta olevan pääoman, siltä osin kuin se on tarpeen velkojien kanssa tehtyjen sitoumusten täyttämiseksi.

III LUKU

Julkistaminen sekä keskus-, kauppa- ja yhtiörekisterin yhteenliittäminen

1 jakso

Yleiset säännökset

13 artikla

Soveltamisala

Tässä jaksossa säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan liitteessä II lueteltuja yhtiömuotoja koskeviin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin, jotka koskevat liitteessä II lueteltua muotoa olevia yhtiötyyppejä.

14 artikla

Yhtiöiden toimesta julkistettavat asiakirjat ja tiedot

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhtiöiden on julkistettava ainakin seuraavat asiakirjat ja tiedot:

- a) perustamiskirja sekä yhtiöjärjestys, jos se on erillisessä asiakirjassa;
- b) kaikki a alakohdassa tarkoitettujen asiakirjojen muutokset, myös yhtiön toimintakauden pidennys;
- c) jokaisen perustamiskirjaan tai yhtiöjärjestykseen tehdyn muutoksen jälkeen asiakirja täydellisenä, sanamuodoltaan muutettuna;

- d) sellaisten henkilöiden asettaminen, tehtävän päättymisen ja henkilötiedot, jotka joko lakisääteisenä toimitelimenä tai sellaisen jäsenenä:
 - i) ovat kelpoisia edustamaan yhtiötä suhteessa ulkopuolisiin henkilöihin ja käyttämään sen puhevaltaa oikeudenkäynnissä; julkistettaessa on ilmoitettava, onko niillä, joilla on kelpoisuus edustaa yhtiötä, tällainen kelpoisuus yksin vai edellytetäänkö heidän toimivan yhdessä;
 - ii) osallistuvat yhtiön hallintoon, johtoon tai valvontaan;
- e) merkityn pääoman määrä vähintään kerran vuodessa, kun yhtiön pääoma on vahvistettu perustamiskirjassa tai yhtiöjärjestyksessä, jollei merkityn pääoman korottamiseksi ole tarpeen muuttaa yhtiöjärjestystä;
- f) kunkin tilikauden tilinpäätösasiakirjat, jotka on julkaistava neuvoston direktiivien 86/635/ETY ⁽¹⁾ ja 91/674/ETY ⁽²⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU ⁽³⁾ mukaisesti;
- g) yhtiön kotipaikan vaihtuminen;
- h) yhtiön purkautuminen;
- i) tuomioistuimen päätös yhtiön pätemättömyydestä;
- j) selvitysmiesten määrääminen, heidän henkilötietonsa ja kunkin selvitysmiehen toimivalta, jos se ei johdu nimenomaisesti ja yksinomaan laista tai yhtiöjärjestyksestä;
- k) selvitystilän päättymisen sekä rekisteristä poistaminen niissä jäsenvaltioissa, joissa siihen liittyy oikeusvaikutuksia.

15 artikla

Asiakirjojen ja tietojen muutokset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 14 artiklassa tarkoitettuihin asiakirjoihin ja tietoihin tehtävät muutokset merkitään 16 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun asianomaiseen rekisteriin ja julkistetaan 16 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaisesti yleensä 21 päivän kuluessa siitä, kun kyseisiä muutoksia koskevat kaikki asiakirjat sekä tarvittaessa kansallisen lainsäädännön vaatima oikeudellinen tarkastus asiakirjavihkoon merkitsemistä varten on saatu.
2. Edellä oleva 1 kohta ei koske 14 artiklan f alakohdassa tarkoitettuja tilinpäätösasiakirjoja.

16 artikla

Julkistaminen rekisterissä

1. Jokaisessa jäsenvaltiossa on oltava kullekin siellä rekisteröidylle yhtiölle joko keskus-, kauppa- tai yhtiörekisterissä, jäljempänä 'rekisteri', oma asiakirjavihkonsa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhtiöillä on yksilöivä tunniste, joka mahdollistaa niiden yksiselitteisen tunnistamisen rekistereiden välisessä viestinnässä, jossa käytetään 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti perustettua keskus-, kauppa- ja yhtiörekistereiden yhteenliittämijärjestelmää, jäljempänä 'rekistereiden yhteenliittämijärjestelmä'. Yksilöivän tunnisteen tulee käsittää vähintään sellaiset tekijät, joiden avulla voidaan tunnistaa rekisterin jäsenvaltio, alkuperäinen kansallinen rekisteri, yhtiön numero kyseisessä rekisterissä ja tarvittaessa ominaisuudet, joilla vältetään tunnistusvirheet.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 86/635/ETY, annettu 8 päivänä joulukuuta 1986, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä (EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 91/674/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1991, vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä (EYVL L 374, 31.12.1991, s. 7).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

2. Tässä artiklassa ilmaisulla 'sähköisessä muodossa' tarkoitetaan, että tiedot lähetetään lähetyspaikasta ja vastaanotetaan määränpäässä tietoja elektronisesti käsittelevien ja säilyttävien (mukaan lukien digitaalinen pakkaaminen) laitteiden avulla, ja lähetetään, siirretään ja vastaanotetaan kokonaan linjoja, radioyhteyttä, optisia tai muita elektromagneettisia välineitä käyttäen jäsenvaltioiden määrittämällä tavalla.

3. Kaikki asiakirjat ja tiedot, jotka on 14 artiklan mukaan julkistettava, on otettava asiakirjavihkoon tai merkittävä rekisteriin; rekisterimerkintöjen perusteiden on aina ilmentävä asiakirjavihkosta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhtiöt ja muut ilmoitus- tai myötävaikuttamisvelvolliset henkilöt tai elimet voivat toimittaa sähköisessä muodossa kaikki asiakirjat ja tiedot, jotka on 14 artiklan mukaan julkistettava. Lisäksi jäsenvaltiot voivat vaatia kaikilta yhtiöiltä tai tietyn tyyppisiltä yhtiöiltä, että ne toimittavat kaikki nämä asiakirjat ja tiedot tai osan niistä sähköisessä muodossa.

Kaikki 14 artiklassa tarkoitetut joko paperilla tai sähköisessä muodossa toimitetut asiakirjat ja tiedot on otettava asiakirjavihkoon tai merkittävä rekisteriin sähköisessä muodossa. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että rekisteri muuntaa sähköiseen muotoon kaikki paperilla toimitetut asiakirjat ja tiedot.

Rekisterin ei tarvitse muuntaa automaattisesti sähköiseen muotoon 14 artiklassa tarkoitettuja asiakirjoja ja tietoja, jotka on toimitettu paperilla viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006. Jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, että rekisteri muuntaa ne sähköiseen muotoon saatuaan tämän artiklan 4 kohdan voimaan saattamiseksi toteutettujen toimenpiteiden mukaisesti esitetyn pyynnön julkistaa ne sähköisessä muodossa.

4. Kaikista 14 artiklassa tarkoitetuista asiakirjoista ja tiedoista tai niiden osasta on pyynnöstä annettava jäljennös. Pyyntöä voi esittää rekisterille jäljennöstä pyytäneen valinnan mukaan joko paperilla tai sähköisessä muodossa.

Rekisterin on annettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja jäljennökset niitä pyytäneen valinnan mukaan joko paperilla tai sähköisessä muodossa. Tämä koskee kaikkia asiakirjoja ja tietoja, jotka on jo toimitettu rekisteriin. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää, että mitkään tai tietynlaiset asiakirjat ja tiedot, jotka on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006 toimitettu paperilla, eivät ole saatavissa rekisteristä sähköisessä muodossa, jos tietty määräaika on kulunut niiden rekisteriin toimittamisen ja pyynnön esittämisen välillä. Määräajan pituuden on oltava vähintään kymmenen vuotta.

Hinta, joka 14 artiklassa tarkoitetuista asiakirjoista ja tiedoista tai niiden osasta paperilla tai sähköisessä muodossa annettavista jäljennöksistä peritään, ei saa olla niistä aiheutuvia hallinnollisia kustannuksia suurempi.

Jäljennöksiä pyytäneelle toimitetut paperijäljennökset on todistettava oikeiksi, jollei niitä pyytävä ilmoita, ettei oikeaksi todistamista tarvita. Sähköisiä jäljennöksiä ei todisteta oikeiksi, jollei niitä pyytävä nimenomaisesti pyydä sitä.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että sähköisten jäljennösten varmentamisella taataan sekä niiden alkuperä että sisällön oikeellisuus käyttäen ainakin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/93/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kehittynyttä sähköistä allekirjoitusta.

5. Edellä 3 kohdassa tarkoitettuja asiakirjat ja tiedot on julkistettava julkaisemalla ne asianomaisen jäsenvaltion siihen tarkoitukseen nimeämässä kansallisessa virallisessa julkaisussa joko kokonaisuudessaan tai osittain taikka viittauksina asiakirjavihkoon otettuun tai rekisteriin merkittyyn asiakirjaan. Jäsenvaltion tähän tarkoitukseen nimeämä virallinen julkaisu voi olla sähköisessä muodossa.

Jäsenvaltiot voivat päättää korvata virallisessa julkaisussa julkaisemisen toisella yhtä tehokkaalla tavalla, joka edellyttää ainakin sellaisen järjestelmän käyttöä, jossa julkistettuihin tietoihin voidaan tutustua aikajärjestyksessä sähköisen keskusjärjestelmän kautta.

6. Yhtiö ei voi vedota asiakirjoihin ja tietoihin ulkopuolista kohtaan ennen 5 kohdassa tarkoitettua julkistamista, jollei yhtiö näytä, että ulkopuolinen tiesi niistä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/93/EY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1999, sähköisiä allekirjoituksia koskevista yhteisön puitteista (EYVL L 13, 19.1.2000, s. 12).

Toimien osalta, jotka on tehty ennen kuudettatoista julkistamispäivän jälkeistä päivää, asiakirjoihin tai tietoihin ei voi vedota sellaista ulkopuolista kohtaan, joka osoittaa, että hän ei ollut voinut tietää niistä.

7. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet 5 kohdan mukaisesti julkistettujen ja rekisterissä tai asiakirjavihkossa olevien tietojen välisten ristiriitaisuuksien välttämiseksi.

Jos ristiriitaisuuksia kuitenkin ilmenee, 5 kohdan mukaisesti julkistettuun sanamuotoon ei voi vedota ulkopuolista kohtaan; ulkopuolinen voi kuitenkin vedota siihen, jollei yhtiö osoita, että ulkopuolinen tiesi asiakirjavihkossa olevasta tai rekisteriin merkitystä sanamuodosta.

Ulkopuolinen henkilö voi lisäksi aina vedota asiakirjoihin ja tietoihin, joiden julkistamistoimia ei ole vielä saatettu päätökseen, jollei julkistamattomuudesta seuraa, että asiakirjoilla ja tiedoilla ei ole oikeusvaikutuksia.

17 artikla

Ajantasaistettu tieto kansallisesta lainsäädännöstä kolmansien osapuolien oikeuksien osalta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ajantasaistettu tieto niistä kansallisen lainsäädännön säännöksistä, joiden nojalla kolmannet osapuolet voivat vedota 14 artiklassa tarkoitettuihin tietoihin ja kuhunkin asiakirjalajiin, on saatavilla 16 artiklan 5, 6 ja 7 kohdan mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava Euroopan oikeusportaalissa julkaistaviksi vaadittavat tiedot portaalin sääntöjen ja teknisten vaatimusten mukaisesti.
3. Komissio julkaisee nämä Euroopan oikeusportaalaa koskevat tiedot kaikilla unionin virallisilla kielillä.

18 artikla

Asiakirjojen ja tietojen sähköisten jäljennösten saatavuus

1. Edellä 14 artiklassa tarkoitettujen asiakirjojen ja tietojen sähköiset jäljennökset on myös julkaistava rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 14 artiklassa tarkoitettujen asiakirjat ja tiedot ovat saatavissa rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta vakiomuotoisena viestinä sekä sähköisesti. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että tiedonsiirron vähimmäisturvallisuusstandardeja noudatetaan.
3. Komissio järjestää hakupalvelun kaikilla unionin virallisilla kielillä jäsenvaltioihin rekisteröityneistä yhtiöistä, jotta Euroopan oikeusportaalien kautta olisivat saatavilla
 - a) 14 artiklassa tarkoitettujen asiakirjat ja tiedot;
 - b) kaikilla unionin virallisilla kielillä saatavilla olevat selittävät merkinnät, joissa luetellaan kyseiset tiedot ja asiakirjalajit.

19 artikla

Asiakirjoista ja tiedoista perittävissä olevat maksut

1. Maksut, jotka peritään 14 artiklassa tarkoitetuista, rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta saatavista asiakirjoista ja tiedoista, eivät saa ylittää niistä aiheutuvia hallinnollisia kustannuksia.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavat tiedot ovat saatavilla maksutta rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta:
 - a) yhtiön nimi ja oikeudellinen muoto;
 - b) yhtiön sääntömääräinen kotipaikka ja jäsenvaltio, johon yhtiö on rekisteröity; sekä
 - c) yhtiön rekisterinumero.

Kyseisten tietojen lisäksi jäsenvaltiot voivat valita, asettavatko ne lisää asiakirjoja ja tietoja saataville maksutta.

20 artikla

Tiedot purkamis- ja maksukyvyttömyysmenettelyjen avaamisesta tai lopettamisesta, sekä yhtiön rekisteristä poistamisesta

1. Yhtiön rekisterin on rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta asetettava viipymättä saataville tiedot yhtiön purkamis- tai maksukyvyttömyysmenettelyjen avaamisesta ja yhtiön rekisteristä poistamisesta, jos tähän liittyy oikeusvaikutuksia yhtiön rekisterin jäsenvaltiossa.
2. Sivuliikkeen rekisterin on rekistereiden yhteenliittämijärjestelmää käyttäen varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetut tiedot vastaanotetaan viipymättä.
3. Edellä 1 ja 2 kohdissa tarkoitettu tietojenvaihto on rekistereille maksuton.

21 artikla

Julkistettavien asiakirjojen ja tietojen julkistamiskieli ja kääntäminen

1. Asiakirjat ja tiedot, jotka on 14 artiklan mukaan julkistettava, on laadittava ja toimitettava jollakin sellaisella kielellä, joka on sallittu siinä jäsenvaltiossa sovellettavan kielilainsäädännön mukaisesti, jossa 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asiakirjavihko on.
2. Edellä 16 artiklassa tarkoitetun pakollisen julkistamisen lisäksi jäsenvaltioiden on sallittava, että 14 artiklassa tarkoitettujen asiakirjojen ja tietojen käännökset julkistetaan vapaaehtoisesti 16 artiklan mukaisesti millä tahansa unionin virallisella kielellä tai virallisilla kielillä.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että asiakirjojen ja tietojen käännökset on todistettava oikeiksi.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet helpottaakseen vapaaehtoisesti julkistettujen käännösten saattamista ulkopuolisten henkilöiden saataville.

3. Edellä 16 artiklassa tarkoitetun pakollisen julkistamisen ja tämän artiklan 2 kohdassa edellytetyn vapaaehtoisen julkistamisen lisäksi jäsenvaltiot voivat sallia asianomaisten asiakirjojen ja tietojen julkistamisen 16 artiklan mukaisesti millä tahansa muulla kielellä tai muilla kielillä.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että asiakirjojen ja tietojen käännökset on todistettava oikeiksi.

4. Jos rekisterin virallisilla kielillä julkistettujen asiakirjojen ja tietojen ja vapaaehtoisesti julkistettujen käännösten välillä ilmenee ristiriitaisuuksia, julkistettuun käännökseen ei voi vedota ulkopuolista henkilöä kohtaan; ulkopuolinen henkilö voi kuitenkin vedota vapaaehtoisesti julkistettuun käännökseen, jollei yhtiö osoita, että henkilö tiesi pakollisesti julkistetusta versiosta.

22 artikla

Rekistereiden yhteenliittämijärjestelmä

1. Perustetaan eurooppalainen keskusjärjestelmä, jäljempänä 'keskusjärjestelmä'.
2. Rekistereiden yhteenliittämijärjestelmä käsittää:
 - jäsenvaltioiden rekisterit,
 - keskusjärjestelmän,
 - Euroopan oikeusportaalin, joka toimii eurooppalaisena sähköisenä yhteyspisteenä.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava omien rekisteriensä yhteentoimivuus rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän sisällä keskusjärjestelmän kautta.
4. Jäsenvaltiot voivat perustaa vapaaehtoisia rekistereiden yhteysjärjestelmän yhteyspisteitä. Niiden on ilmoitettava komissiolle ilman aiheetonta viivytystä tällaisten yhteyspisteiden perustamisesta ja niiden toimintaan tehdyistä merkittävistä muutoksista.

5. Rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmästä saatavat tiedot ovat saatavilla Euroopan oikeusportaalissa sekä jäsenvaltioiden perustamien valinnaisten yhteyspisteiden kautta.

6. Rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän perustaminen ei vaikuta jäsenvaltioiden kesken voimassa oleviin kahdenvälisiin sopimuksiin yhtiöiden tietojenvaihdon osalta.

23 artikla

Keskusjärjestelmän kehitys ja ylläpito

1. Komissio päättää, kehittääkö ja/tai ylläpitääkö se keskusjärjestelmää joko omin keinoin tai kolmannen osapuolen kautta.

Jos komissio päättää kehittää ja/tai ylläpitää keskusjärjestelmää kolmannen osapuolen kautta, kolmannen osapuolen valinta ja komission toimesta tapahtuva kolmannen osapuolen kanssa tehtävän sopimuksen täytäntöönpano on toteutettava asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisesti.

2. Jos komissio päättää kehittää keskusjärjestelmää kolmannen osapuolen avulla, se määrittää täytäntöönpanosäädöksiin tekniset eritelvät julkisen hankintamenettelyn yhteydessä ja kolmannen osapuolen kanssa tehtävän sopimuksen keston.

3. Jos komissio päättää ylläpitää keskusjärjestelmää kolmannen osapuolen avulla, se vahvistaa täytäntöönpanosäädöksiin keskusjärjestelmän operatiivista hallinnointia koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

Keskusjärjestelmän operatiivinen hallinnointi käsittää erityisesti:

- keskusjärjestelmän toiminnan hallinnan,
- keskusjärjestelmän avulla jaettavien ja vaihdettavien tietojen turvallisuuden ja suojan,
- jäsenvaltioiden rekistereiden ja kolmannen osapuolen välisten suhteiden koordinoimista.

Komissio huolehtii keskusjärjestelmän toiminnan valvonnasta.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 164 artiklan 2 kohdan mukaista tarkastelumenettelyä noudattaen.

24 artikla

Täytäntöönpanosäädökset

Täytäntöönpanosäädöksillä komissio hyväksyy:

- a) teknisen eritelmän, jossa määritellään sähköiset viestintämenetelmät rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmää varten;
- b) viestintäprotokollien teknisen eritelmän;
- c) tekniset toimet, joilla varmistetaan rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmään kuuluvien tietojen välittämisen ja levittämisen tietotekniset vähimmäisturvallisuusstandardit;
- d) teknisen eritelmän, jossa määritellään 20 ja 34 artiklassa tarkoitetut yhtiön ja sivuliikkeen rekisterin väliset tietojenvaihtomenetelmät;
- e) yksityiskohtaisen luettelon tiedoista, jotka toimitetaan 20, 34 ja 130 artiklassa tarkoitettua rekistereiden välistä tiedonvaihtoa varten;
- f) teknisen eritelmän, jossa määritellään vakionuotoisen viestin rakenne rekistereiden, keskusjärjestelmän ja Euroopan oikeusportaalissa välistä tietojenvaihtoa varten;
- g) teknisen eritelmän, jossa määritellään tiedot, jotka keskusjärjestelmä tarvitsee tehtäviensä suorittamiseen sekä tällaisten tietojen tallentamis-, käyttö- ja suojamenetelmä;

- h) teknisen eritelmän rekistereiden välisessä viestinnässä käytettävän yksilöivän tunnisteiden rakenteesta ja käytöstä;
 - i) eritelmän, jossa määritellään rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän tekniset toimintamenetelmät keskusjärjestelmän tarjoaman tietojen jakelun ja vaihdon osalta, ja eritelmän, jossa määritellään keskusjärjestelmän tarjoamat tietotekniset palvelut sekä taataan viestien toimittaminen asianomaisena kieliversiona;
 - j) Euroopan oikeusportaalien tarjoaman hakupalvelun yhdenmukaistetut kriteerit;
 - k) maksuja koskevat yksityiskohtaiset säännöt ottaen huomioon käytettävissä olevat maksujärjestelyt, kuten verkkomaksu;
 - l) yksityiskohdat selittävistä merkinnöistä, joissa luetellaan 14 artiklassa tarkoitetut tiedot ja asiakirjalajit;
 - m) rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän tarjoamien palvelujen saatavuutta koskevat tekniset ehdot;
 - n) menettelyn ja tekniset vaatimukset, jotka koskevat valinnaisten yhteyspisteiden liittämistä keskusjärjestelmään.
- Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 164 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

25 artikla

Rahoitus

1. Keskusjärjestelmän perustaminen ja tuleva kehittäminen sekä tästä direktiivistä johtuvat Euroopan oikeusportaalien mukautukset rahoitetaan unionin yleisestä talousarviosta.
2. Keskusjärjestelmän ylläpito ja toiminta rahoitetaan unionin yleisestä talousarviosta, ja sitä voidaan yhteisrahoittaa rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän yksityisiltä käyttäjiltä perittävillä yhteysmaksuilla. Tämän kohdan säännökset eivät vaikuta kansallisiin maksuihin.
3. Komissio voi antaa delegoiduilla säädöksillä 163 artiklan mukaisesti sääntöjä siitä, yhteisrahoitetaanko keskusjärjestelmää tämän artiklan 2 kohdan mukaisia maksuja perimällä, ja mikäli rahoitetaan, sääntöjä yksityisiltä käyttäjiltä perittävien maksujen suuruudesta.
4. Edellä tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti asetetut maksut eivät vaikuta maksuihin, joita jäsenvaltiot mahdollisesti perivät 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen ja tietojen saamisesta.
5. Edellä tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti asetettuja maksuja ei peritä 19 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen tietojen saamisesta.
6. Kukin jäsenvaltio vastaa kansallisten rekisteriensä mukauttamisesta aiheutuneista kustannuksista sekä tästä direktiivistä johtuneista ylläpito- ja toimintakustannuksista.

26 artikla

Kirjeiden ja tilauslomakkeiden tiedot

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että yhtiön kirjeissä ja tilauslomakkeissa, olivatpa ne paperille painettuja tai millä tahansa muulla tavalla tuotettuja, on mainittava:

- a) tiedot, joista voidaan todeta rekisteri, jossa 16 artiklassa tarkoitettu asiakirjavihko on, ja yhtiön rekisterinumero tuossa rekisterissä;
- b) yhtiön oikeudellinen muoto, kotipaikka ja tarvittaessa tieto sen olemisesta selvitystilassa.

Jos edellä tarkoitetuissa asiakirjoissa mainitaan yhtiön pääoma, maininnan tulee koskea merkittyä ja maksettua pääomaa.

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että yhtiön internetsivujen on sisällettävä vähintään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot ja tarvittaessa maininta yhtiön merkitystä ja maksettua pääomasta.

27 artikla

Julkistamistoimet toteuttavat henkilöt

Jäsenvaltioiden on päätettävä, keiden tehtävänä on huolehtia julkistamistoimista.

28 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä asianmukaiset seuraamukset ainakin sen varalta, että:

- a) tilinpäätösasiakirjoja ei julkisteta 14 artiklan f alakohdan mukaisesti;
- b) 26 artiklan mukaan vaadittavia tietoja ei ole esitetty liikeasiakirjoissa tai yhtiön internetsivuilla.

2 jakso

Muista jäsenvaltioista olevien yhtiöiden sivuliikkeisiin sovellettavat julkistamissäännöt

29 artikla

Sivuliikkeeseen liittyvien asiakirjojen ja tietojen julkistaminen

1. Jäsenvaltion lainsäädännön alaisen liitteessä II lueteltua muotoa olevan yhtiön toiseen jäsenvaltioon avaamaa sivuliikettä koskevat asiakirjat ja tiedot on julkistettava noudattaen sen jäsenvaltion, jossa sivuliike on, lainsäädännössä säädettyä 16 artiklan mukaista menettelyä.
2. Jos sivuliikettä koskevat julkistamisvaatimukset ovat erilaiset kuin yhtiötä koskevat julkistamisvaatimukset, sivuliikettä koskevat julkistamisvaatimukset ovat sen osalta ensisijaisia.
3. Jäljempänä 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat ja tiedot on saatettava yleisön saataville rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän kautta. Edellä olevaa 18 artiklaa ja 19 artiklan 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sivuliikkeillä on yksilöivä tunniste, jonka avulla ne voidaan tunnistaa yksiselitteisesti rekisterien yhteenliittämisyjärjestelmän kautta tapahtuvassa rekistereiden välisessä viestinnässä. Yksilöivän tunnisteen tulee käsittää vähintään sellaiset tekijät, joiden perusteella voidaan tunnistaa rekisterin jäsenvaltio, alkuperäinen kansallinen rekisteri, sivuliikkeen numero kyseisessä rekisterissä ja tarvittaessa ominaisuudet, joilla vältetään tunnistamista koskevat virheet.

30 artikla

Julkistettavat asiakirjat ja tiedot

1. Edellä 29 artiklassa tarkoitettu julkistamisvelvollisuus koskee vain seuraavia asiakirjoja ja tietoja:
 - a) sivuliikkeen osoite;
 - b) sivuliikkeen toiminnan tarkoitus;
 - c) rekisteri, jossa 16 artiklassa tarkoitettu yhtiön asiakirjavihko on, sekä yhtiön rekisterinumero tuossa rekisterissä;
 - d) yhtiön nimi ja oikeudellinen muoto sekä sivuliikkeen nimi, jos sillä on eri nimi kuin yhtiöllä;
 - e) sellaisten henkilöiden asettaminen, tehtävän päättymisen ja henkilötiedot, jotka ovat kelpoisia edustamaan yhtiötä suhteessa ulkopuolisiin ja käyttämään sen puhevaltaa oikeudenkäynneissä;
 - yhtiön lakiasäteenä toimielimenä tai tällaisen elimen jäsenenä yhtiön 14 artiklan d alakohdan nojalla julkistaman tiedon mukaisesti,
 - yhtiön pysyvinä edustajina sivuliikkeen toiminnassa, heidän valtuuksiaan koskevin maininnoin;

- f) — yhtiön purkautuminen, selvitysmiesten määrääminen, heidän henkilötietonsa ja toimivaltansa sekä selvitystilan päätyminen yhtiön 14 artiklan h, j ja k alakohdan nojalla julkistamien tietojen mukaisesti,
 - maksukyvyttömyysmenettelyt, akordit ja vastaavat yhtiötä koskevat menettelyt;
 - g) tilinpäätösasiakirjat 31 artiklan mukaisesti;
 - h) sivuliikkeen lopettaminen.
2. Jäsenvaltio, jossa sivuliike on avattu, voi säätää, että 29 artiklan mukaisesti on julkistettava:
- a) tämän artiklan 1 kohdan e ja f alakohdassa mainittujen henkilöiden allekirjoitukset;
 - b) 14 artiklan a, b ja c alakohdan mukaisesti perustamiskirja ja yhtiöjärjestys, jos se on erillisessä asiakirjassa, sekä näihin asiakirjoihin tehtyt muutokset;
 - c) yhtiön olemassaoloa koskeva todistus tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa mainitusta rekisteristä;
 - d) tiedot tuossa jäsenvaltiossa olevaan yhtiön omaisuuteen kohdistuvista vakuuksista, jos tällainen julkistaminen vaikuttaa näiden vakuuksien pätevyyteen.

31 artikla

Tilinpäätösasiakirjojen julkistamisvelvollisuuden rajat

Edellä 30 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettu julkistamisvelvollisuus koskee yhtiön tilinpäätösasiakirjoja vain sellaisina kuin ne on laadittu, tarkastettu ja julkistettu noudattaen sen jäsenvaltion Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY ⁽¹⁾ ja direktiivin 2013/34/EU mukaista lainsäädäntöä, jonka alainen yhtiö on.

32 artikla

Julkistamiskieli ja julkistettujen asiakirjojen kääntäminen

Jäsenvaltio, jossa sivuliike on avattu, voi säätää, että 30 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 31 artiklassa tarkoitettujen asiakirjojen on jollakin muulla unionin virallisella kielellä ja että tällaisten asiakirjojen käännökset on todistettava oikeiksi.

33 artikla

Julkistaminen kun jäsenvaltiossa on avattu useampia sivuliikkeitä

Jos yhtiö on avannut useampia sivuliikkeitä toisessa jäsenvaltiossa, 30 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 31 artiklassa tarkoitettu julkistaminen voi tapahtua yhtiön valinnan mukaan missä tahansa rekisterissä, johon sivuliike on merkitty.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettussa tapauksessa julkistamisvaatimus muiden sivuliikkeiden osalta koskee tietoja sen sivuliikkeen rekisteristä, jossa julkistaminen tapahtui, sekä tuon sivuliikkeen numeroa siinä rekisterissä.

34 artikla

Tiedot purkamis- ja maksukyvyttömyysmenettelyjen avaamisesta tai lopettamisesta sekä yhtiön rekisteristä poistamisesta

1. Edellä olevaa 20 artiklaa sovelletaan vastaavasti yhtiön rekisteröimiseen ja sivuliikkeen rekisteröimiseen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87).

2. Jäsenvaltioiden on määriteltävä menettely, jota noudatetaan 20 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisessa. Kyseisillä menettelyillä on varmistettava, jos yhtiö on purettu tai muusta syystä poistettu rekisteristä, että myös sen sivuliikkeet poistetaan rekisteristä ilman aiheutonta viivytystä.

3. Edellä olevan 2 kohdan toista virkettä ei sovelleta sellaisten yhtiöiden sivuliikkeisiin, jotka on poistettu rekisteristä asianomaisen yhtiön oikeudellisen muodon muutoksen, sulautumisen, jakautumisen tai sen sääntömääräisen kotipaikan rajatylittävän siirron vuoksi.

35 artikla

Kirjeiden ja tilauslomakkeiden tiedot

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että sivuliikkeen kirjeissä ja tilauslomakkeissa on mainittava 26 artiklassa tarkoitettujen tietojen lisäksi myös se rekisteri, jossa tuota sivuliikettä koskevaa asiakirjavihkoa säilytetään, sekä sivuliikkeen numero tuossa rekisterissä.

3 jakso

Kolmansista maista olevien yhtiöiden sivuliikkeisiin sovellettavat julkistamisvaatimukset

36 artikla

Sivuliikkeisiin liittyvien asiakirjojen ja tietojen julkistaminen

1. Yhtiön, joka ei ole minkään jäsenvaltion lainsäädännön alainen, jäsenvaltiossa avaamaa sivuliikettä koskevat asiakirjat ja tiedot on julkistettava, jos yhtiö on oikeudelliselta muodoltaan rinnastettavissa liitteessä II lueteltuun yhtiöön, noudattaen sivuliikkeen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä.

2. Sovelletaan, mitä 29 artiklan 2 kohdassa säädetään.

37 artikla

Julkistettavat asiakirjat ja tiedot

Edellä 36 artiklassa tarkoitettu julkistamisvelvollisuus koskee ainakin seuraavia asiakirjoja ja tietoja:

- a) sivuliikkeen osoite;
- b) sivuliikkeen toiminnan tarkoitus;
- c) sen valtion lainsäädäntö, jonka alainen yhtiö on;
- d) jos mainituissa lainsäädännössä edellytetään sitä, rekisteri, johon yhtiö on merkitty, ja yhtiön rekisterinumero tuossa rekisterissä;
- e) perustamiskirja ja yhtiöjärjestys, jos se on erillisessä asiakirjassa, sekä näihin asiakirjoihin tehdyt muutokset;
- f) yhtiön oikeudellinen muoto, pääasiallinen toimipaikka ja tarkoitus sekä merkityn pääoman määrä ainakin kerran vuodessa, jollei näitä tietoja ole e alakohdassa mainituissa asiakirjoissa;
- g) yhtiön nimi ja sivuliikkeen nimi, jos se ei ole sama kuin yhtiön nimi;
- h) sellaisten henkilöiden asettaminen, tehtävän päättymisen ja henkilötiedot, jotka ovat kelpoisia edustamaan yhtiötä suhteessa ulkopuolisiin henkilöihin ja käyttämään sen puhevaltaa oikeudenkäynneissä
 - yhtiön lakiasiaisenä toimitelimenä tai tällaisen elimen jäsenenä,
 - yhtiön pysyvinä edustajina sivuliikkeen toiminnassa.

Niiden henkilöiden valtuuksien laajuus, joilla on kelpoisuus edustaa yhtiötä, on ilmoitettava, samoin kuin se, onko mainituilla henkilöillä kelpoisuus edustaa yhtiötä yksin vai edellytetäänkö heidän toimivan yhdessä;

- i) — yhtiön purkautuminen ja selvitysmiesten määrääminen, heidän henkilötietonsa ja toimivaltansa sekä selvitystilän päätyminen,
 - maksukyvyttömyysmenettelyt, akordit ja vastaavat yhtiötä koskevat menettelyt;
- j) tilinpäätösasiakirjat 38 artiklan mukaisesti;
- k) sivuliikkeen lopettaminen.

38 artikla

Tilinpäätösasiakirjojen julkistamisvelvollisuuden rajat

1. Edellä 37 artiklan j alakohdassa tarkoitettu julkistamisvelvollisuus koskee yhtiön tilinpäätösasiakirjoja sellaisina kuin ne on laadittu, tarkastettu ja julkistettu noudattaen sen valtion lainsäädäntöä, jonka alainen yhtiö on. Jos niitä ei ole laadittu direktiivin 2013/34/EU mukaisesti tai vastaavalla tavalla, jäsenvaltiot voivat vaatia, että sivuliikkeen toimintaan liittyvät tilinpäätösasiakirjat laaditaan ja julkistetaan.
2. Sovelletaan, mitä 32 ja 33 artiklassa säädetään.

39 artikla

Kirjeiden ja tilauslomakkeiden tiedot

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että sivuliikkeiden kirjeissä ja tilauslomakkeissa on mainittava, missä rekisterissä sivuliikettä koskeva asiakirjavihko on, sekä sivuliikkeen numero tuossa rekisterissä. Jos sen valtion lainsäädännössä, jonka alainen yhtiö on, edellytetään merkintää rekisteriin, on ilmoitettava sekä rekisteri, johon yhtiö on merkitty, että yhtiön rekisterinumero tuossa rekisterissä.

4 jakso

Soveltamis- ja täytäntöönpanojärjestelyt

40 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä asianmukaiset seuraamukset sen varalta, että 29, 30, 31, 36, 37 ja 38 artiklassa tarkoitettuja tietoja ei julkisteta ja että 35 ja 39 artiklan mukaan vaadittavia tietoja ei mainita kirjeissä tai tilauslomakkeissa.

41 artikla

Julkistamistoimet toteuttavat henkilöt

Jäsenvaltioiden on päätettävä, keiden tehtävänä on huolehtia 2 ja 3 jaksossa säädetystä julkistamistoimista.

42 artikla

Poikkeukset sivuliikkeiden tilinpäätösasiakirjojen julkistamissäännöksiin

1. Mitä 31 ja 38 artiklassa säädetään, ei koske neuvoston direktiivissä 89/117/ETY ⁽¹⁾ tarkoitettujen luotto- ja rahoituslaitosten sivuliikkeitä.
2. Ennen myöhemmin toteutettavaa yhteensovittamista jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 31 ja 38 artiklaa vakuutusyhtiöiden sivuliikkeisiin.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 89/117/ETY, annettu 13 päivänä helmikuuta 1989, jäsenvaltioon sijoittautuneiden sellaisten luotto- ja rahoituslaitosten sivukonttoreiden velvollisuudesta julkistaa tilinpäätösasiakirjat, joiden kotipaikka ei ole siinä jäsenvaltiossa (EYVL L 44, 16.2.1989, s. 40).

43 artikla

Yhteyskomitea

Neuvoston direktiivin 78/660/ETY (¹) 52 artiklalla perustetun yhteyskomitean tehtävänä on myös

- a) helpottaa 2 ja 3 jakson ja tämän jakson säännösten yhdenmukaista soveltamista säännöllisin kokouksin, jotka koskevat erityisesti niiden soveltamiseen liittyviä käytännön ongelmia, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta perussopimuksen 258 ja 259 artiklan soveltamista;
- b) neuvoa tarvittaessa komissiota 2 ja 3 jakson ja tämän jakson säännöksiin tehtävistä lisäyksistä tai muutoksista.

IV LUKU

Pääoman säilyttäminen ja muuttaminen

1 jakso

Pääomavaatimukset

44 artikla

Yleiset säännökset

1. Tässä luvussa säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan liitteessä I lueteltuja yhtiömuotoja koskeviin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin tai hallinnollisiin määräyksiin.
2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että ne eivät sovelle tämän luvun säännöksiä liitteessä I tarkoitetuiksi yhtiöiksi perustettuihin vaihtelevapääomaisiin sijoitusyhtiöihin tai osuustoiminnallisiin yhtiöihin. Jos tämä on jäsenvaltion lainsäädännön mukaan mahdollista, siinä on vaadittava, että tällaiset yhtiöt merkitsevät ilmaisun "vaihtelevapääomainen sijoitusyhtiö" tai "osuustoiminnallinen yhtiö" kaikkiin 26 artiklassa tarkoitettuihin asiakirjoihin.

45 artikla

Vähimmäispääoma

1. Jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan yhtiön merkityn pääoman on oltava vähintään 25 000 euroa, jotta yhtiö voidaan perustaa tai jotta yhtiö voi saada luvan aloittaa toimintansa.
2. Joka viides vuosi Euroopan parlamentti ja neuvosto perussopimuksen 50 artiklan 1 kohdan ja 50 artiklan 2 kohdan g alakohdan mukaisesti komission ehdotuksesta arvioivat 1 kohdassa euroina ilmaistun rahamäärän ja tarvittaessa muuttavat sitä unionin talouskehityksen ja rahaolojen kehityksen perusteella sekä ottaen huomioon pyrkimykset sallia ainoastaan suurten ja keskisuurten yritysten toimia liitteessä I luetelluissa yhtiömuodoissa.

46 artikla

Varat

Merkittyä osakepääomaa voivat olla vain varat, joiden taloudellinen arvo voidaan arvioida. Työsuoritusta tai palvelun suorittamista koskevat sitoumukset eivät kuitenkaan voi olla tällaisia varoja.

47 artikla

Osakkeiden vastikearvo

Osakkeita ei saa antaa vastikkeesta, joka on niiden nimellisarvoa tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpidollista vasta-arvoa pienempi.

(¹) Neljäs neuvoston direktiivi 78/660/ETY, annettu 25 päivänä heinäkuuta 1978, perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, yhtiömuodoltaan tietyntyyppisten yhtiöiden tilinpäätöksistä (EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11).

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia, että ne, jotka sijoittavat osakkeita ammattimaisesti, maksavat tällaisen toimintansa yhteydessä merkitsemistään osakkeista vastikkeen, joka on niiden kokonaishintaa pienempi.

48 artikla

Vastiketta vastaan annettujen osakkeiden maksaminen

Sellaisten osakkeiden vastikkeesta, jotka annetaan vastiketta vastaan, on yhtiön perustamishetkellä tai silloin, kun yhtiö saa luvan aloittaa toimintansa, oltava maksettu vähintään 25 prosenttia niiden nimellisarvosta tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpidollisesta vasta-arvosta.

Sellaisten osakkeiden vastike, jotka annetaan muuta vastiketta kuin rahaa vastaan yhtiön perustamishetkellä tai silloin, kun yhtiö saa luvan aloittaa toimintansa, on suoritettava kokonaisuudessaan viiden vuoden kuluessa tuosta ajankohdasta.

2 jakso

Lakisääteistä pääomaa koskevat takeet

49 artikla

Asiantuntijan lausunto muusta vastikkeesta kuin rahasta

1. Ennen kuin yhtiö perustetaan tai saa luvan aloittaa toimintansa, on yhden tai useamman riippumattoman asiantuntijan, jonka hallintoviranomainen tai tuomioistuin on määrännyt tai hyväksynyt, annettava lausunto kaikenlaisesta muusta vastikkeesta kuin rahasta. Tällaiset asiantuntijat voivat olla luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä tai yhtiöitä, sen mukaan kuin jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa asiantuntijalausunnossa on ainakin kuvattava jokainen vastikelaji ja käytetyt arvostusmenetelmät sekä myös ilmoitettava, vastaavtko näitä menetelmiä käyttämällä saadut arvot ainakin tällaista vastiketta vastaan annettavien osakkeiden lukumäärää ja nimellisarvoa tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpidollista vasta-arvoa sekä tarvittaessa niistä suoritettavaa ylikurssia.

3. Asiantuntijalausunto on julkistettava noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä 16 artiklan mukaista menettelyä.

4. Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta tätä artiklaa, jos 90 prosenttia kaikkien osakkeiden nimellisarvosta tai sen puuttuessa kirjanpidollisesta vasta-arvosta annetaan yhdelle tai useammalle yhtiölle muuta vastiketta kuin rahaa vastaan ja jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) vastikkeen saavassa yhtiössä 4 artiklan i alakohdassa tarkoitettut henkilöt tai yhtiöt ovat päättäneet olla hankkimatta asiantuntijalausuntoa;
- b) tämä päätös on julkistettu 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla;
- c) yhtiöllä, jotka antavat tällaisen vastikkeen, on rahastoja, joita ei voi lain tai yhtiöjärjestyksen mukaan jakaa ja jotka ovat vähintään samansuuruisia kuin muuta vastiketta kuin rahaa vastaan annettavien osakkeiden nimellisarvo tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpidollinen vasta-arvo;
- d) yhtiöt, jotka antavat tällaisen vastikkeen, ilmoittavat takaavansa c alakohdassa tarkoitettuun määrään asti vastikkeen saavan yhtiön velat, jotka syntyvät muuta vastiketta kuin rahaa vastaan annettujen osakkeiden antamisen jälkeen ja ennen kuin vuosi on kulunut tämän yhtiön sen tilikauden tilinpäätöksen julkistamisesta, jonka aikana vastike annettiin. Tällaisten osakkeiden luovuttaminen tänä aikana ei ole sallittua;
- e) edellä d alakohdassa tarkoitettu takuu on julkistettu 3 kohdassa säädetyllä tavalla; ja
- f) yhtiöt, jotka antavat tällaisen vastikkeen, siirtävät c alakohdassa tarkoitettua määrää vastaavan määrän rahastoon, jota ei saa jakaa ennen kuin kolmen vuoden kuluttua vastikkeen saavan yhtiön sen tilikauden tilinpäätöksen julkistamisesta, jolloin vastike annettiin tai, tarvittaessa, ennen kuin kaikki d alakohdassa tarkoitettuun takaukseen perustuvat vaatimukset, jotka on esitetty tänä aikana, on täytetty.

5. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta tätä artiklaa uuden yhtiön perustamiseen sulautumisen tai jakautumisen kautta, jos sulautumis- tai jakautumissuunnitelmasta laaditaan yhden tai useamman riippumattoman asiantuntijan lausunto.

Kun jäsenvaltiot päättävät soveltaa tätä artiklaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, ne voivat sätää, että sama asiantuntija voi laatia tai samat asiantuntijat voivat laatia sekä tämän artiklan 1 kohdan mukaisen lausunnon että sulautumis- tai jakautumissuunnitelmaa koskevan, yhden tai useamman riippumattoman asiantuntijan lausunnon.

50 artikla

Poikkeus vaatimukseen asiantuntijan lausunnosta

1. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 49 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa, jos Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan 44 alakohdan määritelmän mukaisia siirtokelpoisia arvopapereita tai mainitun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan 17 alakohdan määritelmän mukaisia rahamarkkinavälineitä annetaan hallinto- tai johtelimen päätöksellä muuna vastikkeena kuin rahana ja kyseiset arvopaperit tai rahamarkkinavälineet arvostetaan sillä painotetulla keskihinnalla, jolla niillä on käyty kauppaa mainitun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdan määritelmän mukaisilla säännellyillä markkinoilla kansallisessa lainsäädännössä määritettävän riittävän pitkän ajan ennen kyseisen muun vastikkeen kuin rahan antamispäivää.

Jos poikkeukselliset olosuhteet kuitenkin ovat vaikuttaneet kyseiseen hintaan siten, että omaisuuserän arvo on vastikkeen antamispäivänä huomattavasti muuttunut, mukaan lukien tilanteet, joissa kyseisten siirrettävien arvopapereiden tai rahamarkkinavälineiden markkinoista on tullut epälikvidejä, on arvostaminen tehtävä uudelleen hallinto- tai johtelimen aloitteesta ja vastuulla.

Tällaiseen uudelleen arvostamiseen sovelletaan 49 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 49 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa, jos hallinto- tai johtelimen päätöksellä muuna vastikkeena kuin rahana annetaan sellaisia muita varoja kuin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja siirtokelpoisia arvopapereita tai rahamarkkinavälineitä, joiden käyvästä arvosta tunnustettu riippumaton asiantuntija on jo antanut lausunnon, ja jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) käypä arvo määritetään enintään kuusi kuukautta ennen päivää, jona omaisuuserä annetaan vastikkeeksi; ja
- b) arvostaminen on tehty vastikkeeksi annettavien omaisuuserien kaltaiseen omaisuuteen sovellettavien, jäsenvaltioissa yleisesti hyväksyttyjen arvostamismien ja -periaatteiden mukaisesti.

Jos kyseessä ovat uudet olosuhteet, joissa omaisuuserän käypä arvo on vastikkeen antamispäivänä huomattavasti muuttunut, on arvostaminen tehtävä uudelleen hallinto- tai johtelimen aloitteesta ja vastuulla.

Tällaiseen toisessa alakohdassa tarkoitettuun uudelleen arvostamiseen sovelletaan 49 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa.

Jos tällaista uudelleen arvostamista ei tehdä, yksi tai useampi osakkeenomistaja, joka omistaa yhtiön merkitystä pääomasta yhteensä vähintään viisi prosenttia päivänä, jona päätös osakepääoman korottamisesta tehdään, voi vaatia riippumattoman asiantuntijan arviota, jolloin on sovellettava 49 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa.

Tällainen osakkeenomistaja voi esittää tai tällaiset osakkeenomistajat voivat esittää vaatimuksen siihen päivään asti, jona omaisuuserä annetaan vastikkeeksi, edellyttäen että päivänä, jona vaatimus esitetään, osakkeenomistaja yhä omistaa tai osakkeenomistajat yhä omistavat yhtiön merkitystä osakepääomasta yhteensä vähintään viisi prosenttia, kuten päivänä, jona päätös pääoman korottamisesta tehtiin.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 49 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa, jos hallinto- tai johtelimen päätöksellä muuna vastikkeena kuin rahana annetaan sellaisia muita varoja kuin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja siirtokelpoisia arvopapereita tai rahamarkkinavälineitä, joiden käypä arvo on johdettu edellisen tilikauden lakisääteeseen tilinpäätökseen sisältyneestä yksittäisen omaisuuserän arvosta, edellyttäen, että tilinpäätös on tarkastettu direktiivin 2006/43/EY mukaisesti.

Tämän artiklan 2 kohdan toisesta viidenteen alakohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

51 artikla

Muu vastike kuin raha ilman asiantuntijan lausuntoa

1. Jos 50 artiklassa tarkoitettu muu vastike kuin raha annetaan ilman 49 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua asiantuntijan lausuntoa, 4 artiklan h alakohdassa säädettyjen vaatimusten lisäksi on kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona omaisuuserä annetaan vastikkeeksi, julkaistava ilmoitus, joka sisältää seuraavat tiedot:

- a) kuvaus kyseessä olevasta muusta vastikkeesta kuin rahasta;
- b) vastikkeen arvo, arvostamisen lähde ja soveltuvissa tapauksissa arvostamismenetelmä;
- c) lausunto siitä, vastaako saatu arvo ainakin tällaista vastiketta vastaan annettavien osakkeiden lukumäärää ja nimellisarvoa tai, jos nimellisarvoa ei ole, kirjanpidollista vasta-arvoa sekä soveltuvissa tapauksissa näistä osakkeista suoritettavaa ylikurssia; ja
- d) lausunto siitä, ettei ole ilmennyt uusia olosuhteita suhteessa alkuperäiseen arvostamiseen.

Ilmoituksen julkaisemisen on tapahduttava kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyllä tavalla 16 artiklan mukaisesti.

2. Jos muuta vastiketta kuin rahaa ehdotetaan annettavaksi ilman 49 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua asiantuntijan lausuntoa ehdotetun 68 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua pääoman korottamisen yhteydessä, pääoman korottamispäätöksen päivämäärän ja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sisältävää ilmoitusta on julkaistava kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyllä tavalla 16 artiklan mukaisesti, ennen kuin muuna vastikkeena kuin rahana annettava omaisuuserä on määrä antaa. Tällöin tämän artiklan 1 kohdan mukainen ilmoitus rajoittuu lausuntoon siitä, ettei ole ilmennyt uusia olosuhteita edellä tarkoitettua ilmoituksen julkaisemisen jälkeen.

3. Kunkin jäsenvaltion on säädettävä riittävistä takeista sen varmistamiseksi, että 50 artiklan ja tämän artiklan mukaista menettelyä noudatetaan annettaessa muuta vastiketta kuin rahaa ilman 49 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua asiantuntijan lausuntoa.

52 artikla

Merkitykselliset hankinnat perustamisen tai toiminnan aloittamisen jälkeen

1. Jos yhtiö kansallisessa lainsäädännössä säädettävässä, vähintään kahden vuoden pituisessa määräajassa, joka lasketaan yhtiön perustamisesta tai siitä, kun se saa luvan aloittaa toimintansa, hankkii 4 artiklan i alakohdassa tarkoitettulle henkilölle tai yhtiölle kuuluvaa omaisuutta, ja yhtiön maksama vastike on vähintään yksi kymmenesosa merkitystä pääomasta, hankinta on tarkastettava ja sen yksityiskohdat julkistettava 49 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädetyllä tavalla sekä alistettava yhtiökokouksen hyväksyttäväksi.

Edellä olevaa 50 ja 51 artiklaa sovelletaan tarvittavin muutoksin.

Jäsenvaltiot voivat myös vaatia näiden säännösten soveltamista, jos tällaiset varat kuuluvat osakkeenomistajalle tai jollekin muulle henkilölle.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta hankintoihin, jotka kuuluvat yhtiön tavanomaisen liiketoiminnan harjoittamiseen taikka jotka on tehty hallintoviranomaisen tai tuomioistuimen päätöksen mukaisesti tai sen valvonnassa, eikä hankintoihin arvopaperipörssissä.

53 artikla

Osakkeenomistajien maksuvelvollisuus

Ellei merkityn pääoman alentamista koskevista säännöksistä muuta johdu, osakkeenomistajia ei saa vapauttaa maksuvelvollisuudestaan.

54 artikla

Turvaamistoimenpiteet muuttamisen varalta

Kunnes jäsenvaltioiden lainsäädäntö on myöhemmin yhteensovitettu, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen turvaamiseksi, että muutettaessa yhtiömuodoltaan toisenlainen yhtiö julkiseksi osakeyhtiöksi vaaditaan ainakin 3–6 artiklan ja 45–53 artiklan mukaiset takeet.

55 artikla

Yhtiöjärjestyksen tai perustamiskirjan muuttaminen

Mitä 3–6 artiklan ja 45–54 artiklassa säädetään, ei rajoita jäsenvaltioiden niiden säännösten soveltamista, jotka koskevat toimivaltaa ja menettelyä yhtiöjärjestyksestä tai perustamiskirjaa muutettaessa.

3 jakso

Säännöt yhtiön varojen jakamisesta

56 artikla

Yleiset säännöt yhtiön varojen jakamisesta

1. Muissa kuin merkityn pääoman alentamista koskevissa tapauksissa ei yhtiön varoja saa jakaa osakkeenomistajille, jos yhtiön tilinpäätöksestä ilmenevä nettovarallisuus viimeksi päättyneen tilikauden tilinpäätöspäivänä on, tai jakamisen johdosta olisi, pienempi kuin merkityn pääoman ja sellaisten rahastojen yhteismäärä, joita ei lain tai yhtiöjärjestyksen mukaan saa jakaa.

2. Jos merkityn osakepääoman maksamatonta osuutta ei ole merkitty taseen vastaaviin, kyseinen määrä vähennetään 1 kohdassa tarkoitetun merkityn osakepääoman määrästä.

3. Osakkeenomistajille jaettava määrä ei saa olla suurempi kuin viimeksi päättyneen tilikauden voitto lisättynä siirtyvillä voitoilla ja varoilla rahastoista, joita saadaan käyttää tähän tarkoitukseen, sekä vähennettynä siirtyvillä tappioilla ja varoilla, jotka on lain tai yhtiöjärjestyksen määräyksen perusteella siirretty rahastoihin.

4. 'Jakamisella' tarkoitetaan 1 ja 3 kohdassa erityisesti osinkojen sekä osakkeisiin liittyvien korkojen maksamista.

5. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan saadaan maksaa väliosinkoja, ainakin seuraavien edellytysten tulee täytyä:

a) on laadittava välitilinpäätös, jonka mukaan jaettavia varoja on riittävästi;

b) jaettava määrä ei saa olla suurempi kuin viimeisen sellaisen tilikauden jälkeen saatu voitto, jolta on laadittu tilinpäätös, lisättynä siirtyvillä voitoilla ja varoilla rahastoista, joita saadaan käyttää tähän tarkoitukseen, sekä vähennettynä siirtyvillä tappioilla ja varoilla, jotka on lain tai yhtiöjärjestyksen määräyksen perusteella siirrettävä rahastoihin.

6. Mitä 1–5 kohdassa säädetään, ei rajoita jäsenvaltioiden niiden säännösten soveltamista, jotka koskevat merkityn pääoman korottamista siirtämällä varoja rahastoista pääomaan.

7. Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan säätää poikkeuksista 1 kohtaan kiinteäpääomaisten sijoitusyhtiöiden osalta.

'Kiinteäpääomaisella sijoitusyhtiöllä' tarkoitetaan tässä kohdassa ainoastaan yhtiötä:

a) joiden ainoana tarkoituksena on sijoittaa varansa erilaisiin arvopapereihin, kiinteään omaisuuteen tai muuhun omaisuuteen sijoitusriskien jakamiseksi ja voiton tuottamiseksi osakkeenomistajille heidän omaisuutensa hoitamisesta; ja

b) jotka tarjoavat osakkeitaan yleisön merkittäviksi.

Jos tämä on jäsenvaltion lainsäädännön mukaan mahdollista, siinä on:

- a) vaadittava, että tällaiset yhtiöt merkitsevät termin "sijoitusyhtiö" kaikkiin 26 artiklassa tarkoitettuihin asiakirjoihin;
- b) kiellettävä yhtiötä, jonka nettovarallisuus laskee 1 kohdassa tarkoitettua määrää pienemmäksi, jakamasta tulosta osakkeenomistajille, jos yhtiön varojen yhteismäärä tilinpäätöksen mukaan viimeksi päättyneen tilikauden tilipäätöspäivänä on tai jakamisen johdosta olisi vähemmän kuin puolitoista kertaa yhtiön velkasitoumusten yhteismäärä tilinpäätöksen mukaan; ja
- c) vaadittava, jos tällainen yhtiö jakaa tulosta silloin, kun sen nettovarallisuus on 1 kohdassa tarkoitettua määrää pienempi, että tästä on mainittava tilinpäätöksessä.

57 artikla

Laittomasti jaettujen varojen palauttaminen

Varoja saaneiden osakkeenomistajien on palautettava kaikki 56 artiklan vastaisesti jaetut varat, jos yhtiö näyttää, että osakkeenomistajat tiesivät jaon laittomuudesta tai eivät olosuhteet huomioon ottaen voineet olla tietämättä siitä.

58 artikla

Merkityn pääoman huomattava menettäminen

1. Jos yhtiö menettää huomattavan osan merkitystä pääomasta, yhtiökokous on jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyssä määräajassa kutsuttava koolle arvioimaan, olisiko yhtiö purettava vai ryhdyttävä muihin toimenpiteisiin.
2. Jäsenvaltion lainsäädännössä ei saa asettaa menetyksen määrää, jota 1 kohtaa sovellettaessa pidetään huomattavana, suuremmaksi kuin puolet merkitystä pääomasta.

4 jakso

Säännöt yhtiön hankkiessa omia osakkeitaan

59 artikla

Omien osakkeiden merkintäkielto

1. Yhtiö ei saa itse merkitä omia osakkeitaan.
2. Sen, joka on merkinnyt yhtiön osakkeita omissa nimissään mutta yhtiön lukuun, on katsottava merkinneen ne omaan lukuunsa.
3. Edellä 4 artiklan i alakohdassa tarkoitetut henkilöt tai yhtiöt taikka merkittyä osakepääomaa korotettaessa yhtiön hallinto- tai johtoelimen jäsenet ovat velvollisia maksamaan osakkeet, jotka on merkitty tämän artiklan vastaisesti.

Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan kuitenkin vapauttaa maksuvelvollisuudesta se, joka näyttää, ettei hän henkilökohdaisesti ole menetellyt virheellisesti.

60 artikla

Omien osakkeiden hankkiminen

1. Jäsenvaltiot voivat sallia yhtiön hankkia omia osakkeitaan joko itse tai sellaisen henkilön kautta, joka toimii omissa nimissään mutta kyseisen yhtiön lukuun, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kaikkien samassa asemassa olevien osakkeenomistajien yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja asetuksen (EU) N:o 596/2014 soveltamista. Siltä osin kuin osakkeiden hankkiminen sallitaan, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että tällaiset hankinnat täyttävät seuraavat edellytykset:
 - a) hankintavaltuuden antaa yhtiökokous, joka määrittelee tällaisten hankintojen ehdot ja edellytykset ja erityisesti hankittavien osakkeiden enimmäismäärän, valtuuden voimassaoloajan, jonka enimmäispituus määritellään kansallisessa lainsäädännössä kuitenkin siten, että se ei saa olla pidempi kuin viisi vuotta, sekä vastikkeellisessa hankinnassa vastikkeen enimmäis- ja vähimmäismäärän. Yhtiön hallinto- tai johtoelimen jäsenten on varmistuttava siitä, että aina kun osakkeita hankitaan tällaisella valtuudella, b ja c alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät;

- b) osakkeiden hankkiminen, mukaan lukien yhtiön aiemmin hankkimat ja sillä olevat osakkeet sekä osakkeet, jotka omista nimissään mutta yhtiön lukuun toiminut henkilö on hankkinut, ei saa johtaa nettovarallisuuden alentumiseen 56 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua määrää pienemmäksi; ja
- c) hankinta voi koskea ainoastaan täysin maksettuja osakkeita.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi asettaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen hankintojen edellytykseksi mitkä hyvänsä seuraavista:

- a) hankittujen osakkeiden, mukaan lukien yhtiön aiemmin hankkimat ja sillä olevat osakkeet sekä osakkeet, jotka omista nimissään mutta yhtiön lukuun toiminut henkilö on hankkinut, nimellisarvo tai, jos nimellisarvoa ei ole, kirjanpidollinen vasta-arvo ei ylitä jäsenvaltioiden määrittelemää rajaa; tämän rajan on oltava vähintään kymmenen prosenttia merkitystä pääomasta;
- b) yhtiön yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa määrätään yhtiön oikeudesta hankkia omia osakkeitaan, siten kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetaan, hankittavien osakkeiden enimmäismäärästä, oikeuden voimassaoloajasta ja vastikkeen enimmäis- tai vähimmäismäärästä;
- c) yhtiö täyttää asianmukaiset raportointi- ja ilmoitusvaatimukset;
- d) tiettyjä jäsenvaltioiden määrittelemiä yhtiöitä voidaan vaatia mitätöimään hankitut osakkeet edellyttäen, että mitätöityjen osakkeiden nimellisarvoa vastaava summa sisällytetään rahastoon, jota ei voida jakaa osakkeenomistajille muutoin kuin siinä tapauksessa, että merkittyä osakepääomaa alennetaan; tätä rahastoa voidaan käyttää ainoastaan merkityn osakepääoman korottamiseen siirrolla rahastosta merkittyyn pääomaan;
- e) hankinta ei vaaranna velkojen saatavien suorittamista.

2. Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan säätää poikkeuksista 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ensimmäiseen virkkeeseen niissä tapauksissa, joissa yhtiön omien osakkeiden hankkiminen on tarpeen yhtiötä todennäköisesti kohtaavan vakavan vahingon estämiseksi. Tällaisessa tapauksessa hallinto- tai johtoelimen on ilmoitettava seuraavalle yhtiökokoukselle tehtyjen hankintojen syistä ja luonteesta, hankittujen osakkeiden lukumäärästä ja nimellisarvosta tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpidollisesta vasta-arvosta, sekä osuudesta, jonka osakkeet muodostavat merkitystä pääomasta, ja mainituista osakkeista annetuista vastikkeista.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ensimmäistä virkettä ei sovelleta osakkeisiin, jotka yhtiö on hankkinut itse tai sellaisen henkilön kautta, joka toimii omista nimissään mutta yhtiön lukuun, jaettavaksi yhtiön tai läheisen yhtiön työntekijöille. Nämä osakkeet on luovutettava edelleen 12 kuukauden kuluessa niiden hankkimisesta.

61 artikla

Poikkeus omien osakkeiden hankkimissääntöön

- 1. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 60 artiklaa ei sovelleta:
 - a) osakkeisiin, jotka hankitaan pääoman alentamispäätöksen toteuttamiseksi tai 82 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa;
 - b) yleisseuraantona saatuihin osakkeisiin;
 - c) vastikkeetta saataviin täysin maksettuihin osakkeisiin taikka pankkien tai muiden rahoituslaitosten ostoprovisiona saamiin osakkeisiin;
 - d) osakkeisiin, jotka hankitaan lakiin perustuvan velvoitteen nojalla taikka tuomioistuimen vähemmistöosakkeenomistajien etujen suojaamiseksi antaman päätöksen mukaisesti, erityisesti yhtiön sulautuessa, sen tarkoitusta tai muotoa muutettaessa, sen kotipaikan siirtyessä ulkomaille tai otettaessa käyttöön osakkeiden luovutettavuutta koskevia rajoituksia;
 - e) osakkeenomistajalta merkintähinnan maksun laiminlyönnin perusteella saataviin osakkeisiin;
 - f) osakkeisiin, jotka hankitaan läheisten yhtiöiden vähemmistöosakkeenomistajien hyvittämiseksi;
 - g) täysin maksettuihin osakkeisiin, jotka hankitaan yhtiöllä osakkeenomistajalta olevan saatavan maksamiseksi pidettävässä pakkohuutokaupassa; ja

- h) täysin maksettuihin osakkeisiin, jotka 56 artiklan 7 kohdan toisessa alakohdassa määritelty kiinteäpääomainen sijoitusyhtiö on laskenut liikkeeseen ja jotka yhtiö tai läheinen yhtiö hankkii sijoittajien pyynnöstä. Tällöin sovelletaan 56 artiklan 7 kohdan kolmannen alakohdan a alakohtaa. Tällaiset hankinnat eivät saa vähentää nettovarallisuutta alle merkityn pääoman ja sellaisten rahastojen yhteismäärän, joita ei lain mukaan saa jakaa.
2. Edellä 1 kohdan b–g alakohdan mukaisesti hankitut tai saadut osakkeet on kuitenkin luovutettava kolmen vuoden kuluessa saannosta, jollei näiden osakkeiden nimellisarvo tai sen puuttuessa kirjanpidollinen vasta-arvo ole enintään kymmenen prosenttia merkitystä pääomasta, kun osakkeisiin lisätään osakkeet, jotka yhtiö on hankkinut tai saanut omissa nimissään mutta yhtiön lukuun toimivan henkilön kautta.
3. Jos osakkeita ei ole luovutettu 2 kohdassa säädettyssä määräajassa, ne on mitätöitävä. Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan säätää, että tämä mitätöinti edellyttää merkityn pääoman alentamista vastaavasti. Tällaista alentamista on vaadittava, siltä osin kuin mitätöitävien osakkeiden saanto johtaa siihen, että yhtiön nettovarallisuus laskee alle 56 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun määrän.

62 artikla

Omien osakkeiden lainvastaisen hankinnan seuraukset

Osakkeet, jotka on hankittu tai saatu 60 ja 61 artiklan vastaisesti, on luovutettava vuoden kuluessa saannosta. Jos niitä ei luovuteta tässä määräajassa, sovelletaan 61 artiklan 3 kohtaa.

63 artikla

Omien osakkeiden hallussapito ja toimintakertomus omia osakkeita hankittaessa

1. Jos yhtiö jäsenvaltion lainsäädännön mukaan saa hankkia omia osakkeitaan joko itse tai sellaisen henkilön kautta, joka toimii omissa nimissään mutta yhtiön lukuun, tämän lainsäädännön mukaan tällaisten osakkeiden hallussapidon on täytettävä ainakin seuraavat edellytykset:
- a) osakkeisiin liittyvistä oikeuksista ainakaan yhtiöllä olevien omien osakkeiden äänioikeutta ei saa käyttää;
- b) jos osakkeet merkitään taseessa vastaaviin, vastattavissa tulee rahastoida samansuuruinen määrä, jota ei voida jakaa.
2. Jos yhtiö jäsenvaltion lainsäädännön mukaan saa hankkia omia osakkeitaan joko itse tai sellaisen henkilön kautta, joka toimii omissa nimissään mutta yhtiön lukuun, tämän lainsäädännön mukaan toimintakertomuksessa on ilmoitettava ainakin seuraavat tiedot:
- a) tilikauden aikana tehtyjen hankintojen perusteet;
- b) tilikauden aikana hankittujen tai luovutettujen osakkeiden lukumäärä ja nimellisarvo tai, jos nimellisarvoa ei ole, kirjanpidollinen vasta-arvo sekä osuus, jota osakkeet edustavat merkitystä pääomasta;
- c) vastikkeellisissa hankinnoissa tai luovutuksissa osakkeista suoritettu vastike;
- d) kaikkien yhtiön hankkimien ja sen hallussa olevien osakkeiden lukumäärä ja nimellisarvo tai, jos nimellisarvoa ei ole, kirjanpidollinen vasta-arvo sekä osuus, jota osakkeet edustavat merkitystä pääomasta.

64 artikla

Yhtiön taloudellinen avustus ulkopuoliselle yhtiön omien osakkeiden hankkimista varten

1. Jos jäsenvaltio sallii yhtiön joko suoraan tai välillisesti antaa varoja, lainaa tai vakuus käytettäväksi sitä varten, että ulkopuolinen hankkii yhtiön osakkeita, sen on edellytettävä, että tällaisiin toimiin sovelletaan 2–5 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.
2. Toimet on toteutettava hallinto- tai johtoelimen vastuulla markkinaehtoisesti, erityisesti yhtiölle maksettuaan korkoon nähden sekä yhtiölle 1 kohdassa tarkoitettuja lainoja ja ennakkoja varten annettuun vakuuteen nähden.

Ulkopuolisen tai, monenvälisten toimien osalta, jokaisen vastapuolen luottokelpoisuus on tutkittava asianmukaisesti.

3. Hallinto- tai johtaelimen on saatava toimille ennakoon yhtiökokouksen hyväksyntä, ja yhtiökokouksen on tehtävä päätös päätösvaltaisuutta ja enemmistöä koskevien 83 artiklan säännösten mukaisesti.

Hallinto- tai johtaelimen on annettava yhtiökokoukselle kirjallinen selvitys, jossa ilmoitetaan:

- a) syyt toimen toteuttamiseen;
- b) yhtiön intressi toimen toteuttamiseen;
- c) toimen toteuttamishdot;
- d) riskit, joita toimi aiheuttaa yhtiön maksuvalmiudelle ja maksukyvyille; sekä
- e) hinta, jolla kyseisen ulkopuolisen on määrä hankkia osakkeet.

Kyseinen selvitys on toimitettava rekisteriin julkaistavaksi 16 artiklan mukaisesti.

4. Ulkopuolisille myönnetty kokonaisrahoitus ei saa milloinkaan johtaa nettovarallisuuden alentumiseen 56 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua määrää pienemmäksi, ottaen huomioon myös nettovarallisuuden mahdollinen alentuminen, kun yhtiö on hankkinut omia osakkeitaan tai kun niitä on hankittu yhtiön lukuun 60 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Yhtiön on sisällytettävä taseensa vastattavaa-puolelle kokonaisrahoituksen määrää vastaava varaus, joka ei ole jaettavissa.

5. Jos ulkopuolinen yhtiön rahoituksella hankkii yhtiön omia osakkeita 60 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai merkitsee merkityn pääoman korotuksen yhteydessä liikkeeseen laskettuja osakkeita, hankinta tai merkintä on tehtävä käypään hintaan.

6. Edellä olevaa 1–5 kohtaa ei sovelleta pankkien tai muiden rahoituslaitosten tavanomaiseen liiketoimintaan kuuluviin toimiin eikä sellaisiin toimiin, joiden tarkoituksena on osakkeiden hankkiminen yhtiön tai sitä lähellä olevan yhtiön työntekijöille.

Nämä toimet eivät kuitenkaan saa vähentää yhtiön nettovarallisuutta 56 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua määrää pienemmäksi.

7. Edellä olevaa 1–5 kohtaa ei sovelleta toimiin osakkeiden hankkimiseksi 61 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

65 artikla

Lisätakeet läheisen osapuolen toimissa

Jos tämän direktiivin 64 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun toimen osapuolena olevan yhtiön hallinto- tai johtaelimen jäseniä tai direktiivin 2013/34/EU 22 artiklassa tarkoitettun emoyrityksen hallinto- tai johtaelimen jäseniä tai emoyritys itse taikka henkilöitä, jotka toimivat omissa nimissään mutta kyseisten elinten jäsenten tai kyseisen yrityksen lukuun, on osapuolena tällaisessa toimessa, jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukaisin takein, että kyseinen toimi ei ole ristiriidassa yhtiön etujen kanssa.

66 artikla

Yhtiön omien osakkeiden hyväksyminen vakuudeksi

1. Jos yhtiö itse tai sellaisen henkilön kautta, joka toimii omissa nimissään mutta yhtiön lukuun, ottaa vakuudeksi yhtiön omia osakkeita, sitä pidetään 60 artiklaa, 61 artiklan 1 kohtaa sekä 63 ja 64 artiklaa sovellettaessa niiden hankintana.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohtaa ei sovelleta pankkien tai muiden rahoituslaitosten tavanomaiseen liiketoimintaan kuuluviin toimiin.

67 artikla

Sellaisen yhtiön toimesta tapahtuva osakkeiden merkintä, hankkiminen tai hallussapito, jossa julkisella osakeyhtiöllä on äänen enemmistö tai jossa sillä on määräysvalta

1. Julkisen osakeyhtiön osakkeiden merkintää, hankkimista tai hallussapitoa pidetään julkisen osakeyhtiön omina toimina, jos merkitsijä, hankkija tai hallussapitäjä on sellainen liitteessä II lueteltua muotoa oleva yhtiö, jossa kyseisellä julkisella osakeyhtiöllä on suoraan tai välillisesti äänen enemmistö tai jossa sillä suoraan tai välillisesti on määräysvalta.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös, jos toinen yhtiö on kolmannen maan lainsäädännön alainen ja sen oikeudellinen muoto vastaa liitteessä II lueteltuja yhtiömuotoja.

Jos julkisella osakeyhtiöllä on äänimäärän enemmistö välillisesti tai jos se voi välillisesti käyttää määräysvaltaa, jäsenvaltioiden ei kuitenkaan tarvitse soveltaa ensimmäistä ja toista alakohtaa, jos ne säätävät siitä, että toisella yhtiöllä olevaa julkisen osakeyhtiön osakkeisiin liittyvää äänioikeutta ei saa käyttää.

2. Niin kauan kuin yhtiöryhmiä koskevaa kansallista lainsäädäntöä ei ole yhteensovitettu, jäsenvaltiot voivat:

- a) määritellä ne tapaukset, joissa julkisen osakeyhtiön katsotaan voivan käyttää määräysvaltaa toisessa yhtiössä; jos jäsenvaltio käyttää tätä mahdollisuutta, sen lainsäädännössä on joka tapauksessa säädettävä siitä, että määräysvaltaa voidaan käyttää, kun
 - i) julkisella osakeyhtiöllä on oikeus nimittää ja erottaa enemmistö toisen yhtiön hallinto- tai johtoelimen tai valvovan elimen jäsenistä ja se on samalla osakkeenomistaja tai sen yhtiön jäsen; tai
 - ii) julkinen osakeyhtiö on toisen yhtiön osakkeenomistaja tai jäsen ja se käyttää yksin toisen yhtiön osakkeenomistajien tai jäsenten äänimäärän enemmistöä muiden tämän yhtiön osakkeenomistajien tai jäsenten kanssa tehdyn sopimuksen perusteella.

Jäsenvaltiot eivät ole velvollisia säätämään muista kuin ensimmäisen alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitetuista tapauksista;

- b) määritellä ne tapaukset, joissa julkisella osakeyhtiöllä katsotaan olevan äänioikeuksia välillisesti tai katsotaan, että se voi välillisesti käyttää määräysvaltaa;
- c) täsmentää ne olosuhteet, joissa julkisella osakeyhtiöllä katsotaan olevan äänioikeuksia.

3. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 1 kohdan ensimmäistä ja toista alakohtaa, kun merkintä tai hankinta tehdään tai osakkeita pidetään hallussa toisen henkilön lukuun kuin sen, joka osakkeet on merkinnyt tai hankkinut tai joka pitää niitä hallussaan ja joka ei ole 1 kohdassa tarkoitettu julkinen osakeyhtiö eikä toinen yhtiö, jossa julkisella osakeyhtiöllä suoraan tai välillisesti on äänimäärän enemmistö tai jossa se voi suoraan tai välillisesti käyttää määräysvaltaa.

4. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 1 kohdan ensimmäistä ja toista alakohtaa, kun merkinnän tai hankinnan tekee tai osakkeita pitää hallussaan toinen yhtiö arvopaperinvälittäjänä ja osana ammattimaista toimintaansa edellyttäen, että se on jäsenvaltiossa sijaitsevan tai toimivan arvopaperipörssin jäsen tai sen on hyväksynyt tai sen toimintaa ohjaa jäsenvaltion viranomainen, jolla on toimivalta valvoa ammattimaisia arvopaperinvälittäjiä, joihin luetaan tässä direktiivissä myös luottolaitokset.

5. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 1 kohdan ensimmäistä ja toista alakohtaa, kun toisen yhtiön julkisessa osakeyhtiössä omistamat osakkeet on hankittu ennen, kuin näiden kahden yhtiön suhde oli 1 kohdassa säädettyjen perusteiden mukainen.

Kuitenkin näihin osakkeisiin liittyviä äänioikeuksia ei saa käyttää ja nämä osakkeet on otettava huomioon arvioitaessa, onko 60 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty edellytys täyttynyt.

6. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 61 artiklan 2 tai 3 kohtaa tai 62 artiklaa, kun toinen yhtiö on hankkinut julkisen osakeyhtiön osakkeita, jos ne säätävät, että:

- a) toisen yhtiön julkisen osakeyhtiön osakkeisiin liittyviä äänioikeuksia ei saa käyttää; ja
- b) julkisen osakeyhtiön hallinto- tai johtoelimen jäsenet ovat velvollisia ostamaan takaisin 61 artiklan 2 ja 3 kohdassa ja 62 artiklassa tarkoitetut osakkeet hintaan, johon tämä toinen yhtiö on ne hankkinut; tätä seuraamusta ei sovelleta siinä tapauksessa, että edellä mainitut jäsenet voivat osoittaa, että julkisella osakeyhtiöllä ei ole ollut osuutta kyseisten osakkeiden merkitsemisessä tai hankinnassa.

5 jakso

Pääoman korottamista ja alentamista koskevat säännöt

68 artikla

Yhtiökokouksen päätös pääoman korottamisesta

1. Päätös pääoman korottamisesta on tehtävä yhtiökokouksessa. Sekä kyseinen päätös että merkityn osakepääoman korottaminen on julkistettava noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä.
2. Yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa taikka yhtiökokouksen päätöksellä, joka on julkistettava 1 kohdassa tarkoitettujen säännösten mukaisesti, voidaan kuitenkin antaa valtuus merkityn osakepääoman korottamiseen enintään tiettyyn määrään, joka asetetaan ottaen huomioon laissa mahdollisesti säädetty enimmäismäärä. Tarvittaessa yhtiön toimivaltainen elin päättää merkityn osakepääoman korottamisesta asetetun määrän rajoissa. Tällainen valtuus voidaan antaa elimelle enintään viideksi vuodeksi, ja yhtiökokous voi uudistaa sen kerran tai useammin enintään viideksi vuodeksi kerrallaan.
3. Jos yhtiöllä on eri osakelajeja, yhtiökokouksen päätös 1 kohdassa tarkoitettua pääoman korottamisesta tai 2 kohdassa tarkoitettua valtuudesta sen korottamiseen on tehtävä toimittamalla erilliset äänestykset ainakin niiden eri lajia olevien osakkeiden omistajien keskuudessa, joiden oikeuksiin päätös vaikuttaa.
4. Tätä artiklaa sovelletaan myös laskettaessa liikkeeseen arvopapereita, jotka voidaan vaihtaa osakkeiksi tai joihin liittyy oikeus niiden merkitsemiseen, mutta ei tällaisten arvopapereiden vaihtamiseen osakkeiksi tai merkintäoikeuden käyttämiseen.

69 artikla

Vastiketta vastaan annettujen osakkeiden maksaminen

Merkityn pääoman korottamisen yhteydessä vastiketta vastaan annettavista osakkeista on maksettava vähintään 25 prosenttia niiden nimellisarvosta tai sen puuttuessa kirjanpidollisesta vasta-arvosta. Mahdollinen ylikurssi on maksettava kokonaan.

70 artikla

Osakkeiden antaminen muuta vastiketta kuin rahaa vastaan

1. Jos merkityn pääoman korottamisen yhteydessä annetaan osakkeita muuta vastiketta kuin rahaa vastaan, vastike on suoritettava kokonaisuudessaan viiden vuoden kuluessa korottamispäätöksestä.
2. Yhden tai useamman riippumattoman asiantuntijan, jonka hallintoviranomainen tai tuomioistuin on määrännyt tai hyväksynyt, on ennen pääoman korottamista annettava lausunto 1 kohdassa tarkoitettua vastikkeesta. Tällaiset asiantuntijat voivat olla luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä tai yhtiöitä, sen mukaan kuin jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädetään.

Tällöin sovelletaan 49 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 50 ja 51 artiklaa.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 2 kohtaa merkityn pääoman korottamiseen sulautumisen, jakautumisen taikka osakkeiden julkisen osto- tai vaihtotarjouksen toteuttamiseksi ja korvauksen suorittamiseksi sulautuvan tai jakautuvan yhtiön tai osakkeiden julkisen osto- tai vaihtotarjouksen kohteena olevan yhtiön osakkeenomistajille.

Sulautumis- tai jakautumistapauksissa jäsenvaltiot voivat kuitenkin soveltaa ensimmäistä alakohtaa vain, jos sulautumis- tai jakautumissuunnitelmasta laaditaan yhden tai useamman riippumattoman asiantuntijan lausunto.

Jos jäsenvaltiot soveltavat 2 kohtaa sulautumisissa ja jakautumisissa, ne voivat säätää, että sama yksi tai useampi asiantuntija voi laatia tämän artiklan mukaisen lausunnon ja sulautumis- tai jakautumissuunnitelmaa koskevan riippumattoman asiantuntijan lausunnon.

4. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 2 kohtaa, jos kaikki merkityn pääoman korotuksen yhteydessä muuta vastiketta kuin rahaa vastaan annettavat osakkeet annetaan yhdelle tai useammalle yhtiölle, edellyttäen, että kaikki vastikkeen saavan yhtiön osakkeenomistajat suostuvat asiantuntijalausunnon laatimatta jättämiseen ja että 49 artiklan 4 kohdan b–f alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.

71 artikla

Kokonaan merkitsemätön pääoman korotus

Jollei pääoman korotusta ole kokonaan merkitty, pääomaa korotetaan saadulla merkintöjen määrällä vain, jos annin ehdot sen nimenomaan sallivat.

72 artikla

Pääoman korottaminen rahana maksettavaa vastiketta vastaan

1. Aina kun pääomaa korotetaan rahana maksettavaa vastiketta vastaan, osakkeita on tarjottava etuoikeuksin osakkeenomistajille suhteessa siihen osuuteen, jota heidän osakkeensa edustavat pääomasta.

2. Jäsenvaltiot voivat lainsäädännössään

- a) olla soveltamatta 1 kohtaa osakkeisiin, joiden oikeus osallistua 56 artiklassa tarkoitettuun tuloksen jakamiseen ja/tai yhtiön varojen jakoon sen purkautuessa on rajoitettu; tai
- b) siinä tapauksessa, että yhtiön, jolla on osakkeiden äänioikeuden taikka niiden oikeuden osallistua 56 artiklassa tarkoitettuun tuloksen jakamiseen tai yhtiön varojen jakoon sen purkautuessa osalta erilaisia osakelajeja, merkittyä osakepääomaa korotetaan antamalla vain johonkin osakelajiin kuuluvia uusia osakkeita, sallia, että muunlaisten osakkeiden omistajat käyttävät merkintäoikeutta vasta sen jälkeen, kun tätä oikeutta ovat käyttäneet annettavien osakkeiden kanssa samaa lajia olevien osakkeiden omistajat.

3. Merkintäetuoikeutta koskeva tarjous ja sen käyttämistä koskeva määräaika on julkistettava siinä kansallisessa virallisessa julkaisussa, joka on nimetty 16 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltion lainsäädännössä ei tarvitse velvoittaa tällaiseen julkistamiseen, jos kaikki yhtiön osakkeet on asetettu nimetylle henkilölle. Tällöin kaikille yhtiön osakkaille on lähetettävä kirjallinen ilmoitus. Merkintäetuoikeutta on käytettävä määräajassa, joka on vähintään 14 päivää päivästä, jona tarjous on julkaistu tai kirjallinen ilmoitus osakkeenomistajille on lähetetty.

4. Merkintäetuoikeutta ei saa rajoittaa tai poistaa yhtiöjärjestyksen tai perustamiskirjan määräyksellä. Yhtiökokouksen päätöksellä voidaan näin kuitenkin tehdä. Hallinto- tai johtoelimen on tällöin annettava yhtiökokoukselle kirjallinen selvitys, josta käyvät ilmi etuoikeuden rajoittamisen tai poistamisen perusteet ja jossa perustellaan osakkeiden ehdotettu merkintähinta. Yhtiökokouksen päätös tehdään noudattaen 83 artiklan säännöksiä päätösvaltaisuudesta ja enemmistöstä. Sen päätös on julkistettava noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä.

5. Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan säätää, että yhtiöjärjestyksellä tai perustamisasiakirjalla taikka yhtiökokouksen päätöksellä, joka on tehty tämän artiklan 4 kohdan päätösvaltaisuutta, enemmistöä ja julkistamista koskevia säännöksiä noudattaen, voidaan valtuuttaa se yhtiön elin, jolla on oikeus päättää osakepääoman korottamisesta vahvistetun pääoman rajoissa, rajoittamaan etuoikeutta tai poistamaan se. Tällaista valtuutta ei saa myöntää pidemmäksi ajaksi kuin valtuutta, josta säädetään 68 artiklan 2 kohdassa.

6. Edellä olevaa 1–5 kohtaa sovelletaan myös laskettaessa liikkeeseen arvopapereita, jotka voidaan vaihtaa osakkeiksi tai joihin liittyy oikeus niiden merkitsemiseen, mutta ei tällaisten arvopapereiden vaihtamiseen osakkeiksi tai merkintä-oikeuden käyttämiseen.

7. Merkintäetuoikeutta ei katsota poistetuksi 4 ja 5 kohdassa tarkoitettulla tavalla, jos merkityn pääoman korotuspäätöksen mukaan osakkeet annetaan pankeille tai muille rahoituslaitoksille tarjottaviksi yhtiön osakkeenomistajille 1 ja 3 kohdan mukaisesti.

73 artikla

Yhtiökokouksen päätös merkityn osakepääoman alentamisesta

Merkityn pääoman alentamisesta on aina, jollei se perustu tuomioistuimen päätökseen, tehtävä päätös ainakin yhtiökokouksessa 83 artiklan päätösvaltaisuutta ja enemmistöä koskevien säännösten mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 79 ja 80 artiklan soveltamista. Tällainen päätös on julkaistava noudattaen kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä.

Kutsussa yhtiökokoukseen on ilmoitettava ainakin osakepääoman alentamisen tarkoitus ja tapa, jolla se aiotaan toteuttaa.

74 artikla

Merkityn osakepääoman alentaminen eri osakelajien tapauksessa

Jos yhtiössä on eri osakelajeja, yhtiökokouksen päätös merkityn osakepääoman alentamisesta on tehtävä toimittamalla erilliset äänestykset ainakin niiden eri lajia olevien osakkeiden omistajien keskuudessa, joiden oikeuksiin päätös vaikuttaa.

75 artikla

Suojatakeet velkojille merkittyä osakepääomaa alennettaessa

1. Merkittyä osakepääomaa alennettaessa ainakin niillä velkojilla, joiden saatavat ovat syntyneet ennen alentamispäätöksen julkaisemista, on oikeus ainakin saada vakuus saataville, jotka eivät ole erääntyneet ennen tätä julkistamispäivää. Jäsenvaltiot eivät saa evätä tätä oikeutta, ellei velkojan suojana ole riittäviä takeita tai elleivät tällaiset takeet ole tarpeettomia yhtiön varat huomioon ottaen.

Jäsenvaltioiden on säädettävä ensimmäisessä alakohdassa säädetyn oikeuden käyttämisen edellytykset. Jäsenvaltioiden on joka tapauksessa varmistettava, että velkojilla on oikeus hakea soveltuvilta hallinto- tai oikeusviranomaisilta riittäviä takeita edellyttäen, että velkojat voivat uskottavasti osoittaa, että merkityn pääoman alentamisen vuoksi niiden saatavien suorittaminen on vaarassa eikä kyseiseltä yhtiöltä ole saatu riittäviä takeita.

2. Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on myös säädettävä ainakin siitä, että pääoman alentaminen on vailla vaikutuksia tai että maksua osakkeenomistajille ei saa suorittaa, ennen kuin velkojat ovat saaneet suorituksen tai tuomioistuin on päättänyt olla suostumatta heidän hakemukseensa.

3. Tätä artiklaa sovelletaan myös, jos merkityn pääoman alentaminen toteutetaan siten, että osakkeenomistajien jäljellä olevasta maksuvelvollisuudesta luovutaan kokonaan tai osittain.

76 artikla

Poikkeus velkojen suojatakeisiin merkittyä osakepääomaa alennettaessa

1. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 75 artiklaa sellaiseen merkityn pääoman alentamiseen, jonka tarkoituksena on toteutuneiden tappioiden kattaminen taikka varojen siirtäminen rahastoon, jos tämän toimenpiteen jälkeen rahaston määrä ei ole enemmän kuin kymmenen prosenttia alennetusta merkitystä pääomasta. Tätä rahastoa ei saa jakaa osakkeenomistajille muulloin kuin merkittyä pääomaa alennettaessa; sitä saadaan käyttää vain toteutuneen tappion kattamiseen tai merkityn pääoman korottamiseen siirrolla rahastosta merkittyyyn pääomaan, siinä laajuudessa kuin se on sallittua jäsenvaltioissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jäsenvaltioiden lainsäädännössä on säädettävä ainakin tarpeellisista keinoista sen varmistamiseksi, että varoja, jotka vapautuvat pääoman alentamisen seurauksena, ei makseta tai jaeta osakkeenomistajille ja että niitä ei käytetä osakkeenomistajien vapauttamiseksi maksuvelvollisuudestaan.

77 artikla

Merkityn osakepääoman alentaminen ja vähimmäispääoma

Merkittyä pääomaa ei saa alentaa sen vähimmäispääoman määrää pienemmäksi, joka on vahvistettu 45 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia tällaisen alentamisen, jos ne myös säätävät, että alentamispäätös saadaan panna täytäntöön vasta, kun merkittyä pääomaa korotetaan määrään, joka on vähintään säädetyн vähimmäispääoman suuruinen.

78 artikla

Pääoman lunastaminen takaisin ilman pääoman alentamista

Jos jäsenvaltion lainsäädännössä sallitaan merkityн pääoman lunastaminen kokonaan tai osittain takaisin ilman merkityн pääoman alentamista, tässä lainsäädännössä on vaadittava ainakin seuraavien edellytysten täyttymistä:

- a) jos lunastamisesta on määräys yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa, siitä päätetään yhtiökokouksessa äänestyksellä noudattaen päätösvaltaisuutta ja enemmistöä yleensä koskevia edellytyksiä; jos lunastamisesta ei ole määrystä yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa, siitä päätetään yhtiökokouksessa noudattaen ainakin 83 artiklan säännöksiä päätösvaltaisuudesta ja enemmistöstä; päätös on julkaistava noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä;
- b) lunastamiseen voidaan käyttää vain varoja, jotka voidaan 56 artiklan 1–4 kohdan mukaan jakaa;
- c) osakkeenomistajat, joiden osakkeet on lunastettu, säilyttävät oikeutensa yhtiössä, lukuun ottamatta oikeutta panoksensa takaisinmaksuun ja oikeutta osallistua lunastamattomille osakkeille maksettavaan ensimmäiseen tuotonjakoon.

79 artikla

Merkityн osakepääoman alentaminen osakkeiden pakollisella takaisin ottamisella

1. Jos yhtiö saa jäsenvaltion lainsäädännön mukaan alentaa merkittyä osakepääomaa osakkeiden pakollisella takaisin ottamisella, kyseisessä lainsäädännössä on vaadittava ainakin seuraavien edellytysten täyttymistä:

- a) yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa on oltava määräys osakkeiden pakollisesta takaisin ottamisesta tai valtuus siihen, ennen kuin merkitään osakkeita, jotka voidaan ottaa takaisin;
- b) jos pakolliseen takaisin ottamiseen on valtuus ainoastaan yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa, siitä päätetään yhtiökokouksessa, jolleivät osakkeenomistajat, joita takaisin ottaminen koskee, suostu siihen yksimielisesti;
- c) osakkeiden pakollisesta takaisin ottamisesta päättävä yhtiön elin määrää takaisin ottamisen ehdoista ja toteuttamistavasta, jollei niistä jo ole määrystä yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa;
- d) 75 artiklaa sovelletaan, jollei ole kysymys täysin maksetuista osakkeista, joita tarjotaan vastikkeetta yhtiölle tai jotka otetaan takaisin käyttämällä 56 artiklan 1–4 kohdan mukaan jakokelpoisia varoja; näissä tapauksissa määrä, joka vastaa kaikkien takaisin otettujen osakkeiden nimellisarvoa tai sen puuttuessa kirjanpidollista vasta-arvoa, on siirrettävä rahastoon; tätä rahastoa ei saa jakaa osakkeenomistajille muulloin kuin merkittyä pääomaa alennettaessa; sitä saadaan käyttää vain toteutuneen tappion kattamiseen tai merkityн pääoman korottamiseen siirrolla rahastosta merkittyyn pääomaan, siinä laajuudessa kuin se on sallittua jäsenvaltioissa; ja
- e) päätös pakollisesta takaisin ottamisesta on julkaistava noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tapauksiin ei sovelleta, mitä 73 artiklan ensimmäisessä kohdassa sekä 74, 76 ja 83 artiklassa säädetään.

80 artikla

Merkityn osakepääoman alentaminen yhtiön itse hankkimia tai yhtiön lukuun hankittuja osakkeita takaisin ottamalla

1. Jos merkittyä pääomaa alennetaan ottamalla takaisin osakkeita, jotka yhtiö on hankkinut itse tai sellaisen henkilön kautta, joka toimii omissa nimissään mutta yhtiön lukuun, takaisin ottamisesta päätetään aina yhtiökokouksessa.
2. Edellä olevaa 75 artiklaa sovelletaan, jollei ole kysymys täysin maksetuista osakkeista, jotka saadaan vastikkeetta tai hankitaan käyttämällä 56 artiklan 1–4 kohdan mukaan jakokelpoisia varoja; näissä tapauksissa on määrä, joka vastaa kaikkien takaisin otettujen osakkeiden nimellisarvoa tai sen puuttuessa kirjanpidollista vasta-arvoa, siirrettävä rahastoon; tätä rahastoa ei saa jakaa osakkeenomistajille muulloin kuin merkittyä pääomaa alennettaessa; sitä saadaan käyttää vain toteutuneen tappion kattamiseen tai merkityn pääoman korottamiseen siirrolla rahastosta merkittyyn pääomaan, siinä laajuudessa kuin se on sallittua jäsenvaltioissa.
3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tapauksiin ei sovelleta, mitä 74, 76 ja 83 artiklassa säädetään.

81 artikla

Merkityn osakepääoman lunastaminen tai alentaminen osakkeiden takaisin ottamisella eri osakelajien tapauksessa

Jos yhtiössä on eri osakelajeja, 78 artiklassa, 79 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 80 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa on yhtiökokouksen päätös merkityn osakepääoman lunastamisesta tai sen alentamisesta ottamalla osakkeita takaisin tehtävä toimittamalla erilliset äänestykset ainakin niiden eri lajia olevien osakkeiden omistajien keskuudessa, joiden oikeuksiin päätös vaikuttaa.

82 artikla

Edellytykset osakkeiden takaisinostamiselle

Jos yhtiö saa jäsenvaltion lainsäädännön mukaan antaa osakkeita, jotka voidaan ostaa takaisin, kyseisessä lainsäädännössä on vaadittava ainakin seuraavien edellytysten täyttymistä osakkeita takaisin ostettaessa

- a) yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa on oltava valtuus osakkeiden takaisinostoon, ennen kuin merkitään osakkeita, jotka voidaan ostaa takaisin;
- b) osakkeiden on oltava täysin maksettuja;
- c) takaisinoston ehdoista ja toteuttamistavasta on oltava määräykset yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa;
- d) takaisinosto voidaan toteuttaa vain käyttämällä 56 artiklan 1–4 kohdan mukaan jakokelpoisia varoja tai takaisinoston toteuttamiseksi toimitetulla uusmerkinnällä saatuja tuloja;
- e) kaikkien takaisin ostettujen osakkeiden nimellisarvoa tai, jos nimellisarvoa ei ole, kirjanpidollista vasta-arvoa vastaava määrä on siirrettävä rahastoon, jota ei saa jakaa osakkeenomistajille muulloin kuin merkittyä pääomaa alennettaessa; sitä saadaan käyttää vain toteutuneen tappion kattamiseen tai merkityn pääoman korottamiseen siirrolla rahastosta merkittyyn pääomaan;
- f) takaisinostoon, jossa käytetään tällaisen takaisinoston toteuttamiseksi toimitetulla uusmerkinnällä saatuja tuloja, ei sovelleta e alakohtaa;
- g) jos takaisinoston yhteydessä on vahvistettu maksettavaksi ylikurssia osakkeenomistajille, tällainen ylikurssi saadaan maksaa vain käyttämällä 56 artiklan 1–4 kohdan mukaan jakokelpoisia varoja tai sellaista muuta kuin tämän artiklan e alakohdassa tarkoitettua rahastoa, jota ei saa jakaa osakkeenomistajille muulloin kuin merkittyä pääomaa alennettaessa; tätä rahastoa saa käyttää vain merkityn pääoman korottamiseen siirrolla rahastosta merkittyyn pääomaan, 4 artiklan j alakohdassa tarkoitettujen tai osakeannista tai joukkovelkakirjojen liikkeeseenlaskusta johtuvien kustannusten kattamiseen taikka ylikurssin maksamiseen takaisin ostettavien osakkeiden tai joukkovelkakirjojen haltijoille;

- h) tieto takaisinostosta on julkistettava noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä.

83 artikla

Vaatimukset yhtiökokouksen päätösten äänienemmistölle

Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on säädettävä, että 72 artiklan 4 ja 5 kohdassa sekä 73, 74, 78 ja 81 artiklassa tarkoitetut päätökset on tehtävä enemmistöllä, joka ei saa olla pienempi kuin kaksi kolmasosaa edustettuina olevien arvopaperien tai edustettuna olevan merkityn pääoman äänimäärästä.

Jäsenvaltioiden lainsäädännössä voidaan kuitenkin säätää, että yksinkertainen enemmistö ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuista äänimäärästä on riittävä, jos vähintään puolet merkitystä pääomasta on edustettuna.

6 jakso

Soveltamis- ja täytäntöönpanojärjestelyt

84 artikla

Poikkeukset tiettyihin vaatimuksiin

1. Jäsenvaltiot voivat poiketa siitä, mitä säädetään 48 artiklan ensimmäisessä kohdassa, 60 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä virkkeessä sekä 68, 69 ja 72 artiklassa, siltä osin kuin poikkeaminen on tarpeen sellaisten säännösten antamiseksi tai soveltamiseksi, joiden tarkoituksena on edistää henkilöstön tai muiden kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjen henkilöryhmien osallistumista yritysten pääomaan.
2. Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta 60 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäistä virkettä sekä 73, 74, 79–82 artiklaa erityislainsäädännön mukaisesti perustettuihin yhtiöihin, jotka antavat sekä pääomaosakkeita että sellaisia työntekijöiden osakkeita, jotka annetaan työntekijöille yhdessä siten, että äänioikeutetut valtuutetut edustavat työntekijöitä yhtiökokouksissa.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 49 artiklaa, 58 artiklan 1 kohtaa ja 68 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa, 70 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa, 72–75, 79, 80 ja 81 artiklaa ei sovelleta, jos käytetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU ⁽¹⁾ IV osastossa säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja.

85 artikla

Samassa asemassa olevien osakkeenomistajien yhdenvertainen kohtelu

Tämän luvun täytäntöönpanemiseksi jäsenvaltioiden lainsäädännössä on varmistettava kaikille samassa asemassa oleville osakkeenomistajille yhdenvertainen kohtelu.

86 artikla

Siirtymäsäännökset

Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta 4 artiklan g, i, j ja k alakohtaa yhtiöihin, jotka jo ovat olemassa neuvoston direktiivin 77/91/ETY ⁽²⁾ edellyttämien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten voimaantulopäivänä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä kuudennen neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽²⁾ Toinen neuvoston direktiivi 77/91/ETY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1976, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa (EYVL L 26, 31.1.1977, s. 1).

II OSASTO

OSAKEYHTIÖIDEN SULAUTUMINEN JA JAKAUTUMINEN

1 LUKU

Julkisten osakeyhtiöiden sulautuminen

1 jakso

Yleiset sulautumissäännökset

87 artikla

Yleiset säännökset

1. Tässä luvussa säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan liitteessä I lueteltuja yhtiömuotoja koskeviin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin.
2. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa tätä lukua sellaisiin osuustoiminnallisiin yhtiöihin, jotka on perustettu liitteessä I luetellun muotoisiksi yhtiöiksi. Jos tämä on jäsenvaltion lainsäädännön mukaan mahdollista, siinä on vaadittava, että tällaiset yhtiöt merkitsevät ilmaisun "osuustoiminnallinen yhtiö" kaikkiin 26 artiklassa tarkoitettuihin asiakirjoihin.
3. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa tätä lukua tapauksiin, joissa yksi tai useampi sulautuvista tai lakkaavista yhtiöistä on konkurssi-, akordi- tai muun sellaisen menettelyn alainen.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä lukua ei sovelleta yhtiöihin, joihin sovelletaan direktiivin 2014/59/EU IV osastossa säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja.

88 artikla

Säännöt sulautumisesta hankkimalla yksi tai useampi uusi yhtiö ja sulautumisesta perustamalla uusi yhtiö

Jäsenvaltion on annettava kansallisen lainsäädäntönsä alaisten yhtiöiden osalta säännökset sulautumisista, joissa yhtiö hankkii yhden tai useamman toisen yhtiön, ja sulautumisista, joissa perustetaan uusi yhtiö.

89 artikla

"Hankkimalla tapahtuvan sulautumisen" määritelmä

1. Tässä luvussa tarkoitetaan 'hankkimalla tapahtuvalla sulautumisella' menettelyä, jossa yksi tai useampi yhtiö purkautuen selvitysmenettelyttä siirtää varansa ja vastuunsa toiselle yhtiölle siten, että sulautuvan yhtiön tai sulautuvien yhtiöiden osakkeenomistajat saavat vastikkeeksi vastaanottavan yhtiön osakkeita sekä mahdollisesti rahakorvauksen, jonka määrä ei kuitenkaan saa olla enemmän kuin kymmenen prosenttia näin annettavien osakkeiden nimellisarvosta tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpidollisesta vasta-arvosta.
2. Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan säätää, että hankkimalla tapahtuva sulautuminen voidaan toteuttaa myös silloin, kun yksi tai useampi sulautuvista yhtiöistä on selvitystilassa, jos tämä mahdollisuus rajoitetaan yhtiöihin, jotka eivät vielä ole aloittaneet varojen jakamista osakkeenomistajilleen.

90 artikla

Käsitteen "sulautuminen perustamalla uusi yhtiö" määritelmä

1. Tässä luvussa tarkoitetaan 'sulautumisella perustamalla uusi yhtiö' menettelyä, jossa useat yhtiöt purkautuen selvitysmenettelyttä siirtävät kaikki varansa ja vastuunsa perustamalleen yhtiölle osakkeenomistajien saadessa vastikkeeksi uuden yhtiön osakkeita ja mahdollisesti rahakorvauksen, jonka määrä ei kuitenkaan saa olla enemmän kuin kymmenen prosenttia näin annettavien osakkeiden nimellisarvosta tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpidollisesta vasta-arvosta.

2. Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan säätää, että sulautuminen perustamalla uusi yhtiö voidaan toteuttaa myös silloin, kun yksi tai useampi lakkaavista yhtiöistä on selvitystilassa, jos tämä mahdollisuus rajoitetaan yhtiöihin, jotka eivät vielä ole aloittaneet varojen jakamista osakkeenomistajilleen.

2 jakso

Hankkimalla tapahtuva sulautuminen

91 artikla

Sulautumissuunnitelma

1. Sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden hallinto- tai johtaelinten on laadittava kirjallinen sulautumissuunnitelma.
2. Sulautumissuunnitelmassa on ilmoitettava ainakin:
 - a) jokaisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiömuoto, nimi ja kotipaikka;
 - b) osakkeiden vaihtosuhte ja mahdollisesti suoritettava rahakorvaus;
 - c) vastaanottavan yhtiön osakkeiden jakamista koskevat ehdot;
 - d) ajankohta, josta lähtien tällaisilla osakkeilla on oikeus osallistua tuotonjakoon, sekä tätä oikeutta koskevat erityiset ehdot;
 - e) ajankohta, josta lähtien sulautuvan yhtiön toimia käsitellään kirjanpidossa vastaanottavan yhtiön toimina;
 - f) oikeudet, jotka vastaanottava yhtiö turvaa osakkeenomistajille, joiden osakkeisiin liittyy erityisiä oikeuksia, sekä muiden arvopaperien kuin osakkeiden haltijoille, taikka näiden henkilöiden eduksi ehdotetut toimenpiteet;
 - g) erityiset edut, jotka myönnetään 96 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille asiantuntijoille taikka sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden hallinto-, johto-, valvonta- tai tarkastuselinten jäsenille.

92 artikla

Sulautumissuunnitelman julkistaminen

Sulautumissuunnitelma on julkistettava kaikkien sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden osalta noudattaen jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä viimeistään yhtä kuukautta ennen sitä yhtiökokousta, jonka on määrä päättää sulautumisesta.

Sulautuva yhtiö vapautetaan 16 artiklassa säädetystä julkistamisvaatimuksesta, jos se pitää kyseisen sulautumissuunnitelman maksutta yleisön saatavilla verkkosivustollaan yhtäjaksoisen ajan, joka alkaa vähintään kuukautta ennen päivää, jona sulautumissuunnitelmasta päättävä yhtiökokous on määrä järjestää, ja päättyy aikaisintaan tämän kokouksen päättyessä. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa muita tämän vapautuksen myöntämistä koskevia vaatimuksia tai rajoituksia kuin ne, jotka tarvitaan verkkosivuston turvallisuuden ja asiakirjojen aitouden varmistamiseksi, ja ne saavat asettaa tällaisia vaatimuksia tai rajoituksia vain siltä osin, kuin ne ovat oikeassa suhteessa näiden tavoitteiden saavuttamiseen nähden.

Tämän artiklan toisesta kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat vaatia, että julkistaminen toteutetaan 16 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun sähköisen keskusjärjestelmän kautta. Jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisesti vaatia, että tällainen julkaiseminen toteutetaan jollakin muulla jäsenvaltion tähän tarkoitukseen nimeämällä verkkosivustolla. Jos jäsenvaltiot käyttävät jotakin näistä mahdollisuuksista hyväkseen, niiden on varmistettava, ettei yrityksiltä peritä erityistä maksua tällaisesta julkaisemisesta.

Mikäli käytetään jotain muuta verkkosivustoa kuin sähköistä keskusjärjestelmää, sähköisessä keskusjärjestelmässä on vähintään kuukautta ennen yhtiökokoukselle määrättyä päivää julkaistava viite, joka mahdollistaa pääsyn kyseiselle verkkosivustolle. Viitteessä on mainittava päiväys, jona sulautumissuunnitelma julkistetaan kyseisellä verkkosivustolla, ja yleisön on päästävä verkkosivustolle maksutta. Yhtiöiltä ei saa periä erityistä maksua tästä julkaisemisesta.

Kolmannessa ja neljännessä kohdassa säädetty kielto, joka estää perimästä yhtiöiltä erityistä maksua julkaisemisesta, ei vaikuta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen siirtää sähköisen keskusjärjestelmän kustannuksia yritysten maksettavaksi.

Jäsenvaltiot voivat vaatia yhtiöitä säilyttämään tietoja määrätyn ajan yhtiökokouksen jälkeen verkkosivustollaan tai tarvittaessa sähköisessä keskusjärjestelmässä tai jollakin muulla asianomaisen jäsenvaltion tähän tarkoitukseen nimeämällä verkkosivustolla. Jäsenvaltiot voivat määrittää seuraukset, joita teknisestä tai muusta syystä johtuvat väliaikaiset häiriöt verkkosivustolle tai sähköiseen keskusjärjestelmään pääsyssä aiheuttavat.

93 artikla

Jokaisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiökokouksen hyväksyminen

1. Sulautumiselle on ainakin saatava jokaisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiökokouksen hyväksyminen. Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on säädettävä, että tällainen hyväksymistä koskeva päätös on tehtävä määräenemmistöllä, joka ei saa olla pienempi kuin kaksi kolmasosaa edustettuina olevien osakkeiden tai edustettuna olevan merkityn osakepääoman äänimäärästä.

Jäsenvaltioiden lainsäädännössä voidaan kuitenkin säätää, että yksinkertainen enemmistö ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista äänimääristä on riittävä, jos vähintään puolet merkitystä osakepääomasta on edustettuna. Lisäksi sovelletaan perustamiskirjan ja yhtiöjärjestyksen muuttamista koskevia sääntöjä.

2. Jos yhtiöissä on eri osakelajeja, päätös sulautumisesta on tehtävä toimittamalla erilliset äänestykset ainakin niiden eri lajia olevien osakkeiden omistajien keskuudessa, joiden oikeuksiin päätös vaikuttaa.

3. Edellä tarkoitettu päätös käsittää sekä sulautumissuunnitelman että mahdollisten sen toteuttamiseksi tarpeellisten perustamiskirjan ja yhtiöjärjestyksen muutosten hyväksymisen.

94 artikla

Poikkeus jokaisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiökokouksen hyväksymisestä koskevaan vaatimukseen

Jäsenvaltion lainsäädännössä ei tarvitse vaatia, että vastaanottavan yhtiön yhtiökokouksen on hyväksyttävä sulautuminen, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- 92 artiklassa tarkoitettu julkistaminen tapahtuu vastaanottavan yhtiön osalta viimeistään kuukautta ennen sitä sulautuvan yhtiön tai sulautuvien yhtiöiden yhtiökokousta, jossa on määrä päättää sulautumissuunnitelman hyväksymisestä;
- kaikilla vastaanottavan yhtiön osakkeenomistajilla on oikeus viimeistään kuukautta ennen a alakohdassa tarkoitettua ajankohtaa tutustua 97 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin vastaanottavan yhtiön kotipaikassa;
- vastaanottavan yhtiön osakkeenomistajilla, jotka yksin tai yhdessä omistavat vähimmäisosuuden merkitystä osakepääomasta, on oikeus vaatia, että vastaanottavan yhtiön yhtiökokous kutsutaan koolle päättämään sulautumisen hyväksymisestä. Vähimmäisosuutta ei saa asettaa viittä prosenttia suuremmaksi. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että äänivaltaa vailla olevia osakkeita ei oteta lukuun sitä laskettaessa.

Ensimmäisen kohdan b alakohdtaa sovellettaessa sovelletaan 97 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa.

95 artikla

Yksityiskohtainen kirjallinen kertomus ja sulautumisen tiedot

1. Jokaisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön hallinto- tai johtoelimen on laadittava yksityiskohtainen kirjallinen kertomus, jossa selvitetään sulautumissuunnitelman ehtojen sekä erityisesti osakkeiden vaihtosuhteen oikeudelliset ja taloudelliset perustelut.

Mainitussa kertomuksessa on myös selostettava mahdollisesti ilmenneet erityiset arvostusongelmat.

2. Jokaisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön hallinto- tai johtaelimen on ilmoitettava yhtiönsä yhtiökokoukselle ja toisten sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden hallinto- tai johtaelimille mahdollisista varojen ja vastuiden olennaisista muutoksista sulautumissuunnitelman laatimispäivän ja sen päivän välisenä aikana, jona yhtiökokouksen on määrä päättää sulautumissuunnitelman hyväksymisestä, jotta viimeksi mainitut elimet voivat ilmoittaa niistä omille yhtiökokouksilleen.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 1 kohdassa tarkoitettua kertomusta ja/tai 2 kohdassa mainittuja tietoja ei vaadita, jos sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden kaikki osakkeenomistajat ja muiden äänioikeuden antavien arvopaperien haltijat suostuvat siihen.

96 artikla

Asiantuntijan tekemä sulautumissuunnitelman tarkastus

1. Yhden tai useamman riippumattoman asiantuntijan, jonka hallintoviranomainen tai tuomioistuin on määrännyt tai hyväksynyt ja joka toimii kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön puolesta mutta siitä riippumattomana, on tarkastettava sulautumissuunnitelma ja annettava siitä kirjallinen lausunto osakkeenomistajille. Jäsenvaltioiden lainsäädännössä voidaan kuitenkin säätää yhden tai useamman riippumattoman asiantuntijan määräämisestä kaikille sulautumiseen osallistuville yhtiöille yhteisesti, jos tuomioistuin tai hallintoviranomainen määrää asiantuntijat kaikkien yhtiöiden yhteisestä hakemuksesta. Tällaiset asiantuntijat voivat olla luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä tai yhtiöitä sen mukaan kuin jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa lausunnossa asiantuntijoiden on lausuttava ainakin siitä, onko osakkeiden vaihtosuhte heidän käsityksensä mukaan kohtuullinen ja asiallisesti perusteltu. Lausunnossa on ainakin:

- a) ilmoitettava ne menetelmät, joilla on päädytty ehdotettuun vaihtosuhteeseen;
- b) lausuttava siitä, ovatko nämä menetelmät olleet tarkoituksenmukaisia kyseessä olevassa tapauksessa, ilmoitettava ne arvot, joihin on päädytty käyttämällä kutakin menetelmää, sekä lausuttava näkemys näiden menetelmien merkityksestä suhteessa toisiinsa arvoa määritettäessä.

Lausunnossa on myös selostettava mahdollisesti ilmenneet erityiset arvostusongelmat.

3. Jokaisella asiantuntijalla on oikeus saada sulautumiseen osallistuvilta yhtiöiltä kaikki tarpeelliset tiedot ja asiakirjat sekä suorittaa tarvittavat tutkimukset.

4. Sulautumissuunnitelman tarkastusta ja asiantuntijalausuntoa ei vaadita, jos kaikki sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden osakkeenomistajat ja muiden äänioikeuden tuottavien arvopaperien haltijat suostuvat siihen.

97 artikla

Asiakirjojen saatavuus osakkeenomistajien tutustumista varten

1. Jokaisella osakkeenomistajalla on oikeus viimeistään kuukautta ennen sitä yhtiökokousta, jossa on määrä päättää sulautumissuunnitelman hyväksymisestä, tutustua yhtiön kotipaikassa ainakin seuraaviin asiakirjoihin:

- a) sulautumissuunnitelma;
- b) sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden kolmen viimeisen tilikauden tilinpäätökset ja toimintakertomukset;
- c) tarvittaessa välitilinpäätös päivältä, joka ei saa olla aikaisempi kuin sulautumissuunnitelman päiväystä edeltävän kolmannen kuukauden ensimmäinen päivä, jos viimeisin tilinpäätös on tilikaudelta, joka on päättynyt yli kuusi kuukautta ennen mainittua päivää;
- d) tarvittaessa 95 artiklassa tarkoitettut sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden hallinto- tai johtaelinten laatimat kertomukset;
- e) tarvittaessa 96 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lausunto.

Ensimmäisen alakohdan c alakohtaa sovellettaessa välitilinpäätöstä ei vaadita, jos yhtiö julkaisee puolivuotiskatsauksen direktiivin 2004/109/EY 5 artiklan mukaisesti ja asettaa sen osakkeenomistajien saataville tämän kohdan mukaisesti. Lisäksi jäsenvaltiot voivat säätää, ettei välitilinpäätöstä vaadita, jos sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden kaikki osakkeenomistajat ja muiden äänioikeuden antavien arvopapereiden haltijat suostuvat siihen.

2. Edellä olevan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettu välitilinpäätös on laadittava samoja menetelmiä ja kaavoja noudattaen kuin edellinen vuositase.

Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan kuitenkin säätää, että

- a) ei ole välttämätöntä inventoida varoja uudelleen;
- b) edellisen taseen mukaista arvostusta voidaan muuttaa ainoastaan kirjanpitoon tehtyjen merkintöjen mukaisesti; seuraavat seikat on kuitenkin otettava huomioon:
 - poistot ja varaukset välillä kuluneelta ajalta,
 - sellaiset merkittävät todellisten arvojen muutokset, jotka eivät käy ilmi kirjanpidosta.
- 3. Jokaisella osakkeenomistajalla on oikeus pyynnöstä saada vastikkeetta jäljennökset 1 kohdassa tarkoitetuista asiakirjoista tai, jos osakkeenomistaja niin haluaa, niiden osista.

Jos osakkeenomistaja on antanut yhtiölle luvan toimittaa tiedot sähköisesti, tällaiset jäljennökset voidaan toimittaa sähköpostitse.

4. Yhtiö vapautetaan vaatimuksesta asettaa 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat saataville yhtiön kotipaikassa, jos se pitää ne saatavilla verkkosivustollaan yhtäjaksoisen ajan, joka alkaa vähintään kuukautta ennen päivää, jona sulautumissuunnitelmasta päättävä yhtiökokous on määrä järjestää, ja päättyy aikaisintaan tämän kokouksen päättyessä. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa muita tämän vapautuksen myöntämistä koskevia vaatimuksia tai rajoituksia kuin ne, joita tarvitaan verkkosivuston turvallisuuden ja asiakirjojen aitouden varmistamiseksi, ja ne saavat asettaa tällaisia vaatimuksia tai rajoituksia vain siltä osin, kuin ne ovat oikeassa suhteessa näiden tavoitteiden saavuttamiseen nähden.

Edellä olevaa 3 kohtaa ei sovelleta, jos verkkosivusto antaa osakkeenomistajille koko tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ajan mahdollisuuden ladata ja tulostaa 1 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja. Tässä tapauksessa jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että yhtiön on asetettava asiakirjat saataville yhtiön kotipaikassa siten, että ne ovat osakkeenomistajien käytettävissä.

Jäsenvaltiot voivat vaatia yhtiöitä säilyttämään tietoja määrätyn ajan yhtiökokouksen jälkeen verkkosivustollaan. Jäsenvaltiot voivat määrittää seuraukset, joita teknisestä tai muusta syystä johtuvat väliaikaiset häiriöt verkkosivustolle pääsyssä aiheuttavat.

98 artikla

Työntekijöiden oikeuksien suojaaminen

Sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden työntekijöiden oikeuksien suojaamista säännellään direktiivin 2001/23/EY mukaisesti.

99 artikla

Sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden velkojien suoja

1. Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on järjestettävä riittävä suoja sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden velkojille, joiden saatavat ovat syntyneet ennen sulautumissuunnitelman julkaisemista mutta eivät ole erääntyneet ennen sitä.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on lainsäädännössään säädettävä ainakin, että tällaisilla velkojilla on oikeus saada riittävät takeet, jos tällainen suoja on sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden rahoitusaseman vuoksi tarpeen eikä niillä vielä ole tällaisia takeita.

Jäsenvaltioiden on säädettävä 1 kohdassa ja tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun suojan edellytyksistä. Jäsenvaltioiden on joka tapauksessa varmistettava, että velkojilla on valtuudet hakea asianmukaisilta hallinto- tai oikeusviranomaisilta riittäviä takeita edellyttäen, että velkojat voivat uskottavalla tavalla osoittaa, että niiden saatavat ovat sulautumisen vuoksi vaarassa jäädä saamatta eikä kyseiseltä yhtiöltä ole saatu riittäviä takeita.

3. Vastaanottavan ja sulautuvan yhtiön velkojen suoja voi olla erilainen.

100 artikla

Sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden joukkovelkakirjojen haltijoidensuoja

Sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden joukkovelkakirjojen haltijoihin sovelletaan 99 artiklaa, jollei velkakirjanhaltijoiden kokous, kun kansallisessa lainsäädännössä on säännökset tällaisesta kokouksesta, tai kukin velkakirjanhaltija erikseen hyväksy sulautumista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tällaisten oikeuksien yhteistä käyttämistä koskevien säännösten soveltamista.

101 artikla

Muiden arvopaperien kuin osakkeiden, joihin liittyy erityisiä oikeuksia, haltijoidensuoja

Sellaisten muiden arvopaperien kuin osakkeiden haltijoille, joihin liittyy erityisiä oikeuksia, on annettava vastaanottavassa yhtiössä ainakin vastaavat oikeudet kuin heillä oli sulautuvassa yhtiössä, jollei näiden arvopaperien haltijoiden kokous, kun kansallisessa lainsäädännössä on säännökset tällaisesta kokouksesta, tai kukin tällaisten arvopaperien haltija erikseen hyväksy näiden oikeuksien muuttamista taikka jollei heillä ole oikeutta saada vastaanottava yhtiö ostamaan takaisin heidän arvopaperinsa.

102 artikla

Asiakirjojen virallinen vahvistaminen

1. Niissä jäsenvaltioissa, joiden lainsäädännössä ei ole säädetty sulautumisen laillisuuden hallinnollisesta tai oikeudellisesta ennakkovalvonnasta tai joissa tällainen valvonta ei koske kaikkia sulautumista varten vaadittavia toimia, on niiden yhtiökokousten pöytäkirjat, joissa päätetään sulautumisesta, sekä tarvittaessa myös yhtiökokousten jälkeinen sulautumissopimus vahvistettava virallisesti. Jos sulautumisesta ei tarvitse päättää kaikissa sulautumiseen osallistuvissa yhtiöissä, sulautumissuunnitelma on vahvistettava virallisesti.

2. Notarin tai toimivaltaisen viranomaisen, jolla on oikeus vahvistaa virallisesti asiakirjoja, on tutkittava ja vahvistettava, että yhtiöltä, jonka osalta kyseinen asiakirja on laadittu, vaadittavat toimet ja muutoseikat on toteutettu ja ne ovat lainmukaisia ja että sulautumissuunnitelma on tehty ja se on lainmukainen.

103 artikla

Sulautumisen voimaantulo

Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on säädettävä siitä, milloin sulautuminen tulee voimaan.

104 artikla

Julkistamista koskeva menettely

1. Sulautuminen on julkistettava kaikkien sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden osalta noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä.

2. Vastaanottava yhtiö voi huolehtia sulautuvaa yhtiötä tai sulautuvia yhtiöitä koskevista julkistamistoimista.

105 artikla

Sulautumisen vaikutukset

1. Sulautumisella on seuraavat suoraan laista johtuvat ja samanaikaiset vaikutukset
 - a) sekä sulautuvan ja vastaanottavan yhtiön välillä että suhteessa ulkopuolisiin kaikki sulautuvan yhtiön varat ja vastuut siirtyvät vastaanottavalle yhtiölle;
 - b) sulautuvan yhtiön osakkeenomistajista tulee vastaanottavan yhtiön osakkeenomistajia; ja
 - c) sulautuva yhtiö lakkaa.
2. Vastaanottavan yhtiön osakkeisiin ei saa vaihtaa sellaisia sulautuvan yhtiön osakkeita, jotka
 - a) vastaanottava yhtiö omistaa itse tai sellaisen henkilön kautta, joka toimii omissa nimissään mutta sen lukuun; tai
 - b) sulautuva yhtiö omistaa itse tai sellaisen henkilön kautta, joka toimii omissa nimissään mutta sen lukuun.
3. Edellä sanottu ei vaikuta sellaisen jäsenvaltioiden lainsäädännön soveltamiseen, jonka mukaan sulautuvan yhtiön tiettyjen varojen, oikeuksien ja velvollisuuksien siirtäminen pätevästi suhteessa sivullisiin on tehtävä määrättyssä muodossa. Vastaanottava yhtiö voi huolehtia tällaisten muotovaatimusten täyttämisestä; jäsenvaltioiden lainsäädännössä voidaan kuitenkin sallia, että sulautuva yhtiö jatkaa tällaisten muotovaatimusten täyttämiseksi tarvittavien toimien suorittamista rajoitetun ajan, joka ei saa muissa kuin poikkeustapauksissa olla pidempi kuin kuusi kuukautta sulautumisen voimaantulosta.

106 artikla

Sulautuvan yhtiön hallinto- ja johtelinten jäsenten yksityisoikeudellinen vastuu

Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on oltava säännökset ainakin sulautuvan yhtiön hallinto- ja johtelinten jäsenten yksityisoikeudellisesta vastuusta suhteessa tämän yhtiön osakkeenomistajiin sillä perusteella, että nämä jäsenet ovat sulautumisen valmistelussa ja toteuttamisessa menettelleet virheellisesti.

107 artikla

Sulautuvasta yhtiöstä lausunnon antaneiden asiantuntijoiden yksityisoikeudellinen vastuu

Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on oltava säännökset ainakin niiden asiantuntijoiden, jotka 96 artiklan 1 kohdan mukaisesti antavat lausunnon sulautuvan yhtiön osalta, yksityisoikeudellisesta vastuusta suhteessa tämän yhtiön osakkeenomistajiin sillä perusteella, että nämä asiantuntijat ovat tehtävässään menettelleet virheellisesti.

108 artikla

Sulautumisen pätemättömyys

1. Jäsenvaltiot saavat säätää sulautumisen pätemättömyydestä vain noudattaen seuraavia säännöksiä:
 - a) pätemättömyys on todettava tuomioistuimen ratkaisulla;
 - b) sulautumiset, jotka ovat tulleet voimaan 103 artiklan mukaisesti, voidaan todeta pätemättömiksi vain niiden laillisuuden oikeudellisen tai hallinnollisen ennakkovalvonnan puutteen tai virallisen vahvistamisen puutteen perusteella tai jos näytetään, että yhtiökokouksen päätös on pätemätön tai moitteenvaarainen kansallisen oikeuden mukaan;
 - c) oikeudenkäyntiä pätemättömyyden toteamiseksi ei saa panna vireille myöhemmin kuin kuusi kuukautta sen jälkeen, kun sulautuminen on tullut voimaan suhteessa siihen, joka vetoaa pätemättömyyteen, tai jos puutteet on oikaistu;
 - d) jos puute, jonka perusteella sulautuminen voidaan todeta pätemättömäksi, voidaan oikaista, toimivaltaisen tuomioistuimen on asetettava kyseessä oleville yhtiöille määräaika sitä varten;

- e) ratkaisu, jolla sulautuminen todetaan pätemättömäksi, on julkistettava noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä;
- f) jos ulkopuolinen saa kansallisen lainsäädännön mukaan hakea muutosta tällaiseen ratkaisuun, kyseinen osapuoli voi toimia näin ainoastaan kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun ratkaisu on julkistettu 1 jakson III luvun I osastossa säädetyllä tavalla;
- g) ratkaisu, jolla sulautuminen todetaan pätemättömäksi, ei sellaisenaan vaikuta sellaisten vastaanottavan yhtiön tekemien tai sen kanssa tehtyjen sitoumusten pätevyys, jotka ovat syntyneet, ennen kuin ratkaisu on julkaistu mutta sulautumisen voimaantulopäivän jälkeen; ja
- h) sulautumiseen osallistuvat yhtiöt vastaavat yhteisvastuullisesti vastaanottavan yhtiön g alakohdassa tarkoitetuista velvoitteista.
2. Jäsenvaltioiden lainsäädännössä voidaan 1 kohdan a alakohdasta poiketen säätää myös, että hallintoviranomainen voi todeta sulautumisen pätemättömäksi, jos sen päätökseen voidaan hakea muutosta tuomioistuimelta. Mitä 1 kohdan b ja d–h alakohdassa säädetään, koskee vastaavasti tällaista hallintoviranomaista. Tällaista menettelyä pätemättömyyden toteamiseksi ei saa aloittaa myöhemmin kuin kuusi kuukautta sulautumisen voimaantulopäivän jälkeen.
3. Jäsenvaltioiden sellaisen lainsäädännön soveltamista, jonka mukaan sulautuminen voidaan todeta pätemättömäksi muunlaisessakin valvonnassa kuin sen laillisuuden oikeudellisessa tai hallinnollisessa ennakkovalvonnassa, ei rajoiteta.

3 jakso

Sulautuminen perustamalla uusi yhtiö

109 artikla

Sulautuminen perustamalla uusi yhtiö

1. Sulautumiseen perustamalla uusi yhtiö sovelletaan 91, 92, 93 ja 95–108 artiklaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 11 ja 12 artiklan soveltamista. Tällöin se, mitä "sulautumiseen osallistuvista yhtiöistä" ja "sulautuvasta yhtiöstä" säädetään, koskee yhtiöitä, jotka lakkaavat, ja mitä "vastaanottavasta yhtiöstä" säädetään, koskee uutta yhtiötä.

Edellä olevan 91 artiklan 2 kohdan a alakohtaa sovelletaan myös uuteen yhtiöön.

2. Jokaisen lakkaavan yhtiön yhtiökokouksen on hyväksyttävä sulautumissuunnitelma ja, jos ne ovat erillisessä asiakirjassa, uuden yhtiön perustamiskirja tai ehdotus perustamiskirjaksi sekä uuden yhtiön yhtiöjärjestys tai ehdotus yhtiöjärjestykseksi.

4 jakso

Yhtiön hankkiminen, jos hankkiva yhtiö omistaa vähintään 90 prosenttia hankittavan yhtiön osakkeista

110 artikla

Yhden tai useamman yhtiön siirtäessä kaikki varansa ja vastuunsa toiselle yhtiölle, joka omistaa kaikki sen tai niiden osakkeet

Jäsenvaltioiden on annettava lainsäädäntönsä alaisten yhtiöiden osalta säännökset menettelystä, jossa yksi tai useampi yhtiö purkautuen selvitysmenettelyttä siirtää kaikki varansa ja vastuunsa toiselle yhtiölle, joka omistaa kaikki sen osakkeet ja muut arvopaperit, jotka oikeuttavat äänestämään yhtiökokouksessa. Tällaiseen menettelyyn sovelletaan tämän luvun 2 jakson säännöksiä. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saa asettaa 91 artiklan 2 kohdan b, c ja d alakohdassa, 95 ja 96 artiklassa, 97 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdassa, 105 artiklan 1 kohdan b alakohdassa eikä 106 ja 107 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

*111 artikla***Poikkeus yhtiökokouksen hyväksymistä koskevasta vaatimuksesta**

Jäsenvaltiot eivät saa soveltaa 93 artiklaa 110 artiklassa tarkoitettuihin toimiin, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) 92 artiklassa tarkoitettu julkistaminen tapahtuu jokaisen menettelyyn osallistuvan yhtiön osalta viimeistään kuukautta ennen kuin menettely tulee voimaan;
- b) vastaanottavan yhtiön kaikilla osakkeenomistajilla on oikeus viimeistään kuukautta ennen kuin menettely tulee voimaan tutustua 97 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin yhtiön kotipaikassa;
- c) 94 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohtaa sovelletaan.

Tämän artiklan ensimmäisen kohdan b alakohtaa sovellettaessa sovelletaan 97 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa.

*112 artikla***Osakkeet, jotka ovat vastaanottavan yhtiön hallussa tai joita pidetään hallussa sen lukuun**

Jäsenvaltiot voivat soveltaa 110 ja 111 artiklaa menettelyyn, jossa yksi tai useampi yhtiö purkautuen selvitysmenettelyttä siirtää kaikki varansa ja vastuunsa toiselle yhtiölle, jos sulautuvan yhtiön tai yhtiöiden kaikki 110 artiklassa tarkoitetut osakkeet ja muut arvopaperit ovat vastaanottavan yhtiön ja/tai sellaisten henkilöiden hallussa, jotka hallitsevat niitä omissa nimissään mutta vastaanottavan yhtiön lukuun.

*113 artikla***Hankkimalla tapahtuvan sulautumisen toteuttaa yhtiö, joka omistaa vähintään 90 prosenttia sulautuvan yhtiön osakkeista**

Jos hankkimalla tapahtuvan sulautumisen toteuttaa yhtiö, joka omistaa vähintään 90 prosenttia osakkeista tai muista arvopapereista, jotka oikeuttavat äänestämään sulautuvan yhtiön tai sulautuvien yhtiöiden yhtiökokouksessa, muttei kaikkia niistä, jäsenvaltiot eivät saa vaatia, että vastaanottavan yhtiön yhtiökokous hyväksyy sulautumisen, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) 92 artiklassa tarkoitettu julkistaminen tapahtuu vastaanottavan yhtiön osalta viimeistään kuukautta ennen sitä päivää, jolloin sulautuvan yhtiön tai sulautuvien yhtiöiden yhtiökokouksen on määrä päättää sulautumissuunnitelmasta;
- b) kaikilla vastaanottavan yhtiön osakkeenomistajilla on oikeus viimeistään kuukautta ennen a alakohdassa tarkoitettua päivää tutustua 97 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa ja tarvittaessa sen c, d ja e alakohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin yhtiön kotipaikassa;
- c) 94 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohtaa sovelletaan.

Tämän artiklan ensimmäisen kohdan b alakohtaa sovellettaessa sovelletaan 97 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa.

*114 artikla***Poikkeukset hankkimalla tapahtuvaan sulautumiseen sovellettavista vaatimuksista**

Jäsenvaltiot eivät saa asettaa 95, 96 ja 97 artiklan mukaisia vaatimuksia 113 artiklassa tarkoitettussa sulautumisessa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) sulautuvan yhtiön osakkeenomistajien vähemmistöllä on oikeus saada vastaanottava yhtiö hankkimaan heidän osakkeensa;

- b) heillä on tätä oikeuttaan käyttäessään oikeus saada osakkeidensa arvoa vastaava vastike;
- c) jos vastikkeesta on erimielisyyttä, tuomioistuin tai jäsenvaltion tätä tarkoitusta varten nimeämä hallintoviranomainen voi päättää sen suuruudesta.

Jäsenvaltion ei tarvitse soveltaa ensimmäistä kohtaa, mikäli jäsenvaltion lait antavat vastaanottavalle yhtiölle oikeuden ilman aikaisempaa julkista ostotarjousta vaatia kaikkia sulautuvan yrityksen tai sulautuvien yritysten jäljellä olevien arvopaperien haltijoita myymään kyseiset arvopaperit sille ennen sulautumista käypään hintaan.

115 artikla

Yhden tai useamman yhtiön siirtäessä kaikki varansa ja vastuunsa toiselle yhtiölle, joka omistaa vähintään 90 prosenttia sen tai niiden osakkeista

Jäsenvaltiot voivat soveltaa 113 ja 114 artiklaa menettelyyn, jossa yksi tai useampi yhtiö purkautuen selvitysmenettelyttä siirtää kaikki varansa ja vastuunsa toiselle yhtiölle, jos sulautuvan yhtiön tai sulautuvien yhtiöiden 113 artiklassa tarkoitetuista osakkeista ja muista arvopapereista vähintään 90 prosenttia, eivät kuitenkaan kaikki, on vastaanottavan yhtiön ja/tai sellaisten henkilöiden hallussa, jotka hallitsevat niitä omissa nimissään mutta vastaanottavan yhtiön lukuun.

5 jakso

Muut sulautumisena pidettävät menettelyt

116 artikla

Sulautumiset rahakorvauksen ollessa enemmän kuin kymmenen prosenttia

Jos 88 artiklassa tarkoitetussa menettelyssä jäsenvaltion lainsäädännön mukaan rahakorvauksen määrä saa olla enemmän kuin kymmenen prosenttia, sovelletaan, mitä tämän luvun 2 ja 3 jaksossa sekä 113, 114 ja 115 artiklassa säädetään.

117 artikla

Sulautumiset, joissa kaikki siirtävät yhtiöt eivät lakkaa

Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan jokin 88, 110 tai 116 artiklassa tarkoitettu menettely on mahdollinen ilman, että jokainen varansa ja vastuunsa siirtävä yhtiö lakkaa, 2 jakson muita säännöksiä kuin 105 artiklan 1 kohdan c alakohtaa sekä tämän luvun 3 ja 4 jaksoa sovelletaan soveltuvin osin.

II LUKU

Pääomayhtiöiden rajatylittävät sulautumiset

118 artikla

Yleiset säännökset

Tämä luku koskee sellaisten pääomayhtiöiden sulautumisia, jotka on perustettu jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ja joiden sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka on unionissa, jos vähintään kaksi yhtiöistä kuuluu eri jäsenvaltioiden lainsäädännön soveltamisalaan, jäljempänä 'rajatylittävä sulautuminen'.

119 artikla

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan

- 1) 'pääomayhtiöllä', jäljempänä 'yhtiö':

- a) liitteessä II lueteltua muotoa olevaa yhtiötä; tai

- b) yhtiötä, jolla on osakepääoma tai vastaava pääoma, joka on oikeushenkilö ja jolla on omaisuutta, joka yksin vastaa yhtiön veloista ja johon sovelletaan kansallisen lainsäädännön mukaisia I osaston II luvun 2 jaksossa ja I osaston III luvun 1 jaksossa jäsenten ja ulkopuolisten etujen suojaamiseksi säädettyjä takeita vastaavia ehtoja;

2) 'sulautumisella' liiketointa, jolla:

- a) yksi tai useampi yhtiö siirtää purkautumishetkellään selvitysmenettelyttä kaikki varansa ja vastuunsa toiselle toiminnassa olevalle yhtiölle (vastaanottava yhtiö) siten, että niiden jäsenille annetaan vastikkeeksi tämän toisen yhtiön yhtiöpääomaa edustavia arvopapereita tai osuuksia ja mahdollisesti rahavastike, jonka määrä ei kuitenkaan saa ylittää kymmentä prosenttia näiden arvopapereiden tai osuuksien nimellisarvosta tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpitoarvosta (absorptiosulautuminen); tai
- b) kaksi yhtiötä tai useampi yhtiö siirtää purkautumishetkellä selvitysmenettelyttä kaikki varansa ja vastuunsa perustettavalle yhtiölle (uusi yhtiö) siten, että niiden jäsenille annetaan vastikkeeksi uuden yhtiön yhtiöpääomaa edustavia arvopapereita tai osuuksia ja mahdollisesti rahavastike, jonka määrä ei kuitenkaan saa ylittää kymmentä prosenttia näiden arvopapereiden tai osuuksien nimellisarvosta tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpitoarvosta (kombinaatiosulautuminen); tai
- c) yhtiö siirtää purkautumishetkellään ilman selvitysmenettelyä kaikki varansa ja vastuunsa sille yhtiölle, jonka hallussa ovat kaikki sen yhtiöpääomaa edustavat arvopaperit tai osuudet.

120 artikla

Soveltamisalaa koskevia tarkempia säännöksiä

1. Sen estämättä, mitä 119 artiklan 2 kohdassa säädetään, tätä lukua sovelletaan rajatylittäviin sulautumisiin myös silloin, kun vähintään yhden asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännössä sallitaan se, että 119 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen rahavastikkeen määrä ylittää kymmenen prosenttia rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön yhtiöpääomaa edustavien arvopapereiden tai osuuksien nimellisarvosta tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpitoarvosta.
2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että ne eivät sovelleta tätä lukua sellaisiin rajatylittäviin sulautumisiin, joissa yhtenä osapuolena on osuuskunta, silloinkaan kun kyseinen osuuskunta kuuluisi 119 artiklan 1 kohdassa säädetyn pääomayhtiön määritelmän piiriin.
3. Tätä lukua ei sovelleta rajatylittäviin sulautumisiin, joissa yhtenä osapuolena on yhtiö, jonka tarkoituksena on yleisöltä hankittujen varojen yhteinen sijoittaminen ja joka toimii riskin hajauttamisen periaatteella ja jonka osuudet on tällaisten osuuksien haltijan vaatimuksesta ostettava takaisin tai lunastettava suoraan tai välillisesti kyseisen yhtiön varoilla. Tällaiseen takaisinostoon tai lunastukseen rinnastetaan toimenpiteet, joiden avulla yhtiön tarkoituksena on varmistaa, ettei sen osuuksien pörssiarvo poikkea merkittävästi sen nettoarvosta.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä lukua ei sovelleta yhtiöihin, joihin sovelletaan direktiivin 2014/59/EU IV osastossa säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja.

121 artikla

Rajatylittävien sulautumisten edellytykset

1. Jollei tässä luvussa toisin säädetä:
- a) rajatylittävät sulautumiset ovat mahdollisia vain sellaisten yhtiömuotojen välillä, joiden sulautuminen on kyseisten jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaan sallittua;
- b) rajatylittävään sulautumiseen osallistuvan yhtiön on noudatettava sen jäsenvaltion kansallisia säännöksiä ja muodollisuuksia, jonka lainsäädännön alainen se on. Rajatylittävään sulautumiseen sovelletaan myös sellaista jäsenvaltion lainsäädäntöä, joka antaa kansallisille viranomaisille mahdollisuuden vastustaa tiettyä kansallista sulautumista yleisen edun vuoksi, jos vähintään yksi sulautumiseen osallistuvista yhtiöistä on kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön alainen. Tätä säännöstä ei sovelleta siltä osin, kuin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 139/2004 21 artiklaa.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut säännökset ja muodollisuudet koskevat erityisesti sulautumiseen liittyvää päätöksentekoprosessia sekä, ottaen huomioon rajatylittävän sulautumisen luonne, seuraavien tahojen suoja: sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden velkojat, joukkovelkakirjojen haltijat ja arvopaperien tai osuuksien haltijat sekä työntekijät, kun on kyse muista kuin 133 artiklassa säädetystä oikeuksista. Jäsenvaltio voi, siltä osin kuin on kyse rajatylittävään sulautumiseen osallistuvista sen lainsäädännön alaisuuteen kuuluvista yhtiöistä, antaa säännöksiä, joilla varmistetaan rajatylittävää sulautumista vastustaneiden vähemmistöjäsenten asianmukainen suojele.

122 artikla

Yhteinen rajatylittävää sulautumista koskeva suunnitelma

Kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön johto- tai hallintoelinten on laadittava yhteinen rajatylittävää sulautumista koskeva suunnitelma. Suunnitelmasta on käytävä ilmi vähintään:

- a) sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden yhtiömuoto, nimi ja sääntömääräinen kotipaikka sekä rajatylittävän sulautumisen kautta muodostettavalle yhtiölle aiottu yhtiömuoto, nimi ja sääntömääräinen kotipaikka;
- b) yhtiön yhtiöpääomaa edustavien arvopapereiden tai osuuksien vaihtosuhte ja mahdollisen rahavastikkeen suuruus;
- c) rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön yhtiöpääomaa edustavien arvopapereiden tai osuuksien jakautumiseen liittyvät yksityiskohtaiset säännöt;
- d) rajatylittävän sulautumisen todennäköiset työllisyysvaikutukset;
- e) päivämäärä, josta alkaen yhtiön yhtiöpääomaa edustavat arvopaperit tai osuudet oikeuttavat voitonjakoon osallistumiseen sekä kaikki tähän oikeuteen liittyvät erityisehdot;
- f) päivämäärä, josta alkaen sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden liiketoimet katsotaan kirjanpidon kannalta suoritetuiksi rajatylittävän sulautumisen kautta muodostettavan yhtiön lukuun;
- g) oikeudet, jotka rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettava yhtiö tuottaa jäsenilleen, joilla on erityisiä oikeuksia, tai muiden kuin yhtiön yhtiöpääomaa edustavien arvopapereiden tai osuuksien haltijoille, tai tällaisten henkilöiden osalta ehdotetut toimenpiteet;
- h) rajatylittävää sulautumista koskevaa suunnitelmaa tarkastaville asiantuntijoille tai sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden hallinto-, johto-, valvonta- tai tarkastuselinten jäsenille mahdollisesti myönnettävät erityisetuudet;
- i) rajatylittävän sulautumisen kautta muodostettavan yhtiön yhtiöjärjestys;
- j) tarvittaessa tiedot menettelyistä, joiden mukaisesti määritetään 133 artiklan nojalla yksityiskohtaiset säännöt työntekijöiden osallistumisesta niiden oikeuksien määrittelyyn, jotka koskevat työntekijöiden osallistumista rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavassa yhtiössä;
- k) tiedot niistä varoista ja vastuista koskevasta arviosta, jotka siirretään rajatylittävän sulautumisen kautta muodostettavalle yhtiölle;
- l) rajatylittävän sulautumisen edellytysten vahvistamisessa käytettyjen sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden tilinpäätösten päivämäärät.

123 artikla

Julkistaminen

1. Jokaisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön osalta on kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyllä tavalla julkistettava yhteinen sulautumissuunnitelma 16 artiklan säännösten mukaisesti vähintään kuukautta ennen sulautumissuunnitelmasta päättävää yhtiökokousta.

Sulautuva yhtiö vapautetaan 16 artiklassa säädetystä julkistamisvaatimuksesta, jos se pitää kyseisen sulautumissuunnitelman maksutta yleisön saatavilla verkkosivustollaan yhtäjaksoisen ajan, joka alkaa vähintään kuukautta ennen päivää, jona rajatylittävää sulautumista koskevasta yhteisestä suunnitelmasta päättävä yhtiökokous on määrä järjestää, ja päättyy aikaisintaan tämän kokouksen päättyessä. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa muita tämän vapautuksen myöntämistä koskevia vaatimuksia tai rajoituksia kuin ne, joita tarvitaan verkkosivuston turvallisuuden ja asiakirjojen aitouden varmistamiseksi, ja ne saavat asettaa tällaisia vaatimuksia tai rajoituksia vain siltä osin, kuin ne ovat oikeassa suhteessa näiden tavoitteiden saavuttamiseen nähden.

Toisesta alakohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat vaatia, että julkistaminen toteutetaan 16 artiklan 5 kohdassa mainitun sähköisen keskusjärjestelmän kautta. Jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisesti vaatia, että tällainen julkaiseminen toteutetaan jollakin toisella jäsenvaltion tähän tarkoitukseen nimeämällä verkkosivustolla. Jos jäsenvaltiot käyttävät jotakin näistä mahdollisuuksista, niiden on varmistettava, ettei yrityksiltä peritä erityistä maksua tällaisesta julkaisemisesta.

Mikäli käytetään jotakin muuta verkkosivustoa kuin sähköistä keskusjärjestelmää, sähköisessä keskusjärjestelmässä on vähintään kuukautta ennen yhtiökokouksen järjestämissäpäivää julkaistava viite, joka mahdollistaa pääsyn kyseiselle verkkosivustolle. Viitteessä on mainittava päivä, jona rajatylittävää sulautumista koskeva yhteinen suunnitelma julkistetaan tuolla verkkosivustolla, ja yleisön on päästävä verkkosivustolle maksutta. Yhtiöiltä ei saa periä erityistä maksua tästä julkaisemisesta.

Kolmannessa ja neljännessä alakohdassa säädetty kielto periä yhtiöiltä erityistä maksua julkaisemisesta ei vaikuta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen siirtää sähköisen keskusjärjestelmän kustannuksia yritysten maksettavaksi.

Jäsenvaltiot voivat vaatia yhtiöitä säilyttämään tietoja määrätyn ajan yhtiökokouksen jälkeen verkkosivustollaan tai tarvittaessa sähköisessä keskusjärjestelmässä tai jollakin toisella asianomaisen jäsenvaltion tähän tarkoitukseen nimeämällä verkkosivustolla. Jäsenvaltiot voivat määrittää seuraukset, joita teknisestä tai muusta syystä johtuvat väliaikaiset häiriöt verkkosivustolle tai sähköiseen keskusjärjestelmään pääsyssä aiheuttavat.

2. Jokaisesta sulautumiseen osallistuvasta yhtiöstä on, jollei sen jäsenvaltion, jonka alainen kyseinen yhtiö on, asettamista lisävaatimuksista muuta johdu, julkistettava kyseisen jäsenvaltion virallisessa lehdessä seuraavat tiedot:

- a) sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden yhtiömuoto, nimi ja sääntömääräinen kotipaikka;
- b) rekisteri, johon 16 artiklan 3 kohdassa mainitut kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön asiakirjat on talletettu, sekä rekisteröintinumero;
- c) ilmoitus kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön velkojen ja tarvittaessa vähemmistöjäsenien oikeuksien toteuttamista koskevista järjestelyistä sekä osoite, josta on maksutta saatavissa täydelliset tiedot tällaisista järjestelyistä.

124 artikla

Johto- tai hallintoelimen kertomus

Kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön johto- tai hallintoelimen on laadittava jäsenille tarkoitettu kertomus, jossa selitetään ja perustellaan rajatylittävän sulautumisen oikeudelliset ja taloudelliset näkökohdat sekä selitetään rajatylittävästä sulautumisesta jäsenille, velkojille ja työntekijöille aiheutuvat seuraukset.

Kertomus on asetettava jäsenien ja työntekijöiden edustajien tai siinä tapauksessa, että työntekijöillä ei ole edustajia, itse työntekijöiden saataville vähintään kuukausi ennen 126 artiklassa tarkoitettua yhtiökokousta.

Mikäli jonkun sulautumiseen osallistuvan yhtiön johto- tai hallintoelin saa kansallisen lainsäädännön mukaisesti annettavan työntekijöiden edustajien lausunnon hyvissä ajoin, kyseinen lausunto liitetään kertomukseen.

125 artikla

Riippumattoman asiantuntijan lausunto

1. Jokaisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön osalta on laadittava sen jäsenille riippumattoman asiantuntijan lausunto, joka on saatavilla viimeistään kuukausi ennen 126 artiklassa tarkoitettua yhtiökokousta. Nämä asiantuntijat voivat jäsenvaltion lainsäädännön mukaan olla luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä.

2. Kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön lukuun toimivan asiantuntijan sijasta voi yksi tai useampi riippumaton asiantuntija, jonka on yhtiöiden yhteisestä pyynnöstä nimennyt tai hyväksynyt oikeudellinen tai hallinnollinen viranomainen siinä jäsenvaltiossa, jonka lainsäädännön alaisuuteen jokin sulautumiseen osallistuvista yhtiöistä tai rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettava yhtiö kuuluu, tutkia rajatylittävää sulautumista koskevan yhteisen suunnitelman ja laatia yhteisen lausunnon kaikkia jäseniä varten.
3. Asiantuntijalausuntoon on sisällytettävä vähintään 96 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot. Asiantuntijoilla on oikeus pyytää sulautumiseen osallistuvilta yhtiöiltä kaikki tehtäviensä toteuttamisessa tarpeellisiksi katsomansa tiedot.
4. Riippumattomien asiantuntijoiden ei tarvitse tutkia rajatylittävää sulautumista koskevaa yhteistä suunnitelmaa, eikä asiantuntijalausuntoa vaadita, jos jokaisen rajatylittävään sulautumiseen osallistuvan yhtiön kaikki jäsenet näin sopivat.

126 artikla

Yhtiökokouksen hyväksyminen

1. Kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiökokous päättää yhteisen sulautumissuunnitelman hyväksymisestä perehdyttyään 124 ja 125 artiklan mukaisiin kertomuksiin ja lausuntoihin.
2. Kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiökokous voi asettaa rajatylittävän sulautumisen ehdoksi sen, että yhtiökokous erikseen vahvistaa sovitut säännöt, jotka koskevat henkilöstön osallistumista rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavassa yhtiössä.
3. Jäsenvaltion lainsäädännössä ei tarvitse vaatia, että vastaanottavan yhtiön yhtiökokouksen on hyväksyttävä sulautuminen, jos 94 artiklan edellytykset täyttyvät.

127 artikla

Sulautumista edeltävä todistus

1. Kukin jäsenvaltio nimeää tuomioistuimen, notaarin tai muun toimivaltaisen viranomaisen, joka valvoo rajatylittävän sulautumisen lainmukaisuutta siltä osin, kuin on kyse menettelyn siitä osasta, joka koskee asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön alaisia sulautumiseen osallistuvia yhtiöitä.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun viranomaisen on kussakin asianomaisessa jäsenvaltiossa annettava mahdollisimman nopeasti jokaiselle sulautumiseen osallistuvalla kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön alaiselle yhtiölle sitova todistus sulautumisen edellytyksenä olevien toimien suorittamisesta ja muodollisuuksien täyttämisestä asianmukaisella tavalla.
3. Jos sen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä, jota sulautumiseen osallistuvaan yhtiöön sovelletaan, säädetään arvopapereiden tai osuuksien vaihtosuhteen tutkinta- ja muuttamismenettelystä tai vähemmistöjäsenille annettavaa vastiketta koskevasta menettelystä, joka ei kuitenkaan estä rajatylittävän sulautumisen rekisteröintiä, kyseisiä menettelyjä sovelletaan ainoastaan sillä edellytyksellä, että hyväksyessään 126 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla rajatylittävää sulautumista koskevan suunnitelman muut sulautumiseen osallistuvat yhtiöt, jotka sijaitsevat jäsenvaltioissa, joissa tällaisesta menettelystä ei säädetä, nimenomaisesti hyväksyvät sen, että kyseisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön jäsenet voivat turvautua sellaiseen menettelyyn, joka aloitetaan tuomioistuimessa, jonka toimivallan piiriin kyseinen sulautumiseen osallistuva yhtiö kuuluu. Tällaisissa tapauksissa 1 kohdassa tarkoitettu viranomainen voi antaa 2 kohdassa tarkoitetun todistuksen, vaikka tällainen menettely olisi aloitettu. Todistuksessa on kuitenkin ilmoitettava, että menettely on vireillä. Menettelyssä tehty päätös sitoo rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavaa yhtiötä ja sen kaikkia jäseniä.

128 artikla

Rajatylittävän sulautumisen lainmukaisuuden valvominen

1. Kukin jäsenvaltio nimeää tuomioistuimen, notaarin tai muun toimivaltaisen viranomaisen, joka valvoo rajatylittävän sulautumisen lainmukaisuutta siltä osin, kuin on kyse menettelyn siitä osasta, joka koskee rajatylittävän sulautumisen toteutumista ja tarvittaessa sulautumisen kautta muodostettavaa uutta yhtiötä, kun rajatylittävän

sulautumisen kautta muodostettava yhtiö on kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön alainen. Mainittu viranomaisella on erityisesti, että sulautumiseen osallistuvat yhtiöt ovat hyväksyneet yhteisen sulautumissuunnitelman samoin ehdoin ja, tarvittaessa, että henkilöstön osallistumista koskevat säännöt on määritetty 133 artiklan mukaisesti.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön on toimitettava 1 kohdassa tarkoitetulle viranomaiselle 127 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu todistus kuuden kuukauden kuluessa sen antamisesta sekä 126 artiklassa tarkoitettu yhtiökokouksen hyväksymä yhteinen sulautumissuunnitelma.

129 artikla

Rajatyrittävän sulautumisen voimaantuloajankohta

Rajatyrittävän sulautumisen voimaantuloajankohta määräytyy sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jonka lainsäädännön alainen sulautumisen kautta muodostettava yhtiö on. Sulautuminen voi tulla voimaan vasta 128 artiklassa tarkoitettujen valvontatoimien toteuttamisen jälkeen.

130 artikla

Rekisteröinti

Kunkin jäsenvaltion, jonka lainsäädännön alaisia sulautumiseen osallistuvat yhtiöt olivat, on määritettävä kansallisessa lainsäädännössä 16 artiklan mukaisesti alueellaan sovellettavat järjestelyt, joiden mukaan rajatyrittävän sulautumisen toteuttamista koskevat tiedot julkistetaan julkisessa rekisterissä, johon kunkin yhtiön on talletettava asiakirjansa.

Rekisterin, johon rajatyrittävän sulautumisen tuloksena muodostettava yhtiö rekisteröidään, on 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti rekistereiden yhteenliittämijärjestelmän kautta ja viipymättä ilmoitettava rekisterille, johon kunkin yhtiön oli talletettava asiakirjansa, että rajatyrittävä sulautuminen on tullut voimaan. Vanha rekisteröinti poistetaan tarvittaessa kyseisen ilmoituksen saavuttua, muttei sitä aikaisemmin.

131 artikla

Rajatyrittävän sulautumisen seuraukset

1. Edellä 119 artiklan 2 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti toteutetulla rajatyrittävällä sulautumisella on 129 artiklassa tarkoitettua päivämäärästä alkaen seuraavat vaikutukset:

- a) sulautuvan yhtiön kaikki varat ja velat siirtyvät vastaanottavalle yhtiölle;
- b) sulautuvan yhtiön jäsenistä tulee vastaanottavan yhtiön jäseniä;
- c) sulautuva yhtiö lakkaa olemasta.

2. Edellä olevan 119 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti toteutetulla rajatyrittävällä sulautumisella on 129 artiklassa tarkoitettua päivämäärästä alkaen seuraavat vaikutukset:

- a) sulautuvien yhtiöiden kaikki varat ja velat siirtyvät uudelle yhtiölle;
- b) sulautuvien yhtiöiden jäsenistä tulee uuden yhtiön jäseniä;
- c) sulautuvat yhtiöt lakkaavat olemasta.

3. Kun jäsenvaltion laissa edellytetään tässä luvussa tarkoitetun yhtiöiden rajatyrittävän sulautumisen yhteydessä erityisiä muodollisuuksia, jotta sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden tiettyjen varojen, oikeuksien ja velvoitteiden siirtyminen tulee voimaan kolmansiin osapuoliin nähden, rajatyrittävän sulautumisen kautta muodostettavan yhtiön on täytettävä nämä muodollisuudet.

4. Ne sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden oikeudet ja velvoitteet, jotka perustuvat rajatylittävän sulautumisen voimaantulopäivänä voimassa oleviin työsopimuksiin tai työsuhteisiin, siirtyvät kyseisen sulautumisen voimaantulon seurauksena rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavalle yhtiölle sulautumisen voimaantulopäivänä.

5. Vastaanottavan yhtiön osuuksia ei voi vaihtaa sellaisiin sulautuvan yhtiön osuuksiin, joiden haltijana on:

- a) vastaanottava yhtiö itse tai henkilö, joka toimii omissa nimissään mutta kyseisen yhtiön puolesta;
- b) sulautuva yhtiö itse tai henkilö, joka toimii omissa nimissään mutta kyseisen yhtiön puolesta.

132 artikla

Yksinkertaistetut muodollisuudet

1. Jos rajatylittävän absorptiosulautumisen toteuttaa yhtiö, joka omistaa kaikki yhden tai useamman sulautuvan yhtiön osuudet ja kaikki muut arvopaperit, jotka oikeuttavat äänestämään sulautuvan yhtiön yhtiökokouksessa:

- 122 artiklan b, c ja e alakohtaa, 125 artiklaa ja 131 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ei sovelleta,
- 126 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta sulautuvaan yhtiöön tai sulautuviin yhtiöihin.

2. Jos rajatylittävän absorptiosulautumisen toteuttaa yhtiö, joka omistaa vähintään 90 prosenttia osakkeista tai muista arvopapereista, jotka oikeuttavat äänestämään sulautuvan yhtiön tai sulautuvien yhtiöiden yhtiökokouksessa, muttei kaikkia niistä, II osaston I luvun mukaisesti vaadittava yhdeltä tai useammalta riippumattomalta asiantuntijalta saatava lausunto sekä valvonnan edellyttämät asiakirjat vaaditaan vain siltä osin, kuin sitä edellytetään kansallisessa lainsäädännössä, jonka alainen vastaanottava yhtiö tai sulautuva yhtiö on tai jonka alaisia sulautuvat yhtiöt ovat.

133 artikla

Henkilöstön osallistuminen

1. Rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavaan yhtiöön sovelletaan siinä jäsenvaltiossa mahdollisesti voimassa olevia henkilöstön osallistumista koskevia sääntöjä, jossa yhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

2. Siinä jäsenvaltiossa, jossa rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee, mahdollisesti voimassa olevia henkilöstön osallistumista koskevia sääntöjä ei kuitenkaan sovelleta, jos vähintään yhden sulautumiseen osallistuvan yhtiön työntekijöiden keskimääräinen lukumäärä on 123 artiklassa tarkoitetun sulautumissuunnitelman julkaisemista edeltävän kuuden kuukauden ajanjakson aikana ollut enemmän kuin 500 ja se toimii direktiivin 2001/86/EY 2 artiklan k alakohdassa tarkoitettua henkilöstön osallistumista koskevan järjestelmän mukaisesti tai jos rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavaan yhtiöön sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä ei säädetä

- a) vähintään samanlaajuisesta henkilöstön osallistumisesta kuin asianomaisissa sulautumiseen osallistuvissa yhtiöissä mitattuna henkilöstön edustajien osuutena hallituksen tai muun hallintoelimen tai niiden komiteoiden jäsenistä taikka sellaisen johtoryhmän jäsenistä, jonka toimivaltaan kuuluvat yhtiön tulosityksiköt, kun edellä mainittuihin elimiin sovelletaan henkilöstön osallistumista; tai
- b) rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavaan yhtiöön kuuluvien ja muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien toimipaikkojen henkilöstön oikeudesta käyttää vastaavaa henkilöstön oikeutta osallistumiseen kuin on henkilöstöllä, joka työskentelee siinä jäsenvaltiossa, jossa rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jäsenvaltioiden on säädettävä henkilöstön osallistumisesta rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavassa yhtiössä sekä henkilöstön osallistumisesta siihen liittyvien oikeuksien määrittelyyn soveltuvin osin ja jollei 4–7 kohdasta muuta johdu, asetuksen (EY) N:o 2157/2001 12 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaan sekä direktiivin 2001/86/EY seuraaviin säännöksiin sisältyvien periaatteiden ja menettelyjen mukaisesti:

- a) 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohta, 3 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luetelmakohta, 3 artiklan 4 kohdan toinen alakohta ja 3 artiklan 5 ja 7 kohta;
- b) 4 artiklan 1 kohta, 4 artiklan 2 kohdan a, g ja h alakohta sekä 4 artiklan 3 kohta;
- c) 5 artikla;
- d) 6 artikla;
- e) 7 artiklan 1 kohta, 7 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta, 7 artiklan 2 kohdan toinen alakohta ja 7 artiklan 3 kohta. Tätä lukua sovellettaessa direktiivin 2001/86/EY 7 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetty prosenttimäärät kyseisen direktiivin liitteessä olevassa 3 osassa olevien toissijaisten säännösten soveltamiseksi korotetaan kuitenkin 25 prosentista 33 1/3 prosenttiin;
- f) 8, 10 ja 12 artikla;
- g) 13 artiklan 4 kohta;
- h) liitteessä olevan 3 osan b alakohta.

4. Säänneltäessä 3 kohdassa tarkoitettuja periaatteita ja menettelyjä

- a) jäsenvaltioiden on annettava sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden asianomaisille elimille oikeus päättää ilman ennakoon käytäviä neuvotteluja, että ne soveltavat välittömästi 3 kohdan h alakohdassa tarkoitettuja henkilöstön osallistumista koskevia toissijaisia sääntöjä sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön sääntömääräisen kotipaikan on määrä sijaita, ja että ne noudattavat kyseisiä sääntöjä rekisteröintipäivästä alkaen;
- b) jäsenvaltioiden on annettava erityiselle neuvotteluryhmälle oikeus vähintään kahden kolmasosan enemmistöllä niistä jäsenistä, jotka edustavat vähintään kahta kolmasosaa henkilöstöstä, mukaan lukien niiden jäsenten äänet, jotka edustavat vähintään kahdessa jäsenvaltiossa työskentelevää henkilöstöä, päättää olla aloittamatta neuvotteluja tai lopettaa jo aloitetut neuvottelut sekä soveltaa siinä jäsenvaltiossa voimassa olevia henkilöstön osallistumista koskevia sääntöjä, jossa rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee;
- c) jäsenvaltiot voivat tapauksessa, jossa ennakkoneuvottelujen jälkeen sovelletaan henkilöstön osallistumista koskevia toissijaisia sääntöjä, näistä säännöistä huolimatta päättää rajoittaa henkilöstön osallistumisen osuutta rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön hallituksessa tai muussa hallintoelimestä. Jos kuitenkin yhdessäkin sulautumiseen osallistuvassa yhtiössä henkilöstön edustajien osuus oli vähintään yksi kolmasosa hallituksen tai muun hallintoelimen jäsenistä, rajoitus ei missään tapauksessa saa johtaa yhtä kolmasosaa alhaisempaan henkilöstön edustajien osuuteen hallintoelimestä.

5. Edellä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen henkilöstön osallistumisoikeuksien laajentaminen rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön muissa jäsenvaltioissa työskentelevään henkilöstöön ei velvoita tällaisen päätöksen tekeviä jäsenvaltioita ottamaan kyseistä henkilöstöä huomioon laskettaessa henkilöstön osallistumisoikeudet antavia työvoiman vähimmäismääriä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

6. Kun vähintään yksi sulautuvista yhtiöistä toimii henkilöstön osallistumista koskevan järjestelmän mukaisesti ja kun rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavaan yhtiöön sovelletaan tällaista järjestelmää 2 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen mukaisesti, kyseiselle yhtiölle on valittava sellainen yhtiömuoto, joka sallii henkilöstön osallistumista koskevien oikeuksien käytön.

7. Jos rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettava yhtiö soveltaa henkilöstön osallistumisjärjestelmää, tämä yhtiö on velvollinen toteuttamaan toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että henkilöstön osallistumista koskevat oikeudet suojataan mahdollisissa myöhemmissä kotimaisissa sulautumisissa kolmen vuoden ajan siitä, kun rajatylittävä sulautuminen on tullut voimaan, soveltamalla soveltuvin osin tämän artiklan säännöksiä.

134 artikla

Pätevyys

Sulautumista, joka on 129 artiklan mukaisesti tullut voimaan, ei voida julistaa pätemättömäksi.

III LUKU

Julkisten osakeyhtiöiden jakautumiset

1 jakso

Yleiset säännökset

135 artikla

Yleiset jakautumisia koskevat säännökset

1. Jos jäsenvaltiot sallivat, että niiden lainsäädännön alaiset, liitteessä I mainittua muotoa olevat yhtiöt toteuttavat 136 artiklassa tarkoitettuja hankkimalla tapahtuvia jakautumisia, niiden on sovellettava tällaisiin jakautumisiin tämän luvun 2 jaksoa.
2. Jos jäsenvaltiot sallivat, että 1 kohdassa tarkoitettua muotoa olevat yhtiöt jakautuvat 155 artiklassa tarkoitetulla tavalla muodostamalla uusia yhtiöitä, niiden on sovellettava tällaisiin jakautumisiin tämän luvun 3 jaksoa.
3. Jos jäsenvaltiot sallivat, että 1 kohdassa tarkoitettua muotoa olevat yhtiöt toteuttavat menettelyjä, joissa 136 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun hankkimalla tapahtuvaan jakautumiseen yhdistyy 155 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu jakautuminen muodostamalla yksi tai useampi uusi yhtiö, niiden on sovellettava menettelyihin tämän luvun 2 jaksoa ja 156 artiklaa.
4. Sovelletaan, mitä 87 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään.

2 jakso

Hankkimalla tapahtuva jakautuminen

136 artikla

"Hankkimalla tapahtuvan jakautumisen" määritelmä

1. Tässä luvussa tarkoitetaan 'hankkimalla tapahtuvalla jakautumisella' menettelyä, jossa yhtiö purkautuen selvitysmenettelyttä siirtää varansa ja vastuunsa useammalle kuin yhdelle yhtiölle, jäljempänä 'vastaanottavat yhtiöt', siten, että jakautuvan yhtiön osakkeenomistajat saavat vastikkeeksi vastaanottavien yhtiöiden osakkeita sekä mahdollisesti rahakorvauksen, jonka määrä ei kuitenkaan saa olla enemmän kuin kymmenen prosenttia näin annettavien osakkeiden nimellisarvosta tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpidollisesta vasta-arvosta.
2. Sovelletaan, mitä 89 artiklan 2 kohdassa säädetään.
3. Kun tässä luvussa viitataan II osaston I luvun säännöksiin, 'sulautumiseen osallistuvilla yhtiöillä' tarkoitetaan "jakautumiseen osallistuvia yhtiöitä", 'sulautuvalla yhtiöllä' tarkoitetaan "jakautuvaa yhtiötä", 'vastaanottavalla yhtiöllä' tarkoitetaan jokaista vastaanottavaa yhtiötä ja 'sulautumissuunnitelmalla' tarkoitetaan "jakautumissuunnitelmaa".

137 artikla

Jakautumissuunnitelma

1. Jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden hallinto- tai johtoelinten on laadittava kirjallinen jakautumissuunnitelma.
2. Jakautumissuunnitelmassa on ilmoitettava ainakin:
 - a) jokaisen jakautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiömuoto, nimi ja kotipaikka;
 - b) osakkeiden vaihtosuhde ja mahdollisesti suoritettava rahakorvaus;
 - c) vastaanottavan yhtiön osakkeiden jakamista koskevat ehdot;

- d) ajankohhta, josta lähtien tällaisilla osakkeilla on oikeus osallistua tuotontakoon sekä tätä oikeutta koskevat erityiset ehdot;
- e) ajankohhta, josta lähtien jakautuvan yhtiön toimia käsitellään kirjanpidossa vastaanottavan yhtiön toimina;
- f) oikeudet, jotka vastaanottava yhtiö turvaa osakkeenomistajille, joiden osakkeisiin liittyy erityisiä oikeuksia, sekä muiden arvopaperien kuin osakkeiden haltijoille, taikka näiden henkilöiden eduksi ehdotetut toimenpiteet;
- g) erityiset edut, jotka myönnetään 142 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille asiantuntijoille taikka jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden hallinto-, johto-, valvonta- tai tarkastuselinten jäsenille;
- h) täsmällinen kuvaus siirrettävistä varoista ja vastuista sekä niiden jakamisesta kullekin vastaanottavalle yhtiölle;
- i) vastaanottavien yhtiöiden osakkeiden jakaminen jakautuvan yhtiön osakkeenomistajille ja tämän jaon perusteet;

3. Jos jotakin varallisuuserää ei ole jaettu jakautumissuunnitelmassa eikä suunnitelmaa tulkitsemalla voida tehdä päätöstä jakamisesta, varallisuuserä tai sen arvo jaetaan kaikkien vastaanottavien yhtiöiden kesken samassa suhteessa kuin nettovarot on sovittu jaettavaksi kullekin yhtiölle jakautumissuunnitelmassa.

Jos jotakin velvoitetta ei ole jaettu jakautumissuunnitelmassa eikä suunnitelmaa tulkitsemalla voida tehdä päätöstä jakamisesta, vastaanottavat yhtiöt vastaavat yhteisvastuullisesti tästä velvoitteesta. Jäsenvaltiot voivat säätää, että edellä mainittu yhteisvastuu rajoitetaan kullekin yhtiölle jaettavan nettovarallisuuden määrään.

138 artikla

Jakautumissuunnitelman julkistaminen

Jakautumissuunnitelma on julkistettava kaikkien jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden osalta noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä viimeistään yhtä kuukautta ennen sitä yhtiökokousta, jonka on määrä päättää jakautumisesta.

Jokainen jakautumiseen osallistuva yhtiö vapautetaan 16 artiklassa säädetystä julkistamisvaatimuksesta, jos se pitää jakautumissuunnitelman maksutta yleisön saatavilla verkkosivustollaan yhtäjaksoisen ajan, joka alkaa vähintään kuukautta ennen päivää, jona jakautumissuunnitelmasta päättävä yhtiökokous on määrä järjestää, ja päättyy aikaisintaan tämän kokouksen päättyessä. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa muita tämän vapautuksen myöntämistä koskevia vaatimuksia tai rajoituksia kuin ne, joita tarvitaan verkkosivuston turvallisuuden ja asiakirjojen aitouden varmistamiseksi, ja ne saavat asettaa tällaisia vaatimuksia ja rajoituksia vain siltä osin, kuin ne ovat oikeassa suhteessa näiden tavoitteiden saavuttamiseen nähden.

Toisesta kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat vaatia, että julkistaminen toteutetaan 16 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun sähköisen keskusjärjestelmän kautta. Jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisesti vaatia, että tällainen julkaiseminen toteutetaan jollakin toisella jäsenvaltion tähän tarkoitukseen nimeämällä verkkosivustolla. Jos jäsenvaltiot käyttävät jotakin näistä mahdollisuuksista, niiden on varmistettava, ettei yrityksiltä peritä erityistä maksua tällaisesta julkaisemisesta.

Mikäli käytetään jotakin muuta verkkosivustoa kuin sähköistä keskusjärjestelmää, tuossa sähköisessä keskusjärjestelmässä on vähintään kuukautta ennen yhtiökokouksen järjestämispäivää julkaistava viite, joka mahdollistaa pääsyn kyseiselle verkkosivustolle. Viitteessä on mainittava päivä, jona jakautumissuunnitelma julkistetaan tuolla verkkosivustolla, ja yleisön on päästävä verkkosivustolle maksutta. Yhtiöiltä ei saa periä erityistä maksua tästä julkaisemisesta.

Kolmannessa ja neljännessä kohdassa säädetty kielto periä yhtiöiltä erityistä maksua julkaisemisesta ei vaikuta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen siirtää sähköisen keskusjärjestelmän kustannuksia yritysten maksettavaksi.

Jäsenvaltiot voivat vaatia yhtiöitä säilyttämään tietoja määrätyn ajan yhtiökokouksen jälkeen verkkosivustollaan tai tarvittaessa sähköisessä keskusjärjestelmässä tai jollakin toisella asianomaisen jäsenvaltion tähän tarkoitukseen nimeämällä verkkosivustolla. Jäsenvaltiot voivat määrittää seuraukset, joita teknisestä tai muusta syystä johtuvat väliaikaiset häiriöt verkkosivustolle tai sähköiseen keskusjärjestelmään pääsyssä aiheuttavat.

139 artikla

Jokaisen jakautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiökokouksen hyväksyminen

1. Jakautumiselle on saatava ainakin jokaisen jakautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiökokouksen hyväksyminen. Sovelletaan, mitä 93 artiklassa säädetään päätösten edellytyksenä olevasta enemmistöstä, siitä, mitä tällainen päätös käsittää, ja erillisistä äänestyksistä.
2. Jos vastaanottavien yhtiöiden osakkeet jaetaan jakautuvan yhtiön osakkeenomistajille muussa kuin heillä yhtiön pääomaan olevien oikeuksiensa suhteessa, jäsenvaltiot voivat säätää, että vähemmistöosakkeenomistajilla on oikeus saada osakkeensa lunastetuiksi. Heillä on tätä oikeuttaan käyttäessään oikeus saada osakkeittensa arvoa vastaava vastike. Jos vastikkeesta on erimielisyyttä, tuomioistuimen on voitava päättää sen suuruudesta.

140 artikla

Poikkeus jokaisen jakautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiökokouksen hyväksymistä koskevasta vaatimuksesta

Jäsenvaltion lainsäädännössä ei tarvitse vaatia, että vastaanottavan yhtiön yhtiökokouksen on hyväksyttävä jakautuminen, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) 138 artiklassa tarkoitettu julkistaminen tapahtuu jokaisen vastaanottavan yhtiön osalta viimeistään kuukautta ennen sitä jakautuvan yhtiön yhtiökokousta, jossa on määrä päättää jakautumissuunnitelman hyväksymisestä;
- b) jokaisella vastaanottavan yhtiön osakkeenomistajalla on oikeus viimeistään kuukautta ennen a alakohdassa tarkoitettua ajankohtaa tutustua 143 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin kyseisen vastaanottavan yhtiön kotipaikassa;
- c) vastaanottavan yhtiön osakkeenomistajilla, jotka yksin tai yhdessä omistavat vähimmäisosuuden merkitystä osakepääomasta, on oikeus vaatia, että kyseisen vastaanottavan yhtiön yhtiökokous kutsutaan koolle päättämään jakautumisen hyväksymisestä. Vähimmäisosuutta ei saa asettaa viittä prosenttia suuremmaksi. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että äänivaltaa vailla olevia osakkeita ei oteta lukuun sitä laskettaessa.

Ensimmäisen kohdan b alakohtaa sovellettaessa sovelletaan 143 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa.

141 artikla

Yksityiskohtainen kirjallinen kertomus ja tiedot jakautumisesta

1. Jokaisen jakautumiseen osallistuvan yhtiön hallinto- tai johtoelimen on laadittava yksityiskohtainen kirjallinen kertomus, jossa selvitetään jakautumissuunnitelma sekä esitetään sen ja erityisesti osakkeiden vaihtosuhteen oikeudelliset ja taloudelliset perusteet.
2. Kertomuksessa on myös selostettava mahdollisesti ilmenneet erityiset arvostusongelmat.

Siinä on tarvittaessa ilmoitettava sellaisen 70 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun asiantuntijalausunnon laatimisesta, joka koskee muun vastikkeen kuin rahan suorittamista vastaanottaville yhtiöille, sekä rekisteri, johon tuo lausunto on talletettava.

3. Jakautuvan yhtiön hallinto- tai johtoelimen on ilmoitettava tämän yhtiön yhtiökokoukselle ja vastaanottavien yhtiöiden hallinto- tai johtoelimille mahdollisista varojen ja vastuiden olennaisista muutoksista jakautumissuunnitelman laatimispäivän ja sen päivän välillä, jona jakautuvan yhtiön yhtiökokouksen on määrä päättää jakautumissuunnitelman hyväksymisestä, jotta viimeksi mainitut voivat ilmoittaa niistä omille yhtiökokouksilleen.

142 artikla

Asiantuntijoiden tekemä jakautumissuunnitelman tarkastus

1. Yhden tai useamman riippumattoman asiantuntijan, jonka hallintoviranomainen tai tuomioistuin on määrännyt tai hyväksynyt ja joka toimii kunkin jakautumiseen osallistuvan yhtiön puolesta mutta siitä riippumattomana, on tarkastettava jakautumissuunnitelma ja annettava siitä kirjallinen lausunto osakkeenomistajille. Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan kuitenkin säätää yhden tai useamman riippumattoman asiantuntijan määräämisestä kaikille jakautumiseen osallistuville yhtiöille yhteisesti, jos tuomioistuin tai hallintoviranomainen määrää asiantuntijat kaikkien yhtiöiden yhteisestä hakemuksesta. Tällaiset asiantuntijat voivat kunkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti olla luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä tai yhtiöitä.
2. Sovelletaan, mitä 96 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään.

143 artikla

Asiakirjojen saatavuus osakkeenomistajien tutustumista varten

1. Jokaisella osakkeenomistajalla on oikeus viimeistään kuukautta ennen sitä yhtiökokousta, jossa päätetään jakautumissuunnitelman hyväksymisestä, tutustua yhtiön kotipaikassa ainakin seuraaviin asiakirjoihin:
 - a) jakautumissuunnitelma;
 - b) jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden kolmen viimeisen tilikauden tilinpäätökset ja toimintakertomukset;
 - c) tarvittaessa välitilinpäätös päivältä, joka ei saa olla aikaisempi kuin sulautumissuunnitelman päiväystä edeltävän kolmannen kuukauden ensimmäinen päivä, jos viimeisin tilinpäätös on tilikaudelta, joka on päättynyt yli kuusi kuukautta ennen mainittua päivää;
 - d) tarvittaessa 141 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden hallinto- tai johtaelinten laatimat kertomukset;
 - e) tarvittaessa 142 artiklassa tarkoitetut asiantuntijalausunnot.

Ensimmäisen kohdan c alakohtaa sovellettaessa välitilinpäätöstä ei vaadita, jos yhtiö julkaisee direktiivin 2004/109/EY 5 artiklan mukaisesti puolivuosisikatsauksen ja asettaa sen osakkeenomistajien saataville tämän kohdan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdan c alakohtassa tarkoitettu välitilinpäätös on laadittava samoja menetelmiä ja kaavoja noudattaen kuin edellinen vuosittainen.

Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan kuitenkin säätää, että:

- a) ei ole välttämätöntä inventoida varoja uudelleen;
- b) edellisen taseen mukaista arvostusta voidaan muuttaa ainoastaan kirjanpitoon tehtyjen merkintöjen mukaisesti; seuraavat seikat on kuitenkin otettava huomioon:
 - i) poistot ja varaukset välillä kuluneelta ajalta;
 - ii) sellaiset merkittävät todellisten arvojen muutokset, jotka eivät käy ilmi kirjanpidosta.
3. Jokaisella osakkeenomistajalla on oikeus pyynnöstä saada vastikkeetta jäljennökset 1 kohdassa tarkoitetuista asiakirjoista täydellisinä tai halutessaan niiden osista.

Jos osakkeenomistaja on antanut yhtiölle luvan toimittaa tiedot sähköisesti, tällaiset jäljennökset voidaan toimittaa sähköpostitse.

4. Yhtiö vapautetaan vaatimuksesta asettaa 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat saataville yhtiön kotipaikassa, jos se pitää ne saatavilla verkkosivustollaan yhtäjaksoisen ajan, joka alkaa vähintään kuukautta ennen päivää, jona jakautumissuunnitelmastä päättävä yhtiökokous on määrä järjestää, ja päättyy aikaisintaan tämän kokouksen päättyessä. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa muita tämän vapautuksen myöntämistä koskevia vaatimuksia tai rajoituksia kuin ne, joita tarvitaan verkkosivuston turvallisuuden ja asiakirjojen aitouden varmistamiseksi, ja ne saavat asettaa tällaisia vaatimuksia ja rajoituksia vain siltä osin, kuin ne ovat oikeassa suhteessa näiden tavoitteiden saavuttamiseen nähden.

Edellä olevaa 3 kohtaa ei sovelleta, jos verkkosivusto antaa osakkeenomistajille koko tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ajan mahdollisuuden ladata ja tulostaa 1 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja. Tässä tapauksessa jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että yhtiön on asetettava asiakirjat saataville yhtiön kotipaikassa siten, että ne ovat osakkeenomistajien käytettävissä.

Jäsenvaltiot voivat vaatia yhtiöitä säilyttämään tietoja määrätyn ajan yhtiökokouksen jälkeen verkkosivustollaan. Jäsenvaltiot voivat määrittää seuraukset, joita teknisestä tai muusta syystä johtuvat väliaikaiset katkokset verkkosivustolle pääsyssä aiheuttavat.

144 artikla

Yksinkertaistetut viralliset vaatimukset

1. Edellä 142 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua jakautumissuunnitelman tarkastusta ja asiantuntijalausuntoa ei vaadita, jos kaikki jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden osakkeenomistajat ja muiden äänioikeuden tuottavien arvopaperien haltijat suostuvat siihen.
2. Jäsenvaltiot voivat sallia, että 141 artiklaa sekä 143 artiklan 1 kohdan c ja d alakohtaa ei sovelleta, jos kaikki jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden osakkeenomistajat ja muiden äänioikeuden tuottavien arvopaperien haltijat suostuvat siihen.

145 artikla

Työntekijöiden oikeuksien suojaaminen

Jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden työntekijöiden oikeuksien suojaamisesta säädetään direktiivin 2001/23/EY mukaisesti.

146 artikla

Jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden velkojien suoja; vastaanottavien yhtiöiden yhteisvastuu

1. Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on järjestettävä riittävä suoja jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden niille velkojille, joiden saatavat ovat syntyneet ennen jakautumissuunnitelman julkaisemista mutta eivät ole erääntyneet ennen sitä.
2. Sovellettaessa 1 kohtaa jäsenvaltioiden lainsäädännössä on säädettävä ainakin, että tällaisilla velkojilla on oikeus saada riittävät takeet, jos jakautuvan yhtiön ja sen yhtiön, jolle velvoite siirtyy jakamissuunnitelman ehtojen mukaisesti, rahoitusasema tekee tällaisen suojan tarpeelliseksi ja mikäli näillä velkojilla ei vielä ole tällaisia takeita.

Jäsenvaltioiden on säädettävä 1 kohdassa ja tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun suojan edellytyksistä. Jäsenvaltioiden on joka tapauksessa varmistettava, että velkojilla on oikeus hakea asianomaisilta hallinto- tai oikeusviranomaisilta riittäviä takeita edellyttäen, että velkojat voivat uskottavalla tavalla osoittaa, että niiden saatavat ovat jakautumisen vuoksi vaarassa jäädä saamatta eikä kyseiseltä yhtiöltä ole saatu riittäviä takeita.

3. Jos sen yhtiön velkoja, jolle velvoite on siirretty jakautumissuunnitelman mukaisesti, ei ole saanut saatavalleen suoritusta, vastaanottavat yhtiöt vastaavat siitä yhteisvastuullisesti. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tämän vastuun kullekin yhtiölle jaettujen nettovarojen määrään muiden yhtiöiden kuin sen yhtiön osalta, jolle velvoite on siirretty. Jäsenvaltioiden ei kuitenkaan tarvitse soveltaa tätä kohtaa, jos jakaminen tapahtuu tuomioistuimen valvonnassa 157 artiklan mukaisesti ja sellainen pääluvun mukainen velkojen enemmistö tai johonkin velkojaryhmään kuuluvien velkojen enemmistö, joka edustaa kolmea neljäsosaa jakautuvan yhtiön velkojen tai jonkin velkojaryhmän saatavien arvosta, on sopinut luopuvansa yhteisvastuun vaatimisesta 157 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisessa kokouksessa.

4. Sovelletaan, mitä 99 artiklan 3 kohdassa säädetään.

5. Jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden joukkovelkakirjojen haltijoihin sovelletaan 1–4 kohtaa, jollei velkakirjanhaltijoiden kokous, kun kansallisessa lainsäädännössä on säännökset tällaisesta kokouksesta, tai kukin velkakirjanhaltija erikseen hyväksy jakautumista, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta tällaisten oikeuksien yhteistä käyttämistä koskevien säännösten soveltamista.

6. Jäsenvaltiot voivat säätää, että vastaanottavat yhtiöt vastaavat yhteisvastuullisesti jakautuvan yhtiön velvoitteista. Tällöin niiden ei tarvitse soveltaa 1–5 kohtaa.

7. Jos jäsenvaltio yhdistää 1–5 kohdassa säädetyn velkojansuojajärjestelmän 6 kohdassa säädettyyn vastaanottavien yhtiöiden yhteisvastuuseen, se voi rajoittaa yhteisvastuun kullekin yhtiölle jaettujen nettovarojen määrään.

147 artikla

Muiden arvopaperien kuin osakkeiden, joihin liittyy erityisiä oikeuksia, haltijoidensuoja

Sellaisten muiden arvopaperien kuin osakkeiden haltijoille, joihin liittyy erityisiä oikeuksia, on annettava vastaanottavissa yhtiöissä, joita kohtaan näihin arvopapereihin voidaan vedota jakautumissuunnitelman mukaisesti, ainakin vastaavat oikeudet kuin heillä oli jakautuvassa yhtiössä, jollei näiden arvopaperien haltijoiden kokous, kun kansallisessa lainsäädännössä on säännökset tällaisesta kokouksesta, tai kukin tällaisten arvopaperien haltija erikseen hyväksy näiden oikeuksien muuttamista taikka jollei heillä ole oikeutta saada arvopaperinsa ostetuiksi takaisin.

148 artikla

Asiakirjojen laatiminen ja virallinen vahvistaminen

Jos jäsenvaltion lainsäädännössä ei ole säädetty jakautumisen laillisuuden hallinnollisesta tai oikeudellisesta ennakkovalvonnasta tai jos tällainen valvonta ei koske kaikkia jakautumista varten vaadittavia toimia, on sovellettava 102 artiklaa.

149 artikla

Jakautumisen voimaantuloajankohta

Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on säädettävä siitä ajankohdasta, jolloin jakautuminen tulee voimaan.

150 artikla

Julkistamista koskeva menettely

1. Jakautuminen on julkistettava kaikkien jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden osalta noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä.

2. Mikä tahansa vastaanottavista yhtiöistä voi huolehtia jakautuvaa yhtiötä koskevista julkistamistoimista.

151 artikla

Jakautumisen vaikutukset

1. Jakautumisella on seuraavat suoraan laista johtuvat ja samanaikaiset vaikutukset:

- sekä jakautuvan yhtiön ja vastaanottavien yhtiöiden välillä että suhteessa ulkopuolisiin kaikki jakautuvan yhtiön varat ja vastuut siirtyvät vastaanottaville yhtiöille; varat ja vastuut siirtyvät jaettuina jakautumis-suunnitelmassa olevan tai 137 artiklan 3 kohdassa säädetyn jaon mukaisesti;
- jakautuvan yhtiön osakkeenomistajista tulee yhden tai useamman vastaanottavan yhtiön osakkeenomistajia jakautumissuunnitelmassa olevan jaon mukaisesti;
- jakautuva yhtiö lakkaa.

2. Vastaanottavan yhtiön osakkeita ei saa vaihtaa sellaisiin jakautuvan yhtiön osakkeisiin, jotka omistaa
 - a) vastaanottava yhtiö itse tai henkilö, joka toimii omissa nimissään mutta sen lukuun; tai
 - b) jakautuva yhtiö itse tai henkilö, joka toimii omissa nimissään mutta sen lukuun.
3. Edellä sanottu ei vaikuta sellaisen jäsenvaltioiden lainsäädännön soveltamiseen, jonka mukaan jakautuvan yhtiön tiettyjen varojen, oikeuksien ja velvollisuuksien siirtäminen pätevästi suhteessa sivullisiin on tehtävä määrättyssä muodossa. Vastaanottava yhtiö, jolle tällaiset varat, oikeudet tai velvollisuudet siirtyvät jakautumissuunnitelman tai 137 artiklan 3 kohdan mukaisesti, voi huolehtia näiden muotovaatimusten täyttämisestä; jäsenvaltioiden lainsäädännössä voidaan kuitenkin sallia, että jakautuva yhtiö jatkaa näiden muotovaatimusten täyttämiseksi tarvittavien toimien suorittamista rajoitetun ajan, joka ei saa muissa kuin poikkeustapauksissa olla pidempi kuin kuusi kuukautta jakautumisen voimaantulosta.

152 artikla

Jakautuvan yhtiön hallinto- ja johtaelinten jäsenten yksityisoikeudellinen vastuu

Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on oltava säännökset ainakin jakautuvan yhtiön hallinto- ja johtaelinten jäsenten yksityisoikeudellisesta vastuusta tämän yhtiön osakkeenomistajiin sillä perusteella, että nämä jäsenet ovat jakautumisen valmistelussa ja toteuttamisessa menettelleet virheellisellä tavalla, sekä niiden asiantuntijoiden, jotka 142 artiklan mukaisesti antavat lausunnon jakautuvan yhtiön osalta, yksityisoikeudellisesta vastuusta sillä perusteella, että nämä asiantuntijat ovat tehtävässään menettelleet virheellisellä tavalla.

153 artikla

Jakautumisen pätemättömyys

1. Jäsenvaltiot saavat säätää jakautumisen pätemättömyydestä vain noudattaen seuraavia säännöksiä:
 - a) pätemättömyys on todettava tuomioistuimen päätöksellä;
 - b) jakautumiset, jotka ovat tulleet voimaan 149 artiklan mukaisesti, voidaan todeta pätemättömiksi vain niiden laillisuuden oikeudellisen tai hallinnollisen ennakkovalvonnan puutteen tai virallisen vahvistamisen puutteen perusteella tai jos näytetään, että yhtiökokouksen päätös on pätemätön tai moitteenvaarainen kansallisen oikeuden mukaan;
 - c) oikeudenkäyntiä pätemättömyyden toteamiseksi ei saa panna vireille myöhemmin kuin kuusi kuukautta sen jälkeen, kun jakautuminen on tullut voimaan suhteessa siihen, joka vetoaa pätemättömyyteen, tai jos puutteet on oikaistu;
 - d) jos puute, jonka perusteella jakautuminen voidaan todeta pätemättömäksi, voidaan oikaista, toimivaltaisen tuomioistuimen on asetettava kyseessä oleville yhtiöille määräaika sitä varten;
 - e) päätös, jolla jakautuminen todetaan pätemättömäksi, on julkistettava noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, 16 artiklan mukaista menettelyä;
 - f) jos ulkopuolinen kansallisen lainsäädännön mukaan saa hakea muutosta tällaiseen päätökseen, hän voi toimia näin ainoastaan kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun ratkaisu on julkistettu I osaston III luvussa säädetyllä tavalla;
 - g) päätös, jolla jakautuminen todetaan pätemättömäksi, ei sellaisenaan vaikuta sellaisten vastaanottavien yhtiöiden tekemien tai sen kanssa tehtyjen sitoumusten pätevyys, jotka ovat syntyneet, ennen kuin päätös on julkaistu, mutta 149 artiklassa tarkoitetun ajankohdan jälkeen;
 - h) jokainen vastaanottava yhtiö vastaa velvoitteistaan, jotka syntyvät sen jälkeen, kun jakautuminen on tullut voimaan, mutta ennen kuin jakautumisen pätemättömäksi toteava päätös on julkaistu. Myös jakautuva yhtiö vastaa tällaisista velvoitteista; jäsenvaltiot voivat säätää, että tämä vastuu rajoittuu sille vastaanottavalle yhtiölle siirrettävään osuuteen nettovarallisuudesta, jolle tällainen velvoite syntyi.

2. Jäsenvaltioiden lainsäädännössä voidaan tämän artiklan 1 kohdan a alakohdasta poiketen säätää myös, että hallinto-
viranomaisen voi todeta jakautumisen pätemättömäksi, jos sen päätökseen voidaan hakea muutosta tuomioistuimelta.
Mitä tämän artiklan 1 kohdan b ja d–h alakohdassa säädetään, koskee vastaavasti tällaista hallintoviranomaista. Tällaista
menettelyä pätemättömyyden toteamiseksi ei saa aloittaa myöhemmin kuin kuusi kuukautta 149 artiklassa tarkoitetun
ajankohdan jälkeen.

3. Edellä sanottu ei vaikuta jäsenvaltioiden sellaisen lainsäädännön soveltamiseen, jonka mukaan jakautuminen
voidaan todeta pätemättömäksi muunlaisessakin valvonnassa kuin sen laillisuuden oikeudellisesta tai hallinnollisesta
ennakkovalvonnasta.

154 artikla

Poikkeus jakautuvan yhtiön yhtiökokouksen hyväksymisen vaatimukseen

Jäsenvaltiot eivät saa vaatia, tämän kuitenkaan rajoittamatta 140 artiklan soveltamista, että jakautuvan yhtiön
yhtiökokous hyväksyy jakautumisen, jos vastaanottavat yhtiöt yhdessä omistavat kaikki jakautuvan yhtiön osakkeet ja
kaikki jakautuvan yhtiön muut arvopaperit, jotka oikeuttavat äänestämään jakautuvan yhtiön yhtiökokouksessa, ja kaikki
seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) 138 artiklassa tarkoitettu julkistaminen tapahtuu jokaisen menettelyyn osallistuvan yhtiön osalta viimeistään
kuukautta ennen kuin menettely tulee voimaan;
- b) jokaisen menettelyyn osallistuvan yhtiön kaikilla osakkeenomistajilla on oikeus viimeistään kuukautta ennen kuin
menettely tulee voimaan tutustua 143 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin yhtiön kotipaikassa;
- c) jos jakautuvan yhtiön yhtiökokousta, jonka hyväksyminen on jakautumisen edellytyksenä, ei ole kutsuttu koolle,
141 artiklan 3 kohdan mukaan ilmoitettavien tietojen tulee käsittää kaikki jakautumissuunnitelman laatimispäivän
jälkeiset varojen ja vastuiden merkittävät muutokset.

Ensimmäisen kohdan b alakohtaa sovellettaessa sovelletaan 143 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa ja 144 artiklaa.

3 jakso

Jakautuminen uusia yhtiöitä perustamalla

155 artikla

Käsitteen ”jakautuminen uusia yhtiöitä perustamalla” määritelmä

1. Tässä luvussa tarkoitetaan ’jakautumisella perustamalla uusia yhtiöitä’ menettelyä, jossa yhtiö purkautuen selvitys-
menettelyttä siirtää kaikki varansa ja vastuunsa useammalle kuin yhdelle uudelle yhtiölle osakkeenomistajien saadessa
vastikkeeksi vastaanottavien yhtiöiden osakkeita ja mahdollisesti rahakorvauksen, jonka määrä ei kuitenkaan saa olla
enemmän kuin kymmenen prosenttia näin annettavien osakkeiden nimellisarvosta tai, jos nimellisarvoa ei ole, kirjanpi-
dolisesta vasta-arvosta.

2. Sovelletaankin, mitä 90 artiklan 2 kohdassa säädetään.

156 artikla

Hankkimalla tapahtuvaa jakautumista koskevien sääntöjen soveltaminen

1. Jakautumiseen uusia yhtiöitä perustamalla sovelletaan, mitä 137, 138, 139 ja 141 artiklassa, 142 artiklan 1 ja
2 kohdassa sekä 143–153 artiklassa säädetään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 11 ja 12 artiklan soveltamista. Tällöin
’jakautumiseen osallistuvilla yhtiöillä’ tarkoitetaan jakautuvaa yhtiötä ja ’vastaanottavilla yhtiöillä’ tarkoitetaan jokaista
uutta yhtiötä.

2. Edellä 137 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi jakautumissuunnitelmassa on mainittava kunkin
uuden yhtiön yhtiömuoto, nimi ja kotipaikka.

3. Jakautuvan yhtiön yhtiökokouksen on hyväksyttävä jakautumissuunnitelma ja, jos ne ovat erillisessä asiakirjassa, jokaisen uuden yhtiön perustamiskirja tai ehdotus perustamiskirjaksi sekä jokaisen uuden yhtiön yhtiöjärjestys tai ehdotus yhtiöjärjestykseksi.

4. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa 141 ja 142 artiklassa ja 143 artiklan 1 kohdan c, d ja e alakohdassa säädettyjä vaatimuksia, jos kunkin uuden yhtiön osakkeet jaetaan jakautuvan yhtiön osakkeenomistajille samassa suhteessa kuin niillä on oikeus tuon yhtiön pääomaan.

4 jakso

Tuomioistuimen valvonnassa tapahtuva jakautuminen

157 artikla

Tuomioistuimen valvonnassa tapahtuva jakautuminen

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa 2 kohtaa, jos jakautumistoimenpiteitä valvoo tuomioistuin, jolla on toimivalta:

- a) kutsua jakautuvan yhtiön yhtiökokous koolle päättämään jakautumisesta;
- b) huolehtia siitä, että jokaisen jakautumiseen osallistuvan yhtiön osakkeenomistajat ovat saaneet tai voivat saada ainakin 143 artiklassa tarkoitetut asiakirjat tutkittavakseen ajoissa ennen yhtiönsä sitä yhtiökokousta, jossa on määrä päättää jakautumisen hyväksymisestä; jos jäsenvaltio käyttää 140 artiklassa säädettyä mahdollisuutta, tuon ajan on oltava riittävän pitkä, jotta vastaanottavien yhtiöiden osakkeenomistajat voivat käyttää mainitussa artiklassa tarkoitettuja oikeuksiaan;
- c) kutsua jokaisen jakautumiseen osallistuvan yhtiön velkojien kokous koolle päättämään jakautumisesta;
- d) huolehtia, että jakautumiseen osallistuvien yhtiöiden velkojat ovat saaneet tai voivat saada ainakin jakautumissuunnitelman tutkittavakseen ajoissa ennen b alakohdassa mainittua ajankohtaa;
- e) hyväksyä jakautumissuunnitelma.

2. Jos tuomioistuin toteaa, että 1 kohdan b ja d alakohdassa tarkoitetut edellytykset ovat täyttyneet ja että osakkeenomistajille tai velkojille ei aiheutuisi mitään vahinkoa, se voi antaa jakautumiseen osallistuville yhtiöille luvan olla soveltamatta:

- a) 138 artiklaa edellyttäen, että 146 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu riittävä velkojansuojajärjestelmä koskee kaikkia saatavia niiden syntymisajankohdasta riippumatta;
- b) 140 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä, jos jäsenvaltio käyttää 140 artiklassa säädettyä mahdollisuutta;
- c) 143 artiklan säännöksiä siinä tarkoitettuihin asiakirjoihin tutustumista varten varattavasta ajasta ja tavasta.

5 jakso

Muut jakautumisena pidettävät menettelyt

158 artikla

Jakautumiset, joissa rahakorvauksen määrä on yli kymmenen prosenttia

Jos 135 artiklassa tarkoitetussa menettelyssä jäsenvaltion lainsäädännön mukaan rahakorvauksen määrä saa olla enemmän kuin kymmenen prosenttia, sovelletaan, mitä tämän luvun 2, 3 ja 4 jaksossa säädetään.

159 artikla

Jakautumiset, joissa jaettava yhtiö ei lakkaa

Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan jokin 135 artiklassa tarkoitettu menettely on mahdollinen ilman, että jakautuva yhtiö lakkaa, sovelletaan, mitä tämän luvun 2, 3 ja 4 jaksossa säädetään, lukuun ottamatta 151 artiklan 1 kohdan c alakohtaa.

6 jakso

Soveltamisjärjestelyt

160 artikla

Siirtymäsäännökset

Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 146 ja 147 artiklaa vaihtovelkakirjojen eikä muiden sellaisten arvopapereiden haltijoihin, jotka voidaan vaihtaa osakkeiksi, jos heidän asemastaan jakautumisen yhteydessä oli määrätty liikkeeseenlaskun ehdoissa ennen direktiivin 82/891/ETY 26 artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten voimaantuloa.

III OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

161 artikla

Tietosuoja

Tämän direktiivin mukaiseen henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan direktiiviä 95/46/EY ⁽¹⁾.

162 artikla

Kertomus, säännöllinen vuoropuhelu rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmästä ja arviointi

1. Komissio julkaisee viimeistään 8 päivänä kesäkuuta 2022 rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän toimintaa koskevan kertomuksen, jossa tarkastellaan erityisesti järjestelmän teknistä toimintaa ja sen taloudellisia näkökohtia.
2. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmää koskevien säännösten muuttamiseksi.
3. Komissio ja jäsenvaltioiden edustajat kokoontuvat säännöllisesti keskustelemaan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista, rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmään liittyvistä asioista kaikilla asianmukaisilla foorumeilla.
4. Komissio tarkastelee viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2016 uudelleen niiden säännösten toimivuutta, jotka koskevat sulautumis- ja jakautumistapauksissa annettavien tietojen ilmoittamista ja asiakirjavaatimuksia ja joita on muutettu tai jotka on lisätty Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/109/EY ⁽²⁾ niiden soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella ja erityisesti niiden vaikutusta yritysten hallinnollisten rasitteiden vähenemiseen, ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, johon liitetään tarvittaessa ehdotuksia uusien muutosten tekemiseksi noihin säännöksiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY on kumottu ja korvattu 25 päivästä toukokuuta 2018 alkaen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/109/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, neuvoston direktiivien 77/91/ETY, 78/855/ETY ja 82/891/ETY sekä direktiivin 2005/56/EY muuttamisesta sulautumis- ja jakautumistapauksissa annettavien tietojen ilmoittamista ja asiakirjoja koskevien vaatimusten osalta (EUVL L 259, 2.10.2009, s. 14).

163 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.
2. Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi valta antaa 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 25 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

164 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

165 artikla

Toimittaminen

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

166 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivit 82/891/ETY, 89/666/ETY, 2005/56/EY, 2009/101/EY, 2011/35/EU ja 2012/30/EU, sellaisina kuin ne ovat muutettuna liitteessä III olevassa A osassa mainituilla direktiiveillä, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä III olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä luetellut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä alettava soveltaa niitä.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

167 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

168 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä kesäkuuta 2017.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. DALLI

LIITE I

2 ARTIKLAN 1 JA 2 KOHDASSA, 44 ARTIKLAN 1 JA 2 KOHDASSA, 45 ARTIKLAN 2 KOHDASSA, 87 ARTIKLAN 1 JA 2 KOHDASSA SEKÄ 135 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT YHTIÖMUODOT

- Belgiassa:
société anonyme / naamloze vennootschap;
- Bulgariassa:
акционерно дружество;
- Tšekissä:
akciová společnost;
- Tanskassa:
aktieselskab;
- Saksassa:
Aktiengesellschaft;
- Virossa:
aktsiaselts;
- Irlannissa:
cuideachta phoiblí faoi theorainn scaireanna / public company limited by shares,
cuideachta phoiblí faoi theorainn ráthaíochta agus a bhfuil scairchaipiteal aici / public company limited by guarantee and having a share capital;
- Kreikassa:
ανώνυμη εταιρεία;
- Espanjassa:
sociedad anónima;
- Ranskassa:
société anonyme;
- Kroatiassa:
dioničko društvo;
- Italiassa:
società per azioni;
- Kyproksessa:
δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές,
δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση που διαθέτουν μετοχικό κεφάλαιο;
- Latviassa:
akciju sabiedrība;
- Liettuaassa:
akcinė bendrovė;

- Luxemburgissa:
société anonyme;
 - Unkarissa:
nyilvánosan működő részvénytársaság;
 - Maltassa:
kumpanija pubblika ta' responsabbiltà limitata / public limited liability company;
 - Alankomaissa:
naamloze vennootschap;
 - Itävallassa:
Aktiengesellschaft;
 - Puolassa:
spółka akcyjna;
 - Portugalissa:
sociedade anónima;
 - Romaniassa:
societate pe acțiuni;
 - Sloveniassa:
delniška družba;
 - Slovakiassa:
akciová spoločnosť;
 - Suomessa:
julkinen osakeyhtiö / publikt aktiebolag;
 - Ruotsissa:
aktiebolag;
 - Yhdistyneessä kuningaskunnassa:
public company limited by shares,
public company limited by guarantee and having a share capital.
-

LIITE II

7 ARTIKLAN 1 KOHDASSA JA 13 ARTIKLASSA, 29 ARTIKLAN 1 KOHDASSA, 36 ARTIKLAN 1 KOHDASSA JA 67 ARTIKLAN 1 KOHDASSA SEKÄ 119 ARTIKLAN 1 KOHDAN a ALAKOHDASSA TARKOITETUT YHTIÖMUODOT

- Belgiassa:
naamloze vennootschap / société anonyme,
commanditaire vennootschap op aandelen / société en commandite par actions,
personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid / société de personnes à responsabilité limitée;
- Bulgariassa:
акционерно дружество, дружество с ограничена отговорност, командитно дружество с акции;
- Tšekissä:
společnost s ručením omezeným, akciová společnost;
- Tanskassa:
aktieselskab, kommanditaktieselskab, anpartsselskab;
- Saksassa:
die Aktiengesellschaft, die Kommanditgesellschaft auf Aktien, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;
- Virossa:
aktsiaselts, osäühing;
- Irlannissa:
cuideachtaí atá corpraithe faoi dhliteanas teoranta / companies incorporated with limited liability;
- Kreikassa:
ανώνυμη εταιρεία, εταιρεία περιορισμένης ευθύνης, ετερόρρυθμη κατά μετοχές εταιρεία;
- Espanjassa:
la sociedad anónima, la sociedad comanditaria por acciones, la sociedad de responsabilidad limitada;
- Ranskassa:
société anonyme, société en commandite par actions, société à responsabilité limitée, société par actions simplifiée;
- Kroatiassa:
dioničko društvo, društvo s ograničenom odgovornošću;
- Italiassa:
società per azioni, società in accomandita per azioni, società a responsabilità limitata;
- Kyproksessa:
δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση, ιδιωτικές εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση;
- Latviassa:
akciju sabiedrība, sabiedrība ar ierobežotu atbildību, komanditsabiedrība;

- Liettuassa:
akcinė bendrovė, uždaroji akcinė bendrovė;
 - Luxemburgissa:
société anonyme, société en commandite par actions, société à responsabilité limitée;
 - Unkarissa:
részvénytársaság, korlátolt felelősségű társaság;
 - Maltassa:
kumpannija pubblika / public limited liability company,
kumpannija privata / private limited liability company;
 - Alankomaissa:
naamloze vennootschap, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid;
 - Itävallassa:
die Aktiengesellschaft, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;
 - Puolassa:
spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka komandytowo-akcyjna, spółka akcyjna;
 - Portugalissa:
sociedade anónima de responsabilidade limitada, sociedade em comandita por ações, sociedade por quotas de responsabilidade limitada;
 - Romaniassa:
societate pe acțiuni, societate cu răspundere limitată, societate în comandită pe acțiuni;
 - Sloveniassa:
delniška družba, družba z omejeno odgovornostjo, komaditna delniška družba;
 - Slovakiassa:
akciová spoločnosť, spoločnosť s ručením obmedzeným;
 - Suomesa:
yksityinen osakeyhtiö / privat aktiebolag,
julkinen osakeyhtiö / publikt aktiebolag;
 - Ruotsissa:
aktiebolag;
 - Yhdistyneessä kuningaskunnassa:
companies incorporated with limited liability.
-

LIITE III

A OSA

**KUMOTUT DIREKTIIVIT JA LUETTELOT NIIDEN MUUTOKSISTA
(166 ARTIKLASSA TARKOITETUT)**

Neuvoston direktiivi 82/891/ETY
(EYVL L 378, 31.12.1982, s. 47).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/63/EY 3 artikla
(EUVL L 300, 17.11.2007, s. 47).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/109/EY 3 artikla
(EUVL L 259, 2.10.2009, s. 14).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU 116 artikla
(EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

Neuvoston direktiivi 89/666/ETY
(EYVL L 395, 30.12.1989, s. 36).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/17/EU 1 artikla
(EUVL L 156, 16.6.2012, s. 1).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/56/EY
(EUVL L 310, 25.11.2005, s. 1).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/109/EY 4 artikla
(EUVL L 259, 2.10.2009, s. 14).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/17/EU 2 artikla
(EUVL L 156, 16.6.2012, s. 1).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU 120 artikla
(EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/101/EY
(EUVL L 258, 1.10.2009, s. 11).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/17/EU 3 artikla
(EUVL L 156, 16.6.2012, s. 1).

Neuvoston direktiivi 2013/24/EU 1 artikla ja liitteen A osan 1 kohta
(EUVL L 158, 10.6.2013, s. 365).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/35/EU
(EUVL L 110, 29.4.2011, s. 1).

Neuvoston direktiivi 2013/24/EU 1 artikla ja liitteen A osan 3 kohta
(EUVL L 158, 10.6.2013, s. 365).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU 122 artikla
(EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/30/EU
(EUVL L 315, 14.11.2012, s. 74).

Neuvoston direktiivi 2013/24/EU 1 artikla ja liitteen A osan 4 kohta
(EUVL L 158, 10.6.2013, s. 365).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU 123 artikla
(EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

B OSA

**OSAKSI KANSALLISTA LAINSÄÄDÄNTÖÄ SAATTAMISTA JA SOVELTAMISTA KOSKEVAT MÄÄRÄAJAT
(166 ARTIKLASSA TARKOITETUT)**

Direktiivi	Määräpäivä, joka koskee saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä	Soveltamispäivä
82/891/ETY	1. tammikuuta 1986	—
89/666/ETY	1. tammikuuta 1992	1. tammikuuta 1993 ⁽¹⁾
2005/56/EY	15. joulukuuta 2007	—
2007/63/EY	31. joulukuuta 2008	—
2009/109/EY	30. heinäkuuta 2011	—
2012/17/EU	7. heinäkuuta 2014 ⁽²⁾	—
2013/24/EU	1. heinäkuuta 2013	—
2014/59/EU	31. joulukuuta 2014	1. tammikuuta 2015 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden on direktiivin 89/666/ETY 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti säädettävä, että 1 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1993 alkaen ja tilinpäätösasiakirjojen osalta ensimmäisen kerran 1 päivänä tammikuuta 1993 tai vuonna 1993 alkavan tilikauden tilinpäätökseen.

⁽²⁾ Jäsenvaltioiden on direktiivin 2012/17/EU 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti viimeistään 8 päivänä kesäkuuta 2017 annettava ja julkaistava seuraavien säännösten noudattamisen edellyttämät säännökset ja sovellettava niitä:

— direktiivin 89/666/ETY 1 artiklan 3 ja 4 kohta sekä 5 a artikla,

— direktiivin 2005/56/EY 13 artikla,

— direktiivin 2009/101/EY 3 artiklan 1 kohdan toinen alakohta, 3 b artikla, 3 c artikla, 3 d artikla ja 4 a artiklan 3–5 kohta.

⁽³⁾ Jäsenvaltioiden on direktiivin 2014/59/EU 130 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti sovellettava kyseisen direktiivin IV osaston IV luvun 5 jakson noudattamiseksi annettuja säännöksiä viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2016.

LIITE IV

VASTAAVUUSTAUUKKO

Direktiivi 82/891/ETY	Direktiivi 89/666/ETY	Direktiivi 2005/56/EY	Direktiivi 2009/101/EY	Direktiivi 2011/35/EU	Direktiivi 2012/30/EU	Tämä direktiivi
—	—	—	—	—	—	1 artikla
1 artikla						135 artikla
2 artikla						136 artikla
3 artiklan 1 ja 2 kohta						137 artiklan 1 ja 2 kohta
3 artiklan 3 koh- dan a alakohta						137 artiklan 3 kohdan ensim- mäinen alakohta
3 artiklan 3 koh- dan b alakohta						137 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
4 artikla						138 artikla
5 artikla						139 artikla
6 artikla						140 artikla
7 artikla						141 artikla
8 artikla						142 artikla
9 artikla						143 artikla
10 artikla						144 artikla
11 artikla						145 artikla
12 artikla						146 artikla
13 artikla						147 artikla
14 artikla						148 artikla
15 artikla						149 artikla
16 artikla						150 artikla
17 artikla						151 artikla
18 artikla						152 artikla
19 artikla						153 artikla
20 artiklan a ja b kohta						154 artiklan a ja b kohta
20 artiklan d kohta						154 artiklan c kohta
21 artikla						155 artikla

Direktiivi 82/891/ETY	Direktiivi 89/666/ETY	Direktiivi 2005/56/EY	Direktiivi 2009/101/EY	Direktiivi 2011/35/EU	Direktiivi 2012/30/EU	Tämä direktiivi
22 artiklan 1, 2 ja 3 kohta						156 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
22 artiklan 5 kohta						156 artiklan 4 kohta
23 artikla						157 artikla
24 artikla						158 artikla
25 artikla						159 artikla
26 artiklan 1 kohta						—
26 artiklan 2 kohta						160 artiklan 1 kohta
26 artiklan 3 kohta						—
26 artiklan 4 kohta						160 artiklan 2 kohta
26 artiklan 5 kohta						—
27 artikla						—
	1 artikla					29 artikla
	2 artikla					30 artikla
	3 artikla					31 artikla
	4 artikla					32 artikla
	5 artikla					33 artikla
	—					34 artiklan 1 kohta
	5 a artiklan 1, 2 ja 3 kohta					20 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
						33 artiklan 1 kohta
	5 a artiklan 4 kohta					34 artiklan 2 kohta
	5 a artiklan 5 kohta					34 artiklan 3 kohta
	6 artikla					35 artikla
	7 artikla					36 artikla
	8 artikla					37 artikla
	9 artikla					38 artikla
	10 artikla					39 artikla
	11 artikla					—
	11 a artikla					161 artikla
	12 artikla					40 artikla
	13 artikla					41 artikla
	14 artikla					42 artikla

Direktiivi 82/891/ETY	Direktiivi 89/666/ETY	Direktiivi 2005/56/EY	Direktiivi 2009/101/EY	Direktiivi 2011/35/EU	Direktiivi 2012/30/EU	Tämä direktiivi
	15 artikla					—
	16 artikla					—
	17 artikla					43 artikla
	18 artikla					—
		1 artikla				118 artikla
		2 artikla				119 artikla
		3 artikla				120 artikla
		4 artikla				121 artikla
		5 artikla				122 artikla
		6 artikla				123 artikla
		7 artikla				124 artikla
		8 artikla				125 artikla
		9 artikla				126 artikla
		10 artikla				127 artikla
		11 artikla				128 artikla
		12 artikla				129 artikla
		13 artikla				130 artikla
		14 artikla				131 artikla
		15 artikla				132 artikla
		16 artikla				133 artikla
		17 artikla				134 artikla
		17 a artikla				161 artikla
		18 artikla				
		19 artikla				—
		20 artikla				—
		21 artikla				—
			1 artikla			Liite II
			2 artikla			14 artikla
			2 a artikla			15 artikla
			3 artikla			16 artikla
			3 a artikla			17 artikla
			3 b artikla			18 artikla

Direktiivi 82/891/ETY	Direktiivi 89/666/ETY	Direktiivi 2005/56/EY	Direktiivi 2009/101/EY	Direktiivi 2011/35/EU	Direktiivi 2012/30/EU	Tämä direktiivi
			3 c artikla			19 artikla
			3 d artikla			20 artikla
			4 artikla			21 artikla
			4 a artikla			22 artikla
			4 b artikla			23 artikla
			4 c artiklan ensimmäinen ja toinen kohta			24 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
			4 c artiklan kolmas kohta			—
			4 d artikla			25 artikla
			4 e artikla			165 artikla
			5 artikla			26 artikla
			6 artikla			27 artikla
			7 artikla			28 artikla
			7 a artikla			161 artikla
			—			7 artiklan 1 kohta
			8 artikla			7 artiklan 2 kohta
			9 artikla			8 artikla
			10 artikla			9 artikla
			11 artikla			10 artikla
			12 artikla			11 artikla
			13 artikla			12 artikla
			13 a artikla			163 artikla
			14 artikla			—
			15 artikla			—
			16 artikla			—
			17 artikla			—
			18 artikla			—
			Liite I			—
			Liite II			—
				1 artikla		87 artikla
				2 artikla		88 artikla

Direktiivi 82/891/ETY	Direktiivi 89/666/ETY	Direktiivi 2005/56/EY	Direktiivi 2009/101/EY	Direktiivi 2011/35/EU	Direktiivi 2012/30/EU	Tämä direktiivi
				3 artikla		89 artikla
				4 artikla		90 artikla
				5 artikla		91 artikla
				6 artikla		92 artikla
				7 artikla		93 artikla
				8 artikla		94 artikla
				9 artikla		95 artikla
				10 artikla		96 artikla
				11 artikla		97 artikla
				12 artikla		98 artikla
				13 artikla		99 artikla
				14 artikla		100 artikla
				15 artikla		101 artikla
				16 artikla		102 artikla
				17 artikla		103 artikla
				18 artikla		104 artikla
				19 artikla		105 artikla
				20 artikla		106 artikla
				21 artikla		107 artikla
				22 artikla		108 artikla
				23 artikla		109 artikla
				24 artikla		110 artikla
				25 artikla		111 artikla
				26 artikla		112 artikla
				27 artikla		113 artikla
				28 artikla		114 artikla
				29 artikla		115 artikla
				30 artikla		116 artikla
				31 artikla		117 artikla
				32 artikla		—
				33 artikla		—

Direktiivi 82/891/ETY	Direktiivi 89/666/ETY	Direktiivi 2005/56/EY	Direktiivi 2009/101/EY	Direktiivi 2011/35/EU	Direktiivi 2012/30/EU	Tämä direktiivi
				34 artikla		—
				Liite I		—
				Liite II		—
					1 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
						44 artiklan 1 kohta
					1 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta
						44 artiklan 2 kohta
					2 artikla	3 artikla
					3 artikla	4 artikla
					4 artikla	5 artikla
					5 artikla	6 artikla
					—	43 artikla
					6 artikla	45 artikla
					7 artikla	46 artikla
					8 artikla	47 artikla
					9 artikla	48 artikla
					10 artikla	49 artikla
					11 artikla	50 artikla
					12 artikla	51 artikla
					13 artikla	52 artikla
					14 artikla	53 artikla
					15 artikla	54 artikla
					16 artikla	55 artikla
					17 artikla	56 artikla
					18 artikla	57 artikla
					19 artikla	58 artikla
					20 artikla	59 artikla
					21 artikla	60 artikla
					22 artikla	61 artikla
					23 artikla	62 artikla
					24 artikla	63 artikla
					25 artikla	64 artikla

Direktiivi 82/891/ETY	Direktiivi 89/666/ETY	Direktiivi 2005/56/EY	Direktiivi 2009/101/EY	Direktiivi 2011/35/EU	Direktiivi 2012/30/EU	Tämä direktiivi
					26 artikla	65 artikla
					27 artikla	66 artikla
					28 artikla	67 artikla
					29 artikla	68 artikla
					30 artikla	69 artikla
					31 artikla	70 artikla
					32 artikla	71 artikla
					33 artikla	72 artikla
					34 artikla	73 artikla
					35 artikla	74 artikla
					36 artikla	75 artikla
					37 artikla	76 artikla
					38 artikla	77 artikla
					39 artikla	78 artikla
					40 artikla	79 artikla
					41 artikla	80 artikla
					42 artikla	81 artikla
					43 artikla	82 artikla
					44 artikla	83 artikla
					45 artikla	84 artikla
					46 artikla	85 artikla
					47 artiklan 1 kohta	86 artikla
					47 artiklan 2 kohta	165 artikla
					48 artikla	—
					—	166 artikla
					49 artikla	167 artikla
					50 artikla	168 artikla
					Liite I	Liite I
					Liite II	—
					Liite III	—
					—	Liite III
					—	Liite IV

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI